

KARAMAN KAYFOR 17

ULUSLARARASI
KAMU YÖNETİMİ
FORUMU

Kamu Yönetiminde Yapısal ve İşlevsel Dönüşüm

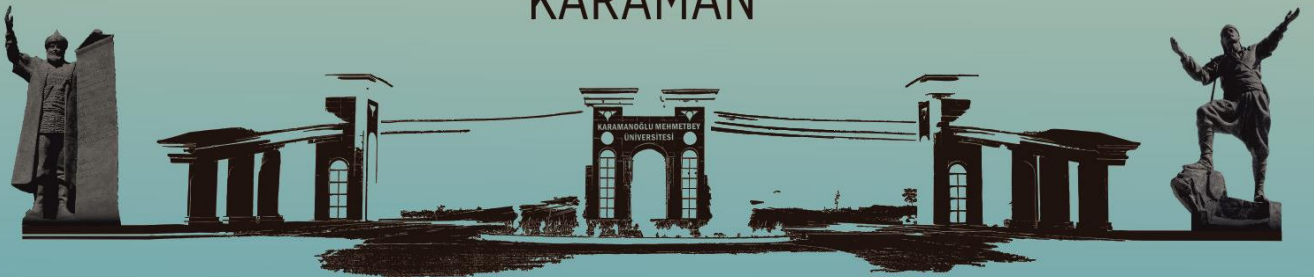
24-26 EKİM 2019

KAYFOR 17 BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

EDİTÖRLER

Prof. Dr. Ercan OKTAY
Dr. Öğr. Üyesi Şerife PEKKÜÇÜKŞEN
Dr. Öğr. Üyesi Ali YILDIRIM

KARAMAN

KAYFOR17 BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

24-26 Ekim 2019 Karaman

Editörler

Prof. Dr. Ercan OKTAY

Dr. Öğretim Üyesi Şerife PEKKÜÇÜKŞEN

Dr. Öğretim Üyesi Ali YILDIRIM

ISBN: 978-605-80147-0-1

ONUR KURULU

Fahri MERAL Karaman Valisi
Prof.Dr. Mehmet AKGÜL Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Rektörü
Prof.Dr. Ruşen KELEŞ Emekli Öğretim Üyesi
Prof.Dr. Eyyup Günay İSBİR İstanbul Aydın Üniversitesi

BİLİM VE DANIŞMA KURULU

Prof Dr. Hamza Al (Sakarya Üniversitesi)
Prof.Dr. Abdullah Çelik (Harran Üniversitesi)
Prof.Dr. Abdullah Yılmaz (Anadolu Üniversitesi)
Prof.Dr. Ahmet Hamdi Aydın (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
Prof.Dr. Ahmet Nohutçu (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof.Dr. Ahmet Yatkın (Fırat Üniversitesi)
Prof.Dr. Akif Argun Akdoğan (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)
Prof.Dr. Akif Tabak (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)
Prof.Dr. Ali Kaya (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi)
Prof.Dr. Ali Şahin (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Ali Vahit Turhan (Beykent Üniversitesi)
Prof.Dr. Aliikram Abdullayev (Azerbaycan Devlet İdarecilik Akademisi)
Prof.Dr. Arif Erençin (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Prof.Dr. Ayşe Özcan (Giresun Üniversitesi)
Prof.Dr. Ayşegül Mengi (Ankara Üniversitesi)
Prof.Dr. Bayram Coşkun (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof.Dr. Bekir Parlak (Uludağ Üniversitesi)
Prof.Dr. Berkan Demiral (Trakya Üniversitesi)
Prof.Dr. Constantin Marius Profiroiu (Bucharest University)
Prof.Dr. Derya Altunbaş (Giresun Üniversitesi)
Prof.Dr. Doğan Nadi Leblebici (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Ercan Oktay (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Prof.Dr. Erol Esen (Akdeniz Üniversitesi)
Prof.Dr. Fatma Neval Genç (Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof.Dr. Geert Bouckeart (Leuven University)
Prof.Dr. Gökhan Orhan (Bandırma 17 Eylül Üniversitesi)
Prof.Dr. Gülise Gökçe (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Halil İbrahim Aydın (Sakarya Üniversitesi)
Prof.Dr. Hamza Ateş (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof.Dr. Hikmet Kavruk (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof.Dr. Hilde Bjorna (Tromso University)
Prof.Dr. Hüseyin Erkul (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Prof.Dr. Hüseyin Gül (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Hüseyin Özgür (Pamukkale Üniversitesi)
Prof.Dr. İsmail Cerit (Antalya Bilim Üniversitesi)

Prof.Dr. Juraj Nemeč (Masaryk University Brno)
Prof.Dr. Kamil Ufuk Bilgin (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Kemal Görmez (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Khalleddin İbrahimli (Avrasya Üniversitesi)
Prof.Dr. M.Kemal Öktem (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Mahmut Güler (Trakya Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Akif Özer (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Aktel (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Mehmet Göküş (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Miguel Angelo Rodrigues (Minho University)
Prof.Dr. Muharrem Güneş (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Muhittin Acar (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Murat Kayıkçı (Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)
Prof.Dr. Murat Okcu (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Murat Önder (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof.Dr. Musa Eken (Sakarya Üniversitesi)
Prof.Dr. Nail Öztaş (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof.Dr. Namık Kemal Öztürk (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof.Dr. Nuray Ertürk Keskin (Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof.Dr. Orhan Gökçe (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Önder Kutlu (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof.Dr. Özgür Önder (Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
Prof.Dr. Ramazan Şengül (Kocaeli Üniversitesi)
Prof.Dr. Recep Bozlağan (Marmara Üniversitesi)
Prof.Dr. Riccardo Mussari (Universty of Siena)
Prof.Dr. Richard Hindmarsh (Griffith University)
Prof.Dr. Sabine Kahlmann (University of Postdam)
Prof.Dr. Sait Aşgın (Karabük Üniversitesi)
Prof.Dr. Selim Kılıç (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
Prof.Dr. Selma Karatepe (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof.Dr. Serhat Baştan (Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Prof.Dr. Sonia Haq (University of Chittagong)
Prof.Dr. Tuğba Eroğlu (Selçuk Üniversitesi)
Prof.Dr. Uğur Ömürgönülşen (Hacettepe Üniversitesi)
Prof.Dr. Veysel Eren (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Veysel Kareni Bilgiç (Kırıkkale Üniversitesi)
Prof.Dr. Yakup Altan (Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof.Dr. Yakup Bulut (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof.Dr. Yegane İsmayilova (Bakü Devlet Üniversitesi)
Prof.Dr. Yeşeren Eliçin Arıkan (Galatasaray Üniversitesi)
Prof.Dr. Yılmaz Bingöl (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof.Dr. Yusuf Şahin (Aksaray Üniversitesi)
Prof.Dr. Yüksel Demirkaya (Marmara Üniversitesi)
Prof.Dr. Zaneta Ozolina (Letonia Univesity)
Prof.Dr. Zerrin Toprak Karaman (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Doç.Dr. Ali Fuat Gökçe (Gaziantep Üniversitesi)
 Doç.Dr. Ali Rıza Saklı (Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi)
 Doç.Dr. Alper Özmen (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
 Doç.Dr. Cenay Babaoğlu (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
 Doç.Dr. Erol Turan (Kastamonu Üniversitesi)
 Doç.Dr. Esra Banu Sipahi (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
 Doç.Dr. Esra Dik (Mersin Üniversitesi)
 Doç.Dr. Gürbüz Özdemir (Çankırı Karatekin Üniversitesi)
 Doç.Dr. Hakan Candan (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Doç.Dr. Hayriye Şengün (Bayburt Üniversitesi)
 Doç.Dr. M.Fatih Bilal Alodalı (Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi)
 Doç.Dr. Murat Ercan (Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi)
 Doç.Dr. Murat Yaman (Kütahya Dumlupınar Üniversitesi)
 Doç.Dr. Murteza Hasanoğlu (Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet Başkanlığına Bağlı Devlet İdarecilik Akademisi)
 Doç.Dr. Nazım Kartal (Sinop Üniversitesi)
 Doç.Dr. Nihat Yılmaz (Gümüşhane Üniversitesi)
 Doç.Dr. Savaş Zafer Şahin (Atılım Üniversitesi)
 Doç.Dr. Sefa Usta (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Doç.Dr. Seyfettin Aslan (Dicle Üniversitesi)
 Doç.Dr. Susran Erkan Eroğlu (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
 Doç.Dr. Şakir Eşitti (Ardahan Üniversitesi)
 Doç.Dr. Şeniz Anbarlı Bozatay (Balıkesir Üniversitesi)
 Doç.Dr. Uğur Sadioğlu (Hacettepe Üniversitesi)

DÜZENLEME KURULU

Prof.Dr. Ercan Oktay (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Doç.Dr. Hakan Candan (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Doç.Dr. Sefa Usta (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Dr. Öğr. Üyesi Ali Yıldırım (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Dr. Öğr. Üyesi Fatma Okur Çakıcı (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Dr. Öğr. Üyesi Sevcan Güleç Solak (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Dr. Öğr. Üyesi Şerife Pekküçükşen (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Arzu Maltaş Erol (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Erdal Bilgiç (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. İpek Sürmeli Söğüt (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Özgür Bayraktar (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Selime Yıldırım (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Taylan Can Doğanay (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Yaşar Orçun Küçükıılmaz (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
 Arş. Gör. Yunus Yiğit (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

SUNUŞ

İçerisinde bulunduğumuz dönem, değişim ekseninde şekillenmektedir. Bireyler, topluluklar, kurumlar, disiplinler hızlı bir değişim ve dönüşüm sistematiği içerisinde yer almaktadır. Küreselleşmenin doğrudan bir etkisi olarak görülen bu değişim, kamu yönetimi disiplinini de derinden etkilemektedir. Kamu yönetimi disiplini kimi zaman küçük bir değişimin aktörü; kimi zaman bir dönüşümün nesnesi olarak hep gündemde olmuştur. Özellikle 1980’li yıllardan sonra ülkelerin mevcut yasal/yapısal statülerini koruyarak ya da ilgili yapılarda büyük değişiklikler yaparak reaksiyon gösterdiği bu dönüşüm süreci, kamu yönetimi disiplininde ayrı bir inceleme alanını oluşturmuştur.

Türkiye’de uzun yıllardır gündemde olan kamu yönetiminde değişim süreci 1980’lerden sonra hız kazanmış, 2000’li yıllardaki reform çalışmalarını ile de alana yönelik önemli adımlar atılmıştır. Ülkemizde 2017 yılında gerçekleştirilen anayasa değişikliği ile cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçilmiştir. Elbette cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi yeni bir bakış açısıyla yeni konuların, yeni yapıların, yeni süreçlerin, yeni arayışların, yeni sorun alanlarının da gündeme alınarak incelenmesini zaruret haline getirmiştir.

Bu kapsamda Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemiyle birlikte kamu yönetiminde meydana gelen değişim ve dönüşüm çalışmalarını daha yakından inceleyerek, konunun akademisyenler, araştırmacılar ve öğrenciler tarafından analiz edilmesini ve bu analizler neticesinde elde edilen çıktılarının paylaşımını gerçekleştirmek üzere Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi KAYFOR 17’ye ev sahipliği yapmıştır. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü tarafından 24-26 Ekim 2019 tarihlerinde gerçekleştirilen ve ana teması “Kamu Yönetiminde Yapısal ve İşlevsel Dönüşüm” olarak belirlenen forumda; bilim kurulu tarafından kabul edilen 176 bildiri sunulmuştur.

Sunumu yapılan bildiri özetlerini içeren bu çalışmanın ilgililere, uygulayıcı ve bilim dünyasına katkı sunması temennisiyle öncelikle KAYFOR 17 fikrini destekleyerek ev sahipliğini kabul eden Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi rektörü Prof. Dr. Mehmet AKGÜL’e, bilim ve danışma kurulumuza, tüm katılımcılara emekleri ve takdire şayan katkıları münasebetiyle şahsım ve düzenleme kurulumuz adına teşekkürlerimi sunarım.

Prof. Dr. Ercan OKTAY

Düzenleme Kurulu Başkanı

21. YÜZYILDA TÜRKİYE’NİN ULUSLARARASI GÖÇ POLİTİKALARI

INTERNATIONAL MIGRATION POLICIES OF TURKEY IN THE 21ST CENTURY

Şenol UZUN¹

ÖZET

2000’li yıllarda Türkiye-AB ilişkilerinde meydana gelen gelişmeler ve 2002 yılında iktidara gelen AKP’nin Türkiye’nin AB üyelik hedefi yolunda attığı adımlar Türk Kamu Yönetiminde önemli değişiklikler getirmiştir. Uluslararası göç, AB’nin önemli bir gündem maddesi olması nedeniyle Türkiye’de yapısal ve yönetsel değişikliklerin meydana geldiği alanlardan birisidir. 11 Nisan 2013 tarihi itibarıyla Türkiye’de uluslararası göç politikaları bağlamında yeni bir süreç başlamıştır. Bu yeni sürecin temel unsurları Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu (YUKK) ile Göç İdaresi Genel Müdürlüğüdür (GİGM). 2013 yılı sonrası Türkiye’nin uluslararası göç politikaları Adalet ve Kalkınma Partisinin (AKP) hükümet politikalarına uyumlu olarak YUKK’un hükümleri ile GİGM’in uygulamaları doğrultusunda şekillenmiştir. Türkiye’nin göç ve iltica konularında önemli politika değişikliklerine gittiği bu dönem aynı zamanda Türkiye’nin yoğun göç hareketlerine maruz kaldığı bir zaman dilimine karşılık gelmektedir. Yeni politikaların uygulaması kriz ortamı olarak ifade edilebilecek şartlarda gerçekleşmiştir. Uygulamalar ise bize bu alanda takip edilen politikalara ilişkin önemli ipuçları sağlamaktadır.

Bu çalışmada, öncelikle, AKP iktidarında uluslararası göç alanında yeni bir mevzuatın oluşturulması ile uygulamadan sorumlu yeni ve sivil bir teşkilatın kurulmasına yönelik kamu politikalarının arkasında yatan temel saikler incelenecektir. Sonrasında ise uluslararası göçün her bir bileşeni için Türkiye’nin yaşadığı göç deneyimlerine ve bunlara ilişkin politikalarına yer verilecektir. Çalışmanın amacı yapısal, yönetsel ve uygulama yönüyle 2013 sonrası Türkiye’nin uluslararası göç politikalarının analiz edilmesidir. Çalışmanın temel varsayımı ise bahse konu dönemdeki gelişmelerin, yeniden bir inşa dönemi olmakla birlikte Türkiye’nin uluslararası göçe ilişkin politikalarının sadece bugününü değil geleceğini de belirleyecek şekilde bir etki etkiye sahip olduğudur. Literatür araştırmasına dayalı olmakla birlikte, çalışmada, Türkiye’nin uluslararası göç politikalarıyla ilgili olan ulusal ve uluslararası politika belgeleri, meclis tutanakları ve ulusal mevzuat incelenmiş; uygulamalara ilişkin olarak ise kamu kurumları ile uluslararası kuruluşların raporlarından, basın ve medyada yer alan haberlerden istifade edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Uluslararası Göç, İltica, Yabancılar, Uluslararası Göç Politikaları

¹ Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, Göç Uzmanı; Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim Bilimleri Doktora Öğrencisi, senoluzun56@gmail.com

ABSTRACT

Developments in EU-Turkey relationship in 2000s and steps taken towards Turkey's EU membership goal by AKP after coming into power in 2002 brought about some significant changes to Turkish Public Administration. International migration, being an important agenda item for EU, has become one of the fields where structural and managerial changes occur in Turkey. As of April 11, 2013 new process in the context of international migration policies started in Turkey. The main elements of this new process are the Law on Foreigners and International Protection (LFIP) and the Directorate General of Migration Management (DGMM). Turkey's international migration policy post-2013, has been shaped by provisions of LFIP and DGMM implementations and in accordance with Justice and Development Party (AKP) policies. Mentioned period where Turkey started making major policy changes in the field of migration and asylum related issues coincides with the period where Turkey was subjected to extensive migration movements. The implementation of the new policies took place under conditions which can be described as a crisis environment. Practices of the era provide us important clues concerning policies followed in migration context. This study aims to first, examine main motives behind developing public policies such as forming a new legislation in the field of international migration and the establishment of a new and civil organization responsible for implementation of mentioned legislation under AKP government. Then this breakdown will be followed by Turkey's migration experiences and related policies for each component of international migration. The aim of this study is to analyze Turkey's international migration policies post-2013 by structural, managerial and implementation aspects. The primary assumption of the study is developments in the mentioned period being a reconstruction era which will have an impact on determining Turkey's international migration related policies not just for today but for the future as well. While it is based on literature research, this study examines national and international policy papers regarding Turkey's international migration policies, national legislation and parliamentary proceedings; as well as the reports of international organizations and the media articles concerning the implementation process.

Keywords: International Migration, Asylum, Foreigners, International Migration Policies

2000 SONRASI DÖNEMDE TÜRKİYE'DE KAMU YÖNETİMİ REFORMU: AKTÖRLER VE YASAL DÜZENLEMELER BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME

PUBLIC ADMINISTRATION REFORM IN TURKEY PERIOD AFTER 2000: AN EVALUATION IN THE CONTEXT OF ACTORS AND LEGAL ARRANGEMENTS

Öğr. Gör. Hatice Ay¹, Dilara Yeşildağ²

ÖZET

Türkiye'de reform çalışmaları Tanzimat'tan bu yana önemli bir konu olmuştur. Özellikle Tanzimat, I. ve II. Meşrutiyet dönemlerinde ıslahatlar ve reform çalışmaları hız kazanmış olup Cumhuriyet döneminde de benzer şekilde devam etmiştir. Cumhuriyet dönemindeki reform çalışmaları raporlar ve projelerden oluşmaktadır. Bunlardan ilk kapsamlı çalışma 1948 yılında Neumark Raporu'dur. Bu rapor ve benzerlerinde kamu yönetiminde reformun nedenleri ve yapılması gerekenler dile getirilmiştir. 1960 ve 1980 dönemi reform çalışmaları ise kapsamlı olamamıştır. Dönemin en önemli reformu Merkezi Hükümet Teşkilatı Araştırma Projesi olup Türk kamu yönetiminin örgüt ve işleyişini bir bütün olarak ele alması konusunda ilk kapsamlı çalışmadır. 1980 ve 1990 dönemi reform çalışmaları kalkınma planları doğrultusunda gelişme yaşandığı ve yeni sağ veya neoliberalizm gibi uluslararası eğilimlerden etkilenildiği bir dönemdir. Bu dönemde Kamu Yönetimi Araştırma Projesi, 24 Ocak Kararları ve ekonomide yaşanan değişim (ithal ikameci modelden ihracata dayalı ekonomiye geçiş) kamu yönetiminde reformu zorunlu kılmıştır. 1990 ve 2000 yılları arasında kamu yönetimi reformu kapsamında değerlendirilebilecek adımlar atılamamıştır. Nedeni 1994 yılında ekonomik kriz yaşanması ve siyasal olarak istikrarsız bir dönem oluşudur. Ancak özelleştirme ile ilgili adımlar atılmaya devam edilmiştir. 2000'li yıllarda başlayan Yeni Kamu Yönetimi anlayışının ortaya çıkması ve devletin yapısının halkın taleplerine yeterince karşılık vermemesi gibi iç sebeplerden dolayı ve gerek yabancı ulus üstü kuruluşlarla olan etkileşimden gerekse küreselleşme etkisiyle birlikte reform çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışmada 2000 sonrası dönemde kamu yönetimi reformlarını hem ulusal hem de uluslararası aktörler ve yasal düzenlemeler bağlamında değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmanın amacı reformu etkileyen aktörlerin neler olduğu ve nasıl etki yaptıklarını sunmak ve bütüncül bir yaklaşımla gerçekleştirilen adımların ve yeni kamu yönetiminin anlayışı ile kamu kesiminin değişimini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Kamu Yönetimi Reformu, Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı, Küreselleşme

¹ Bartın Üniversitesi, haticeay@bartin.edu.tr

² Uşak Üniversitesi, dlryslgdg599@gmail.com

ABSTRACT

Reform studies in Turkey have been an important issue since the Tanzimat. Especially Tanzimat, I. and II. Reforms and reform studies gained momentum and continued in the similar manner during Republican period. Reform studies during the Republican period consisted of reports and projects. The first comprehensive study was the Neumark Report in 1948. In this report and the like, the reasons of reform in public administration and the things to be done are mentioned. Reform studies in the 1960s and 1980s were not comprehensive. The most important reform of the period is the Research Project of the Central Government Organization and the first comprehensive study of the organization and functioning of the Turkish public administration as a whole. Reform studies in 1980 and 1990 are developing in line with development plans and are influenced by international trends such as new right or neoliberalism. During this period, the Public Administration Research Project, 24 January Decisions and the change in economy (transition from imported substitution model to export-based economy) necessitated reforms in public administration. Between 1990 and 2000, steps that could be considered within the scope of public administration reform could not be taken. The reason is the 1994 economic crisis and a politically unstable period. However, steps related to privatization continued to be taken. Due to the emergence of the New Public Administration approach that started in the 2000s and the lack of sufficient response to public demands of the state structure and the interaction with foreign supranational institutions and the impact of globalization, reform efforts are continuing. In this study, were evaluated in the context of both national and international actors and legal arrangements of public administration reforms during the post-2000 period. The aim of this study is to present the actors that affect the reform and how they are influenced and to reveal the change in the public sector with the steps taken by a holistic approach and the new public administration.

Keywords: Public Administration, Public Administration Reform, New Public Administration Understanding, Globalization

6360 SAYILI KANUN KAPSAMINDA KÖY VE MAHALLE YÖNETİMLERİNİN YASAL VE YAPISAL DÖNÜŞÜMÜ

LEGAL AND STRUCTURAL TRANSFORMATION OF VILLAGE AND NEIGHBORHOOD MANAGMENTS UNDER THE LAW 6360

Feyzullah ÜNAL¹
Veysel EROL²

ÖZET

Tarihsel süreç içerisinde sanayileşme ile birlikte ortaya çıkan nüfus artışı ve demografik yapıdaki değişimler gibi etmenler, yerel yönetimler içinde önemli bir yer teşkil eden büyükşehir belediyelerinin ortaya çıkmasına ve hızlı bir şekilde büyümelerine sebep olmuştur. Büyük şehirlerde ortaya çıkan düzensiz ve plansız gelişmeleri önlemek ve şehir alanlarındaki yerel ihtiyaçlara cevap verebilmek için Türkiye’de 1980’li yıllarda büyükşehir yönetim sistemi kurulmuş ve yerel yönetimler içinde en çok nüfusu barındıran ve hizmet kapasitesi ve ölçeği açısından en önemli birimler haline gelmiştir. Kuruldukları tarihten günümüze değin büyükşehir belediye yönetim sisteminde önemli yasal ve yapısal değişiklikler yapılmış, bu değişiklikler diğer yerel yönetimler açısından da yeni düzenlemeleri ve uygulamaları ortaya çıkarmıştır.

Bu makalede, Türkiye’de büyükşehir yönetim sisteminin ortaya çıkışı ve yerel yönetim sistemi içerisindeki önemi ile, 6360 sayılı Kanunla büyükşehir yönetim sisteminde yapılan değişikliklerin özellikle köy ve mahalle yönetimleri üzerinde yaptığı köklü değişiklikler ele alınmaktadır. Son yıllarda yerel yönetimler üzerinde yapılan en önemli yasal düzenlemelerden birisi olan bu kanun, ülke nüfusunun çoğunluğunun yaşadığı otuz ilde, köklü değişiklikleri ortaya çıkarmış, bu illerde il özel idarelerini kaldırarak kırsalda sunduğu hizmetleri belediye yönetimlerine aktarmıştır. Büyükşehir belediyesi kurulmuş illerde köy yönetimlerinin tüzel kişiliklerine son vermiştir. Yapılan yasal düzenleme ile tüzel kişiliklerini kaybeden köy yönetimlerinin mahalleye dönüşmesi ve belediye denetimine girmesi, üretim tarzı değişmeden şehir kabul edilmesi gibi birtakım sonuçlar ortaya çıkarmış ve bu durum yerel halk ve yöneticiler tarafından tedirginlikle karşılanmıştır. Ancak, teknoloji ve ulaşım imkanlarının geliştiği günümüzde bu sorunların uzun vadede aşılabileceği de bir gerçektir. Çalışmanın sonunda büyükşehir belediyesi bulunan illerde köylerin mahalleye dönüşmesinin olumlu ve olumsuz etkilerinin neler olabileceği tartışılmakta, yapılması gereken yeni yasal ve yapısal değişiklikler konusunda öneriler getirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Büyükşehir Yönetim Sistemi, Büyükşehir Belediyeleri, Köyler, Mahalleler.

¹ Doç.Dr.,Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü, Kütahya, feyzullah.unal@dpu.edu.tr

² Doktora öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi ABD, Kütahya, veysel.erol@ogr.dpu.edu.tr

ABSTRACT

Factors such as the increase in population and changes in demographic structure in the historical process caused the emergence of metropolitan municipalities, which constitute an important part of local governments, and their rapid growth. To avoid large cities in emerging, irregular and unplanned developments and to respond to local needs in the downtown area in the 1980s, metropolitan administration system has been established in Turkey and has become the most important unit in terms of the most populous and service capacity and scale of local governments. Major legal and structural changes have been made in the metropolitan municipal administration system from the date of establishment until today, and these changes have brought about new regulations and practices for other local governments.

In this article, the importance in the output and the local government system out of metropolitan administration system in Turkey, drastic changes made to a particular village and district administrations Law No 6360, metropolitan administration system are discussed. This law, which is one of the most important legal regulations on local governments in recent years, has brought about the fundamental changes in thirty provinces where the majority of the country's population is living, by removing the special provincial administrations in these provinces and transferring the services provided in the countryside to the municipal administrations. Metropolitan municipalities have terminated the legal authority of the village administrations in the provinces. With the legal regulation, the village administrations have transformed into the neighborhood and their entry to the municipality control, and the adoption of the city in unchanged manner, have produced some results and this situation has been met with uneasiness by the local people and administrators. However, it is a fact that these problems can be overcome in the long term as technology and transportation opportunities are developing. At the end of the study, the positive and negative effects of the transformation of the villages into the neighborhood are discussed and suggestions are made on the new legal and structural changes that need to be made.

Keywords: Local Administrations, Metropolitan Administration System, Metropolitan Municipalities, Villages, Neighborhoods.

CUMHURBAŞKANLIĞI OFİSLERİNİN YAPISINA İLİŞKİN BİR TARTIŞMA

A DISCUSSION ON THE STRUCTURE OF THE OFFICES OF THE PRESIDENCY OF THE REPUBLIC OF TURKEY

Alper ÖZMEN¹
Battal YILMAZ²

ÖZET

Türkiye’de 9 Temmuz 2018 tarihinde Cumhurbaşkanı’nın TBMM’de yemini ile Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi tüm kurumlarıyla resmen yürürlüğe girmiştir. Bu kapsamda Cumhurbaşkanlığı Teşkilatının oluşturulmasına yönelik olarak çıkarılan 10 Temmuz 2018 tarihli 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle düzenlenen kurumlardan biri de Cumhurbaşkanlığı Ofisleri olmuştur. Kararnameye göre; Dijital Dönüşüm, Finans, İnsan Kaynakları ve Yatırım olmak üzere dört ofis Cumhurbaşkanlığına bağlı, özel bütçeli, kamu tüzel kişiliğine haiz, idari ve mali özerkliğe sahip nitelikler tanınarak kurulmuştur. Ofis Başkanları doğrudan Cumhurbaşkanı tarafından atanmakla birlikte aynı zamanda Cumhurbaşkanı ofiste görev yapan her kademedeki yöneticiye emir ve direktif verme yetkisine sahip kılınmıştır.

Bilindiği gibi tüzel kişiler, belli bir amacın süreklilik ve devamlılık ilkesi çerçevesinde gerçekleştirilmesi için organize olmuş kişi ya da mal toplulukları olarak tanımlanmaktadır. Bunlar, hukuk düzeninin bağımsız birer varlık olarak tanıdığı kişi veya mal topluluklarıdır. Kamu hizmetinin yerine getirilmesi için de idare, kendi tüzel kişiliği içerisinde veya kendi tüzel kişiliğinden ayrı örgütler kurabilir. İdare, aynı tüzel kişi kapsamında kurum oluşturması durumunda bu örgüt üzerinde hiyerarşi yetkisine sahip olurken, farklı tüzel kişi kurması halinde ilişkiler idari vesayete evrilmektedir.

Bu bağlamda, emir ve talimat verme bir hiyerarşi yetkisidir. Hiyerarşi yetkisi aynı kamu tüzel kişisi içerisinde uygulanan bir mezuniyettir. Ancak söz konusu kararnameye bakıldığında Cumhurbaşkanlığı Ofislerinin ayrı kamu tüzel kişiliğine haiz olduğu belirtilmektedir. Devlet tüzel kişiliği dışında ayrı kamu tüzel kişiliğine sahip olan kurumlar üzerinde idarenin bütünlüğü ilkesini tesis etmek için idari vesayet denetiminin uygulanmasının gerekliliği açıktır. İdari vesayet yetkisinin kapsamına, emir ve talimat verme girmemektedir. Dolayısıyla Ofislerin yapısında bir değişikliğe gidilmesi şarttır. Bu değişiklik, emir ve talimat verme yetkisinin devam etmesi yönünde olacaksa, ofislerin kamu tüzel kişiliğinin kaldırılması şeklinde gerçekleştirilmelidir.

Bu çalışmada Cumhurbaşkanlığı Ofisleri konu edilmiş olup, kamu tüzel kişiliği kavramına yönelik literatür taraması ve anayasa, kanun ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin incelenerek analiz edilmesi şeklinde bir yöntem benimsenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Ofisleri, Kamu Tüzel Kişiliği, Kamu Yönetimi.

¹ Doç. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, aozmen@ogu.edu.tr

² Doç. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, battalyilmaz40@hotmail.com

ABSTRACT

Presidency Government System has officially entered into force with all its institutions with the President's oath in Parliament on 9 July 2018 in Turkey. In this context, one of the institutions that were issued with the Presidential Decree on the Organization of the Presidency No. 1 dated 10 July 2018 on the establishment of the Presidential Organization was the Presidential Offices. According to the decree; four offices, Digital Transformation, Finance, Human Resources and Investment, are established under the Presidency, with special budget, public legal entity, and administrative and financial autonomy. The Heads of the Office are directly appointed by the President, at the same time, the President has the authority to give orders and directives to the managers of all levels.

As is known, legal entities are defined as individuals or groups of goods organized to achieve a certain purpose within the framework of permanency and continuity. They are individuals or groups of goods that the legal order recognizes as independent entities. The administration may establish organizations within its own legal entity or separate from its own legal entity in order to perform the public service. If the administration establishes an institution within the scope of the same legal entity, it has hierarchical authority over this organization, and in case of establishing different legal entities, the relations evolve into administrative tutelage.

In this context, giving orders and instructions is a hierarchical authority. Hierarchy authority is a graduation applied within the same public legal entity. It is mentioned in the Presidential Decree that the Presidential Offices have separate public legal entity. It is clear that administrative tutelage supervision is necessary to establish the principle of the integrity of the administration on institutions having separate public legal entity other than the state legal entity. The authorization of administrative tutelage does not include giving orders and instructions. Therefore, a change in the structure of the offices is essential. If this change is to continue with the authority to give orders and instructions, it should be done in the form of abolishing the public legal entity of the offices.

In this study, the Presidency Offices have been the subject and a method of literature review on the concept of public legal personality and the analysis and analysis of the constitution, law and Presidential decrees have been adopted.

Keywords: Presidential Offices, Public Legal Entity, Public Administration

KAMU POLİTİKASI VE YASAMA: TBMM FAALİYETLERİNDE ENGELLİLİK POLİTİKASI

PUBLIC POLICY AND LEGISLATION: DISABILITY POLICY IN TGNA ACTIVITIES

Adil ÇAMUR¹

ÖZET

Milyonlarca engellinin günlük yaşamları kamu politikalarından etkilenmektedir. Aile hayatının kalitesi, eğitim ve öğretim fırsatları ve istihdamdaki başarıları, uygulanan kamu politikalarıyla belirlenir. Engellilerin kamu hizmetlerinden eşit yararlanmaları için birtakım düzenlemeler yapılmaktadır. Kamu istihdamında engelli kotası, fiziki erişilebilirliğe yönelik çalışmalar ve mahkemelerde işaret dili tercümanının sağlanması bu düzenlemelerden bazılarıdır. Ayrıca, kamu politikaları alanlarında doğrudan engellilere yönelik uygulamalar mevcuttur. Engellileri eğitimi, engellilere yönelik sosyal politikalar ve engelli teknolojilerinin kamu tarafından sağlanması, engellilere sunulan hizmetlerindedir. Engellilere yönelik tüm bu çabalar, engellilik politikasının bileşenleridir. Ancak engellilik politikası daha geniş bir çerçevede tüm politika alanlarında engelliliğin yer almasını ifade etmektedir.

Kamu politikası aktörlerinden biri olan Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM), kamu politikası sürecinde çeşitli roller üstlenmektedir. Kamu politikalarının temelini oluşturan kanunlar, yasama organlarının ürünleridir. Politikanın oluşturulma aşamasında alternatifler yasama organlarında tartışılır. Kamu politikasının uygulanmasında yasama organlarına sorumluluklar düşmektedir. Yasama, kamu politikalarının denetlenmesine/değerlendirilmesine katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda yasama, kamu politikası sürecinin tüm aşamaları için veri sağlamaktadır.

Türkiye engellilik politikası uygulamalarında tıbbi modelden sosyal modele geçişe yönelik bulgulara ulaşılan çalışmada, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 17.-26. Dönem (24/11/1983 - 16/05/2018) yasama faaliyetlerine odaklanılmaktadır. Genel kurul tutanakları taranarak engellilik politikasına ilişkin yasama faaliyetleri değerlendirilmektedir. Meclis faaliyetleri kapsamında, engellilikle ilgili genel kurul konuşmaları, soru önergeleri, meclis araştırmaları, kanun teklif ve tasarıları kamu politikası analizi çerçevesinde ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Engellilik politikası, kamu politikası, yasama, Türkiye Büyük Millet Meclisi.

ABSTRACT

Public policies affect the daily lives of many people with disabilities. The quality of family life, education and training opportunities and their success in employment are directly determined by public policies. Several arrangements are made to ensure that disabled people have equal access to public services. Such as disabled quota in public employment, projects on physical accessibility and

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi, Kamu Yönetimi, adil.camur@deu.edu.tr

providing a sign language interpreter in the courts. In addition, there are more practices targeting the disabled in public policy areas. Education of disabled people, social policies for disabled people and providing disabled technologies by the public are services oriented for disabled people. All these efforts for the disabled are components of the disability policy. However, disability policy refers to the inclusion of disability in all policy areas within a broader framework.

As one of the public policy actors, the Turkish Grand National Assembly plays an important role in the public policy process. The laws that form the basis of public policies are the products of legislative bodies. At the stage of policy formulation, alternatives are discussed in legislative bodies. Legislative bodies are responsible for the implementation of public policy. Legislation contributes to the supervision / evaluation of public policies. In this context, the legislature provides data for all stages of the public policy process.

This study focuses over 17 and 26th legislative periods between 24/11/1983 - 16/05/2018. Accordingly, as a main finding, a transition from medical model to the social model was observed in Turkey's disability policies. Legislation activities related to disability policy are evaluated by scanning the minutes of the General Assembly. Within the scope of the Parliamentary activities, proceedings of general assembly, parliamentary questions, parliamentary researches, and proposals on disability are handled within the framework of public policy analysis.

Keywords: Disability policy, public policy, legislation, Turkish Grand National Assembly.

BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE KANUNLARINDA MİLLİYETÇİLİĞİN İZLERİ

TRACES OF NATIONALISM IN THE MUNICIPAL LAW OF METROPOLITAN

Öğr. Gör. Abdullah TURAN¹
Dr. Öğr. Üyesi Vedat YILMAZ²

ÖZET

Belediyeler günümüzde siyasal iktidar için olmazsa olmaz öneme sahip konumdadır. Belediye hizmetleri ile halkı memnun etmeyi başaran siyasal iktidarlar meşruluğunu kuvvetlendirmekte ve bir sonraki seçimde oylarını artırabilmektedir. Bu nedenle halkı memnun etmek için yapısal ve işlevsel dönüşümü sürekli kılmaktadırlar. Belediyelere ilişkin en ciddi değişimlerin yapıldığı dönem AK Parti iktidarı dönemidir. AK Parti iktidar döneminde, belediyeler merkezi teşkilattan birçok vazifeyi devraldığı gibi halkın kararlara katılımı konusunda da demokratik adımlar atılması söz konusu olmuştur. Her siyasal iktidar var olan siyasal ideolojisi temelinde politikalarına yön verir, Büyükşehir Belediye yasaları da bu temelde değişim geçirmiştir. AK Parti, kurulduğu günden bu güne kendisini "muhafazakâr demokrat" olarak tanımlamaktadır. Hatta son zamanlarda bu muhafazakârlığın içerisinde "milliyetçilik" güçlü bir şekilde dillendirilmektedir.

Bu çalışmanın amacı AK Parti'nin milliyetçilik anlayışının ne oranda ve hangi yönde Büyükşehir Belediye yasası ve büyükşehir belediye yasasında yapılan 6360 sayılı değişiklik sonrası yansıdığı üzerinde bir inceleme yapmak ve böylece milliyetçilik ideolojisinin izlerini varolan yasalarda aramaktır. Çalışma bu konuda bir tespite yönelmesi ile önemli hale gelmektedir, çünkü bu durum AK Parti ideolojisinin büyükşehir belediyeleri politikalarına yansması hususunda söylem mi yoksa gerçek mi olduğuna da ışık tutacaktır. Çalışmanın kısıtı ise AK Parti'nin tüm politikalarına odaklanmaktan ziyade sadece Büyükşehir yasası ve yasada yapılan 6360 sayılı değişikliğe odaklanmasıdır. Çalışmanın gerçekleştirilmesi için mevzuat.gov.tr'den kanunlar, internet ve kütüphaneden ise makale, tüzük, video türünde birincil ve ikincil kaynaklar tedarik edilmiştir. Çalışmanın kavramsal bölümünde milliyetçilikle ilgili açıklamalara, AK Parti'nin siyasal ideolojisine ilişkin kısa bilgilere yer verildikten sonra uygulama kısmında var olan mevzuatın incelenmesi ile elde edilen milliyetçilik ekseninde ideolojik bulgular ortaya konarak yorumlanmıştır. Çalışma sonucunda ilgili yasalarda milliyetçiliğin sosyal, ekonomik, kültürel anlamda yansımalarının olduğu gibi milliyetçilik karşıtı yansımaların da olduğu elde edilen bulgular arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Belediyesi, AK Parti, Milliyetçilik, İdeoloji

¹ Aksaray Üniversitesi, Ortaköy MYO, aturan40@hotmail.com

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İİBF Kamu Yönetimi Bölümü, vedatyilmaz1977@gmail.com

ABSTRACT

Nowadays, municipalities is of indispensable importance for political power. Political authorities that succeed in pleasing the public with municipal services can strengthen their legitimacy. They can also increase their votes at the next election. Therefore, they make continuous structural and functional conversion for please the people. The most serious changes in municipalities were made during the AK Party rule. During the AK Party ruling period, municipalities took over many tasks from the central organization. They also provided democratic steps with the participation of the people in the decisions. Every political power directs its policies on the basis of its existing political ideology, and the laws of Metropolitan Municipality have changed on this basis. The AK Party, since its foundation, has defined itself as a "conservative democrat". In fact, in recent years, nationalism has been strongly expressed in this conservatism.

The aim of this study is to reveal the reflection of AK Party nationalism on the related laws (Upon amendment of Law no. 6360 on Metropolitan Municipality Law and Metropolitan Municipal Law). Thus, in the study, traces of nationalism would be sought on the relevant laws. The study is becoming more important with a focus on this issue. Because, this work, does the AK Party really reflect its ideology to the policies of metropolitan municipalities? will answer the question. The limitation of the study, it does not focus on all policies of the AK Party. it focuses only on the amendment of Law No. 6360 and Metropolitan Law. For the realization of the study, the laws were obtained from the legislation. On the other hand, articles, regulations, video (primary and secondary sources) were obtained to make the study from the internet and the library. In the conceptual section of the study, short information about the political ideology of the AK Party and explanations about nationalism has been given. In the implementation part of the study, ideological findings obtained by examining the existing legislation the related to nationalism have been revealed and interpreted. As a result of the study, the social, economic and cultural reflections of nationalism were determined in the relevant laws. Anti-nationalist reflections were also found in the relevant laws.

Keywords: Metropolitan Municipality, Nationalism, AK Party, Ideology

YENİ KAMU İŞLETMECİLİĞİ: TÜRK KAMU YÖNETİMİ İÇİN HALA BİR ANAHTAR MI?

NEW PUBLIC ADMINISTRATION: STILL A KEY FOR TURKISH PUBLIC ADMINISTRATION?

PROF. DR. A. ARGUN AKDOĞAN¹

ÖZET

Türkiye’de kamu yönetimi alanında son yıllarda yapılan yayınlarda idari örgütlenme ve işleyişi açıklamak için ağırlıklı olarak 1980’lerden beri yaygın olarak kullanılan yeni kamu işletmeciliği yaklaşımının kullanıldığı görülmektedir. 2004 yılında yayınlanan “Değişimin Yönetimi için Yönetimin Değişimi” başlıklı kamu yönetimi değişiminin gerekçelerini dönemin hükümeti açısından aktaran kitapta dile getirilen ve Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı’nda gerçekleştirilmek istenen yeni kamu işletmeciliği reformlarının günümüzde geçerliliğini sürdürdüğünü ileri sürmek zorlaşmıştır. Bu yaklaşımın tanımlayan ademi merkezleşme yerine merkezleşmenin ağırlık kazandığı görüşünü savunan birçok makale bulunmaktadır. Kamu özel ortaklıkları aracılığıyla yeni kamu işletmeciliğinin piyasalaşma özelliği sürmesine rağmen taşeron işçilerin kadroya alınması, Et ve Süt Kurumunun yeniden açılması gibi aksine gelişmeler de yaşanmaktadır. Son olarak yeni kamu işletmeciliğinin performans bütçeleme, performans denetimi, stratejik planlama ya da düzenleyici etki analizi gibi araçları her ne kadar yürürlükte olsa da ya fiilen uygulanmamakta ya da kuramda öngörüldüğü gibi uygulanmamaktadır. Sonuç olarak yeni kamu işletmeciliği kuramının Türkiye’de idarede yaşanan olay ve olguları açıklayıcı gücünün azaldığı ileri sürülebilir.

1980’lerde Yeni Sağ üzerinden Türkiye’deki siyasi gelişmeleri ele alan siyaset bilimciler son yıllarda siyasi karar alım sürecini neotoriteryanizm, neopopülizm, vb. yeni kuramsal yaklaşımlarla yorumlamakta iken kamu yönetimi alanında yeni kamu işletmeciliği temel yaklaşım olarak sürekliliğini korumaktadır. İngiltere’nin öncülüğünü yaptığı ülkelerde yeni kamu hizmeti yaklaşımı ağırlık kazanmaya başlamıştır. Ancak idarenin sunduğu hizmetlerin vatandaş katılımıyla belirlenerek daha hesap verilebilir hale getirilmesini savunan bu yaklaşım da Türk idaresinde son yıllarda yaşanan dönüşümü açıklayıcı nitelikte değildir.

Önerilen bildiride öncelikli olarak yeni kamu işletmeciliğinin YÖK tez merkezi, Amme İdaresi Dergisi gibi mecralarda hala yaygın olarak kullanılıp kullanılmadığı araştırılacaktır. 2000’li yıllarda yeni kamu işletmeciliği etrafında şekillenen Türk idaresini dönüştürme hedefinin temel unsurlarını oluşturan merkezleşme, piyasalaşma ve yeni kamu işletmeciliği yöntem ve tekniklerinin günümüzdeki örgütlenme ve işleyişi ne ölçüde açıklayabileceği tartışılacaktır. Son olarak İngiltere başta olmak üzere son yıllarda gelişen yeni kamu yönetimi kuramları ile Türkiye’deki kamu yönetimdeki olay ve olguları açıklanıp açıklanamayacağı ele alınacaktır.

Anahtar kelimeler: Yeni Kamu İşletmeciliği, Kuram, Yeni Kamu Hizmeti

¹ Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, argun.akdogan@asbu.edu.tr

ABSTRACT

New public management approach which has been widely used in Turkey since 1980s to explain administrative organization and functioning seems to be still dominant in recent publications. On the other hand it seems difficult to argue that the new public management reforms which were described in the book titled "Change of Management for the Management of Change" published in 2004 explaining the reasons of the government to change public administration and which were sought to be implemented by the Draft Law on Public Administration are still valid. First of all, despite the goal of new public administration for decentralization many articles are published defending the view that there is recentralization in Turkey instead of decentralization. Secondly, although privatization is still going on mostly through public private partnerships, there are some developments such as the recruitment of subcontracted workers and reopening of previously privatized government institutions such as the Meat and Milk Authority. Finally, although the tools of the new public enterprise such as performance budgeting, performance control, strategic planning or regulatory impact analysis are in effect, they are either not actually implemented or they are implemented as envisaged in the theory. As a result of the proposed new public management theory, let facts be experienced in the administration in Turkey suggested that reduces the explanatory power. As a result the explanatory power of the new public management theory to explain administrative phenomena in Turkey is decreasing.

While political scientists who were using the theory of new right to explain political developments in the 1980's, are now using new theories such as neo-authoritarianism or neo-populism to elaborate on Turkish political decision making in recent years, the scholars working in the field of public administration are still predominantly using the theory of new public management. In the countries pioneered by the UK, the new public service approach has begun to gain weight. However, this theory which advocates that the public services provided by the administration should be determined with the participation of citizens and the government should be made more accountable does not explain the recent development in Turkish public administration.

The first goal of the proposed paper is to analyze whether new public management is still the predominant theory used in Turkish public administration. For this purpose a research will be conducted in Turkish Higher Education Board's national thesis center and in Turkish Public Administration Review. Secondly, the paper will discuss to what extent privatization, decentralization and the use of the methods and techniques of new public management which are the basic elements of transformation of the Turkish administration can explain the current organization and functioning. Finally, the paper will concentrate on the explanatory power of new public administration theories such as the new public service approach to explain events and phenomena in Turkish public administration.

Keywords: New Public Management, Theory, New Public Service

**ÇARŞI MAHALLE BEKÇİLERİNİN ASAYİŞE OLAN ETKİLERİ:
GAZİANTEP İLİ ÖRNEĞİ**

**THE EFFECTS OF BAZAAR AND NEIGHBORHOOD WARDENS TO PUBLIC
ORDER: GAZİANTEP CASE**

**Ali FUAT GÖKÇE¹
Seda KULU²**

ÖZET

Mahalleler, belediye sınırları içerisinde yer alan ve bu belirli sınırlar içerisinde yaşayan hemşerilerle ilgili hizmetleri gören küçük yerleşim alanlarıdır. Mahalleler aynı zamanda, kendi içerisinde sakinleriyle birlikte diğer mahallelerden ikamet edip iş amacıyla gelen esnaflarında olduğu mekanlardır.

Çarşı ve mahalle bekçiliği sistemi 1966 yılında çıkarılan 772 sayılı Çarşı ve Mahalle Bekçiliği Kanunu ile güvenlik yapılanmasında yerini almıştır. Kanuna göre; bekçiler geceleri güvenliğin sağlanmasında genel kolluk kuvvetlerine yardımcı olmak üzere görev yapan kişilerdir.

Çarşı ve Mahalle Bekçileri belediye sınırları içinde en büyük mülki amirin emrinde olacak şekilde genel kolluk kuvvetlerinin denetim ve gözetimi, altında görev yaparlar. Görevleri arasında olaylara müdahale etmek, genel kolluk gelinceye kadar önleyici kolluk hizmetlerini yerine getirmek yer almaktadır.

Çarşı ve Mahalle Bekçiliği sistemine 1974 yılında alınan personel ile ara verilmiş, 43 yıl sonra 2017 yılında Çarşı ve Mahalle Bekçileri yeniden personel alımı yapılarak göreve başlamışlardır.

Bu çalışmada; Çarşı ve Mahalle Bekçilerin kent asayişine olan etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu değerlendirmede Gaziantep ili incelenmiş, Gaziantep ilinde Çarşı ve Mahalle Bekçilerinin olmadığı dönemlerdeki suç oranları ile Çarşı ve Mahalle Bekçilerinin göreve başladığı dönemden sonrası suç oranları incelenerek sonuca ulaşılmaya çalışılmıştır.

Bu maksatla öncelikle Çarşı ve Mahalle Bekçiliği sistemi hakkında hukuki ve teorik bilgiler gözden geçirilecek, sonra Gaziantep Emniyet Müdürlüğü verileri doğrultusunda ulaşılan sonuçlar değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Asayiş, Güvenlik, Çarşı ve Mahalle Bekçisi, Kent

ABSTRACT

Neighborhoods are small residential areas that are located within the borders of a municipality and serve some purposes for the citizens that live in these located areas. Neighborhoods are also space where there are commercial relations between the residents and the tradespeople who are resided in other neighborhoods.

Bazaar and Neighborhood Guardianship systems have been constituted in security bureaucracy with the Law No. 772 issued in 1966. According to the Law

¹ Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, afgokce@gantep.edu.tr

² Arş.Gör., Gaziantep Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

No. 772, Wardens are the person who performed the duties for helping to general law enforcement at nights.

Bazaar and Neighborhood Guardianships perform the duties the command of the highest civilian authority and supervision of general law enforcements within the borders of the municipality. Their duties are intervening in situations and facilitating preventive measures until the general law enforcement arrives.

Bazaar and Neighborhood Guardianship systems have suspended in 1974. After 43 years they have taken office in 2017.

The aim of this study is to evaluate the effect of Wardens to urban security. In this evaluation, Gaziantep Province is studied. The crime rates in the absence of the Bazaar and Neighborhood Guardians and the crime rates after the period when the Bazaar and Neighborhood Guardians took office were analyzed and endeavored to the results in the province of Gaziantep.

To this end, first, legal dimensions and theoretical knowledge will be viewed, after, the results that were obtained in accordance with the data of Gaziantep Police Department will be evaluated.

Keywords: Public Order, Security, Warden, Urban

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE ÇOK PARTİLİ SİYASİ SİSTEMDEN İKİ PARTİLİ SİYASİ SİSTEME GEÇİŞ Mİ?

IS IT TRANSITION FROM MULTI-PARTY POLITICAL SYSTEM TO TWO-PARTY POLITICAL SYSTEM IN PRESIDENTIAL SYSTEM OF GOVERNMENT?

**Ali Fuat GÖKÇE¹
Muhammed AKSU²**

ÖZET

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi 16 Nisan 2017 tarihinde yapılan referandum ile kabul edilerek 24 Haziran 2018 tarihinde yapılan seçimle Türkiye’de fiilen başlamıştır. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi başkanlık sisteminin Türkiye uyarlamasıdır. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi yasa taslağı hazırlanırken ve referandum süresince hazırlayanlar tarafından Türkiye’nin toplumsal yapısına ve siyasi kültürüne uygun olarak düzenlendiği belirtilmiştir. Başkanlık sisteminin kaynak ülkesi olan Amerika Birleşik Devletleri başkanlık sistemi esas alınarak bazı değişiklikler yapılmıştır. Başkanlık sistemini uygulayan diğer ülkelerde de olduğu gibi her ülke özellikle yasama ve yürütme organlarının kuruluşu, işleyişi ve birbirleriyle ilişkisi bakımından kendilerine göre değişiklik yapmışlardır.

Siyasi parti sistemleri ise siyasi partilerin büyüklüğü, sosyal, ekonomik ve siyasi kültüre göre her ülkede farklı olabilir. Siyasi parti sistemleri dinamik bir yapıya sahip olup zaman içinde değişikliğe uğrayabilir. Siyasi parti sistemlerinin sınıflandırılmasında genellikle parti sayıları dikkate alınmakta ve tek parti, iki parti ve çok parti şeklinde sınıflandırma yapılmaktadır. Son dönemlerde parti sayıları sınıflandırma için tek başına yeterli görülmemekle, ülkenin sosyolojik yapısı, ideolojisi, partilerin gücü ve karşılıklı ilişkileri gibi hususlarda sınıflandırmada göz önüne alınmaya başlamıştır.

Siyasi parti sistemlerinin belirlenmesinde hükümet sistemlerinin de etkili olduğu var sayımı ile hareket ederek, başkanlık sistemini uygulayan ülkelerde iki partili siyasi parti sistemlerinin olduğu ileri sürmemiz çalışmanın hipotezini oluşturmaktadır. Bu hipotezden hareketle bu çalışmada başkanlık sisteminin Türkiye uygulaması olan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde iki partili bir sisteme geçiş olabilir mi hususu tartışılacaktır.

Bu maksatla kısaca hükümet sistemleri ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi kuramsal yönden incelendikten sonra farklı ülke uygulamaları ve Türkiye’deki siyasi partilerin iktidar olma faaliyetleri, stratejileri incelenerek sonuca ulaşılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Siyasi Parti Sistemi, Başkanlık Sistemi

ABSTRACT

Presidential system of government admitted the plebiscite which was held April 16, 2017 and started after the election held on June 24, 2018. Presidential

¹ Gaziantep Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü afgokce@gantep.edu.tr

²

system of government is a Turkey version and similar to presidential system. Law-maker was stated that it was designed to Turkish political culture and social structure during plebiscite and preparation. Some changes were made base on United States of America which is the main state of presidential system.

Political party systems are different according as to every country's social, economic and political culture and the size of political parties. The political party systems are dynamic then they can change in time. The party numbers usually admit for classification of party systems. In recent years, sociological structure of country, ideology, power of parties and mutual relations are admitted for classification.

Two-party systems are efficient on countries which have presidential systems. This is hypothesis of this study.

Thus, In this study, Whether the transition to a two-party system in the Presidential System of Government will be discussed.

To the end, first, government systems and Presidential System of Government will be analysed, after, different country examples and the strategies of political parties in Turkey will be analysed.

Keywords: Presidential System of Government, Political Party System, Presidential System

YERLEŞİK HALKIN SURIYELİLERE YÖNELİK TOPLUMSAL KABUL DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF SOCIAL ACCEPTANCE LEVELS OF LOCAL PEOPLE RALETED TO SYRIANS

Hakan ALPTÜRKER¹
Mehmet GÖKÜŞ²
Erdal BAYRAKCI³

ÖZET

2011 yılında Suriye’de başlayan iç karışıklıklar sonrasında, ülke nüfusunun büyük bir kısmı can güvenliği endişesiyle, zorunlu olarak komşu ülkelere göç etmiştir. Bu ülkelerin başında ise Türkiye yer almıştır. Uyguladığı “açık kapı politikası” ile sınırdan giriş yapan her Suriyeliye “geçici koruma statüsü” veren Türkiye’de Suriyeli sayısı her geçen gün artış göstermiş ve Suriye’li sayısı 3.613.644’ü bulmuştur. Suriye’deki iç savaşın uzamasından dolayı başlangıçta misafir olarak görülen Suriyeli sığınmacılar kalıcı hale gelmişlerdir. Türkiye’ye sığınmacı olarak gelen Suriyeliler zamanla barınma kamplarının dışına taşarak, kentlerde ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlar yaşanmasına ve bu yaşanan sorunlara bağlı olarak toplumsal kabul sorunu ortaya çıkmaktadır. Suriyeli sığınmacıların yoğun olarak bulunduğu illerden birisi olan Mersin’de de zaman zaman bu tür sorunlarla karşılaşmaktadır. Bu çalışmada Mersin kent merkezindeki yerleşik halkın Suriyelilere yönelik toplumsal kabulleri ile ilgili bir durum tespiti yapılmıştır. Bu kapsamda Mersin ilinin merkez ilçelerinde yerleşik 698 kişiye anket uygulaması yapılmıştır. Elde edilen veriler istatistik programı ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre, katılımcıların büyük bir kesimi Suriyeli sığınmacıların Türkiye tarafından kabul edilmesinin yanlış bir politika olduğunu ve birlikte uzun bir süre yaşamanın pek mümkün görünmediğini, en kısa zamanda ülkelerine geri dönmeleri için gerekli adımların atılması gerektiğini belirtmiştir.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli Sığınmacılar, Toplumsal Kabul, Mersin

ABSTRACT

Following the internal upheavals that began in Syria in 2011, a large part of the country's population migrated to neighboring countries with a concern for safety. Turkey took place at the beginning of this country. Apply the "open door policy" with which every Syrian border entry "temporary protected status" that in Turkey has increased the number of Syrians every day and found the number of Syrian 3,613,644. Due to the prolongation of the civil war in Syria, the Syrian refugees who were initially seen as guests became permanent. Syrians coming to Turkey as refugees spilling over time beyond the sheltering camps, in urban economic,

¹Öğr. Gör. Dr., Selçuk Üniversitesi Silifke-Taşucu Meslek Yüksekokulu, alpturker@gmail.com

²Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, mgokus@selcuk.edu.tr

³Dr. Öğr. Üyesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ebayrakci@konya.edu.tr

social and cultural issues and to experience social acceptance problem arises due to these ongoing problems. In Mersin, which is one of the provinces where Syrian refugees are concentrated, such problems are encountered from time to time. In this study, a situation has been determined about the social acceptance of Syrian residents in the city center of Mersin. In this context, 698 people in the central districts of Mersin were surveyed. The data obtained were analyzed with statistical program. According to the findings of the study, participants of a large segment of the Syrian refugees is a wrong policy of acceptance by Turkey and appear unlikely to live a long time together, he stated that as soon as possible should take the necessary steps to not return to their country.

Keywords: Syrian Refugees, Social Acceptance, Mersin

BİR KAMU POLİTİKASI OLARAK GÖÇ YÖNETİMİNİN ANALİZİ

ANALYSIS OF MIGRATION MANAGEMENT AS A PUBLIC POLICY

Arzu YILDIRIM¹
Aziz AKIN²

ÖZET

Son zamanlarda, dünyanın ve Türkiye'nin gündemini meşgul eden konulardan birisi de göç konusu olmuştur. Çünkü göç konusu insanlığın var oluşundan beri toplumun hayatını etkileyen etmenlerden biri olmuştur. Göç özünde, mekânsal olarak yer değiştirme anlamı taşımıştır. Burada yer değiştirmelerin nedenleri karşımıza çıkmıştır. Yer değiştirmelerin nedenleri tarihsel dönemlere göre farklılıklar göstermiştir. İnsanlar, bazen bir doğal afetin sonucunda bazen siyasi nedenlerden dolayı yaşadıkları yerlerde yaşamlarını sürdürmenin zorluğundan bazen yaşadıkları yerlerde devam eden savaşlardan kurtulmak amacıyla bazen de ekonomik nedenlerden dolayı göç etmek zorunda kalmışlardır. Türkiye de içinde bulunduğu jeopolitik konumun yanı sıra, küreselleşme sonucunda yaşanan gelişmeler, bulunduğu coğrafya, yaşanan savaşlar ve terör gibi olaylarından dolayı çoğu dönem göç olgusuyla karşı karşıya kalmıştır. Bu yüzden, göç konusu hem ulusal hem de uluslararası düzeyde etkili politikalar üretilmesi gereken bir alan olarak karşımıza çıkmıştır. Bu politikaların gerekliliği ve konunun ehemmiyeti özellikle son yıllarda komşu ülkelerde yaşanan savaş ile önemini daha da artırmıştır. Sebep olarak ise; insan haklarının ihlâl edilmemesi, kamu güvenliğinin sağlanması ve devamının sürdürülmesi amacıyla göç konusunda etkili politikaların üretilmesi bir zorunluluk haline gelmiştir. Türkiye de bu noktada mağduriyetlerin yaşanmaması için önemli düzenlemeler gerçekleştirmiştir. 2013 yılında ülke olarak Türkiye'yi tehdit eden bir konu olan göç konusu ile ilgilenmek, düzenlemek ve yürütmekle görevli Göç İdaresi Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Bu çalışmanın esas amacı, göç yönetimi konusunda faaliyet gösteren Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün kuruluş, yapı ve fonksiyonları ele almak ve yapmış oldukları çalışmalarını değerlendirmek olmuştur. Çalışmanın diğer kısmında ise, kavramsal bir çerçevede göç olgusu, göçün sebep olduğu sorunlar ve Türkiye'de göç yönetimi politikalarının tarihsel süreç sıralamasıyla analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göç Yönetimi, Uyum Süreci, Türkiye, Göç İdaresi Genel Müdürlüğü.

ABSTRACT

Recently, one of the world's and Turkey's agenda is also of great concern immigration issues. Because the issue of migration has affected the life of society since the existence of humanity. In essence, migration has a meaning of displacement. Here are the reasons for the displacement. The causes of displacements are different according to historical periods. People have to migrate sometimes as a result of natural disasters, sometimes because of

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Şırnak Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sosyal Hizmeti, a.ucar@sirnak.edu.tr

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Şırnak Üniversitesi, akinazizakin@gmail.com

political difficulties, because of the difficulties of living in places they live, sometimes in order to get rid of the wars going on in their places, and sometimes because of economic reasons. Turkey within the geographic space where, as a result of developments, globalization has faced due to events such as war, terrorism and immigration cases. Therefore, the issue of migration is important as an area where effective policies should be produced both at national and international level. Especially the war in neighboring countries increases the importance of the issue. Because it is an obligation to produce effective policies on immigration in order to ensure that human rights are not violated, to ensure public security and to maintain continuity. Turkey has made important arrangements in order not to experience victimization at this point. In 2013 the country is a subject of threatening Turkey to deal with migration issues, but immigration officials to organize and conduct the General Directorate of Administration was established. The main purpose of this study is examine the organization, structure and functions of the General Directorate of Migration Management and have been to evaluate their work. In the other part of the study, the phenomenon of migration in a conceptual framework, the problems caused by immigration and Turkey were analyzed by ranking the historical process of migration management policies.

Keywords: Migration, Migration Management, Compliance Process, Turkey, General Directorate of Migration Administration.

BİLGİ VE İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİNİN KULLANIMI AÇISINDAN OMBUDSMAN KURUMU: KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU ÖZELİNDE BİR İNCELEME

**Arş. Gör. Zehra ÇUBUKCU¹
Prof. Dr. Mehmet GÖKÜŞ²**

ÖZET

Vatandaşlar için devletin kötü yönetimine karşı haklarını arayabileceği bir mekanizma işlevi gören ombudsmanlık kurumu, bürokrasi için eylemleri sırasında yapılan hataların tespitini ve düzeltilmesini sağlayan ve böylece halkın devlete güven duygusunu arttıran bir mekanizmadır. Bununla birlikte etkin bir ombudsman yargının iş yükünü önemli ölçüde hafifletebileceği gibi açık yönetimin ve yönetimin şeffaflığının sağlanmasında önemli bir rol üstlenmektedir. Türkiye’de ombudsmanlık kurumu ile ilgili akademik çalışmalar 1970’lerden itibaren yapılmaya başlanmıştır. Kamu Denetçiliği Kurumu kurulmadan önce Türkiye’de ombudsmanlık kurumunun uygulanabilirliği ve ülke uygulamaları ile ilgili çalışmalar yapılmıştır. Bununla birlikte Kamu Denetçiliği Kurumu kurulduktan sonra ombudsmanlık kurumunu farklı alanlarda ele alan çalışmalar sınırlı kalmıştır. Türkçe literatürde ombudsmanlık kurumunu bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanımı açısından ele alan kapsamlı bir çalışma bulunmamaktadır. Bilgi ve iletişim teknolojileri, hizmet sunumunda maliyetleri azaltarak hizmet sunumunun etkinliğini arttırdığı gibi demokratikleşme açısından da önemlidir. Ombudsmanlık kurumunun bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımını, açık ve şeffaf yönetimin sağlaması, vatandaşın bilgilendirilmesi ve katılımı, kamu kurumlarının ve ombudsmanlık kurumunun daha iyi hizmet sunması açısından etkili olduğu şüphesizdir. Çalışma, Türkiye’de 29 Haziran 2012 tarihinde resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren ve 2013 yılından itibaren başvuru almaya başlayan Kamu Denetçiliği Kurumu’nun (Ombudsmanlık) günümüze kadar olan altı yıllık dönem içerisinde bilgi ve iletişim teknolojilerini hangi mekanizmalar aracılığıyla ne düzeyde kullandığı, yıllık rapor ve faaliyet raporları aracılığıyla analiz edilmiştir. Yapılan analizin bulgularına göre, KDK, bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımı noktasında altı yıllık süre içerisinde önemli bir ilerleme gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ombudsman, Kamu Denetçiliği Kurumu, Bilgi ve İletişim Teknolojileri

¹ Selçuk Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, zehraozkan@selcuk.edu.tr

² Selçuk Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, mgokus@selcuk.edu.tr

GÖÇ VE AFET RİSKLERİNİN AZALTIILMASINDA MALİ ARAÇLARIN KULLANILMASI

USE OF FINANCIAL INSTRUMENTS TO REDUCE MIGRATION AND DISASTER RISKS

Asuman ALTAY¹

ÖZET

Göç ve afet kavram olarak farklı olsalar da yarattıkları etkiler bakımından birbirine bazı yönlerden benzemektedir. Özellikle düzensiz dış göçün ortaya çıkardığı sorunlar afetin derecesi ve oluş şekline göre değişecek olsa da sonuçları ve tahribatı açısından yakınlaşabilir. Sonuçta her iki olgunun ortak paydası barındırdıkları "riskler" olarak karşımıza çıkar. Risk düzeyi ise etkin bir afet ve göç yönetimi ile doğru orantılıdır. Afet ve göç yönetimi ise hem kurumsal hem de mali olarak başta KIZILAY olmak üzere Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) tarafından yürütülmeye çalışılmaktadır.

Türkiye'de Afet yönetiminde risk finansmanı açısından iç ve dış kaynaklar söz konusudur. İç kaynaklar kapsamında, Afet Fonu, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Yardım Fonu ve Sivil Savunma Fonu yer almaktadır. Dış kaynaklar ise proje bazında ya da aynı ve nakdi şekilde dış kurum, kuruluş ya da devlet temelli olabilmektedir. Nakdi kapsamda en sık görülen finansman şekli kredi ve hibe olmaktadır.

Göç yönetimi konusundaki risklerin finansmanı da iç ve dış kaynaklı olabilmektedir. Göç ile ortaya çıkan riskler göçle gelen birey ve kitleler üzerinde riskler oluştururken; göç edilen ülke açısından da önemli riskler ortaya çıkmaktadır. Her iki açıdan bakıldığında, başta sağlık olmak üzere dil, eğitim, istihdam, barınma açılarından önemli riskler oluşmaktadır. Bunlar öncelikli olarak iç kaynaklar yolu ile yine başta KIZILAY olmak üzere AFAD ve birçok kurum ve kuruluşun destekleriyle giderilmeye çalışılmaktadır. Dış kaynaklar ise başta Birleşmiş Milletler olmak üzere birçok insani kurum kuruluş ve devlet açısından desteklenmektedir.

Bu çalışmada başta ülkemizde olmak üzere diğer bazı ülkelerdeki konu ile ilgili durum değerlendirilerek, yeni fon kaynakları ve sigorta araçları incelenerek, risklerin azaltılması ve dağıtılmasındaki faydaları ve maliyetleri değerlendirilecektir. Değerlendirme kapsamında, kamu ekonomisinde yer alan asimetrik bilgi yaklaşımından yararlanacaktır. Elde edilen bilgiler ışığında öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Göç, Risk

ABSTRACT

Although migration and disaster are different in concept, they are similar in some ways in terms of their impact. In particular, the problems caused by irregular external migration will vary depending on the degree and occurrence of the

¹ *DEÜ, Maliye Bölümü, Mali İktisat Anabilim Dalı, asuman.altay@deu.edu.tr

disaster, but may come closer in terms of consequences and destruction. As a result, the common denominator of both cases is "risks ları. The level of risk is directly proportional to effective disaster and migration management. Disaster and migration management is carried out by the Disaster and Emergency Management Presidency (AFAD), especially KIZILAY, both institutionally and financially.

Turkey in terms of internal and external sources of risk financing disaster management is concerned. Internal resources include Disaster Fund, Social Assistance and Solidarity Assistance Fund and Civil Defense Fund. External resources can be project-based or in-kind and in cash based on external institutions, organizations or government. The most common form of financing within the scope of cash is loans and grants.

The financing of risks related to migration management may also be internal and external. Risks arising from migration create risks on individuals and masses who come with migration; important risks also emerge for the country of migration. In both respects, there are significant risks in terms of health, especially language, education, employment and housing. These are tried to be remedied with the support of AFAD and many other institutions and organizations, especially KIZILAY. External resources are supported by many humanitarian institutions, especially the United Nations, in terms of organization and government.

In this study, the situation related to the issue in some countries and especially in our country will be evaluated, new funding sources and insurance instruments will be examined and the benefits and costs of risk reduction and distribution will be evaluated. Within the scope of the assessment, it will benefit from the asymmetric information approach in the public economy. Suggestions will be developed in the light of the information obtained.

Keywords: Disaster, Migration, Risk

KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMUNUN KULLANDIĞI HALKLA İLİŞKİLER KANALLARININ ETKİLİLİĞİ

THE EFFECTIVENESS OF PR CHANNELS IN THE OMBUDSMAN INSTITUTION

Ayşegül ÇOLAK¹, Meriç Berk BEDER²

ÖZET

Son dönemde yeni kamu yönetimi ya da kamu işletmeciliği olarak adlandırılan kuramsal yaklaşımların en fazla öne çıkardığı unsurların başında devlet-vatandaş ilişkilerinin yönetilmesi ve halkla ilişkiler olarak adlandırılan iletişimsel çabalar gelmektedir. Bu kapsamda Türkiye’de, Anayasanın 74 üncü maddesine göre anayasal bir kurum olarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumu (Türkiye Ombudsmanlığı KDK) önemli bir örnek olarak ortaya çıkmaktadır. KDK, kamu yönetiminde devlet-vatandaş ilişkilerinin hak temelli olarak iyileştirilmesinde yeni kamu yönetimi yaklaşımlarını aşan bir potansiyele işaret etmektedir. Ombudsmanlık Kurumu uzun vadede hak arama kültürüne ve yüksek hizmet standardına sahip toplum üzerinde aktif rol oynamayı amaçlamaktadır. Bu hedeflere ulaşmak için Kamu Denetçiliği Kurumunun büyük kitleler tarafından tanınması ve benimsenmesi çok önemlidir. Kullanılan halkla ilişkiler mekanizmalarının etkinliğinin ölçülmesi ve geliştirilmesi de bu anlamda önem kazanmaktadır. Kamu kurumlarının halkla ilişkiler faaliyetlerinde genel olarak verilen mesajın ve kullanılan iletişim kanallarının ele alındığı görülmektedir. Bu çalışma kapsamında kurumun faaliyetlerine ilişkin olarak farkındalığı artırmak amacıyla yürüttüğü halkla ilişkiler faaliyetlerindeki etkin kanallar incelenmiştir. Kurumun etkin bir şekilde kullandığı halkla ilişkiler kanalları, yayınlar, gazete ve dergi röportajları, Ombudsman Kurumu tarafından düzenlenen etkinlikler ve sosyal medya çalışmaları ile öğrenci toplulukları olduğu görülmüştür. Genel olarak KDK için bilinirlik önemli ve üzerinde durulması gereken bir problemdir. Kurum bu problemi aşmak için etkili ve yoğun birçok halkla ilişkiler kanalını kullanmaya çalışmaktadır. Ancak bu kanalların kamu tarafından ulaşılabilirliği ve etkili kullanımı açısından problemler gözlemlenmiştir. Bu çalışmada halkla ilişkiler konusunda kullanılan kanalların etkinliği ele alınarak, kamu yönetiminin genelinde bu kanalların kullanımına ilişkin bazı sonuçlar elde edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Kamu Denetçiliği Kurumu, Halkla İlişkiler Kanalları, Tanınırlık, Farkındalık

¹ ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, aysegul.colak@metu.edu.tr

² ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, mberkbeder@gmail.com

ABSTRACT

In the recent period, the most important elements of theoretical approaches which is called new public administration or public management are the management of state-citizen relations and communicative efforts which is called public relations. In this context, in Turkey, the Ombudsman Institution, as a constitutional institution established in accordance with the Article 74 of the Constitution, emerged as an important example. The Ombudsman Institution points to a potential that transcends new public management approaches in the rights-based improvement of state-citizen relations in public administration.

The Ombudsman Institution aims to play an active role in the society that has a culture of seeking rights and a high standard of service in the long run. In order to achieve these goals, it is very important that the Ombudsman Institution is recognized and adopted by the masses. The measurement and development of the effectiveness of the public relations mechanisms also came into prominence in this sense. In public relations activities of public institutions, it is seen that generally the message given and the communication channel used are dealt. Within the scope of this study, effective channels in public relations activities which are carried out by the institution so as to increase awareness were examined. It was seen that publications, newspaper and magazine interviews, activities organized by the Ombudsman Institution and social media studies as well as student communities are the public relations channels that the institution use effectively. In general, awareness is an important and necessary issue that needed to be emphasized by the institution. In order to cope with this problem, the institution tries to use many effective and intensive public relations channels; nonetheless, problems have been observed in terms of public accessibility and effective use of these channels. In this study, the effectiveness of the channels used in public relations is dealt with and some results regarding the use of these channels in public administration are tried to be obtained.

Keywords: Ombudsman Institution, Public Relations Channels, Recognition, Awareness

MERKEZİ YÖNETİM KAPSAMINDA TAŞRADA ATİPİK BİR YAPILANMA: KAPADOKYA ALAN BAŞKANLIĞI

**(AN ATYPICAL STRUCTURE IN THE PROVINCIAL WITHIN THE SCOPE OF
CENTRAL GOVERNMENT: CAPPADOCIA AREA PRESIDENCY)**

**Bayram COŞKUN¹
Çiğdem PANK YILDIRIM²**

ÖZET

Türkiye’de merkezi yönetimin taşrada teşkilatlanması veya taşrada teşkilat kurmasının genel formu il ve ilçe esaslı örgütlenmedir. Bunun yanında Anayasanın 126. maddesi kapsamında bölge teşkilatları da kurulabilmektedir. Ancak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçtikten sonra, Merkezi yönetim kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın ilgili kuruluşu statüsünde kendine özgü niteliklere sahip olan “Kapadokya” alanını yönetmek üzere 38 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile “Kapadokya Alan Başkanlığı” kurulmuştur. Ancak bu Başkanlık kurulmadan önce TBMM tarafından 7174 sayılı Kapadokya Alanı Hakkında Kanun kabul edilmiştir. Kapadokya Alan Başkanlığı (KAB)’nın il ve ilçe yapılanması değil, belli bir coğrafi alanın esas alınarak oluşturulduğu görülmektedir. KAB’nın “Kapadokya Alanının tarihî ve kültürel değerleri ile jeolojik/jeomorfolojik dokusunun ve doğal kaynak değerlerinin korunması, yaşatılması, geliştirilmesi, tanıtılması, gelecek kuşaklara aktarılması, planlanması, yönetilmesi ve denetlenmesi” amacıyla oluşturulduğu hususu hem 7174 sayılı Kanunda hem de 38 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinde ifade edilmiştir. Bunun yanında KAB’nın sosyal ve ekonomik amaçlar içinde faaliyet yürüteceği belirtilen mevzuattan anlaşılmaktadır.

Bu çalışmada önce 7174 sayılı Kanununa dayalı olarak 1 Haziran 2019 tarihinde 38 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile oluşturulan “Kapadokya Alan Başkanlığı” yapı ve görevleri itibariyle tanıtılacaktır. KAB’nın incelenmesi sırasında benzeri bir idari teşkilat olan ve 6546 sayılı Kanun ile kurulan “Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alan Başkanlığı” ile bazı karşılaştırmalar da yapılacaktır. Bunu takiben KAB’nın idare içindeki konumu hakkında değerlendirmelerde bulunulacaktır. Son olarak bu tarzdaki atipik bir idari teşkilatın etkinliği ve yaşanılması muhtemel sorunlar üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kapadokya, Kapadokya Alan İdaresi, Atipik Örgüt.

ABSTRACT

The general form of organization to be set up in provincial organization of the central administration in Turkey is based on provincial and district organizations. In addition, regional organizations can be established within the scope of Article 126 of the Constitution. However, after the transition to the Presidential Government System, within the scope of the Central Government, the

¹ Prof. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü, bcoskun@gmail.com

² Araş. Gör., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü, cigdem-zeynep@hotmail.com

Cappadocia Area Presidency was established with the 38th Presidential Decree to manage the "Cappadocia" area which has its own qualifications as the related institution of the Ministry of Culture and Tourism. However, before the establishment of this Presidency, the Law on the Cappadocia Area numbered 7174 was adopted by the Turkish Grand National Assembly. It is seen that the Cappadocia Area Presidency (KAB) was formed on the basis of a certain geographical area, not the province and district structure. It was stated both in the Law No. 7174 and the presidential Decree No. 38 that CAP has been created with the aims of conservation sustenance development promotion, passing on future generations planning governance and supervision of historical, cultural values and geological/geomorphological texture of "Cappadocia Area". In addition, it is understood from the legislation that the CAP will operate for social and economic purposes.

In this study, firstly the "Cappadocia Area Presidency" which was established by the Presidential Decree No. 38 on 1 June 2019 based on the Law no. 7174 will be introduced in terms of its structure and duties. During analysis some comparisons will be made with "Çanakkale Wars Gallipoli Historical Area Presidency" which is a similar administrative organization and has been established by Law No. 6546. Subsequently, assessments will be made on the position of the CAP within the administration. Finally, the effectiveness of such an atypical administrative organization and possible problems to be experienced will be emphasized.

Keywords: Cappadocia, Cappadocia Area Administration, Atypical Organization.

TÜRKİYE'DEKİ CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ İLE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDEKİ BAŞKANLIK SİSTEMİNE İLİŞKİN KUVVETLER ARASI FREN VE DENGE MEKANİZMALARI ÜZERİNE BİR KARŞILAŞTIRMA

A COMPARISON BETWEEN THE PRESIDENTIAL SYSTEM OF GOVERNMENT IN TURKEY AND THE PRESIDENTIAL SYSTEM IN UNITED STATES OF AMERICA REGARDING INTER-POWER IN SYSTEM OF CHECKS AND BALANCES

B. Mert DEMİR¹

ÖZET

Dünyada pek çok ülkede başkanlık sistemi uygulanmasına rağmen, başkanlık sistemi dendiğinde akla ilk gelen ülke Amerika Birleşik Devletleridir. Bu sebeple başkanlık sistemi üzerine yapılan karşılaştırmalar Amerika Birleşik Devletleri üzerinden yapılmaktadır. Türkiye'de 2018 yılı Haziran ayından itibaren tipik bir başkanlık sistemi olarak görülebilecek cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçilmiştir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de uygulanan cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ile Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan başkanlık sistemini karşılaştırmalı olarak ele almak ve Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan başkanlık sisteminden yola çıkarak cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin işlerliğini sorgulamak ve tamamlayıcı reform önerileri sunmaktır. Çalışmada öncelikle Amerika Birleşik Devletleri sisteminden yola çıkılarak başkanlık sistemlerinin genel özellikleri ve temel ilkeleri ortaya konularak, parlamenter sistemlerden ayrılan yönü ele alınmıştır. Sonrasında ise başkanlık sisteminin güçlü ve zayıf yönleri işlenmiş ve erkler arasındaki ilişkiler tartışılmıştır. Çalışmada Amerika Birleşik Devletleri başkanlık sistemi detaylı şekilde incelenmiş, yasama-yürütme-yargı arasındaki güç dengelerine odaklanılmış ve Türkiye'de uygulanan cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi, Amerika Birleşik Devletleri başkanlık sistemi üzerinden karşılaştırmalı olarak tartışılmıştır. Karşılaştırmada cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ve başkanlık sisteminde yürütme erkinin oluşumu, bu sistemlerde yürütmenin sahip olduğu yetkiler ele alınmış, bu yetkiler üzerinde yasamanın sahip olduğu denetim yetkisi ve yürütme ile yasama arasındaki güç dengesi tartışılmıştır. Çalışmanın sonuç bölümünde ise daha çok denge ve fren mekanizmalarına ve bunların Türkiye'de kendilerine ne ölçüde yer bulabildiğine odaklanılmış, cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin daha fazla işlerlik kazanabilmesi ve istikrarlı hale getirebilmesi için gerçekleştirilmesi gereken reform önerileri ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Başkanlık Sistemi, Kuvvetler Ayrılığı, Denge ve Fren Mekanizması

¹İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Doktora Öğrencisi, mertfe@hotmail.com

ABSTRACT

Though many countries in the world have presidential system, USA is the first country that springs to mind when the presidential system is concerned. Therefore, USA is always taken into consideration in the comparisons made in terms of presidential system. Since June 2018, Turkey adopted a presidential system of government that is akin to the presidential system. The aim of this study is to compare the presidential system of government in Turkey and the presidential system in USA and to put under scrutiny the operation of the presidential system of government and to propose complementary reforms based on the presidential system in USA. The study will first explore the general characteristics and fundamental principles of the presidential system, and thereafter dwell on the ways it differs from the parliamentary system. Then the study will discuss the strengths and weaknesses of the presidential system and power relations. The study will thoroughly examine the presidential system in USA, focus on the relation between executive, legislative and judicial powers, and discuss the presidential system of government in Turkey in comparison with the presidential system in USA. This comparison will explore the constitution and authority of executive power in the presidential system of government and the presidential system as well as the legislative oversight over executive power and power relations between legislative and executive branches. The conclusion part of the study will mostly dwell on system of checks and balances and to what extent they are adopted in Turkey as well as propose reforms that would make the presidential system of government become operative and consistent.

Keywords: Presidential System, Separation of Power, System of Checks and Balances

DAVID HARVEY'İN TEORİLERİ IŞIĞINDA YAPISAL ÇEVRE ÜRETİMİ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

THE STRUCTURAL ENVIRONMENT MANUFACTURING IN CONSIDERATION OF DAVID HARVEY'S THEORIES: IN TURKEY

Baki Kazım YAVUZ¹

ÖZET

Bu çalışma, Modern Neo-Marksist düşünür David Harvey'in sermaye-kent ilişkisi üzerine yaptığı çalışmalardan esinlenerek Türkiye'de yapısal çevre üretiminin yıllar içinde nasıl gerçekleştirildiğini kapsamaktadır. 'Kent' ismiyle betimlediğimiz mekânlar tarih boyunca değişime uğramış fakat üzerinde bütünsel olarak tartışılmamış bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu süreçte sürekli değişim gösteren 'Kent', günümüzde küresel sermayenin birikim süreçlerinde uygulanan neoliberal politikaların oyun sahası olmakta, gerek politik ve ekonomik gerekse de toplumsal yönleriyle giderek daha fazla tartışılan ve daha fazla öneme sahip bir konu haline gelmektedir. Bu çerçevede kent ve sermaye üzerine yapılan çalışmalarda David Harvey dikkat çekmektedir. Harvey'in özellikle kent, mekân ve sermaye konuları üzerine yaptığı çalışmalar oldukça takdir toplamaktadır. Marksist kuramcılar arasında nitelendirilen Harvey'in bu çalışmadaki önemi, ortaya koyduğu tezler üzerinden Türkiye'deki gerçekliği saptamak amacıyla literatüre kazandırdığı eserlere başvurma yöntemiyle gerçekleştirilmektedir. Makale, literatür taraması ve doküman incelemesi tekniği ile hazırlanmış olup temel argümanları; sermayenin kentleşmesi, sermayenin döngüsü, 6306 Sayılı Kanun, 6360 Sayılı Kanun olarak belirlenmiştir. Temel argümanları destekleyici nitelikteki diğer olgular ise; eşitsiz kentler, kentsel toplumsal hareketler, müşterek ihtiyaçlara ulaşım sorunu olarak tespit edilmiştir. Söz konusu bu olguları desteklemek amacıyla gerek nicel gerekse de nitel verilerden sık sık yararlanılmaktadır. Çözüm aranılacak olan çalışmanın ana sorunsalı ise "Türkiye'de yapısal çevre üretimi nasıl gerçekleşmektedir?" şeklinde ortaya konmaktadır. Bu veriler ışığında makalenin ilk bölümde kamu yönetimindeki temel paradigmlar ve buna paralel olarak neo-marksist düşüncenin gelişim evrelerine değinilmektedir. İkinci bölümde ise David Harvey'in ortaya koyduğu temel olgular açıklanarak, Türkiye'de sermayenin kentleşmesinin nasıl gerçekleştirildiği ortaya konmaya çalışılmaktadır. Bölümler göz önüne alındığında çalışmanın ulaşmak istediği nokta, kent ve mekân kavramları üzerine Türkiye bağlamında literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Departments want to reach the point where work Considering, on urban and spatial concept aims to contribute to the literature in the context of Turkey.

Anahtar Kelimeler: Kent Kuramları, Sermayenin Kentleşmesi, David Harvey, Türkiye'deki Kent Çalışmaları.

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yüksek Lisans Öğrencisi, E-posta: baki_yavuz@hotmail.com

ABSTRACT

This study covers how production of the structural environment in years in Turkey, inspired by the modern neo-Marxist philosopher David Harvey's capital-city relations and his works done. The spaces we describe as 'Kent' have changed throughout history. However, it is an issue that has not been discussed as a whole. Today, 'the city' which is constantly changing in this process, is the playground of neoliberal policies applied in the accumulation processes of global capital and it is becoming an increasingly debated and important issue both in political and economic and social aspects. Harvey's importance -who is considered one of the Marxist theorists- at this study is described among the thesis he argues to determine the reality in Turkey and as a method carried out and resorting to the literature. In this context, David Harvey draws attention in studies which are about on city and capital. Harvey's work on city, place and capital is particularly appreciated. The article has prepared with literature review and document review technique. The main arguments of the article were determined as urbanization of capital, cycle of capital, Law No. 6306, and Law No. 6360. Other arguments supporting the main arguments were determined as unequal cities, urban social movements, and access to common needs. In order to support these cases, both quantitative and qualitative data are frequently utilized. The main question of the study, which sought solutions had been revealed as "How does the structured environment production in Turkey take place?" In the light of these information, the first part of the article has been dealt with basic paradigms in public administration and, as parallel to this, developmental stages of neo-Marxist thought. In the second part, it is sought to demonstrate how the capital of urbanization in Turkey has by explaining the basic facts revealed by David Harvey.

Keywords: Urban Theories, Urbanization of Capital, David Harvey, Urban Studies in Turkey.

SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM ARACI OLARAK KAMU ÖZEL ORTAKLIĞI: TÜRKİYE'DE ÖRNEK OLAY ÇALIŞMASI

PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIP AS A TOOL FOR TRANSFORMATION IN HEALTH: A CASE STUDY FROM TURKEY

Mehtap ÇAKMAK BARSBAY¹
Aytuğ ALTIN²

ÖZET

Kamu özel ortaklığı, Türk sağlık sektöründe alt yapıların ve projelerin finansmanında kullanılmaktadır. Sağlık Bakanlığı, sağlık hizmetleri sunumunda tedarik yöntemi olarak kamu özel ortaklığını kullanma yoluna gitmiştir. Bu kapsamda Türk sağlık sektöründe uygulanan kamu özel ortaklığı modeli, özel sektörle yapılan sözleşme gereğince, yapım işi tamamlanan tesislerin 30 yıldan az olmak üzere sözleşmede belirlenecek süre ile kamu tarafından kiralanarak sözleşme süresi sonunda kamuya devredilmesi esasına dayanmaktadır. Kamu özel ortaklığı modelinden temel beklenti, kamunun sağlık yatırımlarındaki rolünün maliyet-etkinlik bağlamında artırılmasına yöneliktir. Politika yapımcılar, ulusal çapta sağlık kurumlarının fiziksel altyapısındaki açığı giderme sorununa yönelik kamu özel ortaklığı girişimini, acil çözüm alternatifi olarak gördüklerinden bu model, operasyon aşaması tamamlanan şehir hastanelerinin hizmete girmesiyle giderek genişlemektedir. Bu model, finansman kaynağı olarak kullanılabilir araç ve yaklaşım; diğer yandan, kapsamlı teorik çerçeve dahilinde bir örgütlenme modeli olarak ele alınmaktadır. Çeşitli çalışmalarda diğer yönleriyle, spesifik olarak kamu özel ortaklığının muhtemel faydalar ve ortaya çıkarabileceği riskler, uluslararası iyi uygulama örnekleri odağında açığa çıkarılmakta ve tartışılmaktadır. Ancak, kamu özel ortaklığı ihtiyacının nasıl ortaya çıktığı; politika gündemine nasıl geldiği; hangi aktörlerin politika yapımı sürecine dahil olduğu ve konuya yönelik kamu, özel ve üçüncü sektör arasında mevcut bir ulusal politikanın olup olmadığı sorularının cevaplanmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Bu amaçla, kamu özel ortaklığının özellikleri, tarihsel geçmişi, etkileyen faktörler analiz edilmiştir. Bu sayede, kamu özel ortaklığının sağlıkta dönüşüm aracı olarak kullanımının uygunluğu değerlendirilmiştir. Son olarak, bir kamu özel ortaklığı girişimi olan ve Türkiye'nin birçok metropoliten kentinde bulunan entegre kampüs hastanelerinin örnek olay çalışması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamu politikası, Politika Analizi, Sağlık Hizmetleri Sunumu

ABSTRACT

The public-private partnership is alternatively adopted to finance infrastructural projects in Turkish health sector. Moreover, Ministry of Health uses this model as a procurement method in health services delivery. In this context, it is primarily

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, mehtapcakmak@gmail.com

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, aytugaltin@gmail.com

based on leasing the constructed facilities by government during not more than 30 years, followed by transferring property rights of them to government. Besides, it is mainly expected to increase the role of the public sector in health investments in terms of cost-effectiveness. Since policy makers prefer this initiative as an available option to address the physical infrastructural gaps of health institutions over the country, it is accordingly expanding with the introduction of city hospitals. In particular, this model is firstly considered as a financial tool and approach in public procurement, secondly an organizational model within a comprehensive theoretical framework. The potential benefits and risks of public-private partnership are revealed and discussed focusing on international good practices. However, some further questions that how it emerged and came to the policy agenda, which actors were involved in the policy making process, and whether there has been a national collaboration policy between public and private, and partly third sector, or not needs to be fully clarified. For this purpose, the characteristics of the model with a special focus on historical background, and also the determinants for adopting it were analyzed. In this way, the appropriateness of the use of public-private partnership as a transformation tool in health was evaluated. Finally, case study of integrated campus hospitals located in many metropolitan cities of Turkey, a public-private partnership initiative, were conducted.

Keywords: Public Policy, Policy Analysis, Health Services Delivery

BELEDİYELERDE KURUMSAL PERFORMANS YÖNETİMİ: CHARLOTTE ŞEHİRİ ÖRNEĞİ

Prof. Dr. Aydın USTA¹
Doç. Dr. Gülizar Çakır SÜMER²

ÖZET

Günümüz toplumlarında vatandaş beklentilerinin artması, maliyetlerin yükselmesi ve kaynak kıtlığı gibi etmenler; işletme yönetiminde olduğu gibi kamu yönetiminde de kurumsal performans yönetimini gerekli kılmaktadır. Performans yönetimi örgütün performansını ölçmek, geliştirmek ve örgütün faaliyetlerini vizyonu ile uyumlu hale getirmeyi amaçlayan bir yönetim döngüsüdür. Bu çerçevede performans ölçümünde bir karşılaştırmanın yapılması zorunludur; bu karşılaştırma başka örgütlerle olabileceği gibi, örgütün kendi geçmişiyle de yapılabilir. Bu bağlamda belediyeler de diğer kurumlar gibi stratejik amaçlarına ne ölçüde ulaştıklarını ölçmeli ve yönetim süreçlerini performans göstergelerine göre planlamalıdır.

Belediyeler kamusal ihtiyaçları karşılamak üzere oluşturulmuş kamu idareleridir. Ancak bu idareler görevlerini yerine getirirken etkili ve verimli olmak durumundadırlar. Etkililik ve verimlilik ise performans yönetiminin ana unsurlarıdır. Performans ölçümü ancak performans yönetim modelleriyle yapılabilmektedir. Bu çalışmada yararlanılan Dengeli Sonuç Kartı modeli söz konusu bu modellerden biridir. Bu modelde; kamu, kaynaklar, iç süreçler ve örgütsel öğrenme ve gelişme boyutları esas alınarak; kentsel güvenlik, ekonomik kalkınma, itfaiye, ulaşım, su ve atık yönetimi gibi konularda ölçümlenmeler yapılmaktadır.

Bu çalışmanın ana teması belediye yönetimlerinde performans yönetim sürecini teorik olarak irdelemektir. Bu irdelemeyi yaparken de performans yönetimi konusunda dünyada en başarılı örneklerden biri olan Charlotte (ABD) şehrinin deneyimlerini tanıtmaktır. Böylelikle kurumsal performans yönetimi uygulaması konusunda belediyelere örnek bir model sunulması amaçlanmaktadır.

Çalışmada teorik ve ampirik bilgilerden yararlanılmıştır. Nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde Charlotte belediyesiyle ilgili dokümanlar incelenmiş ve konuya ilişkin tespitler yapılmıştır.

Sonuç olarak belediye yönetimlerinin başarıya ulaşmasında performans yönetiminin önemli bir süreç olduğu kanısına varılmıştır ve Charlotte şehrinin başarılı uygulamaları da bu iddiayı destekler niteliktedir.

Anahtar kelimeler: Performans Yönetimi, Belediyeler, Dengeli Sonuç Kartı

¹ İnönü Üniversitesi İİBF, SBKY Bölümü, Malatya

² İnönü Üniversitesi, İİBF, SBKY Bölümü, Malatya, gulizar.sumer@inonu.edu.tr

2000'Lİ YILLARLA BİRLİKTE TÜRKİYE'DE SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM POLİTİKASI ANALİZİ: ÇOKLU AKIŞ MODELİ

WITH HEALTH TRANSFORMATION IN TURKEY THE 2000s POLICY ANALYSIS: MULTI-FLOW MODEL

Betül ATEŞ¹
Dr. Yasemin MAMUR IŞIKÇI²

ÖZET

1970'li yıllarda yaşanan ekonomik kriz ile birlikte gündeme gelen neo liberal söylemler küresel düzeyde özelleştirme uygulamalarını da ortaya çıkarmış ve yaygınlaştırmıştır. Türkiye'ye de uzanan bu uygulamaların yansımaları sağlık sektörünü de etkilemiş ve dönüşüm sürecine sokmuştur. Dönüşüm reform transferi yoluyla başta IMF ve DB olmak üzere DSÖ gibi uluslararası örgütler tarafından gündeme getirilmiştir. Bu doğrultuda Türkiye'de 90'lı yıllarda reformlar yapılmaya çalışılmış fakat istikrarsız siyasi ortam nedeniyle etkili politikalar hayata geçirilememiştir. 2000'li yıllara gelindiğinde ise yeni kurulan ve tek başına iktidara gelen AKP hükümet tarafından önerilere karşılık olarak gerek kalkınma planları gerekse hükümet programlarında özelleştirme ve piyasa mantığı dile getirilmiştir. Nitekim seçimlerin ardından 2003 yılında Sağlıkta Dönüşüm Programı hazırlanarak yürürlüğe konulmuştur. Bu çalışmada da bu program çerçevesinde yürürlüğe konulan politikaların nasıl şekillendirdiği, hangi aktörlerin sürece katkısının ön plana çıktığı ve bu politikaların sonuçları detaylı bir şekilde açıklanmıştır.

Literatür taraması yoluyla elde edilen bulgular Kingdom'un 1984 yılında geliştirdiği Çoklu Akış Modeli yaklaşımı ile analiz edilmiştir. Çalışmanın model kapsamında ele alınması sonucunda dönüşüm sürecine giren sağlık sektörünün hem hizmet sunucular hem de bu hizmetten fayda sağlayanlar açısından birtakım sorunlara neden olduğu görülmüştür.

Çalışmada 2000'li yıllarla birlikte gündeme gelen sağlıkta dönüşüm politikaları Çoklu Akış Modeli kullanılarak politikalar model kapsamında problemlerin akışı, politikaların akışı ve siyaset akışı şeklinde ele alınıp incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Politikası, Sağlıkta Dönüşüm, Çoklu Akış Modeli

ABSTRACT

The neo-liberal discourses that emerged with the economic crisis in the 1970s have brought about the privatization practices at the global level. reflection of the health sector has also affected these applications also extends to Turkey and has put the conversion process. Reflection of the health sector has also affected these applications also extends to Turkey and has put the conversion process. Transformation has been brought to the agenda by international organizations such as the IMF and the WB

¹ Giresun Üniversitesi, Yüksek Lisans Öğrencisi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, atsbetul61@gmail.com

² Giresun Üniversitesi, Dr. Öğretim Üyesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, mamurysm@gmail.com

through WHO through reform transfer. In this direction we have tried to make reforms in the 90s due to the unstable political climate in Turkey, but effective policies are not implemented. In the 2000s, the newly established AKP, which came to power alone, responded to the proposals by the government and stated the logic of privatization and market in both development plans and government programs. As a matter of fact, following the elections, the Health Transformation Program was prepared and put into effect in 2003. In this study, it is explained in detail how the policies implemented within the framework of this program are shaped, which actors' contribution to the process comes into prominence and the results of these policies.

The findings obtained through literature review were analyzed with the Multi-Flow Model approach developed by Kingdom in 1984. As a result of the study within the scope of the model, it has been seen that the health sector, which is in the process of transformation, causes some problems both for service providers and beneficiaries of this service.

In this study, health transformation policies which came to the agenda with the 2000s were examined by using the Multi-Flow Model and the policies were handled as the flow of problems, policies flow and politics flow.

Keywords: Public Policy, Healty Transformation, Multiple Flow Model.

YAPAY ZEKÂ STRATEJİLERİ ÜZERİNDEN DEVLETLERİN YAPAY ZEKÂYA YÖNELİK KAMUSAL POLİTİKALARINA AİT BİR DEĞERLENDİRME

AN EVALUATION OF THE STATES' PUBLIC POLICIES REGARDING ARTIFICIAL INTELLIGENCE BASED ON ARTIFICIAL INTELLIGENCE STRATEGIES

Prof. Dr. Murat OKCU¹
Dr. Öğr. Üyesi Elvettin AKMAN²

ÖZET

Yapay zekâ, son yıllarda gerek akademik yazında gerekse de haberlerde sıklıkla karşılaştığımız ve gündelik yaşamımızı etkilemeye başlayan bir olguyu yansıtan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Öyle ki, birkaç yıl içerisinde gündelik işlerin en az beşte birinin yapay zekâ ile yapılacağı öngörülmektedir. Dünyanın farklı ülkeleri bu konuda çeşitli adımlar atmaya başlamışlardır.

2017 itibari ile dünyanın önemli ülkeleri Yapay Zekâ Strateji belgelerini yayımladılar. Avrupa Birliği (AB) Komisyonu, Almanya, Amerika Birleşik Devletleri (ABD), Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), Birleşik Krallık, Çin, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Güney Kore, Hindistan, İsveç, İtalya, Japonya, Kanada, Malezya, Meksika, Polonya, Rusya, Singapur, Tayvan, Tunus, Yeni Zelanda ve Nordik-Baltık Bölgesi (Danimarka, Estonya, Finlandiya, Faroe Adaları, İzlanda, Letonya, Litvanya, Norveç, İsveç ve Åland Adaları) yapay zekâya ilişkin eylem planı veya strateji belgelerini ortaya koymuşlardır. Gün geçtikçe de Avusturalya, Kenya, Polonya gibi yapay zekâ konusunda hazırlıklara başlayan ülkelerin sayısı artmaktadır. Türkiye'de bu konuda hazırlıklara başlayan ülkeler arasında yer almaktadır. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi tarafından 2019 yılı sonuna kadar Türkiye'nin yapay zekâ strateji belgesinin oluşturulması konusunda çalışmalar yapıldığı ifade edilmiştir.

Devletler tarafından strateji belgeleri ya da eylem planlarında ortaya konulan stratejiler ve politikalar farklılaşabilmektedir. Çalışmanın amacı da, devletlerin yapay zekâ stratejileri üzerinden yapay zekâya ilişkin kamusal politikalarını karşılaştırmalı bir şekilde ortaya koymaktır. Bu kapsamda yukarıda belirtilen ülkelerin yapay zekâ strateji ya da eylem belgeleri üzerinden bir değerlendirme gerçekleştirilecektir. Yapılan değerlendirme neticesinde dünyada devletlerin yapay zekâya ilişkin kamu politikaları ortaya konularak Türkiye için çıkarımlar yapılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Strateji, Kamu Politikası, Devlet.

ABSTRACT

Artificial intelligence is a concept, which we have often been encountering both in academic literature and in news in recent years; and it reflects a phenomenon, which has started to affect our daily lives. So much so that, at least fifth of the

¹ Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, muratokcu@sdu.edu.tr.

² Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, elvettinakman@sdu.edu.tr.

day labor are foreseen to be performed by artificial intelligence in a few years. Different countries in the world have begun to take various actions hereof. As of 2017, significant countries of the world published Artificial Intelligence Strategy documents. European Union (UN) Commission, Germany, United States of America (USA), United Arab Emirates (UAE), United Kingdom, China, Denmark, Finland, France, South Korea, India, Sweden, Italy, Japan, Canada, Malaysia, Mexico, Poland, Russia, Singapore, Taiwan, Tunisia, New Zealand and Nordic-Baltic Region (Denmark, Estonia, Finland, Faroe Islands, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway, Sweden and Åland islands) have revealed their action plans and strategy papers regarding artificial intelligence. Moreover, countries such as Australia, Kenya and Poland, which have started preparations about artificial intelligence have been increasing in number. Turkey is one of the countries, which has started preparations on this subject. It was maintained that studies have been conducted aimed at the formation of Turkey's artificial intelligence strategy paper until the end of 2019 by Presidency Digital Transition Office. The strategies and policies put forward by states in strategy papers or action plans may differ. The aim of this study is to reveal the public policies of states regarding artificial intelligence based on artificial intelligence strategies comparatively. Within this context, an evaluation will be carried out considering artificial intelligence strategy or action papers of the countries mentioned above. Following the evaluation, it is planned to reveal the public policies of the states in the world regarding artificial intelligence and make deductions for Turkey.

Keywords: Artificial Intelligence, Strategy, Public Policy, State.

TÜRKİYE'DE KAMU PERSONEL SİSTEMİNİN DÖNÜŞÜMÜ: İDARİ VE ASKERİ ALANDA SÖZLEŞMELİLİK

TRANSFORMATION OF PUBLIC PERSONNEL SYSTEM IN TURKEY: CONTRACTED EMPLOYMENT IN ADMINISTRATIVE AND MILITARY AREAS

İpek Özkal SAYAN¹
Erdem ÖZGÜR²

ÖZET

İdari alanda sözleşmeli personel statüsü bir istihdam şekli olarak ilk kez 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile tanımlanmıştır. Böyle bir istihdam biçiminin yaratılma nedeni kanunda mevcut personel eliyle yerine getirilebilmesi mümkün olmayan hizmetlerin gördürülmesi için memurluk dışında personel alımı yapmaktır. "İstisnailik" ve "geçicilik" esasına dayanılarak yaratılan sözleşmeli statü Türkiye'de zaman içinde uygulamada "süreklilik" esasından uygulanmaya başlamış ve pek çok alanda farklı mevzuata tabi personel istihdam edilmiştir. Belli dönemlerde sözleşmeli personel memur kadrosuna geçirilmekle beraber sözleşmelilik her dönem hükümetler tarafından tercih edilen bir istihdam olmuştur. Konunun başka bir boyutu Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ile gelen uygulamadır. 3 no'lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile birlikte üst düzey yöneticilerin özel sektörden tercih edilebilmesi için yeni bir sözleşmeli istihdam biçimi yaratılmış ve bu düzeyde yeniden "geçicilik" ilkesine geri dönüş olmuştur. Sözleşmeli istihdamının askeri personel sistemi içerisinde uygulaması ise temelde idari personel sisteminden önemli farklılıklar içermektedir. Öncelikle profesyonel manada ilk kademe insan gücü ihtiyacının tamamı sözleşmeli statü olan uzman erbaş ile karşılanmaktadır. Yine ara insan gücü kademesi ve yönetici kademesinde de sözleşmeli subay ve astsubay istihdamı giderek artmaktadır. Bu kapsamda Devlet Memurluğundaki "istisnailik" belirli kademelerde "genellik"e, "geçicilik" ise belirli noktalarda "süreklilik"e dönmemektedir. Sonuç olarak idari ve askeri alanda sözleşmeli istihdam uygulaması kamu personel sistemi açısından bir "reform" olmakla birlikte, hem sistem hem de personel açısından tüm boyutlarıyla tartışılması gerekir. Bu bildiride de Türkiye'de idari ve askeri alandaki sözleşmeli personel istihdamı ortaya çıkış sebepleri, kamu personel sistemindeki yeri ve personelin çalışma şartları gibi boyutlarıyla ele alınacak, karşılaştırılacaktır. Amaçlanan, Türkiye'de kamu personel sisteminin dönüşümünü idari ve askeri alandaki sözleşmeli istihdamı üzerinden analiz edebilmektir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Personel Sistemi, Sözleşmeli Personel, Memur, Askeri Personel.

¹ Doç.Dr., Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, ozkal@politics.ankara.edu.tr

² Dr., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, eozgur76@hotmail.com

ABSTRACT

Contracted personnel status in the administrative field was defined for the first time by the Civil Servants Law No: 657 as a form of employment. The reason for creating such a form of employment is to provide services that may not be performed by the personnel defined in the law. This form of employment which are created on the basis of "exceptionality" and "temporariness" has begun to be implemented on the basis of "continuity" over time in Turkey. Contracted personnel have been employed in many fields with different legislations. On the other hand, although contracted personnel have been transferred to civil servant staff in certain periods, contractual employment has been preferred by governments in every period. Another dimension of the issue is the implementation that comes with the Presidential government system. With the Presidential Decree No:3. With the Presidential Decree No. 3, a new form of contracted employment was created in order for senior executives to be preferred from the private sector and at this level, it was returned to the principle of "temporariness" again.

Implementation of contractual employment within the military personnel system is fundamentally different from the administrative personnel system. First of all, all of the first level manpower requirement in professional sense is met with specialized sergeant who has contracted status. In addition, the employment of contracted officers and non-commissioned officers in the intermediate manpower and executive levels are increasing recently. In this context, "exceptionality" in the Civil Service turns to "generality" at certain levels and "temporariness" turns to "continuity" at certain points.

As a result, although contractual employment in the administrative and military fields is a "reform" in terms of public personnel system, it should be discussed in all dimensions in terms of both system and personnel. In this paper, the reasons for the emergence of contracted employment in the administrative and military, location in the public personnel system and working conditions of staff in Turkey will be discussed and compared. Intended, the transformation of public personnel system in Turkey is to be analyzed over the contracted employment which is at the administrative and military fields.

Keywords: Public Personnel System, Contracted Personnel, Civil Servants, Military Personnel.

KAMU PERSONEL SİSTEMİNDE REFORM İHTİYACI: GÜVENLİK PERSONELİ SİSTEMİ

THE NEED OF REFORM IN THE PUBLIC STAFF SYSTEM: SECURITY PERSONNEL SYSTEM

Erdem ÖZGÜR¹

ÖZET

Kamu hizmeti icra eden bir kurumun en önemli değerinin başında insan kaynağı gelmektedir. Güvenlik hizmetlerinde ise icra edilen görevlerin niteliği, sahip olduğu risk, kesintisiz icra zorunluluğu gibi birçok özellik bu alandaki insan kaynağını bir o kadar daha özel yapmakta ve diğer personel sistemlerine göre özerk bir konuma taşımaktadır. Ancak kamu personel sistemi içerisinde bu özerk konum tam olarak sağlanmış durumda değildir. Tüm bunların yanı sıra son 5 yıllık süreçte askeri personel sisteminde yaşanan yapısal dönüşüm bu özerkliği daha da belirsiz bir konuma çekmiş gözükmektedir.

İnsan kaynağının temel fonksiyonları olarak nitelikli personel temini, yetiştirilmesi, değerlendirilmesi, yükseltilmesi, görev yerinin değiştirilmesi, emeklilik, istifa veya işten çıkarmaya ilişkin hususlar incelenen personel sisteminin özel konumunu belirlemektedir. Bu bağlamda, Türkiye'deki güvenlik yapılanması içerisinde yer alan personel sistemleri için 926 sayılı TSK Personel Kanunu ve 657 sayılı Devlet Memuru Kanunu ile genel olarak bir ayırım sağlanmış durumdadır. Ancak söz konusu temel fonksiyonlar açısından bakıldığında, olması gereken özerkliğin bu kanunlarda bütüncül bir şekilde yansıtılabildiğini söylemek mümkün değildir.

Bu çalışmada, son 5 yıl içerisinde personel sistemlerinde yaşanan yapısal değişimler ortaya konacaktır. Devamında ise idari ve askeri alanda konumlanmış olan güvenlik personeli ile diğer idari personel yapıları temel fonksiyonlar üzerinden karşılaştırmalı analize tabi tutulacaktır. Çalışmada amaçlanan ise Türkiye'de kamu personel sisteminde yaşanan dönüşüm sonrası oluşan yapıya yönelik bir model önerisi sunabilmektir.

Anahtar Kelimeler: Askeri Personel, Güvenlik Personeli, Personel, Devlet Memuru, İdari Personel.

ABSTARCT

The most important value of a public service institution is human resources. In security services, many features such as the nature of the tasks performed, the risk it possesses and the necessity of uninterrupted execution carry the human resources in this area to a more specific and autonomous position compared to other personnel systems. However, this autonomous position within the public personnel system is not fully ensured. In addition, the structural transformation experienced in the military personnel system in the last 5 years have made this autonomy even more uncertain.

As the basic functions of human resources, recruitment, training, evaluation, upgrading, changing the place of duty, retirement, sack or resignation etc. issues

¹ Dr., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, eozgur76@hotmail.com

determine the specific position of the personnel system being examined. In this context, the general distinctions for personnel systems in security structuring are provided with the Turkish Armed Forces Personnel Law No. 926 and the Civil Servants Law No. 657. However, in terms of these basic functions, it is not possible to say that the autonomy which should be occur has been reflected in a holistic way with these laws.

In this study, structural changes experienced in personnel systems in the last 5 years will be revealed. Subsequently, the security and other administrative personnel structures located in the administrative and military areas will be subjected to comparative analysis over the basic functions. The main objective of this study is a model for the structure formed after the transformation of the public personnel system in Turkey is to present the proposal.

Keywords: Military Personnel, Security Personnel, Personnel, Civil Servant, Administrative Personnel.

HÜKÜMET DIŞI ORGANİZASYONLARIN KAMU YÖNETİMİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN KADIN STK'LAR ÜZERİNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE EFFECT OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS ON PUBLIC ADMINISTRATION ON WOMEN NGOs

Recep KAYA¹

ÖZET

1980'lerden itibaren örgütsel bir yaşam olarak var olmaya başlayan sivil toplumun sayıca artışı ve tüm topluma yayılması demokratikleşme için önemli bir alan ve aktör olmuştur. Sivil toplum kuruluşları; hükümet dışı organizasyonlar, gönüllü kuruluşlar, kar amacı gütmeyen kuruluşlar gibi çeşitli kavramlarla ifade edilebilir. Devlet dışı sosyal organizasyonlar olarak da ifade edilebilecek sivil toplum olgusu ekonomi, politika, kültür ve sosyal hayatın bütün yönleri de dâhil geniş bir yayılma alanına sahiptir. Günümüzde sivil toplum örgütleri iktidarları belirleyip onların devamlılığını sağlayabilecek, iktidarın icraatlarına ve kararlarına yön verebilecek çoğunluğa ve güce sahiptir. STK'lar toplumla yönetim arasında köprü vazifesi gördükleri için bunun geliştirilmesi, desteklenmesi ve itici bir güç olarak hükümete tavsiye vermesi, belli konularda hükümeti yönlendirebilmesi çok önemlidir. Toplum içinde sorun oluşturan çeşitli konular özellikle görsel ve yazılı medya aracılığıyla geniş kitlelere ulaşarak sosyal anlamda bir duyarlılığın oluşmasına katkıda bulunmaktadır. Sorunun çözümü noktasında ortak görüşe sahip insanlar bir araya gelerek vakıf, dernek vb. oluşumlarla hükümeti yönlendirebilmekte, ayrıca bu sivil örgütlenmeler çok farklı alanlarda çeşitli projelerle etkin rol oynayabilmektedirler. Bu bağlamda ortaya çıkan ve sivil topluma önderlik etmiş kadın aktörlerle beraber kadınlar arasında yayılan birçok sivil toplum kuruluşu mevcuttur. Böylece kadına yönelik yapılan hukuksuzluk, haksızlık, şiddete dayalı eylemsel hareketler vb. medya aracılığıyla topluma duyurularak sivil toplumda farkındalık oluşturulmaktadır. Bu tarz kuruluşlarca belli sorunların yetkililere ulaştırılması sonucunda çözüm sağlayabilecek ilgili merciler oluşturulmuştur. 1990 yılında kurulan Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü ile başlayan kamu yönetimi alanında kadına yönelik kurumsal dönüşümler, 2011'de kaldırılan Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı ile devam etmiş; aynı yıl Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, 2018 yılında ise Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile sürmüştür.

STK ve hükümet dışı organizasyonların işlevselliği başlığı altında değerlendirilebilecek olan bu çalışmada sivil toplum kuruluşlarının demokrasi ve kamu yönetimine katkıları ile toplum üzerindeki işlevselliğinin önemi, kadın hakları ile ilgili sivil toplum kuruluşları üzerinden ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Sivil Toplum, Kadın

ABSTRACT

The increase in the number of civil society which started to exist as an organizational life since 1980s and its spread to the whole society has been an

¹ Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, recep kaya@aku.edu.tr recep kaya03@gmail.com

important area and actor for democratization. It can be expressed in various concepts such as non-governmental organizations, voluntary organizations and non-profit organizations. The phenomenon of civil society, which can also be referred to as non-state social organizations, has a wide spread, including all aspects of the economy, politics, culture and social life. Today, non-governmental organizations have the majority and power to determine the power and maintain their continuity and to direct the actions and decisions of the power. Since NGOs act as bridges between society and government, it is very important to be developed, supported and advised to the government as a driving force and able to direct the government on certain issues. The various issues that create problems in society contribute to the social sensitivity by reaching out to a wide audience through visual and written media. People who have a common view on the solution of the problem come together to find foundations, associations and so on. These organizations can play an active role in various projects in many different fields. In this context, there are many non-governmental organizations that emerge among women and women actors who have led the civil society. In this way, awareness-raising in civil society is created by informing the public about the unlawful, unfair and violent action taken against women through the media. As a result of conveying certain problems to the authorities, relevant authorities have been established by such organizations. In the field of public administration, which started with the General Directorate on the Status and Problems of Women, which was established in 1990, institutional transformations towards women continued in 2011 with the Ministry of State Responsible for Women and Family; In the same year, the Ministry of Family and Social Policies, and in 2018 with the Ministry of Family, Labor and Social Services.

In this study, which can be evaluated under the title of the functionality of NGOs and non-governmental organizations, the contributions of civil society organizations to democracy and public administration and the importance of their functionality on society are discussed through non-governmental organizations related to women's rights.

Keywords: Public Administration, Civil Society, Women

TÜRKİYE'DE 1923'DEN GÜNÜMÜZE GÖÇ YÖNETİMİNDE YAPISAL VE İŞLEVSEL DÖNÜŞÜM

1923 PRESENT IN TURKEY TO MANAGE MIGRATION OF STRUCTURAL AND FUNCTIONAL TRANSFORMATION

Zeynep YILDIRIM¹

ÖZET

Türkiye bulunduğu coğrafi konum nedeniyle göç kavramına yabancı değildir. Bazen hedef ülke, bazen geçiş ülkesi, bazen de göç veren ülke olmuştur. Göç bir ülkeden bir ülkeye geçiş yapmakla sınırlı bir kavram değildir. Göç, harekete geçilen andan itibaren içinde sosyolojik, ekonomik, kültürel değerleri içeren dinamik bir süreçtir. Göç kavramı başından sonuna kadar aktif bir süreci içeriyor olması nedeniyle göç yönetimi ile ilgili politikalar, yöntemler ve kurumlar da zaman zaman değişmektedir.

Çalışmanın amacı Cumhuriyetin ilanından bu günü kadar uygulanan göç politikalarını incelemektir. Göç yönetimine ilişkin uygulamaların ne derece başarılı olduğu tartışılacaktır.

2011 yılında başlayan Suriye Savaşı ile birlikte göç hareketliliğinin artması yeni göç politikası üretilmesi meselesini gündeme taşımıştır. Göç hareketliliğinin ekonomik, kültürel, hukuksal ve yönetsel olarak kontrol altında tutulması ve bunun içinde uygulanacak politikaların günün koşullarına uyarlanması gerekir. Ülkemiz ciddi bir göç hareketine maruz kalmaktadır. Göç kavramı ülke güvenliği başta olmak üzere birçok soruna sebep verebilecek potansiyele sahiptir.

Göç Türkiye'nin bir gerçeğidir ve göç yönetimi konusu ülkemiz için bir zorunluluktur. Gelen göçlerin en iyi şekilde sevk ve idaresi için uzun soluklu, kapsayıcı, gerçekçi, politika oluşturulmalı yapısal ve işlevsel dönüşümler yaşanırken süreç iyiye doğru gitmelidir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göç Politikası, Türkiye

ABSTRACT

Turkey is no stranger to the concept of migration due to geographical location. Sometimes the destination country, sometimes the transition country, sometimes the country that emigrated. Migration is not limited to the transition from one country to another. Migration is a dynamic process that includes sociological, economic and cultural values from the moment of action. Since the concept of migration includes an active process from the beginning to the end, policies, methods and institutions related to migration management also change from time to time.

The aim of this study is to examine the immigration policies implemented since the declaration of the Republic. The success of migration management practices will be discussed.

The increase in migration mobility with the Syrian War that started in 2011 brought the issue of producing a new migration policy to the agenda. Migration mobility needs to be controlled economically, culturally, legally and managerially,

¹ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, zeynep.yildirim@dpu.edu.tr

and the policies to be implemented within it must be adapted to the conditions of the day. Our country is subject to a serious migration movement. The concept of migration has the potential to cause many problems, especially in the security of the country.

Migration is a fact of Turkey and shipped in the best way to handle the incoming migration and long-term, comprehensive, realistic, policy formulation must be structural and functional transformation processes taking place for the better.

Keywords: Migration, Migration Policy, Turkey

BİR KAMU POLİTİKASI SÜREÇ ANALİZİ: ÇAY KANUNU TASARISI

A PUBLIC POLICY PROCESS ANALYSIS: TEA LAW DRAFT

Abdullah UZUN¹
Bülent Savaş FURAT²

ÖZET

Türkiye dünya kuru çay üretiminde beşinci sıradadır. Rize ili ve civarında 210 bin aile çay tarımı yapmaktadır ve çay 2 milyar doları aşan ticaret hacmine sahiptir. 1930'lu yıllarda bu bölgenin sosyo-ekonomik olarak güçlendirilmesi amacıyla gündeme alınan çay, liberal politikaların da etkisiyle 1984 yılında özel sektöre de açılmıştır. Bugün çay tarımı küresel şartların etkisi, artan ürün arzı, rekabet, kalite ve denetim mekanizmalarının yetersizliği ile önemli bir sorun alanı haline gelmiştir. Bu nedenle, çayla ilgili sivil toplum örgütlerince 2010 yılında hazırlanan ve kanunlaşmayı bekleyen Çay Kanunu Tasarısı hükümetin gündemine gelmiştir. Tasarı ile Çay Kurulu'nun kurulması, çay tarım alanlarının yeniden belirlenmesi, kota sistemi ve kuru çay borsası gibi düzenlemeler öngörülmektedir.

Bu çalışmada kamu politikası süreç analizi kullanılarak Çay Kanunu Tasarısı'nın oluşturulma süreci incelenmiştir. Çalışmanın amacı aşağıdaki araştırma sorularına cevap aramaktır;

Problemler değişik kesimlerce nasıl tanımlanmaktadır?

Hükümetin harekete geçmesi için gerçekten bir talep var mıdır?

Problemler nasıl gündeme taşınmaktadır?

Problem nasıl formüle edilmiştir?

Çay Kanunu Tasarısı'nın hedefleri nelerdir?

Çalışmanın kapsamını Çay Kanunu Tasarısı'nın kamu politika süreci kapsamında analiz edilmesi oluşturmaktadır. Kamu politikası belirli kararların seçimi ve sonuçları ya da etkinlikleri oluşturma sürecini içerir. Bu nedenle kamu politika sürecinin anlaşılmasına yönelik birçok teori üretilmiştir. Günümüzde kabul gören kamu politika süreci modeli beş aşamalıdır. Bunlar; problemin tanımlanması ve gündeme gelmesi, problemin formülasyonu, en iyi çözüm yolunun seçilmesi, uygulama ve değerlendirmedir. Çalışmada çayla ilgili olan üretici dernekleri ve sanayici kuruluşları tarafından yayımlanan raporlar, verilen röportajlar, hükümet ve muhalefet kanadından konu ile ilgili yapılan açıklamalar arşiv taraması ile incelenmiştir. Elde edilen bulgular gruplandırılarak süreç analizi modeline uygun olarak analiz edilmiştir.

Elde edilen bulgular ışığında çay kanunu tasarısının hazırlanmasında ticari ve sınai kaygıların ağırlıkta olduğu söylenebilir. Temel amacın sürdürülebilir çay politikası oluşturmak olduğu görülmektedir. Çay Kanunu Tasarısı önemli çözümler üretme potansiyeline sahipse de özellikle çay üreticileri arasında birçok soru işaretini bünyesinde barındırmakta ve muhtemel yeni karmaşıklıklara gebe görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye'de Çay Politikaları, Politika Analizi, Çay Kanunu Tasarısı, Kamu Politika Süreci.

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, abduhuzun@ktu.edu.tr.

² Karadeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, bulentsavasfurat@gmail.com.

ABSTRACT

Turkey ranks fifth in the world tea production. 210 thousand families are mainly engaged in tea farming in and around Rize province and tea has a trade volume exceeding 2 billion dollars. In the 1930s, tea, which was taken into the agenda for the socio-economic strengthening of the region was also opened in the private sector in 1984 under the influence of liberal policies. Today tea farming has become a major problem area with the impact of global conditions, increasing product supply, competition, quality and inadequacy of control mechanisms. For this reason, the tea law draft, prepared in 2010 by non-governmental organizations related to tea and waiting for the legislation has been on the agenda of the government. With the Draft Law, many drafting regulations are foreseen, such as the establishment of the Tea Board, the re-determination of tea farming areas, the coming of the quota system, and the sale of dry tea at the stock exchange.

In this study, the Tea Law Draft process was analyzed according to public policy process analysis model and the following basic research questions were searched;

1. How are existing problems defined differently?
2. Is there really a demand for the government to take action?
3. How are the problems brought to agenda?
4. How has the problem been formulated?
5. What are the goals of the Tea Law Draft?

The scope of the study consists of the analysis of the Tea Law Draft within the public policy process. Public policy includes the choice and the reason of specific decisions or the process of creating activities. For this reason, many theories about the understanding of the public policy process have been produced. The public policy process model finding acceptance now is five steps. These are identification of the problem and its gaining currency, formulation of the problem, selection of the best solution, application and evaluation. In the study, the reports, interviews, and statements made by the government and the opposition wing about the issue, which all were published by the producers' associations and industrialist organizations related to tea, were examined by archive search sweeping. The findings obtained were grouped and analyzed according to the process analysis model.

In the light of findings, it can be said that commercial and industrial concerns are of great importance in the preparation of tea law. The main goal of the draft seems to create a sustainable tea policy. Although there are some solutions within the Tea Law Draft, it contains many question marks among tea producers in particular and seems to conceive of possible new complexes.

Keywords: Tea Policy in Turkey, Policy Analysis, Tea Law Draft, Public Policy Process.

**KAMU YÖNETİMİNDE BÖLÜMLENDİRİLMİŞ YAPIDAN İŞLEVSEL YAPIYA
DÖNÜŞÜMDE CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ'NİN
BAKANLIKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ**

**THE EFFECT OF THE PRESIDENCY GOVERNMENT SYSTEM ON THE
MINISTRIES IN THE TRANSFORMATION OF THE COMPARTMENTED
STRUCTURE TO THE FUNCTIONAL STRUCTURE IN PUBLIC
ADMINISTRATION**

Ali YILDIRIM¹

ÖZET

Küresel etkenlerin varlığı, yönetim sistemlerinin ihtiyaçlara cevap veremez hâle gelmesi, faaliyetlerin sergilenmesinde yaşanan sorunlar, bürokratik tıkanıklık ve demokrasinin daha etkin kılınma gereksinimi gibi nedenler yönetimleri yeni sistem arayışlarına doğru yönlendirmektedir. Türkiye’de de bu arayışın bir sonucu olarak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçiş öngörülmüş ve söz konusu sistem 16 Nisan 2017 tarihinde anayasa değişikliğine ilişkin düzenleme ile halkoyuna sunulmuştur. Seçmenlerin geçerli olan %51,41’inin evet oyuyla kabul gören anayasa değişikliğine ilişkin oylama sonucunda Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’ne geçilmiş ancak sistem, 24 Haziran 2018 tarihinde gerçekleştirilen cumhurbaşkanlığı ve milletvekilliği genel seçimleri ile birlikte uygulanmaya başlanmıştır. 9 Temmuz 2018 tarihinde cumhurbaşkanının Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde yemin etmesi ile birlikte Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi resmi olarak başlamıştır. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, kamu yönetiminin yapısı ve işleyişi açısından yeni bir dönemi başlatmış ve kamu yönetiminin örgütlenmesinden üst düzey yöneticilerin atanmasına kadar birçok değişikliği beraberinde getirmiştir. Sistemin getirmiş olduğu en önemli değişikliklerden bir kısmının da kamu yönetimi teşkilat yapısında devletin kurumsal anlamda etkin ve verimli bir yönetim sergilemesinde fonksiyonları gereği önemli bir konumda bulunan bakanlık teşkilatları üzerinde yapılan değişiklikler olduğu düşünülmektedir. Bakanlık teşkilatları ile ilgili gerçekleştirilen bu değişim, bakanlıkların birleştirilmesi, değiştirilmesi ya da kaldırılması şeklinde olduğu gibi bir takım teşkilatların da bakanlıklara bağlanması şeklinde kendisini göstermiştir. Özellikle bazı teşkilatların aynı konuda faaliyet gösteren bakanlık teşkilatı içerisine alınması, yeniden yapılandırılan bakanlıkların bölümlendirilmiş yapıdan işlevsel yapıya dönüştürülmeye çalışıldığını göstermektedir. Bu çerçevede çalışmada Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nin kamu yönetiminin işlevselliğini sağlama konusunda bakanlıklar ile ilgili getirdiği değişim ve yeniliklerin ne tür etkilerinin olabileceği ve bakanlıkların bu durumu nasıl değerlendirmeleri gerektiği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Bakanlıklar, Bölümlendirme, İşlevsellik

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İ.İ.B.F., SBKY Bölümü, ali.yildirim@kmu.edu.tr

ABSTRACT

The existence of global factors, failure to meet the needs of management systems, problems in exhibiting activities, bureaucratic congestion and the need to make democracy more effective have led the governments to look for new systems. The passage of the Presidential Government System in Turkey was also envisaged as a result of this search and the system was submitted to the public on 16 April 2017 with the amendment to the constitution. The constitutional amendment which was accepted with 51.41% valid of voters a yes vote passed the Presidential Government System as a result of the voting but the system started to be implemented associated with the general elections held on 24 June 2018 the presidential and parliamentary general elections. The Presidential Government System has officially started associated with oath of the President's at the Grand National Assembly of Turkey on 9 July 2018. The Presidential Government System has started a new era in terms of the structure and functioning of public administration and has brought about many changes from the organization of public administration to the appointment of senior executives. Some of the most important changes brought about by the system are thought to be the changes made to the ministerial organizations which have an important position in terms of functions of the state in terms of effective and efficient management of the government in the public administration organization structure. This change in relation to the ministerial organizations has manifested itself in the form of merging, changing or abolishing ministries as well as linking certain organizations to ministries. In the specially, to include some organizations within the ministerial organization operating on the same subject, shows that the restructured ministries are trying to convert from partitioned to functional. In this framework, the effects of the changes and innovations brought by the Presidential Government System in order to ensure the functioning of the public administration and how the ministries should evaluate this situation has been dwelled on.

Keywords: Public Administration, Presidential Government System, Ministries, Classification, Functionality

KENTLERDE YENİ DÖNÜŞÜM ARAÇLARI: YAŞAM LABORATUVARLARI

NEW TOOLS IN URBAN TRANSFORMATION: LIVING LABS

Doç. Dr. Cenay BABAOĞLU¹
Dr. Öğr. Üyesi Levent MEMİŞ²

ÖZET

Araştırmanın temel amacı, yaşam laboratuvarlarının, kentsel alanda akıllı uygulamaların geliştirilmesinde ve kentsel sorunlara çözüm üretilmesinde nasıl bir işlevi olduğunu incelemektir. Araştırmanın ön sonuçlarına göre; yaşam laboratuvarlarının ortaya çıkışında farklı aktörlerin etkili olduğu, kentlerin ihtiyaçlarına göre farklı odak alanlarının bulunduğu, çeşitli sektörlerden çok aktörlü iş birliği örüntülerini yansıttığı tespit edilmektedir. Araştırma kapsamında Yaşam Laboratuvarları Ağına [ENoLL (European Network of Living Labs)] dâhil olan farklı yaşam laboratuvarları değerlendirilecek ve Türkiye için çıktılar oluşturulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Kent, İş Birliği, Yenilik, Yaşam Laboratuvarı

ABSTRACT

The main aim of the study is to examine the function of living labs in the development of urban smart applications and in the solution of urban problems. According to preliminary results of the study; is determined that different actors are influential in the emergence of living labs, there are different focus areas according to the city's needs, and reflect the patterns of multi-actor cooperation from various sectors. Within the scope of the research, different living labs, which are part of European Network of Living Labs [ENoLL], will be evaluated and will be tried to make outcomes for Turkey.

Keywords: Smart Cities, Collaboration, Innovation, Living Lab

¹ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü, cenaybabaoglu@gmail.com

² Giresun Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, levent_memis@hotmail.com

KAMU SEKTÖRÜNDE DEĞİŞİM YÖNETİMİ ANLAYIŞI VE YAŞANAN SORUNLAR

THE CHANGE MANAGEMENT UNDERSTANDING IN PUBLIC SECTOR AND THE PROBLEMS FACED

Profesör Doktor Yakup BULUT¹
Doktor Öğretim Üyesi Soner AKIN²
Doktor Öğretim Üyesi Demet DÖNMEZ³

ÖZET

Değişim yönetimi, örgütsel değişim yaratmada bireyleri, ekipleri ve kuruluşları hazırlama, destekleme ve yardım etme yaklaşımlarının tümü için kullanılan ve idari bilimlerde de yaygınlık kazanan ortak bir terimdir. En yaygın değişiklik, yaratıcı ve doktrinde adı geçen itici güçleri ise; teknolojik evrim, süreç incelemeleri, kriz ve tüketici alışkanlığı değişiklikleri üzerine kuruludur. Kamu sektöründe ise tüketici ögesinin yerini kamusal hizmetten faydalanıcı konumunda olan vatandaşlar almaktadır. Yeni iş girenlerin durumu, satın almalar, birleşme ve örgütsel yeniden yapılanma ve bu tiplerdeki iş üretimi baskısı değişim yönetiminin temel temaları olarak özel sektör yönetiminde kendini belli etmektedir. Kamu sektöründe ise, memur alımları, kurumların değişikliğe gidilerek başka kurumlara bağlanması veya birleştirilmeleri gibi hususlar özel sektördeki aynı temalar ile benzerlik içerisindedir. Öte yandan kamu sektörüne dair araştırmalarda değişim yönetimi özel sektör araştırmalarındaki kadar yaygın değildir.

Kaynakların, iş sürecinin, bütçe tahsisatlarının veya bir şirketi veya kuruluşu önemli ölçüde değiştiren diğer çalışma şekillerini yönlendiren veya yeniden tanımlayan yöntemleri içeren değişim yönetimi, neo liberal kamu sektörü yapılanması için de gereklidir. Örgütsel değişim yönetiminde tüm organizasyonu ve neyin değişmesi gerektiğini düşünülürken, bir yanda da değişim yönetimi içerisinde memurların ve çalışma takımları ile sınıfların bu tür örgütsel geçişten nasıl etkilendiğine bakmak gerekmektedir. O sebeple teknolojik bir değişime adaptasyon olarak ele almak pek çok kaynakta içine düşülen hatalardan biri olmuştur. Bu çalışma ile değişimin insan boyutu, adaptasyon boyutu, kaynak ve sistem yönetimine ait alt boyutlar kamu sektörü gereksinimleri temelinde ele alınmıştır. Kamu sektörü çalışanlarının içinde yer aldığı bir sosyal araştırma çalışması gerçekleştirilecek olup değişim yönetimine duyulan ihtiyaç ve değişim yönetiminde kamu sektörüne özgülük boyutu tartışılmak istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Değişim Yönetimi, Kamuda Değişim, Örgütsel Değişim

ABSTRACT

Change management is a common term used for all approaches to preparing, supporting and assisting individuals, teams and organizations in creating organizational change and becoming widespread in administrative sciences. The

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, yakupbulut@hotmail.com

² Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, sakin77@gmail.com

³ Hatay Mustfa Kemal Üniversitesi, donmezdemet@gmail.com

most common changes are the creative and driving forces mentioned in the doctrine; technological evolution, process analysis, crisis and consumer habit changes. In the public sector, the consumer element is replaced by citizens who are beneficiaries of public service. The situation of new business entrants, acquisitions, mergers and organizational restructuring, and the pressures of these types of work production are manifested in private sector management as the main themes of change management. In the public sector, the issues such as recruitment of civil servants, linking institutions to other institutions by merging or merging are similar to the same themes in the private sector. On the other hand, change management in public sector research is not as common as in private sector research.

Change management, including methods of redefining or redefining resources, business processes, budget allocations, or other forms of work that significantly alter a company or organization, is also necessary for the neoliberal public sector structure. While the whole organization and what needs to be changed in organizational change management, it is necessary to look at how civil servants and working teams and classes are affected by this kind of organizational transition in change management. For this reason, it has been one of the mistakes made in many sources to treat it as an adaptation to a technological change. In this study, human dimension of adaptation, adaptation dimension, resource and system management sub-dimensions are discussed on the basis of public sector requirements. A social research study involving public sector employees will be conducted and the need and possibilities on limits in change management will be asses in the same way of understanding.

Keywords: Change Management, Public Change, Organizational Change

CADDELER, NESNELER VE GÖSTERGELER: KARAMAN ÖRNEĞİNDE NESNEL ŞEHİR MEKÂNLARININ GÖSTERGEBİLİMSSEL ÇÖZÜMLEMESİ

STREETS, OBJECTS AND SIGNS: SEMIOTIC ANALYSIS OF CITY SPACES IN THE CASE OF KARAMAN

Doç. Dr. Ali CAN¹

ÖZET

Caddelerin tasarım ve kodlama biçimleri şehirlerin kimliğini ortaya koymaktadır. Şehirler maddi göstergelerin bozulmadığı ve yoğunlaştığı göstergesel mekanlardır. Bununla beraber caddeler o şehirde yaşayanların hareket damarları ve bilinç galerisidir. Şehrin içindeki caddeler sakinlerinin yaşam biçimi, özgün yapısı ve hayata ilişkin zihniyet göstergeleri ve iletişim kanallarıdır. Cadde aynı zamanda kamusal alan, söylem ve kimlik mekanları olmakla birlikte kültürel metinlerdir. Ayrıca caddeler bir taraftan çağdaş haz mekanları, meta yoğunluğu, ticari mekanlar olurken diğer taraftan birbirine benzemeyen ama bir arada yaşayan insanlarıyla şehir dediğimiz mefhumu cisimlendirmektedir. Caddeler yoğun iletişim ve sosyalleşme ortamları olduğu için şehrin tasarım ve oluşumu sakinlerinin günlük pratiklerinin ve davranışlarının yönünü belirleyen ve sınırlayan bir işleve de sahiptir.

Şehirler; Roland Barthes, Charles Peirce, Lefebvres gibi kültür ve göstergebilim teorisyenlerine göre kültürel metinler olarak somut ve soyut boyutlar değerler içermektedir. Bu yaklaşımlar temelinde, şehirlerin göstergebilimsel okumaları yapılarak örtük karakteristikleri ve toplumsal gerçeklikleri ortaya çıkarılabilmektedir.

Bu çalışmanın amacı yapısalcı bir yaklaşımla şehri bir metin olarak ele alarak görüntüsel göstergelerin denotatif ve konnotatif anlam okumaları ve yorumlamalarını yapmaktır. Kaotik şehir ve cadde yapılarının kaotik toplumsal davranışlar ürettiği varsayımı ile Karaman'ın, özellikle yoğun caddeleri üzerinden nitel ve mekana bağlı bir okuması yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göstergebilim, Şehir Çözümü, Cadde.

ABSTRACT

The design and coding of the streets displays the identity of the cities. Cities are semiotical spaces where material do not deteriorate and intensify. However, the streets are the veins of movement and the gallery of consciousness of the inhabitants of that city. The streets in the city are references of the life style, original structure, mentality about life and communication channels of the residents. The streets are also public spaces, discourses and identity building spaces as well as cultural texts. In addition, the streets on the one hand, contemporary pleasure places, commodity density, commercial spaces on the other hand, the streets embody the phenomenon we call city with people who are dissimilar but live together. As the streets are intense communication and

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Yüksek Okulu, Yeni Medya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.

socializing environments, the design and formation of the city also has a function that determines and limits the direction of the daily practices and behaviors of the residents..

According to cultural and semiotic theorists such as Roland Barthes, Charles Peirce and Lefebvres, Cities contain values as cultural texts concrete and abstract dimensions. On the basis of these approaches, the implicit characteristics and social realities of cities could be revealed by semiotic analysis.

The purpose of this study is to make denotative and connotative readings and interpretations of visual indicators by taking the city as a text with a structuralist approach. With the assumption that chaotic city and street structures produce chaotic social behaviors Karaman will be analyzed qualitatively in the form of space readings through busy streets.

Keywords: Semiotics, City Analysis, Street

DEĞİŞEN SOSYAL GÜVENLİK SİSTEMİ VE SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM PROGRAMI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: ARDAHAN ÖRNEĞİ

ON CHANGING SOCIAL SECURITY SYSTEM AND HEALTH TRANSFORMATION PROGRAM: THE CASE OF ARDAHAN

Can ELİGÜZEL¹

ÖZET

2000'lerin başından itibaren Türkiye'nin refah rejiminde ve sağlık hizmeti politikalarında önemli bir değişim başlamıştır. 2003 yılında ilan edilen Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın rehberliğinde, sağlık hizmetlerine erişim artmış, hizmetlerde kapsam genişlemiş ve kişilerin istihdamdaki konumuna dayanan statü eşitsizlikler ortadan kaldırılmıştır. Çalışmanın amacı, Dünya Bankası'nın refah yönetimi politikalarının bir ayağı olarak düşünülebilecek küresel sağlık reformlarının, Türkiye'deki yansıması olan SDP'nin, sağlık sistemine etkisini incelemek ve yaşanan değişimin toplumsal yansımalarını ortaya koymaktır. Çalışma, Ardahan'da gerçekleştirilen niteliksel bir saha araştırmasına dayanmaktadır. Bu saha araştırması kapsamında, farklı gelir gruplarından sağlık hizmeti kullanıcılarıyla, yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler ve odak grup görüşmeleri gerçekleştirilmiştir ve elde edilen bulgular sağlık sisteminin değerlendirilmesinde kullanılmıştır. Çalışmanın konusu, dönüşen refah sistemi ve sağlık politikaları olduğundan, öncelikle sosyal politika, sosyal güvenlik ve refah devleti gibi kavramlar incelenmiş; ardından refah rejimi tipleri ve sağlık sistemlerinin sınıflandırılması üzerinde durulmuştur. Ayrıca, küresel gelişmelerin ulusal sosyal politikalara etkisini göz önünde bulundurularak, Keynesyen sosyal refah devleti ve onu takip eden neoliberal dönemde, sağlık hizmet alanının nasıl şekillendiği değerlendirilmiştir. Takip eden kısımda Cumhuriyet tarihi boyunca sağlık hizmet alanında yaşanan gelişmeler ve bu gelişmeleri belirleyen politika tercihleri üzerinde durularak tarihsel bir arka plan kurulduktan sonra; saha çalışmasından elde edilen bulgulara dayalı sağlık sistemi değerlendirmesine geçilmiştir. Yapılan saha çalışması ile, ülkenin ekonomik ve idare merkezlerine uzak bir ilde, sağlık hizmetlerinde dönüşüm sonrasında yaşanan olumlu gelişmeler ve ortaya çıkan yeni eşitsizliklerle ilgili bulgulara ulaşılmıştır. Çalışmanın sonucunda, SDP ile statülere dayalı eşitsizliklerin ortadan kalktığı fakat gelire dayalı eşitsizliklerin oluştuğuna dair düşüncelerin doğrulandığı gözlenmiştir. Türkiye'de nitelikli sağlık hizmetine ulaşmanın sahip olunan gelirin bir fonksiyonu haline geldiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Reformu, Sosyal Politika, Refah Rejimi, Neoliberalizm

ABSTRACT

Since the beginning of 2000s, there have been significant changes in Turkey's welfare regime and policies of health services. Following the Health Transformation Program (SDP) launched in 2003, access to health services

¹Ardahan Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, caneliguzel@ardahan.edu.tr

increased, the scope of services expanded and inequalities based on people's employment status were eliminated. The purpose of this study is to examine the impact of the SDP, which can be considered as a reflection of global health reforms in Turkey as a pillar of World Bank's welfare governance policies, to the health system and to reveal the social reflections of the transformation. The study is based on the qualitative field research conducted in Ardahan. Within the extent of field research, semi-structured, in-depth interviews and focused group interviews were held with the users of health services belonging to different income groups. Considering the transforming welfare system and the health policies as the main theme of the study, the subjects such as social policy, social security and welfare state are discussed as an introduction. Later, the types of welfare regime and the classification of health systems are explained. Moreover, how the area of health services was shaped during the Keynesian welfare state period followed by the neoliberal era was presented, considering the impact of the global policies on national social programmes. Afterwards, as an historical background, the developments in the field of health services throughout the Republican history and the policy choices that determine these developments are emphasised. Last but not the least, as an outcome of the field work, it was observed that, after the transformation in health services, positive developments and new inequalities were created in such a province far away from the economic and administrative center of the country. In conclusion, along with the SDP, it was observed that the inequalities based on status were eliminated, yet that new inequalities based on the income were created. In this sense, it was understood that, accession to a decent health service in Turkey become pretty much dependent on the level of income of the citizens.

Keywords: Health Care Reform, Social Policy, Welfare Regime, Neoliberalism

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNE GEÇİŞ ve BÜROKRASİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI

**Cansu KARAKUŞ¹
Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ²**

ÖZET

Bürokrasi kavramı 1745 yılında Fransız fizyokrat iktisatçı Vincent de Gournay tarafından ilk kez kullanıldığından bu yana, yönetim biliminin üzerine en çok çalışılan konularından biri olagelmıştır. Kamu yönetiminin temel örgütlenme biçimi olarak bürokrasinin sistem değişiklikleri karşısında değişime uğramaksızın sabit kalması söz konusu değildir. Nitekim hükümet sisteminin niteliği bürokrasinin konumunda, yapı ve fonksiyonlarında bir takım değişikliklere neden olabilmektedir.

Türkiye’de 16 Nisan 2017 tarihinde gerçekleştirilen Anayasa Değişikliği Referandumu ile Parlamenter Sistemin yerini Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine bırakması, bürokrasinin yeniden yapılandırılması sürecini beraberinde getirmiştir. Söz konusu yeniden yapılandırma hem kamu örgütlenmesi içerisinde geniş kapsamlı reorganizasyon çalışmalarını hem de siyaset-bürokrasi ilişkisinin yeniden tanımlanmasını içermektedir. Bürokratik dönüşüm ile hedeflenen daha işlevsel, hızlı karar alma ve uygulama becerisine sahip bir bürokratik yapının sağlanması, başka bir deyişle bürokraside etkinliğin artırılmasıdır. Bu amaç doğrultusunda Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları ve Cumhurbaşkanlığı Ofisleri gibi bir takım yeni yapılanmalar ortaya çıkmış; Bakanlıklar başta olmak üzere bürokratik yapılanmanın köklü kurumlarında önemli değişiklikler meydana gelmiştir. Bu doğrultuda Türk bürokrasisinde meydana gelen bu köklü yeniden yapılandırma süreci çalışmanın konusunu oluşturmaktadır.

Çalışmanın amaçlarından biri Türkiye’de bürokrasinin, içinde bulunduğu yeniden yapılanma sürecine direnç gösterme noktasında bürokratik tutuculuk veya büropatolojik bir eğilim sergileyip sergilemediğini ortaya koymaktır. Bir diğeri Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçiş ile bürokrasinin yapı ve işleyişinde meydana gelen değişim ve dönüşümlerin kapsamlı bir şekilde ortaya konması ve söz konusu değişim ve dönüşümlerin, ulaşılmak istenen hedeflerin gerçekleştirilmesine ne ölçüde katkı sağlayabileceği; bu süreçte karşılanacak olumlu ve olumsuz etkenlerin neler olabileceğinin saptanmasıdır. Bu amaçlar doğrultusunda bürokraside meydana gelen değişimler detaylı analize tabi tutulacak, elde edilen bulgular değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bürokrasi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Yeniden Yapılandırma, Büropatoloji

ABSTRACT

Since the bureaucracy concept was first used by French economist Vincent de Gournay in 1745, it has been one of the most studied topics in administrative science. As the basic form of organization of public administration, the

¹Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, cansukarakus@hacettepe.edu.tr

²Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, nadi@hacettepe.edu.tr

bureaucracy cannot remain unchanged in the face of system changes. As a matter of fact, the nature of the governmental system may cause some changes in the position, structure and functions of the bureaucracy.

With the Constitutional Amendment Referendum held on 16 April 2017 in Turkey The Parliamentary System was replaced by the Presidential Government System and it has brought the process of restructuring the bureaucracy. This restructuring involves both extensive reorganization within the public organization and redefining the relationship between politics and bureaucracy. The aim of the bureaucratic transformation is to provide a bureaucratic structure with a more functional, faster decision-making and implementation skills, in other words, to increase the efficiency in bureaucracy. To this end, a number of new structures such as Presidential Policy Boards and Presidential Offices have emerged; Significant changes have taken place in the well-established institutions of the bureaucratic structure, in particular ministries. In this direction, the subject of this study is the radical restructuring process that occurred in Turkish bureaucracy.

One of the aims of this study, is to show whether bureaucracy in Turkey reveals or not bureaucratic conservatism or büropatolojik tendency within the the point of resistance to the restructuring process. Another objective is to provide a comprehensive overview of the changes and transformations in the structure and functioning of the bureaucracy through the transition to the Presidential Government System; is to determine how much these changes and transformations can contribute to the achievement of the objectives to be achieved. For these purposes, changes in bureaucracy will be analyzed in detail and the findings will be evaluated.

Keywords: Bureaucracy, Presidency Government System, Restructuring, Bureaupathology

ŞEHİRLERİN "AKILLI" DÖNÜŞÜMÜ: STRATEJİ BELGELERİ ÜZERİNDEN BİR İNCELEME

THE "SMART" TRANSFORMATION OF CITIES: A REVIEW THROUGH STRATEGY DOCUMENTS

Dr. Öğr. Üyesi Hicran HAMZA ÇELİKİYAY¹

ÖZET

Akıllı şehirler, yaşam kalitesini yükseltmesi, yönetim mekanizmalarını aktifleştirmesi, bürokrasiyi azaltması, yönetim ve hizmetlerde etkinliği sağlaması ve birçok benzer faydası ile hem merkezi yönetim hem de yerel yönetimlerin çalışma ve sorumluluk alanına girmiştir. Kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları, meslek odaları gibi birçok kurum akıllı şehir çalışmalarının planlanması ve yön verilmesi amacıyla strateji belgeleri yayınlamaktadır.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı 2019 -2022 Ulusal Akıllı Şehirler Stratejisi Eylem Planı çalışmalarına devam etmektedir. Bu kapsamda bakanlık, Akıllı Şehirler Beyaz Kitabı'nı yayınlamıştır. Benzer şekilde Kalkınma Bakanlığı², "2015-2018 Bilgi Toplumu Stratejisi Eylem Planı'nı yayınlamıştır. 2014-2018 yıllarını kapsayan Onuncu Kalkınma Planı'nda ise Akıllı Bina, Akıllı Ulaşım Sistemleri, Akıllı Uygulamalar gibi konular gündeme getirilmiştir.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki İSBAK A.Ş. "İstanbul Akıllı Şehir Vizyonu" üzerinde çalışmaktadır. Gaziantep Büyükşehir Belediyesi, Akıllı Şehir Strateji Eylem Planı'na başladığını duyurmuştur. TÜBİTAK, 2017 yılında Akıllı Şehir Stratejisi Eylem Planı'nı hazırlamıştır. Türkiye Bilişim Vakfı, 2016 yılında Türkiye Akıllı Şehirler Değerlendirme Raporu'nu; Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ise "Akıllı Şehirlere Hazırlanmalıyız" başlıklı bir dosya yayınlamıştır. İstanbul Teknik Üniversitesi Vakfı Dergisi benzer şekilde özel dosyada Akıllı Şehirleri işlemiştir.

Akıllı şehir politikaları geniş kapsamlı ve çok aktörlü çabaları gerektiren bir süreci ifade etmektedir. Politikaların bütüncül bir şekilde oluşturulması, tüm kurumların ortak eylemler bütünü içerisinde hareket etmesi önemlidir.

Bu çalışmada, Akıllı Şehirler stratejileri farklı kurumların yayınlarında karşılıklı olarak analiz edilecektir. Çalışma ile, strateji belgelerinde ağırlıklı olarak yer alan konuların ortaya konulması, daha az değinilen veya yer almayan konuların Akıllı Şehir bileşenleri ve göstergeleri temel alınarak belirlenmesi böylelikle Türkiye'nin akıllı şehir yol haritasının mevcut haliyle ortaya konulması amaçlanmaktadır. Getirilecek önerilerin gelecekte hazırlanacak belgeler için rehber niteliğinde olacağı ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Şehirler, Strateji Belgeleri, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Kalkınma Planı

¹ Düzce Üniversitesi, Akçakoca Bey Siyasal Bilgiler Fakültesi, SBKY, hicrancelikyay@duzce.edu.tr

² 9 Temmuz 2018 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 703 Sayılı KHK ile Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ismini almıştır.

ABSTRACT

Smart cities have been included in the field of work and responsibility of both central and local governments, with the help of improving quality of life, activating governance mechanisms, reducing bureaucracy, ensuring efficiency in management and services, and with many similar benefits. Many institutions such as public institutions and organizations, local governments, universities, non-governmental organizations, professional chambers publish strategy documents in order to plan and guide smart city studies.

The Ministry of Environment and Urbanization continues to work on the 2019-2022 National Smart Cities Strategy Action Plan. In this context, the ministry has published the Smart Cities White Paper. Similarly, The Ministry of Development¹ has published the "Information Society Strategy Action Plan 2015-2018". Also Issues such as Smart Building, Smart Transportation Systems and Smart Applications have been raised in the Tenth Development Plan covering the years 2014-2018.

ISBAK A.Ş. which is an affiliate of Istanbul Metropolitan Municipality is working on "Istanbul Smart City Vision". Gaziantep Metropolitan Municipality has announced the start of the Smart City Strategy Action Plan. TÜBİTAK prepared the Smart City Strategy Action Plan in 2017. In 2016, the Turkish Informatics Foundation published the Turkey Smart Cities Assessment Report and the Union of Chambers and Commodity Exchanges of Turkey published a file titled "We must prepare for Smart Cities". Similarly, Istanbul Technical University Foundation Journal has included Smart Cities in its special issue.

Smart city policies represent a process that requires extensive and multi-actor efforts. It is important to formulate policies in a holistic manner and to ensure that all institutions act within the whole of common actions.

In this study, Smart Cities strategies will be mutually analyzed in publications of different institutions. With this study, it is aimed to reveal the issues that are mainly included in the strategy documents, to determine the issues that are less mentioned or not included on the basis of Smart City components and indicators and thus to present the smart city road map of Turkey in its current form. It is foreseen that the proposals to be submitted will be a guide for future documents.

Keywords: Smart Cities, Strategy Documents, Ministry of Environment and Urbanization, Development Plan

¹ With the Decree No. 703 published in the Official Gazette dated July 9, 2018, it was named as the Ministry of Industry and Technology.

KAMU ÇALIŞANLARININ SENDİKAL BAĞLILIKLARI ÜZERİNE BİR ALAN ARAŞTIRMASI

A FIELD RESEARCH ON THE TRADE UNION COMMITMENT OF PUBLIC EMPLOYEES

Ceyhun GÜLER¹
Yasin BÜYÜKKÖR²

ÖZET

Bu çalışmada, gerçekleştirilecek olan alan araştırması aracılığıyla çeşitli hizmet kollarında faaliyet gösteren kamu çalışanlarının sendikal bağlılıkları üzerine bir tartışma yürütülmeye çalışılırken; çalışanların sendikalara ve sendikal harekete yönelik düşüncelerinin tespit edilmesi; hem çalışma yaşamına hem de sendikal harekete ilişkin sorunlarının ve önerilerinin belirlenmesi hedeflenecektir. Bu araştırma kapsamında Gordon, Philipot, Burt, Thompson ve Spiller tarafından 1980 yılında örgütsel bağlılığı dikkate alarak geliştirilen 48 maddelik Sendikal Bağlılık Ölçeği'nin, Ladd, Gordon, Beauvais ve Morgan tarafından 1982 yılında 28 maddeye indirgenmiş şeklinin Bilgin tarafından 2003 yılında Türkçeye çevrilmiş hali kullanılacaktır. Bahsedilen ölçek kapsamında sendikal bağlılık; sendikal sadakat, sendikal sorumluluk, sendika için çalışmaya isteklilik ve sendikal inanç boyutlarıyla değerlendirilmeye ve anlaşılmaya çalışılacaktır.

Belirtmek gerekir ki Gordon ve arkadaşları sendikaya bağlılığı, kişinin sendika üyeliğinde kalma yönünde güçlü bir irade sergilemesi, sendikaya katkı sağlamak adına normalin üzerinde bir çaba göstermesi, örgütlülüğün önemine olan inancının yüksek olması şeklinde tanımlamışlardır. Çalışma içerisinde sendikal bağlılık bu paralelde sorgulanacak olup belirlenen alt faktörler aracılığıyla ayrıntılı bir tespit çabasına girilecektir. Alt faktörler içerisinde yer alan sendikaya sadakat bağlamında çalışanların üyesi oldukları sendikanın üyesi olmaktan duydukları gurur ve sendika tarafından gerçekleştirilen faaliyetlerin yarattığı faydanın farkındalığı tespit edilmeye çalışılacaktır. Sendikal inanç alt faktörü ile ise sadece üyesi olunan sendikanın önemine değil genel olarak sendikal faaliyetlerin ve sendikal hareketin önemine ve gerekliliğine yönelik tutum üzerine bir tartışma yürütülecektir. Sendikal bağlılığa ilişkin diğer bir boyut olan sendikaya karşı sorumluluğu sorgulayan sorular aracılığıyla, sendikal sadakat ve sendikal inançtan farklı olarak tutumsal değil davranışsal bir boyut ön plana çıkarılacaktır. Bu boyut kapsamında, üyesi olunan sendikaya karşı yerine getirmekle yükümlü olunan davranış ve sorumlulukları gerçekleştirmedeki istekliliğe dikkat çekilecektir. Sendika için çalışmaya isteklilik alt faktörü kapsamında ise sendika üyelerinin sendika içindeki temel görev tanımları ve yükümlülüklerinin ötesinde bir çaba içersine girmeye istekli olup olmamaları sorgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sendikal bağlılık, Kamu Çalışanları, Sendikal Hareket, Kamu Sendikacılığı

¹ Karamaoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ceyhunguler@kmu.edu.tr

² Karamaoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, yasinbuyukkor@kmu.edu.tr

ABSTRACT

Through a field study to be conducted, in this study, it will be tried to discuss the trade union commitment of the public employees operating in various service branches. In addition, it will be aimed to identify their ideas about trade unions and to specify their problems and suggestions related with working life and trade union movement. Within the scope of this research, the 48-item Trade Union Commitment Scale, which has been developed considering organizational commitment by Gordon, Philipot, Burt, Thompson and Spiller, will be used. This scale was reduced to 28 items in 1982 by Ladd, Gordon, Beauvais and Morgan and translated into Turkish by Bilgin in 2003. Trade Union commitment will try to understand and evaluate within the scope of trade union loyalty, trade union responsibility, willingness to work for trade union and trade union belief.

It should be noted that Gordon et al. defined commitment to the trade union as a strong will to remain a member of the trade union, an effort beyond normal to contribute to the trade union, and a high belief in the importance of organization. The determination of trade union commitment in the study will be questioned in this parallel and a detailed determination effort will be made through the mentioned sub-factors. Within the context of loyalty to the trade union, which is among the sub-factors, the proud of being members to their trade unions and the awareness of the benefits of the activities performed by the trade union will be determined. With the sub-factor of trade union belief, there will be a discussion on the attitude towards the importance and necessity of trade union activities and trade union movement in general. Within the scope of trade union responsibility which is another dimension related to trade union commitment, a behavioral dimension will be brought to the forefront, unlike trade union loyalty and trade union belief. Within this dimension, attention will be drawn to the willingness to perform the behaviors and responsibilities that are obliged to fulfill for their trade unions. Within the scope of the willingness to work for the trade union, whether trade union members are willing to engage in an effort beyond the basic responsibilities and obligations, will be questioned.

Keywords: Trade Union Commitment, Public Employees, Trade Union Movement, Public Trade Unions

**CUMHURBAŞKANLIĞI TEŞKİLATININ YAPISAL VE İŞLEVSEL
ÖZELLİKLERİNİN YÖNETİŞİM ANLAYIŞI BAĞLAMINDA
DEĞERLENDİRİLMESİ**

**AN ASSESSMENT THE STRUCTURAL AND FUNCTIONAL CHARACTERISTICS
OF THE PRESIDENTIAL ORGANIZATION IN THE CONTEXT OF
GOVERNANCE**

**Ferit İZCİ¹
Yıldız ATMACA²**

ÖZET

Günümüz kamu yönetiminin daha etkin ve verimli bir duruma gelmesi için geleneksel yapı ve anlayışları terk etmesi ve bunun yerine en yeni yönetim anlayışlarını başarılı bir biçimde uygulaması gerekir. Hiç şüphesiz, bu yeni yönetim anlayışlarının başında gelenekselin tamamen dışında bir anlayış olan yönetim gelmektedir. Yönetişim, devletin değişen iç ve dış çevreye uyum sağlamaya çalışması, toplumsal sistemler ve aktörler arasında etkileşim çerçevesi ve devletin bu süreç içindeki rolünü ifade etmektedir. Yönetişim, siyasi aktörler ve kurumlar, özel sektör çıkarları, sivil toplum ve ulus ötesi örgütler gibi farklı yapı, amaç, hedef ve yönelimleri olan aktörler arasında koordinasyon ve uyumun sürdürülmesidir. Ülkemizde de gerek özel sektör, gerekse kamu sektöründe yönetime doğru bir değişimin olduğu gözlemlenmektedir. Özellikle, yeni hükümet sistemiyle birlikte, pek çok alanda radikal değişimlere tanıklık etmekteyiz. Belki de bu değişimlerin başında Cumhurbaşkanlığı teşkilatı gelmektedir. Söz konusu idari teşkilatın pek çok açıdan irdelenmesi ve tartışılması gerekir.

Bu çalışmada, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin merkezinde yer alan Cumhurbaşkanlığı teşkilatı yapısı ve fonksiyonelliği yönetim anlayışı çerçevesinde ele alınmaktadır. Özellikle teşkilat yapısı içinde yer alan Politika Kurulları, Cumhurbaşkanlığı Ofisleri ve diğer önemli kurumlar yönetimin temel özellikleri ile ilişkilendirilerek açıklanmaktadır. Oluşturulan kurumların değişim ve dönüşüm süreçleri ile Türk kamu yönetimi sistemine yönetim bağlamındaki katkıları birlikte değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı, Yeni Yönetim Sistemi, Yönetişim, Yönetimde Değişim

ABSTRACT

To make today's public administration more efficient and productive it has to abandon traditional structures and perceptions and instead successfully apply the latest management concepts. Undoubtedly, at the beginning of these new management approaches governance, which is an understanding that is completely out of the traditional. Governance refers to the state's efforts to adapt to the changing internal and external environment, the framework of interaction between social systems and actors, and the role of the state in this

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İ.İ.B.F. Kamu Yönetimi, ferit.izci@yyu.edu.tr

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İ.İ.B.F. Kamu Yönetimi, yildizatmaca@yyu.edu.tr

process. Governance is the maintenance of coordination and harmony between actors with different structures, objectives, goals and orientations, such as political actors and institutions, private sector interests, civil society and transnational organizations. It is observed that there is a shift towards governance both in the private and public sectors also in our country. Especially with the new government system, we are witnessing radical changes in many areas. Perhaps at the beginning of these changes, Presidential organization is coming. This administrative organization needs to be examined and discussed in many ways.

In this study, the structure and functionality of the Presidential organization, which is at the center of the Presidential government system, is discussed within the framework of governance understanding. In particular, Policy Boards, Presidential Offices and other important institutions within the organizational structure are explained in relation to the basic features of governance. It is evaluated together with the change and transformation processes of the established institutions and their contributions to the Turkish public administration system in the context of governance.

Keywords: Presidential Organization, New Management System, Governance, Change in Management

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE İDARENİN ETKİNLİĞİNİN VE HESAP VEREBİLİRLİĞİNİN SAĞLANMASINDA SAYIŞTAY'IN ROLÜ

THE ROLE OF TCA (TURKISH COURT OF ACCOUNTS) IN ENSURING THE EFFECTIVENESS AND ACCOUNTABILITY OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT MODEL

Dr. Ahmet TANER¹

ÖZET

Demokratik bir siyasal sistemden toplumun iki temel beklentisi vardır: Birincisi, kamu erkini ve buna bağlı yetkileri kullanan kişi veya kurumların, kamuoyu, parlamento ve diğer yetkili kurum ve merciler karşısında aldıkları kararlar, yürüttükleri faaliyetler nedeniyle hesap verebilmeleri, diğeri ise kamu kurumlarının kamusal hizmetleri etkin ve verimli şekilde yerine getirebilmeleridir. Türkiye, ilk anayasamız olan 1876 Anayasasından Cumhurbaşkanlığı hükümet Modeline geçildiği tarihe kadar, Meclis hükümeti sisteminin uygulandığı 1921 Anayasası ve karma hükümet sisteminin uygulandığı 1924 anayasası hariç tutulursa, uzun bir parlamenter hükümet sistemi geleneğine sahip bir ülke olmuştur. Türkiye'nin temelde bir başkanlık hükümet sistemi olan yeni hükümet modeline geçmesinin temel gerekçesi, başkanlık modelinin, parlamenter sisteme göre, siyasal istikrarı sağlama ve güçlü bir yönetim tesis etmede daha başarılı olduğu yönündeki kabul vardır. Hükümet modellerinin niteliği ve işleyiş kuralları, yasama ve yürütme erkleri arasındaki güç ve yetki dağılımına bağlı olarak şekillendiği açıktır. Başkanlık modelinde erkler arasındaki ilişkiler daha çok hükümetin yasamanın sürekli kontrol ve denetim altında tutulması ilkesine göre şekillenmiştir. Yürütme erkinin yasama organı tarafından değil, doğrudan halk tarafından seçilmesi, yürütmenin meşruiyetini güçlendiren bir olgu olsa da, yönetsel süreçlerin istikrarlı şekilde işleyebilmesi için yasama organının yürütme üzerindeki kontrol ve denetim süreçlerinin etkinleştirilmesine ihtiyaç vardır. Bütçe hakkının esasını oluşturan hesap verme sorumluluğu, parlamentonun, yürütme ve bürokrasi üzerinde etkin bir gözetim ve kontrolünü zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle, parlamento adına kamu kaynaklarının denetimi görevini ifa eden Yüksek Denetim Kurumları yürüttükleri denetimler ve hazırladıkları raporlarla, yürütme fonksiyonunun şeffaflık ve hesap verebilirliğinin sağlanmasında kilit bir rol üstlenmektedir.

Ülkemizde, 24 Haziran 2018 tarihinde yapılan TBMM ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında yürürlüğe giren Cumhurbaşkanlığı hükümet modelinin işleyişinde benzer ilkelerin geçerli olduğu açıktır. Bu hükümet modelinin temel hedeflerinden birisi, ülkemizin kalkınmaya dayalı küresel vizyonu ile uyumlu etkin bir yönetim anlayışının hayata geçirilmesidir. Yeni hükümet modelinin siyasal sistemimize katkı sağlayabilmesi, güçlü, etkin ve hesap verebilir bir kamu yönetimine, kamu kaynaklarının hem hukuka uygun hem de etkin ve verimli kullanımına bağlı görünmektedir. Bir yüksek denetim kurumu olarak Sayıştay'ın yürüteceği düzenlilik ve performans denetimlerinin (verimlilik, tutumluluk ve ekonomiklik) kamu kurumlarına rehberlik ederek, daha etkin bir yönetim anlayışının kamuda yerleşmesine yardımcı olacağı açıktır. Bu çalışmada,

¹ Sayıştay Uzman Denetçisi

Cumhurbaşkanlığı hükümet modelinde, kamu yönetiminde etkinlik ve hesap verebilirliğinin sağlanmasında dış denetim birimi olarak Sayıştay'a düşen görev ve sorumlulukların neler olduğu incelenecek, yeni hükümet modeliyle uyumlu bir denetim sisteminin temel tasarımıyla ilgili önerilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Modeli, Hesap Verebilirlik, Etkinlik, Sayıştay

ABSTRACT

The public has mainly two expectations from a democratic political system. Firstly, the persons and institutions which exercise the public power and mandate need to be held responsible before the public, the parliament, and other related public bodies. Secondly, the public bodies are required to fulfill their functions effectively and efficiently.

From the era of 1876 Constitution to the date of the introduction of the presidential government system, excepts for the 1921 Constitution Act which stipulates a council government system and the 1924 Constitution Act stipulates a mixed government system, Turkey had been a long tradition of parliamentary government system. The main reason why Turkey's transition to new government system is the conviction that the presidential government system is more successful in ensuring stability in government and strong administration than a parliamentary system. It is clear that the nature and rules of a government system are shaped by the division of power between the parliament and government. In the presidential government model, the relationships and division of power between parliament and execution are based on the principle that the execution needs to be controlled and monitored by parliament. There is a need to strengthen the watching mission of parliamentary to ensure stability in government, however, the directly election of the president by the people reinforces the legitimacy of execution. The public accountability, which is the basis for the right of the budget, requires the legislative assembly to effectively supervise and control over the executive and bureaucracy. Accordingly, the Supreme Audit Institutions, which have duty to audit on public resources on behalf of the parliament, take an active role in ensuring accountability and transparency of executive processes through audits and reports.

In Turkey, the presidential system of government, which has been come into force in following of 24 June 2018 the elections of Turkish National Assembly and the Presidency has been based on the principles mentioned above. One of the main purposes of new governmental model is to establish an effective governance addressing to Turkey's global vision oriented with development. For new government model to contribute to the political system, there is a need for strong but accountable executive, furthermore, the public resources need to be used effectively and efficiently in addition to in compliance with laws. It is evident that regularity audit and performance audit by TCA as a SAI will help establish an efficient good governance in the public sector by providing guidance for public bodies. This paper focuses on the responsibilities and duties of TCA in ensuring public accountability and transparency in public administration as part of a new audit and inspection system in line with new presidential government model in Turkey

Keywords: Presidential System of Government, Accountability, Effectiveness, Turkish Court of Accounts

**CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE KUVVETLER AYRILIĞI:
YASAMA VE YÜRÜTME ERKLERİ ARASINDAKİ FREN-DENGE
MEKANİZMASININ İNCELENMESİ**

**SEPARATION OF POWERS IN THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM:
AN INVESTIGATION OF THE CHECK AND BALANCE MECHANISM BETWEEN
THE LEGISLATIVE AND EXECUTIVE**

**Doğan Nadi LEBLEBİCİ¹
Abdullah GENCO²**

ÖZET

Demokrasilerin temel özellikleri arasında siyasi partiler, meclis, yönetilenlerin yönetenleri seçimler yoluyla belirlemesi gibi halkın yönetime katılımını gerekli gören ve bunu sağlayan ilkeler yer almaktadır. Demokratik yönetimlerin en önemli özelliklerinden biri de kuvvetler ayrılığı ilkesine bağlı kalınmasıdır. Yönetenlerin iktidarını sınırlamak için 17. yüzyılda geliştirilen ve devletin üç ana organı olan yasama, yürütme ve yargının birbirinden bağımsız erkler halinde işlemesi gerektiğini savunan bir sistem olarak kuvvetler ayrılığı demokratik sistemler olan parlamenter, başkanlık ve yarı başkanlık hükümet tiplerinin hepsinde uygulanmaktadır. Yargı erki, mensuplarının belirlenmesinde halkın doğrudan dahil olmadığı ve teknik uzmanlık gerektiren bir yapıya sahip olduğu için yürütme ve yasama erklerinden ayrı tutulmaktadır. Devlet yönetimi ile ilgili olarak işlemleri ve eylemleri halkı doğrudan etkileyen iki kuvvet olan yürütme ve yasama birbirleriyle uyum içinde çalıştıkları gibi fren-denge mekanizmasıyla da birbirlerinin işlemlerine ve eylemlerine sınırlamalar getirebilmektedirler. Ülkemizde parlamenter sistemden cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçiş yapılmışla yürütme erkinin yapısında önemli değişiklikler meydana gelmiştir. Bu sistem değişikliği erkler arası denetim mekanizmasında kullanılan bazı araçlarda değişikliğe, bazılarının ise kullanımdan kaldırılmasına sebep olmuştur. Bu çalışmada kuvvetler ayrılığı ilkesinin özellikleri, başkanlık ve parlamenter sistemlerde bulunan fren-denge mekanizmasının özellikleri, ülkemizde yasama ve yürütme erkleri arasındaki kontrol mekanizmasının parlamenter sistem ile cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi arasındaki farkları incelenmektedir. Son olarak da cumhurbaşkanlığı hükümet sistemiyle klasik başkanlık modeli arasındaki kontrol sisteminin farkları ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Kuvvetler Ayrılığı, Fren-Denge Mekanizması

ABSTRACT

The main features of democracies include principles such as political parties, parliament, and the election of those governed through elections as necessary and enabling the participation of the people in the administration. One of the most important features of democratic administrations is adherence to the principle of separation of powers. The separation of powers is a system developed in the 17th century to limit the power of rulers and advocates that the three main organs of the state, the legislative, executive and judiciary, should function as independent powers. The separation of powers is applied in all types

of parliamentary, presidential and semi-presidential governments, democratic systems. The judicial power is separated from the executive and legislative powers because the public is not directly involved in the determination of its members and has a structure requiring technical expertise. With regard to state administration, the executive and legislative, the two forces that directly affect the public with their decisions and actions, work in harmony with each other, and they can impose restrictions on each other's operations and actions through the check and balance mechanism. With the transition from the parliamentary system to the presidential government system in our country, significant changes have occurred in the structure of the executive power. This system transition has led to changes in some of the vehicles used in the control mechanism between the powers and has led to the removal of others. In this study, the features of the principle of separation of powers, the characteristics of the check and balance mechanism in the presidential and parliamentary systems, the differences between the control system between the legislative and executive powers in our country between the parliamentary system and the presidential government system are examined. Finally, the differences between the control system between the presidential government and the classical presidential model are revealed.

Keywords: Presidential Government System, Separation of Powers, Check and Balance Mechanism

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNİN KUVVETLER AYRILIĞINA ETKİLERİ: SİYASİ İSTİKRAR ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

EFFECTS OF PRESIDENCY GOVERNMENT SYSTEM ON SEPERATION OF POWERS: AN ASSESSMENT ON POLITICAL STABILITY

Yücel ÖZDEN¹

ÖZET

Modern öncesi dönemde siyasi iktidarların aşırı güçlü olduğu ve mutlakiyetçi bir anlayışın hâkim olduğu görülmektedir. Bu dönemde, iktidarın sınırlarının belirlenmesi ve keyfiliğin önüne geçilmesi için mücadele edilmiştir. Bu mücadelelerin sonucunda, iktidarın sınırlandırılması amacıyla yönelik kuvvetler ayrılığı ilkesi ortaya çıkmıştır. Kuvvetler ayrılığı ile devlet iktidarı yasama, yürütme ve yargı erkleri olarak birbirinden ayrılmıştır. Hükümet sistemleri de kuvvetler ayrılığı çerçevesinde sınıflandırılmaktadır. Kuvvetlerin yumuşak veya sert ayrılığına göre farklı hükümet sistemleri uygulanabilmektedir. Kuvvetlerin yumuşak veya sert ayrılığına göre hükümet sistemleri parlamenter sistem, başkanlık sistemi ve yarı başkanlık sistemi şeklinde özetlenebilir. Ülkeler, siyasi sistemlerini kendi siyasi yapıları ve kültürleri çerçevesinde oluşturmaktadırlar. Bir ülkede uygulanan hükümet sistemi ile o ülkedeki siyasi istikrar arasında da sıkı bir ilişki bulunur. Zira uygulanan hükümet sistemi kuvvetlerin ayrılığını sağlayabilirse, bu durumda siyasi istikrar da kazanılmış olacaktır. Siyasi istikrar, bir taraftan ülke yönetiminin demokratik değerlerle idare edildiğini gösterirken, diğer taraftan da toplumun huzurunu, güvenini ve ekonomik kalkınmasını da destekleyecektir.

Bu çalışmada, 16 Nisan 2017 Anayasa değişikliği ile birlikte Türkiye’de uygulanan yeni hükümet sistemi ele alınacaktır. Buna göre, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri arasındaki ilişki, siyasi istikrar çerçevesinde incelenecektir. Ayrıca, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin inşa ettiği yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri arasındaki ilişkinin siyasi istikrarı güçlendirip güçlendirmedeği üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kuvvetler Ayrılığı, Hükümet Sistemi, Siyasi İstikrar

ABSTRACT

In the pre-modern period, it is seen that political powers are extremely strong and an absolutist understanding is dominant. In this period, struggles were made to determine the limits of power and to prevent arbitrariness. As a result of these struggles, the principle of separation of powers for the purpose of limiting power has emerged. With the help of the separation of powers state power is separated as legislative, executive and judicial powers. Government systems are also classified within the framework of separation of powers. Different government systems can be implemented according to the soft or hard separation of the forces. According to the soft or hard separation of forces, government systems can be summarized as parliamentary system, presidential system and semi-

¹Öğretim Görevlisi, Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, yozden@beu.edu.tr

presidential system. Countries form their political systems within the framework of their own political structures and cultures. There is a close relationship between the governmental system in a country and the political stability in that country. Because if the applied government system can ensure the separation of forces, then political stability will be gained. Political stability, on the one hand, shows that the government of the country is governed by democratic values, on the other hand it will support the peace, trust and economic development of the society.

In this study, the new government system implemented in Turkey with the constitutional amendments on April 16, 2017 will be discussed. Accordingly, the relationship between the legislative, executive and judicial forces in the presidential government system will be examined within the framework of political stability. Whether the relationship between the legislative, executive and judicial forces built by the presidential government system strengthens political stability will be discussed.

Keywords: Separation of Powers, Government System, Political Stability

DEVLET ÜNİVERSİTELERİNİN MİSYON VE VİZYON BİLDİRİMLERİNDE İNOVASYON: NİTEL BİR ANALİZ

INNOVATION IN MISSION AND VISION STATEMENTS OF STATE UNIVERSITIES: A QUALITATIVE ANALYSIS

Doç. Dr. Filiz Tufan EMİNİ¹
Çağlar Eren AYAZ²

ÖZET

Genel anlamıyla yeniliği, yeni fikirleri, gelişimi ve değişimi ifade eden inovasyon; sürekli değişen ve gelişen dünyada örgütsel varlığın sürdürülebilmesi için vazgeçilmez bir kavram haline gelmiştir. Değişen şartlara uyum sağlamanın yanı sıra değişimi yönetmenin ve gelişimi sağlamanın anahtarı niteliğindeki inovasyon, tüm örgütler tarafından olduğu gibi, üniversiteler tarafından da öncelikli olarak ele alınması gereken bir konudur. Bu duruma paralel olarak; kurumların geleceğe yönelik bakışlarının ifadesi olan vizyon bildirimleri ile varlık nedenlerini ortaya koyan misyon bildirimlerinde, inovasyon ve inovasyona ilişkin kavramların varlığı önem arz etmektedir. Bu noktadan hareketle; çalışmanın amacı, İç Anadolu Bölgesinde bulunan devlet üniversitelerinin İktisadi ve İdari Bilimler, Siyasal Bilgiler, Yönetim Bilimleri, İktisat, İşletme fakülteleri ile İşletme ve Yönetim Bilimleri fakültelerinin misyon ve vizyon bildirimlerinin inovasyon çerçevesinde incelenmesidir. Çalışma kapsamında, İç Anadolu Bölgesinde yer alan devlet üniversitelerinin ilgili fakültelerinin misyon ve vizyon bildirimlerinde bulunan inovasyona ilişkin kavramlar taranacak ve bu kavramların kullanıldığı bağlam belirlenecektir. Misyon ve vizyon bildirimlerinde, inovasyona ilişkin kavramların kullanıldığı alanlar, MAXQDA 2018 nitel analiz programı ile kategorize edilerek analize tabi tutulacaktır. Çalışma sonucunda, ilgili fakültelerin inovasyon konusuna misyon ve vizyon bildirimlerinde ne kadar yer verdiklerinin yanı sıra, hangi alanlarda inovatif olmayı öngördükleri ve bilimsel bilgi üretiminin kaynağı olarak varlık nedenlerini inovasyon ile hangi ölçüde özdeşleştirdiklerinin ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, Üniversite, Fakülte, Misyon, Vizyon

ABSTRACT

Innovation; which refers to novelty, new ideas, development and change in general, has become an indispensable notion for the sustainment of existence of the organizations in a perpetual changing and developing world. In addition to adapting to changing conditions, innovation, which is the key for managing the change and ensuring the development, has to be considered primarily by universities, as well as all organizations. Although; vision statements, which are the expressions of the organizations' future outlook, and mission statements, that represents the reason of the organizations' existence, should include innovation and innovative notions. Therefore, the aim of this study is to examine

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Biga İ.İ.B.F., ftemini@comu.edu.tr

² Doktora Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, ceayaz@gmail.com

the mission and vision statements of the faculties of Economics and Administrative Sciences, Political Sciences, Administrative Sciences, Economics, Business Management, Business Management and Administrative Sciences at the Central Anatolian Region state universities within the framework of innovation. Within the study, the innovative notions taking place in the mission and vision statements of the faculties of state universities in Central Anatolia will be scanned and the context of these notions will be determined. The fields which innovative notions are used in mission and vision statements will be categorized and analyzed with MAXQDA 2018 qualitative analysis software. As a result of the study, it is aimed to reveal how much the faculties have included innovation to their mission and vision statements, in which fields they foresee themselves to be innovative and as a source of scientific knowledge production, how much they identify their reasons of existence with innovation.

Keywords: Innovation, University, Faculty, Mission, Vision

HATAY İLİ YAYLADAĞI BARINMA MERKEZİ'NDE SURIYELİ KADINLARA YÖNELİK HİZMETLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ*

EVALUATION OF SERVICES' FOR SYRIAN WOMEN IN YAYLADAĞI REFUGE CENTER IN HATAY*

Didem ÇELİK¹
Şermin ATAK ÇOBANOĞLU²

ÖZET

2011 yılından bu yana Suriye'de yaşanan iç savaş sonucunda 6,6 milyon kişi ülkesini kitlesel olarak terketmek zorunda kalmıştır. Suriye kaynaklı kitlesel göçün en büyük kısmı Türkiye'ye gerçekleşmiştir. Türkiye,'açık kapı'' politikası izleyerek 2019 itibariyle 3,5 milyonu aşkın Suriyeliyi geçici koruma statüsü ile misafir etmektedir. Suriyeli misafirlerin yaklaşık %95'i şehir merkezlerine, %5'i geçici barınma merkezlerine yerleştirilmiştir. Geçici Barınma Merkezleri'nin yönetimi, buraya gelen Suriyelilerin hizmetlere erişimi açısından çok önemlidir ve Göç İdaresi, bu konudaki en temel birimdir. Geçici Koruma Yönetmeliği'nin 37. Maddesi'nde belirtilen AFAD'ın koordinasyonluğunda ilerleyen Barınma Merkezleri'nin yönetimi, Bakanlar Kurulu kararıyla Göç İdaresi'ne devredilmiş ve bu değişiklik 16.03.2018 tarihli ve 30362 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu değişiklikte birlikte AFAD üzerindeki iş yükü hafifletilmiş olup, sistemin iyileştirilmesi amaçlanmıştır. Bundan sonraki dönemlerde Türkiye'ye yönelik kitlesel göç hareketlerinde barınma merkezlerinin yönetimi Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün koordinasyonluğunda yürütüleceği belirtilmiştir. Göç ve afet yönetiminde yapılan bu yetki devri her ne kadar iş yükü hafifletmesi bakımından yararlı olsa da, yönetimin yeterliliği konusunda tartışmalar süregelmiştir. Buna Suriyeli kadınlar üzerinden örnek verebiliriz. Suriyeli kadınlar, erkeklere göre savaştan daha fazla etkilenen dezavantajlı kesimi oluşturmaktadır. Buna bağlı olarak barınma merkezlerindeki kadınlara yönelik hizmetlerin incelenmesi, geliştirilmesi ve kadınların geleceğe hazırlanması gerekmektedir. Bu çalışmada Hatay İli Barınma Merkezleri'nden biri olan Yayladağı Barınma Merkezi'nde kadınlara yönelik hizmetler ve kadınların bu hizmetler konusundaki görüşleri ve gelecek beklentileri ile ilgili saha çalışması gerçekleştirilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılarak çeşitli yaş gruplarından 12 Suriyeli kadın ve 3 Barınma Merkezi personeli ile görüşme gerçekleştirilerek Suriyeli kadınlara yönelik hizmetler ile ilgili durum tespiti ve kadınları geleceğe hazırlama durumları, Suriyeli kadınların ihtiyaçları yönelik analizler yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Geçici Koruma Statüsü, Barınma Merkezi, Kadın

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yerel Yönetimler, Kent ve Çevre Politikaları Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi edidemcelik@hotmail.com

² Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi sermin.atak@comu.edu.tr

*Bu çalışma Didem ÇELİK'in 'Barınma Merkezlerindeki Suriyeli Kadınlara Yönelik Hizmetlerin Çözümlemesi: Hatay İli Örneği' adlı Dr. Öğr. Üyesi Şermin ATAK ÇOBANOĞLU danışmanlığında yürütülen yüksek lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

ABSTRACT

As a result of the civil war in Syria since 2011, 6.6 million people were obliged to leave their country massively. The largest part of the mass migration from Syria was realized to Turkey. By year of 2019, Turkey accommodates more than 3.5 million Syrians with temporary protection status by following the 'open door' policy. Approximately 95% of the Syrian guests are placed in city centers and 5% are placed in temporary refuge centers. The management of the Temporary Refuge Centers is very important for the Syrian refugees' access to services, and the Immigration Authority is the main unit in this regard. Stated in the Article 37 of the Temporary Protection Regulation, under the coordination of AFAD, management of the Refuge Centers was transferred to the Immigration Authority with the decision of the Council of Ministers. This amendment was published in the Official Gazette dated 16.03.2018 and numbered 30362 and entered into force.

With this amendment, the workload on AFAD was alleviated and the system is aimed to improve. It has been stated that refuge centers will be carried out under the coordination of the Directorate General of Migration Management in the mass migration movements for Turkey in the following periods. Although this transfer of authority in migration and disaster management is beneficial in terms of mitigating the workload, there has been debate about the adequacy of management. We can give an example for Syrian women. Syrian women constitute the disadvantaged group who are more affected by the war than men. Accordingly, the services for women in refuge centers need to be examined, developed and prepared for the future.

In this study, a field study was carried out in the Yayladağı Refuge Center, which is one of the Hatay Accommodation Centers, on the services for women and their opinions about these services and their future expectations. Using semi-structured interview method, 12 Syrian women from different age groups and 3 Refuge Center personnel were interviewed to determine the situation related to the services for Syrian women and to prepare them for the future and to analyze the needs of Syrian women.

Keywords: Temporary Protection Status, Refuge Center, Women.

DEĞİŞEN KONUT POLİTİKALARI VE HAK KAYBININ ÖNLENMESİ AÇISINDAN İMAR BARIŞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF ZONING PEACE IN TERMS OF CHANGING HOUSING POLICIES AND PREVENTION OF LOSS OF RIGHT

**Ahmet KAYAN¹
Rozerin BARAN²**

ÖZET

Ülkemizde Devletin sosyal konut politikaları genelde sabit ve dar gelirli vatandaşların konut ihtiyacını gidermeye yöneliktir. Bu kapsamda Cumhuriyetin ilk yıllarında Ankara’da devlet memurlarının konut ihtiyacını gidermeye yönelik konut kooperatiflerini desteklenmesi ve bu amaçla memurlara aylıklarından teşvik primi verilmesi, devletin sosyal konut politikası çerçevesinde değerlendirilebilir. Ancak devletin teşviklerine ve desteğine rağmen sabit ve dar gelirli vatandaşlar konut ihtiyacını planlı ve düzenli konutları yaparak ya da satın alarak giderememiştir. Bu nedenle Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren büyük kentlerin çevresinde gecekondu ve imarsız yapılar yapılmaya başlanmıştır. 1930’lu yıllarda ilk örnekleri görülen gecekondu Devletin inkar politikası ve geçici mantığıyla bakmıştır. Ancak zaman geçtikçe gecekonduların geçici olmadığı ve gün geçtikçe gecekonduların sayısının arttığı görülmüştür. 1948 yılında özellikle Ankara’daki gecekondu için çıkarılan imarsız yapılara ilişkin af yasası gecekonduların yapılmasını önleyememiştir. 1950’li yılların başında itibaren kırsal alandan kentlere başlayan göç neticesinde ortaya çıkan hızlı kentleşme sürecinde gecekondu bütün büyük şehirlerin çevresinde artmaya başlamıştır. 1950’li yıllarda kırsal alanlara traktörün girmesi, zayıf da olsa kentlerde sanayileşmenin gelişmesi kırsal alandan kentlere göçü hızlandırmış ve hızlı kentleşme sürecini tetiklemiştir. Büyük kentlerin çevresinde mantar gibi hızla büyüyen gecekonduların yapımı önlenemediğine göre bunları meşrulaştırmaktan başka çare kalmamıştır. Bu amaçla 1966 yılında gecekondu adıyla, gecekondu af yasası çıkarılmıştır. Bu yasa gecekondu için üç temel ilke ön görmüştü. 1. Onarılabilecek olanların onarılması, 2. Onarılamayacak olanların yıkılması, 3. Yeni gecekonduların yapılmasının yasaklanması. Ancak bu önlemlerin hiç birisi yeni gecekonduların yapılmasını önleyememiş ve gecekondu ortadan kaldıramamıştır. 1980 darbesiyle iktidara gelen askeri yönetim sabit ve dar gelirli vatandaşların konut sorununa çözüm bulmak istemiştir. Bu amaçla toplu konut kanunu çıkarılmış ve toplu konutun destekleneceği belirtilmiştir. Askeri darbenin ardından iktidara gelen sivil yönetim işi daha ileri taşıyarak toplu konut kanununa ek olarak bir de Toplu Konut İdaresi Başkanlığı’na kurmuştur. Ancak bu önlemler de konut sorununu çözememiş, özellikle büyük kentlerde planlı ve düzenli konutlardan çok imarsız konutlar ve gecekondu gelişmeye devam etmiştir. Kötü görünüm arz eden ve kentlerin uru olarak kabul edilen gecekondu ve düzensiz konutların ortadan kaldırılması ve bunların yerine planlı ve düzenli konutların yapılması için 1990 yılların sonu ve 2000’li yılların başında kentsel dönüşüm projeleri uygulanmaya başlanmıştır. Özel sektörün işin içine girmesiyle kentsel dönüşüm projelerini hızlı bir şekilde işleyeceği ve kentlerin

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Harran Üniversitesi, İİBF, email: akayan2002@gmail.com

² Harran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Öğrencisi

gecekonduculardan arınacağı öngörüldü. Böylece konut politikalarına özel sektörün dahil edilmesi özel sektör aracılığıyla sosyal konut üretilmesi var sayıldı. Ancak kentsel dönüşüm projeleri mülkiyet sorunundan dolayı beklenildiği gibi hızlı yürümedi. Çünkü gecekonducuların ve imarsız yapılarının çoğunun tapusu yoktur. Tapuları olsa bile aynı arsa üzerine birden çok yapı ya da çok katlı yapı yapılmıştır. Gecekondu arsası üzerindeki bütün yapıların tapusu olmadığından mülk sahipleri yapılarından dolayı hak kaybına uğrayacağını düşündüğü için belediye ya da TOKİ ile yapılan anlaşmalara rağmen yıkım için muvaffakat vermemektedir. Bundan dolayı kentsel dönüşüm projeleri hayata geçirilememekte ve yıllarca sürüncemede kalmaktadır. İşte bu noktada yeni imar barışı iyi bir çözüm olarak değerlendirilebilir. Yeni imar barışına göre kayıtlara girmeyen ne kadar yapı ve eklentileri varsa hepsine tapu verilmesi öngörülmektedir. Yeni imar barışıyla hazine ve belediyelerin arsasında yapılan yapılar için de tapu verilmesi öngörülmektedir. Bu nedenle yeni imar barışı sosyal konut üretiminde devletin yanı sıra özel sektörün de bu tür konutları üretebileceğini (gecekondu mülk sahipleri için) ve hak kaybı dolayısıyla önü tıkanan kentsel dönüşüm projelerini önünü açacağını belirtmek mümkündür.

Bu çalışmanın konusu yeni imar barışının diğer imar aflarından farkını araştırmak, söz konusu imar barışının konut politikalarını değişimine etkisi ve özel sektörün sosyal konut üretebilme kabiliyetini araştırmaktır. Çalışmanın amacı, hak kaybı endişesinden dolayı önü tıkanan kentsel dönüşüm projelerinin imar barışının uygulanmasıyla önünün açılabilceğini, böylece kentsel dönüşüm projelerinin daha rahat uygulanabileceğini ve büyük kentlerin planlı ve düzenli konutlara/yapılara kavuşabileceğini göstermeye çalışmaktır. Çalışmanın yöntemi, yeni imar barışıyla ilgili fazla çalışma olmamakla birlikte konut, gecekondu ve kentsel dönüşümle ilgili daha önce yapılan kuramsal ve ampirik çalışmalardan yararlanılarak yürütülmektedir. Çalışmanın sonunda elde edilen/edilecek bulgular yeni imar barışının gecekondu, imarsız ve kaçak yapı sahiplerine mülkiyet hakkı sağladığı görülmüştür. Bu çalışmada genel olarak konut, sosyal konut, gecekondu kısaca Türkiye'nin konut politikası, yeni imar barışıyla konut politikasında meydana gelebilecek değişiklikler, kentsel dönüşüm projeleri ve bu alandaki yeni gelişmeler anlatılmıştır. Ayrıca yeni imar barışının mülk sahiplerine sağladığı haklar, kentsel dönüşüm projelerine ve Türkiye'nin konut politikasına ve sosyal konut üretimine etkileri anlatılmıştır. Çalışma sonuç ve değerlendirme kısmı ile bitirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Konut, Konut Politikası, Sosyal Konut, İmar Barışı

ABSTRACT

The housing policies of the State in our country are generally aimed at meeting the housing needs of fixed and low income citizens. In this context, supporting the housing cooperatives in order to meet the housing needs of civil servants in Ankara in the early years of the Republic and granting incentives to the civil servants from their salaries for this purpose can be evaluated within the framework of the social housing policy of the state. However, despite the incentives and support of the government, the fixed and low income citizens could not meet their housing needs by making or buying planned and regular houses. For this reason, shanty houses and buildings without buildings have been built around big cities since the first years of the Republic. In the 1930s, the first examples of shanty houses were viewed with the State's denial policy and

temporary logic. However, as time passed, it was observed that the slums were not temporary and the number of slums increased day by day. In 1948, the amnesty law, which was issued especially for the shanty houses in Ankara, could not prevent the construction of shanty houses. As a result of the rapid urbanization process that started as a result of the migration from rural areas to cities in the early 1950s, slums started to increase around all big cities. The introduction of tractors into rural areas in the 1950s and the development of industrialization in urban areas, albeit weak, accelerated migration from rural areas to cities and triggered a rapid urbanization process. Since the construction of rapidly growing slums such as mushrooms around big cities cannot be prevented, there is no other way but to legitimize them. For this purpose, the amnesty law of shanty houses was issued in 1966 under the name of shanty houses. This law foresees three basic principles for slums. 1. To repair those that can be repaired, 2. To destroy those that cannot be repaired, 3. To prohibit the construction of new slums. However, none of these measures could prevent the construction of new slums and could not eliminate them. The military administration that came to power with the 1980 coup wanted to find a solution to the housing problem of fixed and low income citizens. For this purpose, the housing law was enacted and it was stated that public housing would be supported. After the military coup, the civil administration came to power and carried the business further and established the Housing Development Administration in addition to the housing law. However, these measures could not solve the housing problem, especially in large cities, planned and organized housing rather than housing and slum housing continued to develop. Urban transformation projects started to be implemented in the late 1990s and early 2000s to eliminate the slum and irregular dwellings, which were considered to be the urs of cities, and to replace them with planned and organized housing. With the involvement of the private sector, it was predicted that urban transformation projects would be processed quickly and cities would be free from slums. Thus, it was assumed that the private sector should be included in the housing policies and that social housing would be produced through the private sector. However, urban transformation projects did not work due to property problems. Because most of the slums and unnamed buildings do not have deeds. Even if they have deeds, multiple buildings or multi-storey buildings were built on the same plot. Since all the buildings on the slum land do not have title deeds, the property owners do not give consent for demolition despite the agreements made with the municipality or TOKİ because they think that they will lose their rights due to their structures. Therefore, urban regeneration projects cannot be put into practice and remain dragged for years. At this point, the new zoning peace is seen as a good solution. According to the new zoning peace, it is envisaged to give title to all the buildings and add-ons that are not registered. With the new zoning peace, it is envisaged that the land registry of the treasury and municipalities will be given to the land. For this reason, the new zoning peace seems to pave the way for the social transformation in the housing sector as well as the private sector (for shanty landlords) and the urban transformation projects blocked by the loss of rights.

The aim of this study is to investigate the difference of new zoning peace from other zoning amnesties, the effect of zoning peace on the change of housing policies and the ability of the private sector to produce social housing. The aim of the study is to show that urban transformation projects, which are blocked due to loss of rights, can be opened with the implementation of zoning peace, so that urban transformation projects can be implemented more easily and big cities can

have planned and organized houses / structures. The method of the study is carried out by utilizing previous theoretical and empirical studies on housing, slums and urban transformation, although there is not much work on new zoning peace. Findings obtained / to be obtained at the end of the study showed that the new zoning peace gives the owners the right to ownership of shanty and illegal buildings. In this study, overall housing, social housing, slum briefly described Turkey's housing policy, housing policy changes are occurring in urban transformation projects and new developments in this field are indicated. In addition, the new zoning law that allows property owners peace, Turkey's urban transformation projects and social housing production effects and the effects of the housing policy is described. The study was completed with conclusion and evaluation.

Keywords: Housing, Housing Policy, Social Housing, Zoning Peace

TÜRKİYE'DE BAŞKANLIK SİSTEMİNE GEÇİŞİN DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞINA ETKİSİ

THE EFFECT OF TRANSITION TO PRESIDENTIAL SYSTEM IN TURKEY ON PRESIDENCY OF RELIGIOUS AFFAIRS

**Dr. Öğr. Üyesi Bekir GÜNDOĞMUŞ¹
Nurettin BİLGİ²**

ÖZET

Din, insanlık tarihi ile eşdeğer bir geçmişi olan ve kitleleri etkileme ve harekete geçirme konusunda kuşkusuz önemli bir değerdir. Bu nedenle din, devlet yönetimlerinde her dönem varlık göstermiş ve siyasal hayatı etkilemiştir. Laik devlet anlayışı üzerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nde din hizmetlerinin devlet kontrolünde yürütülmesini sağlamak amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı kurulmuştur. Türkiye tarihinde farklı kurumlara bağlanan ve sürekli tartışılan bir kurum olan Diyanet İşleri Başkanlığı, başkanlık sisteminin uygulanmaya konulmasıyla beraber yetkileri başbakanlıktan alınarak cumhurbaşkanlığına bağlanmıştır.

Bu çalışmada Türkiye'de başkanlık sisteminin yasal bir zemine oturtulması sonrasında Diyanet İşleri Başkanlığı'nda yaşanan değişimin/dönüşümün çerçevesi ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bu süreçteki durumuna yer verilmiştir. 02.07.2018 tarihli ve 703 sayılı KHK'nin 141'inci maddesiyle devreye sokulan yeni sistemde Diyanet İşleri Başkanlığı'nın işleyiş ve yapısında önemli değişiklikler yaşanmıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı cami hizmetlerinin yanı sıra cami dışı din hizmetlerine de yönelmeye başlamış ve bununla beraber başkanlığın etki alanı genişlemiştir. Hiyerarşik düzendeki konumu güçlendirilmekle beraber yetki alanı da genişletilerek kamusal alanın önemli bir kısmında manevi danışmanlık ve din hizmeti faaliyetlerinde bulunması sağlanmıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı için yeni faaliyet alanları tanımlanmış ve kuruma belli konularda denetleme yetkisi verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diyanet İşleri Başkanlığı, Başkanlık Sistemi, Türkiye.

ABSTRACT

Religion has an equivalent history with the history of humanity and undoubtedly it is an important value in influencing and mobilizing the masses. For this reason, religion has always existed in state administrations and has affected political life. Presidency of Religious Affairs was founded in Turkey which founded on the concept of the secular state for ensuring state control on religious services. In Turkey's history bind to different institutions and always discussed Presidency of Religious Affairs has connected from prime minister to president after transition to presidential system.

In this study, after transition to presidential system, given information about frame conversion in Presidency of Religious Affairs and its position in this process. In the new system, which was put into operation with the 141th article

¹ Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, bgundogmus@bandirma.edu.tr

² Şirnak Üniversitesi Siyaset Ekonomisi Yüksek Lisans Öğrencisi, nrtbilgi@hotmail.com

of Decree Law no: 703 dated 02.07.2018, significant changes have occurred in the functioning and structure of the Presidency of Religious Affairs. Presidency of Religious Affairs has started to turn to religious services outside the mosque in addition to mosque services, the scope and effect of its has expanded. Together with its position in the hierarchical order has been strengthened, its jurisdiction has been expanded and it has been ensured that it provides spiritual counseling and religious services in a significant part of the public sphere. New areas of activities have been defined for the Presidency of Religious Affairs and has been given the authority to audit on certain issues.

Keywords: Presidency of Religious Affairs, Presidency System, Turkey.

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE BAKANLIKLARIN DEĞİŞEN YAPISI ÜZERİNE BİR ANALİZ

AN ANALYSIS ON THE CHANGING STRUCTURE OF MINISTRIES IN THE NEW PRESIDENTIAL SYSTEM

Dr. Öğretim Üyesi Osman NACAĞ¹

ÖZET

Ülkelerin uyguladıkları hükümet sistemleri ile kamu yönetimlerinin yapısı arasında yakın bir ilişki bulunmaktadır. Bu sebeple bir ülkenin hükümet sisteminde meydana gelen değişim doğal olarak o ülkenin kamu yönetimi yapılanmasında da önemli değişimlere yol açmaktadır. Türkiye’de 1961 Anayasasından itibaren uygulanmakta olan Parlamenter Hükümet Sistemi yerini 16 Nisan 2017 tarihinde gerçekleştirilen anayasa değişikliği referandumu ile Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine bırakmıştır. 24 Haziran 2018 tarihinde gerçekleştirilen genel seçimler sonrasında yürürlüğe giren bu yeni hükümet sistemi ile birlikte kamu yönetiminin birçok alanında olduğu gibi bakanlıkların yapısında da son derece önemli değişimler kendini göstermiştir.

Çalışmanın konusu; Türk Kamu Yönetiminin önemli aktörlerinden birisi olan bakanlıkların yeni yapısının irdelenmesidir. Çalışmanın temel amacı; Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte bakanlıkların yapısında meydana geldiği düşünülen köklü değişimlerin neler olduğunun ve bu değişimler sonrasında bakanlıkların yeni yapısının nasıl oluşturulduğunun araştırılmasıdır. Bu bağlamda ilk olarak bakanlıkların yeni hükümet sistemi öncesindeki yapısı hakkında kısa bir değerlendirme yapılacak ve sonrasında bakanlıkların yapısında ve işleyişinde yaşanan değişimler ayrıntılı bir biçimde ele alınacaktır. Çalışmada literatür taraması yöntemi kullanılmaktadır. Çalışmada bakanlıkların kurulması, kaldırılması ve teşkilat yapılarının oluşturulması noktasında değişikliklerin yapıldığı, iç örgütlenmelerinde yeniliklerin olduğu, bazı statülerin bakanlık teşkilatından tamamen kaldırıldığı gibi önemli bulgulara ulaşılmıştır. Sonuç olarak yukarıda da ifade edildiği üzere hükümet sistemleri ile kamu yönetimlerinin yapısı arasında doğrudan bir bağ olduğu, Türkiye’de gerçekleşen hükümet sistemi değişiminin yeni bir bakanlık yapısı ortaya çıkardığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Bakanlıklar

ABSTRACT

There is a close relationship between the governmental systems implemented by countries and the structure of public administrations. For this reason, the change in the governmental system of a country naturally leads to significant changes in the structure of public administration of that country. In Turkey, the Parliamentary System, which has been implemented since the 1961 Constitution, replaced with Presidential system by the constitutional amendment referendum held on April 16, 2017. With the new government system, which came into force

¹ Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın İktisat Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, onacak@adu.edu.tr

on June 24, 2018, there have been significant changes in the structure of the ministries as in many areas of public administration.

The subject of the study is to examine the new structure of the ministries, which is one of the important actors of Turkish Public Administration. The main aim of the study is to investigate the fundamental changes in the structure of the ministries with the Presidential Government System and to search how the new structure of the ministries is formed after these changes. In this context, a brief evaluation will be made about the structure of the ministries before the new government system and the changes in the structure and operation of the ministries will be discussed in detail. In this study, it is thought to use literature search method. According to this study, it is found that the establishment and removal of ministries were changed, constitution of organizational structures were made, modifications were made in internal organizations, and some statues were removed from ministerial organization. Finally, it is seen that there is a direct link between the structure of public administration and government systems as stated above and changes of governmental system lead to a new ministry structure in Turkey.

Keywords: Public Management, New Presidential System, Ministries

SİYASİ PARTİLERİN DEĞİŞEN YAPILARI ve İŞLEVLERİ: KORSAN PARTİ ÖRNEĞİ

THE CHANGING FUNCTIONS AND STRUCTURES OF POLITICAL PARTIES: THE CASE OF PIRATE PARTY

Rıfat KARAKOÇ¹

ÖZET

Demokratik hayatın zorunlu unsurları olarak görülen siyasi partilerin, farklı siyasal sistemlere sahip ülkeler arasındaki kültürel, ideolojik ve sosyoekonomik özelliklerin getirdiği bazı uygulama farklılıklarına rağmen benzer işlevlere sahip oldukları görülmektedir. Küreselleşme olgusu ile birlikte partiler demokrasisi olarak da tanımlanan demokrasi anlayışında köklü değişim ve dönüşümler yaşanmakta ve bu değişim ve dönüşümler, seçmenlerden gelen taleplerin farklılaşması ile birlikte, siyasi parti örgütlenmelerinde önemli değişiklikler yaratmaktadır. Artık siyasi parti tiplerinin yerine getirdiği klasikleşmiş işlevler değişmiş ve küreselleşme olgusuna bağlı olarak yaşanan bu süreçte kendilerinden yeni ve farklı işlevler beklenen siyasi parti tipleri dünya siyasetinde yer almaya başlamıştır. Bu yeni parti tiplerinden biri de özellikle son yıllarda oldukça dikkat çeken ve başta farklı Avrupa ülkelerinde olmak üzere birçok ülkede yadsınamaz bir ilgi gören Korsan Parti'dir. Korsan parti; tamamen internet üzerinden örgütlenen ve insan hakları, gözetim, şeffaflık, bilgi özgürlüğü, kişisel verilerin korunması, özgür yazılım, özgür toplum ve telif hakları konularında çalışmalar yürüten bir hareket olarak kendisini tanımlayan bir siyasi parti tipidir. Bu çalışmada; ilk olarak siyasi partiler-demokrasi ilişkisi, değişen siyasi parti örgütlenmesine koşul olarak ortaya çıkan ve bir "antiparti parti" örneği olan Korsan Parti örneği ele alınacaktır. Daha sonra ise Türkiye Korsan Partisi; hedefleri, ilkeleri incelenecek ve farklı ülkelerdeki Korsan Parti örneklerinin mevcut durumları da karşılaştırmalı olarak değerlendirilerek elde edilen bulgular sonuç olarak sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siyasi Partiler, Korsan Parti, Türkiye Korsan Partisi

ABSTRACT

Regarded as essential elements of democratic life, parties are seem to have similar functions, despite some differences in practice, brought about by cultural, ideological and socioeconomic characteristics among countries with different political systems. Thanks to the phenomenon of globalization, there are radical changes and transformations in the concept of democracy, which is also defined as the democracy of the parties. These changes and transformations create significant alterations in political party organizations with the changing demands of voters. The classical functions of types of political parties change, and in this process that depends on the phenomenon of globalization, the types of political

¹Dr. Öğr. Üyesi, Samsun Üniversitesi İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi Bölümü, rifat.karakoc@samsun.edu.tr

parties that are expected to be new and different from these types have begun to take place in world politics. One of these new types of parties is the Pirate Party, which attracts considerable attention in many countries especially in recent years, particularly in different European countries. Pirate party; is a type of political party that organizes itself entirely over the internet and defines itself as a movement that carries out human rights, surveillance, transparency, freedom of information, protection of personal data, free software, free society and copyright. In this study, firstly, the relationship between political parties and democracy, and an example of a Pirate Party which emerged in parallel to the changing political party organization and is an example of an "antiparty party" will be discussed. Then, the Turkish Pirate Party, its objectives, principles to be examined and the current situation of examples of Pirate Party in different countries will be evaluated comparatively.

Keywords: Political Parties, Pirate Party, Turkish Pirate Party

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ SONRASI MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞININ YAPISAL DÖNÜŞÜMÜ

STRUCTURAL TRANSFORMATION OF THE MINISTRY OF NATIONAL EDUCATION AFTER THE GOVERNMENT SYSTEM OF THE PRESIDENCY OF THE REPUBLIC OF TURKEY

Sinan GÜRCÜOĞLU¹

ÖZET

Milli Eğitim Bakanlığı, okul öncesinden başlayan ve yükseköğretime uzanan süreçte gerek kamu, gerekse özel okul ve kurumları kapsayan hizmet alanı ile Türk Eğitim Sistemine yön veren, bir milyonu aşan personel sayısına sahip ve ülkenin yaklaşık olarak bütün köy (taşımali eğitime tabi olanlar hariç), belde, ilçe ve illerinde örgütlenen en büyük bakanlıklarından biridir. Ayrıca yurtdışı teşkilatı da bulunmakta ve bu yolla yurtdışında yaşayan Türk Vatandaşlarına eğitim alanında çeşitli hizmetler sağlamaktadır.

Türkiye’de 16 Nisan 2017 tarihinde anayasa değişikliği referandumu yapılmış ve referandum sonucunda, hükümet sisteminde değişiklik yapılarak cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçilmiştir. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçilmesi ile bakanlıkların teşkilat yapılarında önemli değişiklikler olmuştur. Bu değişikliklerden etkilenen bakanlıklardan biri de Milli Eğitim Bakanlığı’dır. Bu süreçte bakanlığın merkez teşkilatı yeniden yapılandırılmıştır. Müsteşarlık ve müsteşar yardımcılığı kadroları kaldırılmıştır. Eskiden tek olan bakan yardımcılığı kadrosu dörde çıkarılarak müsteşarlık birimine bağlı olan icrai birimler bu dört bakan yardımcılığına bağlanmıştır. Ayrıca bakanlık müşavirliği kadroları da lağvedilmiştir. Taşra teşkilatında yer alan İl Milli Eğitim Müdür Yardımcılığı ve Merkez teşkilatındaki Şube Müdürü kadroları da 1 No’lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile kaldırılmış ancak bu değişiklik hayata geçirilmemiştir. Yaşanan değişimlerin ülkenin eğitim sistemi üzerinde etkili ve önemli olacağı düşünülerek çalışmanın konusu, “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi sonrası Milli Eğitim Bakanlığının yapısal dönüşümü olarak belirlenmiştir. Çalışmanın amacı; Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçilmesinden sonra Milli Eğitim Bakanlığında yaşanan yapısal dönüşümü ortaya koymak ve dönüşümün Türk Milli Eğitim Sistemi üzerindeki etkilerini belirlemektir. Araştırmada doküman incelemesi tekniğinden yararlanılarak hükümet sistemi değişikliğinden önceki ve sonraki duruma ilişkin bulgulara ulaşılması beklenmektedir. Elde edilen bulgulara dayalı olarak yeni sistemin Türk Milli Eğitimine etkilerine yönelik çıkarımlarda bulunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Milli Eğitim Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Türk Milli Eğitim Sistemi.

¹ Dr, Uşak Üniversitesi, gurcuoglu@gmail.com

ABSTRACT

The Ministry of National Education, with its service area covering both public and private schools and institutions starting from pre-school and extending to higher education, has a number of staff that exceeds one million and directs the Turkish Education System and covers the whole village (excluding those subject to mobile education) is one of the biggest ministries organized in districts and provinces. In addition, it has an overseas organization and provides various services in the field of education to Turkish citizens living abroad.

Turkey on the constitutional amendment referendum held on April 16, 2017 and the results of the referendum, the government made changes to the system has switched to the presidential system of government. With the transition to the presidential government system, there have been significant changes in the organizational structures of the ministries. One of the ministries affected by these changes is the Ministry of National Education. In this process, the central organization of the ministry was restructured. Undersecretariat and deputy undersecretary positions were abolished. The former deputy ministerial staff was removed to four and the executive units connected to the undersecretariat were attached to these four deputy ministers. In addition, the ministry consultant cadres were abolished. The positions of Deputy Provincial Directorates of National Education and Branch Director of the Central Organization in the provincial organization were abolished with the Presidential Decree No 1 but this amendment was not implemented. Considering that these changes will be effective and important on the education system of the country, the subject of the study is the structural transformation of the Ministry of National Education after the Presidential Government System. Purpose of the study; The aim of this course is to reveal the structural transformation experienced in the Ministry of National Education after the transition to the presidential government system and to determine the effects of this transformation on the Turkish National Education System. The document is expected to reach the findings of the situation before and after the change of government system by using document analysis technique. Based on the findings, it is aimed to make inferences about the effects of the new system on Turkish National Education.

Keywords: Ministry of National Education, Presidential Government System, Turkish National Education System Page.

TEORİ VE PRATİKTEKİ YANSIMALARIYLA İZMİR MODELİNDE KATILIMCILIK

THE THEORETICAL AND PRACTICAL REFLECTIONS OF PUBLIC PARTICIPATION IN IZMIR MODEL

Elif GÖZLER ÇAMUR¹

ÖZET

Kısaca "İzmir Modeli" olarak tanımlanan, "İzmir İçin Demokratik Bir Belediyecilik Modeli Önerisi", 2004-2018 yılları arasında üç dönemi kapsayan, İzmir'de uygulanmakta olan belediyecilik yaklaşımının ve pratiklerinin bilimsel olarak değerlendirildiği, İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından sunulan bir yerel yönetim modelidir. Modelin tasarlanması sürecinde bir araya gelen çeşitli akademisyenler ve profesyoneller, dört ana konuyu teorik olarak açıklamışlar ve belediyenin bu başlıklar altında yapmış olduğu faaliyetleri pratik olarak yorumlamışlardır. Bu dört ana konu başlığı, 1. Yaşam Kalitesi 2. Katılımcılık ve Yönetişim 3. Yenilikçilik 4. Sürdürülebilirlik olarak belirlenmiş ve bu kapsamda kurulan internet sitesinde yönetim stratejileri, yerel kalkınma çevre ve altyapı, fiziki planlama, kamu alanı ve yer oluşturabilme gibi spesifik konuların yanında İzmir modeli hakkında kavramsal bilgi veren kitaplar yayınlanmıştır. Tüm bu yayınlar incelendiğinde katılım kavramının öne çıktığı ve bu konu hakkında önemli bir teorik anlatıya yer verildiği görülmüştür. Modelin başlığında geçen "demokratik" kelimesi de katılımcılığa referans vermektedir. Bir anlamda, bu yönetim tarzının bir model olarak öne çıkması, katılımcılığı kullanmasından kaynaklanmaktadır.

Bu çalışma, katılım kavramının "İzmir Modeli" çerçevesinde nasıl kullanıldığı ve katılımcılığın ön plana çıktığı İzmir-Deniz, İzmir-Tarih ve Kültürpark projeleri üzerine bir değerlendirme yapmayı amaçlar. Çalışma kapsamında, İzmir modeli kitapları, katılım olgusu bakımından incelenecektir. Metin incelemesine paralel olarak sürecin yürütücüsü olan yönetici ve akademisyenlerle açık uçlu, yarı yapılandırılmış mülakatlar yapılacaktır. Çalışmanın sonunda, incelleme tasarlanmış ve teorik olarak iyi hazırlanmış bir sürecin pratik yansımalarının aynı paralel de olup olmadığı anlaşılmasına çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İzmir Büyükşehir Belediyesi, İzmir, İzmir Modeli, Katılımcılık, Halk Katılımı

ABSTRACT

"Proposal for a Democratic Municipal Model for Izmir", shortly known as "Izmir Model" can be described as a local administrative model which was prepared through analysing the actions and approaches of İzmir Metropolitan Municipality scientifically covering three periods between 2004 and 2018. Academics and professionals collaborated with the Municipality and specified four main subjects such as 1) Quality of Life, 2) Participation and Governance, 3) Innovation and 4)

¹Dr. Yalova Üniversitesi, Kamu Yönetimi, elifgozler1@gmail.com

Sustainability. Those subjects were introduced theoretically and the activities of İzmir Municipality were evaluated related to these subjects. In this context, books were published under titles such as administrative strategies, local development, environment and substructure, planning and formation of public sphere in the website of the İzmir Model. When all these publications were examined, it was seen that the concept of participation was emphasized to a wide extent and an important theoretical narrative about this subject was also referred. The word "democratic" in the title of the Model refers to participation as well. In a sense, the emergence of this administrative style as a model stems from the use of participation. This study aims to make an assessment on how the concept of participation is used within the framework of the "İzmir Model" and monitor its empirical reflections in projects such as İzmir-Deniz, İzmir-History and Kültürpark which were referred as participatory. Within the scope of this study, İzmir model books will be examined in terms of participation phenomenon. In parallel with the text analysis, open-ended, semi-structured interviews will be conducted with the executives and academics who coordinated the process of designing the Model. In summary, it will be tried to understand whether a theoretically well prepared Model is in the same parallel with the practical reflections in terms of participation.

Keywords: Izmir Metropolitan Municipality, Izmir, Izmir Model, Participation, Public Participation

ENFORMASYON TEKNOLOJİSİNİN SUNDUĞU OLANAKLARIN BÜROKRATİK YÖNETİM, YENİ KAMU YÖNETİMİ VE YÖNETİŞİM ANLAYIŞININ UYGULAMASINA ETKİLERİ ÜZERİNE BİR TARTIŞMA

A DISCUSSION ON THE IMPACTS OF INFORMATION TECHNOLOGY ON THE IMPLEMENTATION OF BUREAUCRATIC MANAGEMENT, NEW PUBLIC MANAGEMENT AND GOVERNANCE UNDERSTANDING

**Profesör Doktor Veysel EREN¹
Doktor Öğretim Üyesi Soner AKIN²**

ÖZET

Ülkemizde kamu yönetimi reel alanında ve akademik camiada bir doktrinel değişim rüzgarı olarak ortaya çıkan yeni kamu yönetimi anlayışı çalışanların performansa dayalı olarak ayrıştırılması, rekabet ortamı yaratma ve hizmet kalitesi ile hizmet üretimini teşvik etme gibi odaklar üzerine kuruludur. Gelişmekte olan ülkelerde formüllerin yönetim realitesine doğru yollardan ve de ivedilikle kazandırılmamasından kaynaklı olarak yeni kamu yönetimi anlayışının kamu sektöründeki çoğu örgütte kurumsal karar verememezlik, enerji ve mesai israfı ve de kurumsal politika karmaşıklığını arttırdığı da bilinen sorunlar haline gelmiştir. Yeni kamu yönetimi anlayışı ile gündemimize yerleşen yerindelik, özelleştirme, uzmanlaşma, sorunu yerinde çözme gibi ilkelerin 20. Yüzyılın bitimi ve 21. Yüzyılın başlamasıyla örgütsel düzeye entegre olan digital teknolojiler ve bunların kullanımının zorunlu bırakılmasıyla yaşanan kimi pratiklerde, söz konusu ilkelere ters düşen bir örgüt yönetimi profilini ortaya çıkardığı bilinen bir gerçektir. Nitekim son takribi 30 yıl içerisinde hayatımıza giren pratikler ışığında kamu yönetiminde holizm, istatistiklerle genellemelere gitme, ihtiyaçların ifadesinde manüpülasyona gitme gibi eğilimler, merkezileşmeye giden bir idare anlayışını tekrar tartışılan patolojiler arasına koymamıza yol açmıştır. Günümüzde daha demokratik bir örgütsel saha yaratma yönetim yaklaşımının temel karakteristiği haline gelmiştir. Yeni kamu yönetimi anlayışı ile müşteri odaklılık, performans odaklılık, sonuç odaklılık, kalite odaklılık ve rekabet odaklılık üzerine vurgu yapılır iken; bilgi, teknoloji ve insan kaynaklarını gerçekleştirmek birer potansiyel olarak görülmektedir. Bu nedenle yönetim yeni kamu yönetimi anlayışında değişiklik getirme potansiyeline sahip kendi başına bir olgudur. Bilgi teknolojilerinin nasıl kullanıldığı doğrudan yönetim kalitesini etkilemekte, yönetim kalitesi de yeni kamu yönetimi anlayışında bahsi geçen potansiyellerin kullanımına yön vermektedir. Bu çalışma ile demografik tarama soruları haricinde yönetim yazınında karşımıza dijital kaynakların yönetime verdiği potansiyel zarara dikkat çeken ve yazında karşımıza en fazla çıkan şikayet odakları temelinde; en az 15 adet tutum ve memnuniyet ifadesi geliştirilecek olup ülkemizde e-devlet aktif yararlanıcısı ve kamu çalışanı 500 civarı vatandaşın söz konusu rahatsızlık hakkında bilgi toplama yoluna gidilecektir.

Anahtar Kelimeler: Enformasyon Çağı, Dijital Yönetişim, Yönetişimin Amacı

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, veyseleren@hotmail.com

² Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, sakin77@gmail.com

ABSTRACT

The new public administration approach, which emerged as a doctrinal change wind in the real field of public administration in our country and in the academic community, is based on the separation of employees based on performance, creating a competitive environment and promoting service quality and service production. It has become known that the new public administration concept in institutionalized institutions increases the institutional decision-making, energy and overtime waste and institutional policy complexity in developing countries due to the fact that the formulas cannot be brought to the management reality in an urgent way. In the practices of digital technologies integrated into the organizational level with the end of the 20th century and the beginning of the 21st century and the necessity of their use, the principles such as appropriateness, privatization, specialization, and problem solving, which are placed on our agenda with the new public management approach, are contrary to these principles for known profile. As a matter of fact, in the light of the practices that have come into our lives in the last 30 years, trends such as holism in public administration, generalizations with statistics, manipulation in the expression of needs, and a management approach leading to centralization have led to the re-discussion of pathologies among the new public administration. Today, creating a more democratic organizational field has become the main characteristic of the governance approach. With the new public management approach, customer focus, performance focus, result focus, quality focus and competition focus are emphasized; realizing information, technology and human resources is seen as a potential. For this reason, governance is a phenomenon of its own with the potential to bring about changes in the new public administration approach. The use of information technologies directly affects the quality of governance, and the quality of governance directs the use of the potentials mentioned in the new public management approach. With this study, at least 15 attitude and satisfaction expressions will be developed on the basis of the focus of complaints that draw attention to the damage caused by digital resources to governance in the management literature except demographic screening questions, and we will collect information about the discomfort in question from 500 citizens who are using e-government facilities actively in Turkey, mostly public sector servants taken under the related sample for the study.

Keywords: Information Age, Digital Governance, Governance's Aim

TÜRKİYE'DE ETİK YÖNETİM SİSTEMİNİN DÖNÜŞÜMÜ VE KAMU GÖREVLİLERİ ETİK KURULUNUN ETİK EĞİTİMİ İŞLEVİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

TRANSFORMATION OF ETHICS MANAGEMENT SYSTEM IN TURKEY AND A RESEARCH ON FUNCTION OF ETHICS EDUCATION OF COUNCIL OF ETHICS FOR THE PUBLIC SERVICE

Ezgi SEÇKİNER BİNGÖL¹

ÖZET

Türkiye'de etik yönetim sistemi oluşturulması sürecinde, 2004 senesinde kurulan Kamu Görevlileri Etik Kurulu, kurulduğu günden bugüne kamu sektöründe etik alt yapının oluşturulması ve etik kültürün yerleştirilmesine yönelik faaliyetler yürütmektedir. Kurulun, yolsuzlukla mücadele sürecindeki yaptırım yetkisi mevzuat ile sınırlı tutulmuş, zaman içerisinde önleyici ve eğitici rolü öne çıkmıştır. Bu çerçevede Kurulun, etik eğitimi işlevi önem kazanmış, kamu sektöründe etik davranış ilkelerinin belirlenmesi, etik davranış kodlarının öğretilmesi, etik kültürün yaygınlaştırılması konusundaki faaliyetleri artmıştır. Etik eğitimi, etiği güçlendirme ve yolsuzluğu önlemede, kapsamlı yolsuzlukla mücadele ve uyum politikaları ile birlikte uygulanırsa yararlı bir araç olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada, Türkiye'de etik yönetim sisteminin dönüşümü özellikle Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin getirdiği değişikliklerle birlikte değerlendirilmiş ve etik eğitimi üzerine literatür analizi yapılmıştır. Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nda etik eğitimi biriminde çalışan uzmanlarla; yeni sistemde etik yönetime atfedilen önem ve etik eğitim faaliyetleri konularında yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş, kamu sektöründe etik eğitimi konusunda varılan nokta ve yapılabilecekler üzerine değerlendirmeler ve öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar sözcükler: Kamu Görevlileri Etik Kurulu, KGEK, Etik Eğitimi, Etik.

ABSTRACT

In the process of establishing ethical management system in Turkey, Council of Ethics for the Public Service established in 2004, to build the infrastructure and ethics in the public sector, today is carrying out activities aimed at the ethical culture. The authority of the Board in the anti-corruption process is limited by legislation and rather, its preventive and educative role has come to the fore. In this context, the Board's ethics education function has gained importance, and its activities in determining the principles of ethical behavior in the public sector, teaching ethical codes of conduct and disseminating ethical culture have increased. Ethical education is considered as a useful tool for strengthening ethics and preventing corruption, if implemented together with comprehensive anti-corruption and compliance policies. In this study, it is evaluated that the transformation of ethical management system in Turkey, especially with the

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, eseckinerbingol@ohu.edu.tr

changes which the new presidential system has brought and literature analysis was conducted on ethics education. Semi-structured interviews were conducted with the experts working in the ethics training unit of the Council of Ethics for the Public Service and evaluations and suggestions were made on the point and possible achievements in ethics education in the public sector.

Keywords: Council of Ethics for the Public Service, CEPS, Ethics Education, Ethics.

YEREL YÖNETİMLERDE İMAR ETİĞİ ALGISI: GİRESUN, DOĞANKENT, DERELİ BELEDİYESİ ÖRNEKLERİ

PERCEPTION OF ZONING ETHICS IN LOCAL GOVERNMENTS: GİRESUN, DOĞANKENT, DERELİ MUNICIPAL EXAMPLES

Sercan Ceren KAŞLI¹
Fatma Neval GENÇ²

ÖZET

Yerel yönetimlerin halka hizmet götürme sorumluluklarının yanı sıra etik ilke ve değerlere uygun şekilde hizmet sunmaları önemlidir. Fakat uygulamaya geçildiğinde özellikle imar planları kararları alınırken ve değişiklikler yapılırken etik ilke ve değerlere uygun çalışmaların yürütülmediği görülmektedir. Dolayısıyla da etik dışı davranışların hâkim olduğu yerel yönetim kuruluşlarında yozlaşmış uygulamaların olumsuz sonuçları ile karşı karşıya kalınmaktadır. Özellikle günümüzde rüşvet, yolsuzluk, kayırmacılık v.b. türdeki etik dışı davranışların kök salmadığı belediye yönetimlerine duyulan ihtiyaç büyüktür. Bu ihtiyaçla birlikte Giresun Belediyesi ve ilçe belediyeleri Doğankent Belediyesi ve Dereli Belediyesi özelinde, belediyede çalışan planlama aktörlerinin imar etiği algılarını ortaya çıkarmak amacıyla personele yönelik bir çalışma yürütülmüştür. Çalışmanın katılımcılarını Giresun, Doğankent ve Dereli belediyelerinin 14 planlama çalışanı oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. 14 katılımcıya uygulanan yarı yapılandırılmış görüşme ile imar etiği algısının kurumdaki durumu tespit edilmeye çalışılmıştır. Görüşmelerden elde edilen bulgular, içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların etik ve imar etiği algıları ile etik dışı davranışların görülmesi ihtimali arasında doğrusal bir ilişki olduğu görülmüştür. Bu durumun giderilmesi için belediye planlama çalışanlarına etik değer ve ilkelerin benimsetilmesi ve imar etiğine yönelik şehircilik ilke ve esaslarının anlamlı hale getirilerek uygulanabilmesi için hizmet içi eğitimler verilmelidir. Ayrıca mevzuattaki dağınıklık ve karmaşıklığın giderilmesi için yasal dayanaklarda düzenlemeye gidilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Etik, Belediye, İmar Etiği

ABSTRACT

It is important for local governments to provide services to the public in accordance with ethical principles and values as well as their responsibility to deliver services to the public. But when the application is give a start it is seen that studies which are in compliance with ethical principles and values have not been carried out especially when making zoning plans decisions and making changes. Therefore, the negative consequences of corrupt practices are encountered in local government organizations, where unethical behavior is

¹ Adnan Menderes Üniversitesi SBE Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans, afyoncr@hotmail.com

² Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, fngenc@adu.edu.tr

dominant. Especially today, bribery, corruption, nepotism etc. the need for municipal administrations where the unethical behavior of the type is not rooted is great. With this need, Giresun Municipality and district municipalities have carried out a study for personnel in order to reveal the zoning ethics perceptions of planning actors working in the municipality in particular with Doğankent Municipality and Dereli Municipality. The participants of the study consisted of 14 planning employees of Giresun, Doğankent and Dereli municipalities. In the study, semi-structured interview form was used as data collection tool. The semi-structured interview applied to 14 participants tried to determine the status of the zoning ethics perception in the institution. Findings from the interviews were analyzed by content analysis. As a result of the research, there was a linear relationship between the participants' perceptions of ethics and zoning ethics and the possibility of unethical behaviors. In order to overcome this situation, municipal planning employees should be provided with in-service trainings in order to adopt ethical values and principles and to make meaningful implementation of urbanism principles and principles towards zoning ethics. Furthermore, legal basis should be regulated in order to eliminate the clutter and complexity of the legislation.

Keywords: Ethic, Municipality, Construction Ethics

TÜRKİYE'DE CUMHURBAŞKANLIĞI OFİSLERİNİN ÇALIŞMA ALANLARI VE İŞLEVSELLİK BAKIMINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE PRESIDENTIAL OFFICES IN TURKEY IN TERMS OF FUNCTIONALITY AND FIELDS OF ACTIVITY

Abdullah GENCO¹

ÖZET

16 Nisan 2017'de düzenlenen referandumla kabul edilen anayasa değişiklik paketiyle cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi, 24 Haziran 2018 genel seçimleriyle birlikte resmen ve tam olarak yürürlüğe girmiş ve 09 Temmuz 2018'de Cumhurbaşkanı Recep Tayyip ERDOĞAN'ın Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yemin ederek göreve başlamasıyla da fiili olarak uygulamaya konulmuştur. Böylece Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 95 yıldır kullandığı Parlamenter Hükümet Sistemi mülga olmuştur. Türkiye'de böyle uzun bir geçmişi olan parlamenter sistemin yerine dünyada var olan başkanlık veya yarı-başkanlık modellerinden örnek alınan bir sistem getirilmemiştir. Türkiye tipi denilebilecek bir Cumhurbaşkanlığı sistemi inşa edilmiş, yeni teşkilat içerisinde yer alan bakanlıklar, politika kurulları, ofisler, yardımcı kurul ve başkanlıklar ya yeniden bir düzenlemeyle oluşturulmuş ya da bazı yapısal değişikliklerle görevlerine devam etmişlerdir. Parlamenter Sistemle beraber geride kalan Başbakanlık Kurumuna ait görevlerin bir kısmı Cumhurbaşkanlığı'na devredilmiştir. Bakanlıkların sayısı azaltılırken yapılarında değişiklikler meydana gelmiştir. Politika kurulları bakanlıkların görevlerinin bir kısmını üstlenmiş ve uzmanlık alanları yaratılmıştır. Ancak daha önce hiçbir kurul, bakanlık hatta cumhurbaşkanlığı bünyesinde yer almayan cumhurbaşkanlığı ofisleri bu sisteme sıfırdan dahil edilen birimlerdir.

Araştırma yöntemi olarak literatür taramasının kullanıldığı bu bildiri cumhurbaşkanlığı ofislerinin kuruluş amaçları, yapıları, cumhurbaşkanlığı teşkilatı içerisindeki yerleri, ofislerin parlamenter sistemdeki karşılıkları ve çalışma alanları ele alınmıştır. Sonuç olarak da şu anda sayısı dört olan cumhurbaşkanlığı ofislerinin ileriki dönemlerde cumhurbaşkanlığı teşkilatı içerisinde sayısının artabileceğine ve bu ofislerin neler olabileceğine yönelik önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Ofisleri, Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi

ABSTRACT

In the referendum held on 16 April 2017, the constitutional amendment package was approved and the presidential government system was adopted. With the 24 June 2018 general elections, it came into force officially and fully. 09 July 2018 at the start sworn in Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan of Turkey Grand National Assembly has implemented a de facto. Thus, the Government of the Republic of Turkey Parliamentary System has been used for over 95 years was abolished. The parliamentary system in Turkey has a very long history. Also, no

¹ Arş. Gör. Hacettepe Üniversitesi Yönetim Bilimi Anabilim Dalı

presidential or semi-presidential models exist in the world for the presidential government system implemented. A new presidential system that could be called Turkey-type has been built; the ministries, policy boards, offices, auxiliary boards and presidencies within the new organization were either reorganized or continued with some structural changes. With the Parliamentary System, some of the duties of the Prime Ministry Institution left behind were transferred to the Presidency. While the number of ministries was reduced, changes in their structures occurred. Policy committees have undertaken some of the tasks of the ministries and have created expertise. However, presidential offices have never taken part in any council, ministry or even presidency. Presidential offices are units that are included in this system from scratch.

In this paper, which uses literature search as a research method, the purpose of the establishment of presidential offices, their structures, their position in the presidential organization, their counterparts in the parliamentary system and their working areas are discussed. As a result, there will be suggestions on the number of presidential offices that can be increased in the presidential organization in the following periods and what may be these offices.

Keywords: Presidential Offices, Presidential Organization, Presidential Government System

GÜÇLENEN MECLİSTEN GÜÇSÜZLEŞEN MECLİSE: 1909 VE 2017 ANAYASA DEĞİŞİKLERİNİN SONUÇLARI

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet ARI¹
Arş. Gör. Mustafa Karahöyük²

ÖZET

Bu çalışmanın konusu, 1876 Osmanlı Anayasası'nda Meclis-i Mebusan'ı güçlendirmek üzere yapılan 1909 Anayasa değişikliği ile Türkiye'nin 1980 Anayasası'nda yapılan 2017 değişikliklerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne yönelik olan maddelerini hukuksal ve siyasal bağlamda karşılaştırmaktır. Bu konu kapsamında çalışmanın amacı, aralarında yaklaşık 100 yıl bulunan iki değişikliğin, parlamentarizme ve halef-selef konumunda olan iki meclisin siyasal bedenine karşı büründüğü tavrı ve her iki meclisin iktidar alanını nasıl biçimlendirdiğini araştırmak ve tartışmaktır.

Çalışmanın amacı ve kapsamı göz önüne alındığında çalışmanın iki tür sınırı bulunmaktadır. Temel olarak iki anayasa değişikliği incelendiği için çalışmanın omurgası bu değişiklik metinleri üzerine inşa edilecektir. 1909 değişiklikleri sonrası meclis Birinci Dünya Savaşı'na kadar açık kalabildiği, 2017 değişikliklerinin ardından yalnızca iki yıl boyunca yeni rejim deneyimlenebildiğinden çalışmanın zaman sınırları da bu aralıkları kapsamaktadır. Çalışmada ulaşılması beklenen sonucun, 1909 değişikliklerinin aksine 2017 değişikliklerinin meclisin siyasal sistemdeki konumunu sekteye uğrattığı olması planlanmıştır. 1909 ve 2017 değişikliklerinin birbirine tam zıt konumları, 1909 metninin mutlak monark olarak II. Abdülhamid ile sembolleşen padişahın konumunun sembolikleştirilmesi olmuşken, 2017 değişikliğinin ise meclisin karşısında tek başına yürütmeyi temsil eden cumhurbaşkanını meclis karşısında hâkim konuma getirilmesi nedeniyle oluşmuştur. 1971'den itibaren anayasal olarak meclisi zayıflatan hükümlere karşın 1909 ve 2017 değişiklikleri, 'tek başına yürütme' ile parlamento ilişkileri açısından karşılaştırılabilir metinler olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: 1909 Anayasa Değişiklikleri, 2017 Anayasa Değişiklikleri, Parlamento.

¹ Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi, mehmetari2002@gmail.com

² Beykent Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, mustafakarahoyuk@beykent.edu.tr

KAMU HİZMETLERİNİN SUNUMUNDA YENİ BİR UYGULAMA YÖNTEMİ: YENİDEN BELEDİYELEŞTİRME (*RE-MUNICIPALISATION*) MODELİ

A NOVEL APPLICATION METHOD IN DELIVERY OF PUBLIC SERVICES: THE RE-MUNICIPALISATION MODEL

Hamza ATEŞ¹
A. Muhammet BANAZILI²

ÖZET

Küreselleşme rüzgârlarının yansıması olarak ülkeler, gerek merkezi yönetim gerekse yerinden yönetim organlarında reformlar yapmaları kaçınılmaz olmuştur. Yalnızca özel teşebbüsleri etkisi altına almayan küresel rekabet çevresi yerel yönetimleri de etkisi altına almıştır. Nitekim değişimin sınırları artık sadece bölgesel ölçekte sınırlı kalmayıp, şehirlere kadar genişlemektedir. Değişen ve gelişen dünya şartlarına paralel olarak insan ihtiyaçları da çeşitlilik göstermektedir. Vatandaşların kamusal ihtiyaçlarının giderilmesinde en önemli aktörlerden birisi olan yerel yönetimler bu hizmetleri özel girişimler vasıtasıyla da gördürebilmektedir. Fakat bu girişimler her zaman kamu yararı açısından olumlu sonuçlar doğurmamıştır. Özel teşebbüsler kamusal ihtiyaçların giderilmesinde kendi kusurlarından dolayı sekteye uğratarak, kamu hizmetlerine hâkim olan süreklilik ve düzenlilik gibi temel ilkeleri göz ardı edebilmektedirler. Söz konusu sorunların önüne geçebilmek için, kamusal hizmetlerin karşılanmasında belediyelerin yeniden inisiyatif hakkına sahip olması anlamına gelen "yeniden belediyeleştirme (*re-municipalisation*)" uygulaması gündeme gelmiştir. Bu model özellikle son dönemlerde başta Almanya olmak üzere bazı Avrupa ülkelerinde de uygulama alanı bulmuştur. Bu bildirinin temel amacı, son zamanlarda kamu hizmetlerinin karşılanmasında vatandaşların çıkarları doğrultusunda hareket eden yerel yönetimlerin başvurmuş oldukları yeniden belediyeleştirme olgusunu ele almak ve bu modelin uygulandığı ülke deneyimlerini incelemektir. Bu kapsamda çalışmada kütüphane ve literatür taraması yapılmıştır. Söz konusu yöntemle başvuran belli başlı Avrupa ülkelerinin temel motivasyonlarına ilişkin elde edilen bulgular karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Hizmetleri, Yeniden Belediyeleştirme, Yeniden Belediyeleştirme Uygulamaları.

ABSTRACT

As a reflection of the globalization winds, it was inevitable both for countries, central government and local governments to make reforms. The global competition environment, which does not only affect private enterprises, has also affected local governments. Thus, the boundaries of change are now limited not just to the regional scale, but to the cities. In parallel with the changing and developing world conditions, human needs vary. One of the most important

¹ Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul/TÜRKİYE, hamza.ates@medeniyet.edu.tr

² Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul/TÜRKİYE, a.muhammetbnzl@gmail.com

actors in eliminating the public needs of citizens the local governments can also carry out these services through private enterprises. Still, these initiatives have not always produced positive results in terms of public interest. Private enterprises can disregard basic principles such as continuity and regularity that dominate public services by disrupting public needs due to their own flaws. In order to prevent these problems, the implementation of in "*re-municipalisation*", which means that municipalities have the right of re-initiative in meeting public services, has come to the agenda. This model has been found to be used especially in some European countries, especially in Germany. The main aim of this notification is to examine the state of re-municipalization, which has recently been applied by the local governments acting in the interests of citizens in meeting the public services, and to examine the experiences of the countries in which this model is applied. In this context, the library and the literature were searched. The findings of the main motivations of the major European countries applying to this method were evaluated by comparing them.

Keywords: Public Services, Re-Municipalisation, Re-Municipalisation Applications.

DİJİTALLEŞEN DEVLETİN EKONOMİK VE SOSYAL YANSIMALARI: BAZI ULUSLARARASI ENDEKSLER BAĞLAMINDA NİCEL BİR ANALİZ

ECONOMIC AND SOCIAL REFLECTIONS OF DIGITALIZED STATE: A QUALITATIVE ANALYSIS IN THE CONTEXT OF SOME INTERNATIONAL INDEXES

Doç. Dr. Hakan CANDAN¹
Fatih TÜREDİ²

ÖZET

Kamu yönetimlerinin yaşadığı değişim ve dönüşümlerin önemli bir alanını da bilgi ve teknoloji boyutundaki gelişmeler oluşturmaktadır. Toplumla iletişimden kamusal hizmetlerin sunumuna kadar geniş bir alanda yansımaları ve etkileri olan bilgi ve teknolojik gelişmeler, bütün ülkelerde az ya da çok uygulama alanı bulmaktadır. E-devlet, akıllı kent, akıllı devlet, dijital devlet gibi kavramsallaştırmalarla açıklanan bu gelişmelerin, ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlar gibi çok farklı yönleriyle ülkelere etkileri olmaktadır.

Bu çalışmada, öncelikle çeşitli ülkelerin bilgi ve teknoloji alanındaki performansları, bilgi ve iletişim teknolojileri gelişmişlik endeksi, e-devlet kalkınma endeksi ve e-katılım endeksi gibi uluslararası endeksler üzerinden ortaya konulacaktır. Daha sonra da dünya ekonomik özgürlükler endeksi, küresel rekabet endeksi, yabancı doğrudan yatırım güven endeksi, dünya iş yapma kolaylığı endeksi, insani gelişme endeksi gibi uluslararası göstergeler üzerinden ekonomik ve sosyal performansları gözler önüne serilecektir. Son aşamada ise bilgi ve teknolojik performanslar ile ekonomik ve sosyal performanslar arasındaki ilişkiler nicel analiz yöntemleri ile belirlenmeye çalışılacaktır.

Çalışmanın temel varsayımı, ülkelerin bilgi ve teknoloji kullanımındaki performansları ile ekonomik, sosyal ve siyasal performansları arasında pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişkinin var olduğu yönündedir. Bu temel varsayım, uluslararası endeks puanlarının veri olarak kullanıldığı Pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizleri aracılığıyla test edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi ve Teknoloji, Dijital Devlet, Ekonomik ve Sosyal Yansımaları

ABSTRACT

An important part of the changes and transformations experienced in public administrations is the developments in the information and technology dimension. Information and technological developments, which have reflections and effects in a wide range from communication with the society to the delivery of public services, are found to be more or less applied in all countries. These developments, which are explained by conceptualizations such as e-government,

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hakancandan@kmu.edu.tr

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Öğrencisi, stu_180424119@kmu.edu.tr

smart city, smart state, digital state, have effects on countries in different aspects such as economic, social, political and cultural fields.

First of all, in this study, the performance of various countries in the field of information and technology will be revealed through international indexes such as development index, e-government development index and e-participation index. Then, economic and social performances of countries will be explained through international indicators such as world economic freedoms index, global competition index, foreign direct investment confidence index, world ease of doing business index, human development index. Finally, the relationship between information and technological performances and economic and social performances will be explained with quantitative analysis methods.

The main assumption of the study is that there is a positive and significant relationship between the performances of countries in the use of information and technology and their economic, social and political performances. This basic assumption will be tested through Pearson correlation analysis which uses international index scores as data and multiple linear regression analyses.

Keywords: Information and Technology, Digital State, Economic and Social Reflections

KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU: KURULUŞTAN GÜNÜMÜZE ETKİNLİK DURUMUNUN İNCELENMESİ

OMBUDSMAN INSTITUTION: AN EXAMINATION OF EFFICIENCY FROM ITS ESTABLISHMENT TO PRESENT

**Bayram COŞKUN¹
Eyüp ŞEN²**

ÖZET

Modern her devlet, kamu hizmetlerinin sunum aracı olan idarenin iyi çalışmasını temin etme amacına sahiptir. Bunun yanında kamu hizmetlerinin sunumu sırasında ortaya çıkan idarenin hata ve kusurlarına karşı da vatandaşların korunması gerekmektedir. İdarenin hata ve kusurlarına karşı vatandaşların korunmasının en etkin aracı, yargı yoluna gitme hakkının tanınmasıdır. Ancak bu yolla netice almak hem zaman almakta hem de vatandaşlar açısından mali bir külfete sebep olabilmektedir. Bu nedenle daha pratik ve mali külfet gerektirmeyen, idarenin hata ve kusurlarına karşı başvuru olan bir merci olan "Ombudsmanlık" kurumu 1950'lerden bu yana başta Avrupa Ülkeleri olmak üzere çok sayıda ülkede oluşturulmuştur. Türkiye'de de daha öncesinden gündeme gelmekle birlikte, Avrupa Birliği adaylık sürecinde ombudsmanlığı "Kamu Denetçiliği Kurumu" adı altında oluşturma girişimleri ortaya çıkmıştır. Nihayetinde 2010 Anayasa değişikliğinden sonra 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun 2012 yılında yürürlüğe girmesi ile Kamu Denetçiliği Kurumu (KDK) oluşturulmuş ve teşkilatlanmasını tamamladıktan sonra faaliyete başlamıştır.

Kamu Denetçiliği Kurumu'nun faaliyetlerine başladığı ve vatandaş başvurularını aldığı 2013 yılından günümüze 5 yılı aşkın bir zaman geçmiştir. Bu çalışmada Kurumun genel bir tanıtımından sonra kurumun kamuoyu tarafından tanınmaya başladığı 2014 yılından bu yana yıllar itibariyle kuruma yapılan başvurular ele alınacak ve inceleme konusu yapılacaktır. Bunun yanında idarenin kurum kararları karşısındaki tutumu da büyük önem taşıdığından, bu boyutta ulaşılabilen bilgiye dayalı olarak değerlendirilecektir. Böylece 2004 yılında bu yana; yapılan başvurular, kurumun sonuca bağladığı şikâyet sayısı, idarenin kurumun görüşüne uyup uymadığı gibi göstergeler üzerinden Kamu Denetçiliği Kurumunun etkinliği hakkında değerlendirme yapılacak ve varsa yaşanan sorunlar üzerinde durulacaktır. Çalışma ilgili mevzuat, KDK yıllık raporları, literatür bilgisi ve kişisel gözlemlere dayalı olarak yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Denetçiliği Kurumu, Ombudsmanlık, Denetim

ABSTRACT

Every modern state has the aim of ensuring that the administration, which is the means of providing public services, works well. In addition to this, it is necessary to protect the citizens against the mistakes and defects of the administration that

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, bcoskun@gmail.com

² Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, eyupsen@mu.edu.tr

emerges during the provision of public services. The most effective means of protecting the citizens against the mistakes and defects of the administration is the recognition of the right to go to the judiciary. However, obtaining results in this way takes time and can cause a financial burden for the citizens. Therefore, Ombudsman Institution, which does not require more practical and financial burdens and is used against the mistakes and flaws of the administration, has been established in many countries, especially European Countries, since the 1950s. Although these issues have been raised before in Turkey, though, this formation "Ombudsman Institution" has been tried for the establishment under the name during the accession process to the European Union. Finally, after the 2010 constitutional amendment, the Law no. 6328 on the Ombudsman Institution entered into force in 2012, the Ombudsman Institution (KDK) was established and started its activities after its establishment.

It has been more than 5 years since 2013 when the Ombudsman Institution started its activities and received citizen applications. In this study, after a general introduction of the institution, the applications made to the institution as of the year 2014, when the institution became publicly recognized, will be handled and examined. In addition, since the attitude of the administration to the decisions of the administration is of great importance, it will be evaluated based on the information available in this dimension. Thus since 2004; the effectiveness of the Ombudsman Institution will be evaluated on the basis of indicators such as applications, number of complaints concluded by the institution, whether the administration complies with the opinion of the institution and the problems experienced, if any, will be discussed. The study will be based on relevant legislation, Ombudsman Institution's annual reports, literature, and personal observations.

Keywords: Ombudsman Institution, Ombudsman, Audit

KAMU YÖNETİMİ NEDEN REFORM İSTER?

WHY DOES THE PUBLIC ADMINISTRATION REQUIRE THE REFORM?

Barış ÖVGÜN¹

ÖZET

Dönüşüm ya da eş anlamıyla reform, kamu yönetiminin değişen taleplere ve gereksinimlere göre nasıl olması gerektiğini belirlemektedir. Bu haliyle reform, sadece niceliksel değil; aynı zamanda ve en önemli özelliği ile niteliksel bir dönüşüm sürecidir. Devlet düzleminde karar alma yapısının, devletin konumunun ve işleyişinin, bürokrasi-siyaset ilişkisinin nasıl olacağını belirlemektedir. Bu belirlenim içinde reformu gündeme getirenlerin her zaman reformdan bir beklentileri olduğundan reform büyük ölçüde politiktir. Bu nedenle de reform kazananları kadar kaybedenleri de olan bir süreçtir. Peki, kamu yönetiminde reformu kim istemektedir? Alan yazının önemli bir kısmına da sirayet ettiği gibi vatandaşlar mı yoksa politika yapımcıları ve uygulayıcıları mı kamu yönetiminde reformun en önemli itici gücüdürler? Kamu yönetimi kamunun (halkın) yönetimi olarak tanımlandığında reformun kilit aktörü de tanımın kilit unsuru olan kamu olmaktadır. Ama kamu yönetimi, en geniş anlamında devlete eş değer olarak kabul edilirse bu sefer reformun aktörünü ya da aktörlerini nedenleri özelinde başka yerlerde aramak gerekmektedir. İşte bu bildirinin temel sorusu da tam olarak bu noktada ortaya çıkmaktadır: Kamu yönetiminde reformu kim ve neden ister? Bu soru çok önemli ve kesinlikle yanıtlanması gereken bir sorudur. Eğer bu soruya yeterli ve doyurucu bir yanıt verilemezse uygulamanın da neden yapıldığını anlamak imkânsız hale gelecektir. Daha açık bir şekilde reformun arkasındaki saik analiz edilmeden yapılacak reform çalışmaları betimleyici birer örnek olmanın ötesine geçemeyecektir. Örneğin Türk kamu yönetiminde 2018 yılında uygulamaya girmiş olan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin neden gündeme geldiğini anlamadan bu sistemin neler getirdiğini tartışmak eski ve yeni karşılaştırmasını aşamayacak ve bize sistemin asıl amacının sorgulanmasında sınırlı oranda yardımcı olacaktır. Bu nedenle bu bildiride reform nedeni ve aktörleri yönüyle tartışmaya açılmakta ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin kamu yönetiminde nasıl bir anlayış yaratacağı analiz edilmektedir. Bu analizi yaparken kullanılacak yöntem ise söylem analizi olacaktır. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine ilişkin özellikle resmi açıklamalardan yararlanılarak reformun neden istendiği ve nasıl bir sistem arzu edildiği tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kamu Yönetimi, Reform, Ekonomi.

ABSTRACT

The transformation, in other words, or the reform, determines how the public administration should be based on changing demands and requirements. As such, the reform is not only quantitative; it is also a process of qualitative transformation with its most important feature. The reform determines how the

¹ Doç. Dr., Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, bovgun@gmail.com

decision-making structure on the state level, the position and functioning of the state and the relationship between bureaucracy and politics. Within this specification, the reform is largely political, as those who bring the reform to the agenda always have expectations of it. For this reason, it is a process with the winners as well as the losers. Well, who does want the reform in the public administration? Who is the most important driving force of the reform in the public administration? As the field has spread to a significant part of the literature the citizens or the policy makers and the bureaucracy? When the public administration is defined as the public, the key actor of reform is the public, which is the key element of the definition. But the public administration is regarded as equivalent to the state in its broadest sense it is necessary to look elsewhere for the actor or actors of the reform in reasons specific. The basic question of this paper arises precisely at this point. Who and why do want reform in the public administration? This question is very important and must be answered. If this question cannot be answered satisfactorily it will be impossible to understand why the application is also made. More clearly, the reform studies without analyzing the motives behind the reform will not go beyond being descriptive examples. For examples, without understanding why the Presidential Government System, which was introduced in 2018 in Turkish public administration, came to the agenda to discuss what this system brings cannot exceed old and new comparison and it will help us to question the actual purpose of the system in a limited way. For this reason, the reform is open to discussion on the reasons and actors in this paper and it is analyzed Presidential Government System will create what kind of understanding in the public administration. When doing this analysis the discourse analysis will be used. It will be discussed why reform is desired and what kind of a system is desired by making use of official explanations regarding the presidential government system.

Keywords: The Public Administration, Reform, Economy.

KAMU YÖNETİMİNDE DİJİTALLEŞME

Halil Yasin TAMER¹

ÖZET

İlk olarak "demir ağlarla" örülmeye başlanan ulus-devletler, daha sonra telekomünikasyon hatlarıyla "bütünleşmeye" başlamış ve artık günümüzde "fiber optik ağlarla" okyanus, dağ ve mesafe dinlemeden birbirlerine soluksuz bir biçimde örülmektedir. Çıktığımız bu bütünleşme yolculuğunda, mesafelerin önemsizliği bir tarafa, sanal ortamda var olmayanın da önemi yozlaştırılmakta ve gerçek dünyadan yok sayılmaktadır. Bu değişim ve gelişmeler, küremizin geneline yayılarak kapsamı git gide büyüyen, ayrıca mevcut genişlemesini sanal alem (1 ve 0 ile sayısallaştırma) vasıtasıyla gerçekleştirilen bir dönüşümdür. Özellikle 21.yüzyıl başından itibaren çok hızlı bir şekilde gelişen ve gelişimi devam etmekte olan bu dönüşüme "Dijital Dönüşüm (Digitalization)" adı verilmektedir.

Uluslararası toplum bu dönüşümden nasıplendiği gibi, ulus-devletler de birtakım kapsamlı dönüşümlere uğra(tıl)makta ve neticede devlet kavramının temel unsurları dahi sorgulanmaktadır. Artık devir "Dijital Çağ", devlet ise "Dijital Devlet"e dönüşmüştür. E-Devlet ve Kamu Yönetimindeki dijital dönüşüm ile başlayan sürecin etkilerini devletin temel unsurlarında dahi görmek mümkündür. Bahsi geçen dönüşüm kamu yönetimine yalnızca yapısal-işlevsel bir yenilik kazandırmakla kalmamış, devletin temel unsurlarını da dönüştürmeye başlamıştır. Devletin temel unsurlarından olan "millet" unsurundaki dönüşüm, "Ağ Toplumu" kavramını ortaya çıkarmış, diğer bir temel unsur olan, "toprak parçası(teritoryal)" ise "Dijital Devlete" evirilmiştir. Yani siyasi haritalar yerine "siber haritalarda" yer alacak bir internet ağı ya da web portalı oluşması ve bu durumun en somut örneğinin ise "Türkiye.gov.tr" e-Devlet Portalı olması kayda değer bir gösterge olarak düşünülmektedir. Ayrıca yine devletin üçüncü temel unsuru olan "egemenlik" kavramının da yerini "Enformatik Güç" kavramına bıraktığı düşünülmektedir. Bu dönüşüm düşünsel anlamda çalışmamızın çıkış noktası olan tezimizin de temel argümanını ifade etmektedir. Çalışmamızda, geleceğin devleti olan "dijital devlet" olgusu irdelenerek, söz konusu "dijital dönüşümün" kamu yönetiminde ve devletin özünde nerelere nüfuz ettiği ifade edilmektedir. Bahsi geçen özsel dönüşüm, yeni bir yönetim anlayışını da mecbur kılmakta ve "Teknolojik Yönetim"e zemin hazırlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Devlet, Ağ Toplumu, Dijital Dönüşüm, Teknolojik Yönetim

ABSTRACT

Firstly, the nation-states began knitted "railways", afterwards they integrated through telecommunication lines and then nowadays thanks to fiber optic cables which are an extremely form without listening ocean, mountain and far away

¹ Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Doktora Öğrencisi, halilytamer@gmail.com

distance, are knitting to each other. In this journey of network integration, the insignificance of distances, as well as the importance of non-existent in the digital world, is degraded and ignored from the real world. These changes and improvements are spreading across the globe, the scope of which is gradually expanding, and the transformation of the present expansion through the digital realm (digitizing with 1 and 0). Especially this transformation, which has been improving very rapidly since the beginning of the 21st century and is continuing its improvement, is defined "Digitalization".

As the international society is entitled to this transformation, nation-states undergo a comprehensive transformation and even the fundamental elements of the concept of the government are examined. Now the era has transformed "The Digital Era", and the government has transformed "The Digital Government". It is possible to see the effects of the process which started with digitalization in e-Government and Public Administration even in the fundamental elements of governments. The said digitalization not only brought structural-functional improvement to public administration, but also began to transform the fundamental elements of the governments. The transformation of the "nation" element, which is one of the fundamental elements of the government, has revealed-transformed the concept of the "Network Society", and also another fundamental element of the "territorial state" transformed into the "Digital Government". So instead of political maps "cyber maps" in take place to form an internet network or web portal and this is the most perceptible example of the "Türkiye.gov.tr" web site is noteworthy considered as an indicator. Furthermore thought that the concept of "sovereignty", which is the third fundamental element of the government, has been replaced by the "Information Power". This transformation expresses the fundamental argument of our thesis which is the starting point of our study. In this study, the phenomenon of the "Digital Government", which is the government of the future (or present), is examined and it is stated where the said "digitalization" penetrates in public administration and in the essence of the government. This essential transformation necessitates a new administration approach and prepares the ground for "Technological Administration Approach".

Keywords: Digital Government, Network Society, Digitalization, Technologic Administration

KAMU YÖNETİMİNDE İŞLEVSEL DÖNÜŞÜM: SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM PROGRAMI ÖRNEĞİ

FUNCTIONAL TRANSPORTATION IN PUBLIC ADMINISTRATION: AN EXAMPLE OF HEALTH TRANSFORMATION PROGRAM

**Hasan Bozkurt ÇELİK¹
Ebru UZUN²**

ÖZET

Çalışma Türk Kamu Yönetimi bünyesindeki farklı alanlarda sağlıklı reformların gerçekleştirilmesi için gerekli temel anlayışın ne olması gerektiği probleminden hareket etmektedir. Bu noktada işlevsellik ve verimlilik ön plana alınmaktadır. Söz konusu temel anlayış ile birlikte daha verimli bir kamu yönetimi için neler yapılabileceği tartışılmaktadır. Türk kamu yönetiminin temel problemlerinin de ele alınacağı çalışmada, bu problemlerin çözümü için gerekli bakış açısı değişiklikleri tartışılacaktır. Bu tartışma ekseninde de Türkiye’de 2003 yılında uygulamaya konan Sağlıkta Dönüşüm Programı örnek olarak alınacak ve incelenecektir. Türk Sağlık Sistemi’nde pek çok yenilik getiren ve sorunların çözümünde işlevsel olan bu dönüşüm programı artı ve eksileri ile incelenerek; hâlihazırda Türk Sağlık Sistemi’nde yaşanan sorunlara da çözüm üretip üretemeyeceği tartışılacaktır. Bu noktada sağlık alanında hizmet veren kamu kurum ve kuruluşlarının yapısı ve işleyişindeki dönüşüm ele alınacaktır. Uygulamaya konan program hazırlık süreci ile birlikte günümüze etkilerine kadar incelenecektir. Ayrıca söz konusu programın temel mantığının diğer kamu kurum ve kuruluşlarında ne şekilde uygulanabileceği irdelenecektir. Çalışmada temel olarak yorumsamacı paradigmaya bağlı kalınarak nitel araştırma yöntemlerinden faydalanılmakla birlikte Türk Sağlık Sistemi’nde yaşanan değişim ve dönüşümlerle ilgili nicel verilerden de yararlanılacaktır. Çalışma sonucunda, örnek programın başarıya ulaştığı noktalar değerlendirilmeye çalışılarak, programın temel mantığı ve yönteminin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında gerçekleştirilecek reformlarda işlevsel olabileceği ifade edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıkta Dönüşüm Programı, Kamu Yönetimi, İşlevsellik

ABSTRACT

The study is based on the problem of what should be the basic understanding necessary for realizing healthy reforms in different areas of Turkish Public Administration. And this point, functionality and efficiency are prioritized. With this basic understanding, what can be done for a more efficient public administration is discussed. In this study, the main problems of Turkish public administration will be dealt with and the changes in perspective required for the solution of these problems will be discussed. This discussion axis, which was introduced in 2003 in Turkey to be taken as an example in the Health Transformation Program and will be examined. This transformation program,

¹Araştırma Görevlisi, Gümüşhane Üniversitesi, hbozkurtcelik@gmail.com

² Doktora Öğrencisi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, ebruuzun06@gmail.com

which brings many innovations in Turkish Health System and is functional in solving problems, is examined with the pros and cons; whether it can provide solutions to the problems already experienced in the Turkish Health System will be discussed. At this point, the transformation of the structure and functioning of public institutions and organizations serving in the field of health will be discussed. The program, which is put into practice, will be examined with the preparation process and its effects until today. In addition it will be examined how the basic logic of the program can be applied in other public institutions and organizations. In this study, while qualitative research methods are used in accordance with the interpretive paradigm, quantitative data on the changes and transformations in the Turkish Health System will also be utilized. At the end of the study, it will be tried to evaluate the points of success of the sample program and it will be stated that the basic logic and method of the program can be functional in the reforms to be realized in other public institutions and organizations.

Keywords: Health Transformation Program, Public Administration, Functionality

KAMU YÖNETİMİNİN DÖNÜŞÜMÜ BAĞLAMINDA TÜRKİYE’DE KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMUNUN FAALİYETLERİNE İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

AN ASSESSMENT OF THE ACTIVITIES OF TURKEY OMBUDSMAN INSTITUTION IN THE CONTEXT OF TRANSFORMATION OF PUBLIC ADMINISTRATION

Dr. Öğr. Üyesi Halim Emre ZEREN¹, Yağmur TEKİN², Faruk ÖZDEK³

ÖZET

Bu çalışmada 19. yüzyılın sonlarında kendini gösteren ve “geleneksel” diye tabir edilen kamu yönetimi anlayışından “yeni” olarak adlandırılan kamu yönetimi düşüncesine geçiş süreci ve bu süreçle kamu denetçiliği kurumu faaliyetleri arasındaki ilişki ele alınmıştır. Çalışmanın amacı; geleneksel kamu yönetimi ve yeni kamu yönetimi kavramlarını ana hatları ile mukayeseli olarak ele alarak, Anayasanın 74.maddesinde yer alan “kamu denetçiliği” kurumunun söz konusu dönüşümde değişen ve gelişen faaliyetlerini değerlendirmek ve uygulanabilirliğinin analizini yapmaktır.

Küreselleşme sürecinin tetiklediği kamu yönetiminin değişim ve dönüşüm süreci, kamu yönetiminin durağanlığına son verdiği gibi; kamu yönetimi gibi onun önemli fonksiyonlarından olan denetimi de değişime ayak uydurmaya zorlamıştır. Tanzimat Fermanı’ndan günümüze kadar Türkiye’de yönetim alanında yapılan reform çalışmaların ortak hedefi öncelikle Batı’ya benzemek olmuştur. Batılılaşma özlemini yaratıp güçlendiren temel etken ise bu kültürün ekonomik nitelikleridir. Bu doğrultuda kamu denetçiliği kurumu da AB üyelik sürecinde uyum yasalarıyla birlikte 2000’li yıllarda gündeme gelmiş ve uygulamaya başlanmıştır.

Çalışmada, kamu yönetiminin geleneksel denetim mekanizmalarına bir alternatif olmak yerine, bu yöntemlerin eksik yönlerini tamamlayan ve destekleyen bir mekanizma işlevi görmesi beklenen kamu denetçiliği kurumunun kamu yönetiminin denetimine sunacağı katkılar incelenecektir. Kamu yönetiminde düzenleyici ve denetleyici kurumlara dayalı bir yapı oluşturulması, kamu yönetiminin denetlenmesi ve kişilerin idare karşısında korunmasını amaçlayan metotlardan birisi olan kamu denetçiliği kurumunun ülkemizde, özellikle 2010 Anayasa değişiklikleriyle birlikte faaliyet gösterdiği çerçeveye ilişkin bir değerlendirme sunulmuştur. Bu bağlamda faaliyetleri ve günümüzdeki seviyesi, kurumun icraatları üzerinden değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Yeni Kamu Yönetimi, Dönüşüm, Kamu Denetçiliği, Türkiye.

¹ Adnan Menderes Üniversitesi, emre.zeren@adu.edu.tr

² Adnan Menderes Üniversitesi, yagmurarya812@icloud.com

³ Adnan Menderes Üniversitesi, farukozdek@gmail.com

ABSTRACT

In this study, through the process of the relationship between the activities of the Ombudsman Institution and which manifested itself at the end of the 19th century and the process of transition of public administration approach known as "traditional" to public administration called "new" is discussed. The aim of the study is to analyze its applicability and to evaluate its evolving and changing activities in transition in question of "The Ombudsman Institution" mentioned in Article 74 of the Constitution addressing comparatively concepts of traditional public administration and new public administration.

The process of change and transformation of public administration triggered by the globalization process has forced the control which is one of the important functions to keep up for change as it puts an end to the stagnation of public administration. Until today from the Tanzimat Edict, the common goal of reform work made in the field of management in Turkey has been resemble to the West. The main factor that creates and strengthens the longing for Westernization is the economic characteristics of this culture. In this regard, the Ombudsman Institution came into the agenda in the 2000s with the harmonization laws in the EU accession process and started to be implemented.

In this study, instead of being an alternative to the traditional control mechanism of public administration, the Ombudsman Institution which is expected to serve as a mechanism that complements and supports the shortcomings of these methods will be examined for the audit of contributions of public administration. An assessment of the framework in which operates in our country especially with the 2010 constitutional amendments of the Ombudsman Institution which is one of the methods aimed at protecting individuals against the administration, supervising of public administration, establishing a structure based on regulatory and supervisory institutions in public administration is presented. In this context, its activities and current level are evaluated through the activities of the institution.

Keywords: Public Administration, New Public Administration, Conversion, The Ombudsman, Turkey.

KAMU YÖNETİMİNİN DÖNÜŞÜMÜ VE KAMU EMEKÇİLERİ: BİR ALAN ARAŞTIRMASI

TRANSFORMATION OF PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC WORKERS: A FIELD RESEARCH

Zümre ÖZDEMİR GÜLER¹
Mehmet Atilla GÜLER²

ÖZET

Kamu yönetimi alanı geride bıraktığımız kırk yıllık süreçte önemli bir dönüşüm sürecinden geçmiştir. Dönüşüm süreci bugün de sürmektedir. Dönüşümü açıklayan teorilere bakıldığında iki farklı görüşün öne çıktığı söylenebilir. Bunlardan ilki teknolojik determinizme dayanır. Bu bakış açısına göre kamu yönetiminin dönüşümü bilgi iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmelere bağlı olarak kendiliğinden gerçekleşmektedir. Dönüşüm süreci bilgi toplumu anlayışının bir sonucudur ve örgütsel yapı üzerinde etkili olmaktadır. İkinci görüş ise dönüşüm sürecini 1970'li yılların sonlarından itibaren sermaye birikim rejiminde yaşanan gelişmelerle ilişkilendirir ve neo-liberal ekonomi politikalarının yükselişiyle birlikte düşünür. Bu ekseninde dönüşüm süreci kamu yönetiminin iktisadi açıdan rasyonelleştirilmesiyle ve kamu hizmetlerinde piyasalaşmayla birlikte açıklanmalıdır. Bu çalışmada, dönüşüm sürecini ikinci yaklaşımla açıklayan bir mantık çerçevesinde Birleşik Kamu İş Konfederasyonuna bağlı, on farklı hizmet kolunda faaliyet gösteren sendikalara üye kamu emekçileri ile Ağustos-Eylül 2018 tarihlerinde bir alan araştırması gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın anakitlesi Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından Temmuz 2018 tarihinde yayınlanan Kamu Görevlileri Sendikaları ile Konfederasyonların Üye Sayılarına İlişkin Tebliğ uyarınca 64.730 kişidir. Nicel araştırma tekniklerine dayanan araştırmanın örnekleme yüzde 95 güven düzeyinde ve ± 3 hata marjıyla 1.100 kişi olarak belirlenirken 1.577 kamu emekçisine anket uygulanmıştır. Araştırma çok boyutlu bir şekilde gerçekleştirilmiş olmakla birlikte bu çalışma dönüşüm sürecinin kamu emekçileri üzerindeki etkilerini güvencesizleştirme bağlamında çalışma koşulları, gelir, tasarruf ve borçlanma konularındaki göstergelerle somutlaştırmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetiminin Dönüşümü, Kamu Emekçileri, Güvencesizleştirme

ABSTRACT

Public administration has undergone from a major transformation process in the last forty years. The transformation process continues today. When the theories explaining the transformation are examined, it can be said that two different views come to the fore. The first is based on technological determinism. From this point of view, the transformation of public administration takes place

¹ Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, zumreozd@kmu.edu.tr

² Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, atillaguler@kmu.edu.tr

automatically depending on the developments in information communication technology. The transformation process is a result of the intellection of information society and has an impact on the organizational structure. The second view relates the transformation process to the developments in the capital accumulation regime since the late 1970s and considers the transformation with the rise of neo-liberal economic policies. On this axis, the transformation process should be explained with the economic rationalization of public administration and the marketization of public services. In this study, a field research was conducted between August and September 2018 with public laborers who are members of trade unions operating in ten different sectors which affiliated to the United Public Labor Confederation, in accordance with the second approach. The population of the study was 64.730 persons pursuant to the declaration which titled The Number of Members of Public Trade Unions and Confederations and published by the Ministry of Family, Labor and Social Services in July 2018. The sample of the study, which is based on quantitative research techniques, was determined to be 1.100 people with 95 percent confidence level and ± 3 error margin, and 1.577 public workers were surveyed. Although the research was carried out in a multidimensional way, this study aims to concretize the effects of the transformation process on public workers with indicators of working conditions, income, savings and borrowing in the context of precarization.

Keywords: Transformation of Public Administration, Public Workers, Precarization

5449 SAYILI KANUNUN MERKEZİLEŞME VE YERELLEŞME TARTIŞMASI KAPSAMINDA İNCELENMESİ

EXAMINATION OF THE LAW NO. 5449 WITHIN THE SCOPE OF CENTRALIZATION AND LOCALIZATION DEBATE

Mahmut Umut Ferman AKBULUT¹

ÖZET

Küreselleşme ve yerelleşme süreci ile birlikte Bölgesel Kalkınma Ajansları (BKA), merkezi yönetim anlayışından adem-i merkezîyetçi anlayışa geçilmesinde ve bu anlayış ile beraber kalkınmanın örgütlenmesi ihtiyacının ortaya çıkmasında, bölgelerarasındaki gelişmişlik farklılıklarının kapatılmasında, yabancı yatırımları bölgeye çekerek, kamu-özel kesim arası iş birliğinin geliştirilmesinde, yerel aktörler dahil diğer bölgesel aktörlerinde katılımıyla beraber sürdürülebilir kalkınmanın sağlanmasında ve yerel potansiyelleri etkin ve verimli bir şekilde harekete geçirmeyi ana amaç edinme yönünde bir değişim ve dönüşüm süreci yaşamaktadır. Türkiye 2000 yıllardan itibaren devlet reformları bünyesinde ağırlıklı olarak yerel yönetimleri kapsayan bir dizi yasalarda yapılan değişikliklerle beraber yerelleşme politikalarına hız vermiştir. Yerelleşme politikalarının yanında gelişen bir diğer süreç ise bölgeselleşme politikalarıdır. Bu politikaların en önemli iki ayağından biri konumunda bulunan Bölgesel Kalkınma Ajanslarının Türkiye ile tanışma serüveni Avrupa Birliği adaylık statüsü ve müzakerelerin başlama sürecidir. Yeni bölgeselleşme politikaları ve bunun uygulama aracı olan kalkınma ajansları Türkiye özelinde hazırlanmaya başlanan ilerleme raporlarına ve katılım öncesi ekonomik programlara konu olmuş bölgecilik anlayışının ve uygulamalarının değiştirilmesi gerektiğine yönelik çeşitli önerilerde bulunulmuştur. Bu gelişmeler kapsamında 5449 Sayılı Kalkınma Ajansları Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun, 25.01.2006 tarihinde TBMM Genel Kurulunda görüşülerek kabul edilmesi ve 08.02.2006 tarihli ve 26074 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmesiyle yeni bir yerel yönetim birimi olarak BKA'ların kuruluş süreci başlamıştır. Ülkemizde yerelleşme politikalarının bölgesel düzeyde en etkin süreçlerinden biri olan ve yerelleşme çabaları kısıncında merkezi yönetim karşısında yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ifade eden Bölgesel Kalkınma Ajanslarının, bölgelerarası gelişmişlik farklarının giderilmesinde, bölgesel/yerel kalkınmanın hızlandırılmasında, gelir dağılımının giderilmesinde önemli bir rol üstleneceğini söyleyenlerin yanında; Bölgesel Kalkınma Ajansları merkezi yönetimin Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı sorumluluğunda olmaları, yönetim kurullarına hükûmetin temsilcisi olan valinin başkanlık etmesi, genel sekreterin merkez tarafından atanması ile merkezi hükûmet tarafından finanse edilmeleri gibi nedenlerden ötürü idari sistem içerisinde merkezi yapıya daha yakın birimler oldukları iddia edilmektedir. Bu çalışmada 5449 Sayılı Kanunun merkezileşme ve yerelleşme tartışması kapsamında incelenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yerelleşme, Merkezileşme, 5449 Sayılı Kanun

¹Selçuk Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bilim Uzmanı, umutferman6106@gmail.com

ABSTRACT

With the globalization and localization process, Regional Development Agencies (RDAs) have been engaged in the transition from central management to decentralized understanding and the need to organize cooperation with this understanding, to close the developmental differences between regions, to attract foreign investments to the region, and to develop cooperation between public and private sectors, with the participation of other regional actors, including local actors, there is a process of transformation and transformation in achieving sustainable development and in achieving the main objective of activating local potential effectively and efficiently. Since 2000, Turkey has accelerated its localisation policies with changes in a number of laws covering mainly local governments within the state reform framework. In addition to the localization policies, another process is the regionalization policies. The opening ceremony of Regional Development Agencies, which are one of the two most important pillars of these policies, is the European Union candidate status and the process of starting negotiations. The new regional policies and development agencies, which are implementing this, have made several recommendations to amend the regional understanding and implementation of the pre-accession economic programmes and the progress reports that have been prepared in the private sector of Turkey. Within the scope of these developments, with the adoption of the law No. 5449 on the establishment, coordination and duties of development agencies, in the General Assembly of the TBMM on 25.01.2006 and the adoption of the law No. 26074 dated 08.02.2006 in the official gazette, the establishment process of RDAs as a new local administration unit started. In addition to those who say that Regional Development Agencies, which is one of the most effective processes of localization policies in our country at the regional level and which emphasize the strengthening of local administrations in the jealousy of localization efforts, the Regional Development Agencies will play an important role in eliminating regional development differences, accelerating regional / local development; Regional Development Agencies are claimed to be closer to the central structure in the administrative system due to the central government being under the responsibility of the Ministry of Industry and Technology, presiding over the governors, who are the representatives of the government, and appointing the secretary general and being financed by the central government. In this study, it is aimed to examine the Law No. 5449 within the scope of centralization and localization debate.

Keywords: Localization, Centralization, Law No. 5449

6360 SAYILI BÜYÜKŞEHİR YASASININ KIRSAL ALAN YÖNETİMİNE GETİRDİĞİ YAPISAL DEĞİŞİM

THE STRUCTURAL CHANGE OF THE METROPOLITAN LAW NO. 6360 TO RURAL SPACE MANAGEMENT

Dr. Öğr. Üyesi Ender KAYA¹
Dr. Aykut ÖRS²

ÖZET

Türkiye’de 6360 Sayılı Kanunun düzenlemesi ile büyükşehir sayısı 30 olmuştur. Kanun ile büyükşehir olan illerde, köylerin ve belde belediyelerinin tüzel kişilikleri kaldırılmıştır. Beldeler ve köyler aynı isimle mahalleye dönüştürülmüştür. Bu dönüşüm kırsal alanı ve burada yaşayanları hizmet alma noktasında etkileyecektir. Bu çalışmanın ana amacı; yasanın, kırsal alanlara hizmet vermede getirdiği yapısal değişiklikler ve bu alana etkileri üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Yasası, Tarım, Kırsal Alan

ABSTRACT

The number of metropolitan with the regulations of Law No. 6360 in Turkey was 30. With the law, legal entities of villages and municipalities in the metropolitan cities were abolished. Towns and villages were converted into neighborhoods with the same name. The main purpose of this study; the structural changes introduced by the law in serving rural areas and their effects on this area will be discussed.

Keywords: European Union, Agriculture, Rural Development

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, enderkaya@kmu.edu.tr

² Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Konya İl Koordinatörlüğü, aykut.ors@tkdk.gov.tr

LONDRA KENTİNDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ YÖNETİŞİMİ

CLIMATE CHANGE GOVERNANCE IN LONDON

Beyza ÇELEBİ¹

ÖZET

Bilim dünyası ve araştırmacıların uzun yıllar süren çalışmaları neticesinde yerleşimin geleceği açısından önemli tehdit oluşturan iklim değişikliği konusu, artık küresel düzlemde ülkelerin gündeminde yer bulan çağımızın en önemli sorunlarından birisidir. Kentsel nüfus dünya genelinde büyümeye devam ettikçe, kentler ve sakinleri iklim değişikliği risklerine karşı daha savunmasız hale gelmektedir. İklim değişikliğinin yapısal çevrede doğal ekosistemler üzerinde zararlı etkiler oluşturduğu ve yaşam kalitesinin olumsuz olarak etkilendiği gözlenmiştir. Yerel yönetimler yasal ve yönetsel yetkileri çerçevesinde iklim değişikliğine yanıt verecek uyum ve azaltım stratejileri hazırlamakta, dahil olduğu ulus aşırı ağlar vasıtasıyla iklim değişikliği politikasına kentler düzeyinde katkı vermektedir. Londra, Birleşik Krallık'ın başkenti, iklim değişikliği araştırma ve politikasının ön planda olduğu kentlerden biri olarak dünyadaki en dirençli, sürdürülebilir ancak yüksek risk altındaki kentler arasında yer almaktadır. Londra Büyükşehir Belediyesi kentte iklim değişikliği ile mücadele amacıyla azaltım ve uyum eylem planları geliştirmiş, iklim değişikliği için özel bir yasal düzenleme yapmıştır.

Bu çalışmada temel amaç literatür araştırması ile küresel iklim değişikliği ve kentler arasında hem kaynağı hem de etkileneni olarak nasıl bir ilişki olduğunu açıklamak, ilgili rapor ve yasal düzenlemelerden yararlanarak yerel yönetim düzeyinde Londra kenti üzerinde iklim değişikliği yönetişimini, azaltım ve uyum politikaları açısından değerlendirmek, iklim değişikliği etkilerinin azaltılması ve uyum çerçevesinde destek veren uluslararası, ulusal, yerel aktörlere kısaca değinmek olacaktır. Çalışmanın hedefi yerel yönetimlerin kentsel iklim değişikliği politikasındaki işlevselliğini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Yerel Yönetimler, Yönetişim, Londra

ABSTRACT

Climate change, which poses an important threat to the future of the earth as a result of the scientific studies and the long-term studies of researchers, is now one of the most important problems of our age which is on the agenda of countries on a global level. As urban populations continue to grow around the world, cities and their residents become increasingly vulnerable to climate change risks. It has been observed that climate change has harmful effects on natural ecosystems in the built environment and quality of life is negatively affected. Local governments prepare adaptation and mitigation strategies to respond to climate change within the framework of their legal and administrative powers, and contribute to climate change policy at the urban level through

¹Marmara Üniversitesi, Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Bilim Dalı Doktora Öğrencisi, beyzacelebi@gmail.com

transnational networks. London, the capital of the United Kingdom, as one of the most important cities for climate change research and policy is one of the most resilient, sustainable but high-risk cities in the world. The Mayor of London has developed mitigation and adaptation action plans to combat climate change in the city and has made a special legislation for climate change.

The main objective of this study is to explain the relationship between global climate change and cities by the literature research both as a source and affected, to evaluate climate change governance on the city of London at the local government level by using the related reports and legislations, and to briefly address the international, national, local and actors supporting climate change mitigation and adaptation. The aim of this study is to reveal the functionality of local governments in urban climate change policy.

Keywords: Climate Change, Local Government, Governance, London

CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMELERİ ÖZELİNDE KARAR ALMA SÜREÇLERİNİN DEĞİŞİMİNE BİR BAKIŞ

A VIEW ON THE CHANGE OF DECISION MAKING PROCESSES WITHIN THE PRESIDENTIAL DECREE

Gencer K. KARAGENÇ¹

ÖZET

16 Nisan 2017 Referandumu ile birlikte anayasanın birçok maddesinde önemli değişiklikler yapılmıştır. Bu değişikliklerin büyük bir çoğunluğu hükümet sistemimize ilişkindir. Ülkemiz anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girmesiyle birlikte parlamenter hükümet sisteminden, "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine" geçmiştir. Doktriner açıdan başkanlık sistemi olarak adlandırılan bu modele geçişle birlikte hukuk sistemimize "Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri" gibi birçok yeni kavram girmiştir. Aslında Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri 1982 Anayasasının ilk halinde bulunan bir düzenleyici işlem türüdür. Fakat anayasanın ilk halinde Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri aracılığıyla sadece; şu anda idari teşkilat yapımızda bulunmayan, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğinin düzenlenmesi öngörülmüştür. 16 Nisan 2017 referandumuyla kabul edilen anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girmesiyle birlikte, Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin uygulama alanı genişletilmiş ve etki alanı arttırılmıştır. Yeni sistemimizde yürütme alanına ilişkin birçok düzenleme Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri aracılığıyla yapılır hale gelmiştir. Milli Güvenlik Kurulu, Devlet Denetleme Kurulu gibi kurumlara ilişkin düzenlemelerin, üst düzey yöneticilerin atanmasına ilişkin usullerin, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle düzenleneceği anayasaya girmiştir. Ayrıca bakanlıkların kurulması, kaldırılması görev ve yetkilerinin düzenlenmesinin de Cumhurbaşkanlığı Kararnameleriyle yapılacağı belirtilmiştir. Cumhurbaşkanına tanınan bu mahfuz alanlar dışında yürütme fonksiyonuna ilişkin birçok düzenleme daha Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri aracılığıyla yapılabilecektir. Bununla birlikte kararnamelere ilişkin çeşitli kısıtlarda belirtilmiştir. Kişi hakları ve siyasi hakların Cumhurbaşkanlığı kararnameleri ile düzenlenemeyeceği, kanunla düzenlenmesi gereken konularda kararname çıkartılamayacağı gibi hususlar bu kısıtlamalara örnek olarak gösterilebilir. Ayrıca kanunun açıkça düzenlediği konularda kararname çıkartılamayacağı, kanunlar ile kararnamelerin aynı konuda farklı hükümler içermesi durumunda kanun hükümlerinin geçerli olacağı hükmü de sınırlamalara örnektir. Bu denli geniş düzenleme alanına sahip kararnamelerin yürürlüğe girmesiyle birlikte karar alma süreçlerinin nasıl değişeceği incelenmesi gereken bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Parlamentonun işlevi, bir denetim mekanizması olarak ne kadar etkin olduğu ve sivil toplumun politika belirleme sürecine katılımı bu değişikliklerden etkilenecek değişecektir. Bu çalışmada Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin etki alanlarının arttırılmasının karar alma süreçlerini nasıl değiştirdiğinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu bağlamda Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde kamu politikalarının oluşturulma yöntemlerindeki değişimler analiz edilmiştir.

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi-Siyasal Bilgiler Fakültesi-Siyaset Bilim ve Kamu Yönetimi gencerkaragenc@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri, Kamu Politikaları

ABSTRACT

With the referendum of April 16, 2017, significant amendments were made in many articles of the constitution. Most of these changes are related to our government system. With constitutional amendments, our country has passed from the parliamentary government system to the Presidential Government System. With the transition called as presidential system in terms of doctrine, many new concepts such as Presidential Decrees entered our legal system. In fact, the Presidential Decree is a form of regulatory action that was originally introduced in the 1982 Constitution. However, only in the first instance of the constitution through the Presidential Decrees; presidency of the General Secretariat of the Presidency, which is not currently in our administrative structure. In our new system, many regulations regarding the field of execution have been made through Presidential Decrees. It has entered into the constitution that the regulations concerning institutions such as the National Security Council and the State Supervisory Board and the procedures for the appointment of senior executives will be regulated by the Presidential Decree. It was also stated that the establishment and abolition of the ministries would be regulated by the Presidential Decrees. Many other arrangements regarding the executive function can be made through the Presidential Decrees. Personality and political rights cannot be regulated by Presidential decrees. How the decision-making processes will change with the enactment of such a wide range of regulations is a fact that needs to be examined. The function of parliament and the participation of civil society in policy-making will be influenced by these changes. In this study, it is aimed to determine how increasing the spheres of influence of the Presidential Decrees changes the decision making processes. In this context, the changes in the methods of forming public policies in the presidential government system were analyzed.

Keywords: Presidential Governmet System, Presidential Decree, Public Policy

KAMU KURULUŞLARINDA REFORM SÜRECİ YÖNETİMİ

MANAGING REFORM PROCESS IN THE PUBLIC ORGANIZATIONS

Dr. Erdem ERCİYES¹

ÖZET

Dikey hiyerarşilere ilave olarak, kamu kuruluşları yatay hiyerarşilere sahiptir ve bu farklılaşma, bir reform uygulamasında yakın eşgüdüm ve uzlaşma için daha fazla önkoşul getirmektedir. Bu nedenle, bir kamu kurumundaki reform süreci yönetimi birçok karmaşık sorunun çözülmesini gerektirir. Bu araştırma, kamu kuruluşlarında reform süreci yönetimi konusunda sistematik bir yaklaşım sunmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmanın araştırma amacına ulaşmak için keşfedici ve nitel bir yaklaşım kullanılmaktadır. Mevcut reform süreci uygulamaları, kitaplar, dergiler, makaleler, konferans raporları, raporlar ve e-kaynaklar gibi ikincil veri kaynakları incelenmiştir. İkinci veri kaynaklarının analizi sonucu, örgütsel kültür, mevcut liderlik yaklaşımı, personel profili, grup dinamikleri, zaman ve mekan durumu gibi temel faktörleri göz önünde bulundurarak, özellikle seçilmiş kamu kuruluşu için yeni bir reform süreci yönetimi yaklaşımının geliştirilmesi gerektiği ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde, bu araştırmanın önemli bulgularından biri, reform sürecinin başarıya ulaşması için karar alma sürecindeki ortak akılın, kamu yöneticilerinin çalışanların reform sürecine daha fazla katılımını teşvik ederek sağlamanın gerekliliğidir.

Anahtar Kelimeler: Değişim Yönetimi, Kamu Yönetimi, Kamu Reformu, Yönetim

ABSTRACT

In addition to vertical hierarchies, public organizations have horizontal structures as well and this differentiation brings more prerequisites for close coordination and conciliation in a reform implementation. To this effect, reform process management in a public organization requires solving many complex issues. This research aims to provide a systematic approach on reform process management in the public organizations. In order to reach the research aim of this study an exploratory and qualitative approach is employed. The secondary data sources, such as current reform process implementations, books, journals, articles, conference papers, reports and e-resources have been examined. After analyzing the second data sources, it has emerged that a new reform process management approach must be developed specifically for the chosen public organization considering major factors such as organizational culture, current leadership approach, staff profile, group dynamics, time and space status. Likewise, one of the important findings of the research to reach success in a reform process is collective wisdom in the decision-making system should be allowed through encouraging more participation of the staff by the public managers.

Keywords: Change Management, Public Administration, Public Reform, Management

¹ Jandarma Genel Komutanlığı Strateji Başkanlığı, erdemerciyes@yahoo.com

BİTMEYEN SENFONİ: BELEDİYELERDE PERFORMANS DENETİMİ

H. Tuğba EROĞLU¹

ÖZET

Performans ölçümü ve denetimi kamu yönetiminde reform çalışmaları içerisinde önemli başlıklardan bir tanesini oluşturmaktadır. Yeni kamu yönetimi anlayışının hesap verebilirlik, saydamlık, sonuç odaklılık, verimlilik, etkinlik ve tutumluluk gibi ilkeleri ile birlikte kamu yönetiminde kaynak kullanımından insan kaynaklarının değerlendirilmesine kadar her alanda performans denetiminin önemi artmaktadır. Yerel yönetimlerde de bu kapsamda çalışmalar yapılmakta özellikle belediyelerin ve belediye personelinin performanslarının değerlendirilmesi üzerinde durulmaktadır.

Son gelişmeler ışığında belediyelerin ve belediye personelinin performanslarının nasıl değerlendirileceği performans denetiminin nasıl gerçekleştirileceği konusunda çalışmalar artmaktadır. Özellikle bu çalışmalarda en önemli rolü üstlenen belediye personelinin performanslarının değerlendirilmesi ayrı bir önem taşımaktadır. Bu çalışmada, dünyadan örnekler de verilerek Türkiye’de belediyelerde performans denetimi konusunda neler yapıldığı ele alınacak ve yürütülen çalışmaların olumlu ve olumsuz yönlerini ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Bu çalışma özellikle belediyelerde performans denetiminin neden hala tartışılan bir konu olduğunu açıklamayı amaçlamaktadır. Bu amaçla 5018 Sayılı Kanun, Kamu İdareleri için Stratejik Planlama Kılavuzu, Kamu İdarelerinde Stratejik Planlamaya İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, Kamu İdarelerince Hazırlanacak Performans Programları Hakkında Yönetmelik, Performans Programı Hazırlama Rehberi, Kamu İdarelerince Hazırlanacak Faaliyet Raporları Hakkında Yönetmelik incelenecektir. Ayrıca Sayıştay Başkanlığı tarafından yayımlanmış olan değerlendirme raporlarında yer alan veriler üzerinden değerlendirme yapılacaktır. Yine Sayıştay Başkanlığı tarafından yayımlanmış olan Performans Denetimi Rehberi’nde yer alan kriterler, göstergeler ve örnekler üzerinden bir değerlendirme yapılacaktır. Bu bağlamda çalışma daha çok teorik bir araştırmaya dayanmaktadır.

Bu mevzuat ve raporlar çerçevesinde bireysel ve kurumsal olarak etkin bir performans denetiminin nasıl olabileceği ele alınacaktır. Bireysel performans değerlendirme ölçütlerinin neler olabileceği ve bu ölçütlerin nasıl uygulanabilirliklerinin sağlanacağı çalışmanın esasını oluşturmaktadır. Pek çok çalışmada sürekli olarak tekrar etmesinden dolayı bitmeyen bir senfoniye dönen belediyelerde performans denetiminin neden hala tartışıldığı ele alınacaktır. Ayrıca bu tartışmalara bir son olması açısından performans denetimi ile belediyelerin sağlayabileceği faydalar üzerinde durularak uygulanabilecek bir performans denetimi modelinin nasıl olabileceği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler Reformu, Performans Denetimi, Belediyelerde Performans Denetimi, Bireysel Performans Değerlendirme, Kurumsal Performans Değerlendirme

¹Selçuk Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hteroglu@gmail.com

KENTLERDEKİ ÇEVRE SORUNLARINA YENİLİKÇİ ÇÖZÜMLER: AKILLI KENT UYGULAMALARI

INNOVATIVE SOLUTIONS TO ENVIRONMENTAL PROBLEMS IN CITIES: SMART CITY APPLICATIONS

**Prof. Dr. Yakup BULUT¹
Muhammed Miraç ASLAN²**

ÖZET

Çevre sorunları son yarım yüzyılda üzerinde en çok konuşulan ve tartışılan sorunların başında gelmektedir. Artan nüfusla beraber, yerleşim alanlarının sağlıklı planlanamaması ve karmaşıklık, göç ve diğer nedenlerle aşırı nüfus mobilitesi, toplumsal duyarlılık ve bilinçlenme eksikliği gibi birçok neden çevre sorunlarını kronik hale getirebilmektedir. Bugün, özellikle büyük yerleşim merkezleri ciddi çevre sorunlarıyla karşı karşıyadır. Bu sorunların çözümünde şu ana kadar uygulanan yöntem ve modeller elbette ki önemli katkılar sağlamıştır. Ancak karmaşıklaşan sorunların yeni ve sürdürülebilir modellere ihtiyaç duyduğu da açıkça görülmektedir. Her kentin fiziki ve çevre şartlarına göre farklılık arz etse de, temelde bu sorunların çözümünde birbirine bağlı birçok faktör etki edebilmektedir. İyi bir insan kaynakları yönetimi, teknolojinin kentsel sorunların çözümüne entegre edilebilmesi, ekonomik imkanlar bu faktörlerin başında gelmektedir. İşte bu bağlamda, bilgi ve iletişim teknolojileri temelleri üzerine kurulu sistemler; sağlık, toplum, ekonomi, ulaşım, turizm gibi birçok alanda ürettiği yenilikçi ve sürdürülebilir çözümleri, akıllı kent uygulamaları aracılığı ile çevre sorunlarının etkin çözümünde de yeni bir model oluşturabilir. Odağında insan ve insanın yaşadığı çevre olan akıllı kent uygulamaları, elektrikli ulaşım araçlarının kullanımı, led aydınlatma sistemleri, harekete duyarlı sensörlere bağlı aydınlatma, akıllı atık yönetimi gibi birçok uygulama ile kentsel çevre sorunlarına teknolojik çözümler üretmektedir. İşte bu çalışmada akıllı kent uygulamalarının kentlerdeki çevre sorunlarının çözümünde nasıl bir etkinlik sağladığı, yerel yönetimlerin çevre sorunlarının çözümünde akıllı kent uygulamalarından ne ölçüde yararlanabildiği ve akıllı kentlerin çevreyi konu alan uygulamalarının ne gibi kazanımlar sağladığı irdelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Kent, Çevre Sorunları, Bilgi ve İletişim Teknolojileri.

ABSTRACT

Environmental problems are one of the most discussed and discussed problems in the last half century. With the increasing population, many of the reasons such as lack of healthy planning and complexity, immigration and other reasons, excessive population mobility, lack of awareness and lack of awareness make the environmental problems chronic. Today, especially the big settlements are facing serious environmental problems. The methods and models applied so far in solving these problems have made important contributions. However, it is clear

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, ybulut@mku.edu.tr

²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, miracaslan_23@hotmail.com

that complex problems need new and sustainable models. Although it differs according to the physical and environmental conditions of each city, there are many factors that are related to each other in the solution of these problems. A good human resources management, integration of technology in the solution of urban problems, economic opportunities are the leading factors. In this context, the systems based on information and communication technologies; Innovative and sustainable solutions produced in many areas such as health, society, economy, transportation and tourism can be a new model for effective solution of environmental problems through smart city applications. Smart city applications which focus on human and human beings, are producing technological solutions to urban environment problems with many applications such as the use of electric transportation vehicles, LED lighting systems, lighting related to motion sensitive sensors and intelligent waste management. In this study, the effects of smart city applications on solving environmental problems in cities, the extent to which local governments can benefit from smart urban applications in the solution of environmental problems and the applications of smart cities in the environment are examined.

Keywords: Smart City, Environmental Problems, Information and Communication Technologies.

KENTSEL EKONOMİK KALKINMADA MERMER SANAYİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ VE ÇEVRE SORUNSALI: BURDUR ÖRNEĞİ

SUSTAINABILITY OF MARBLE INDUSTRY AND PROBLEMATIQUE OF ENVIRONMENT IN URBAN ECONOMIC DEVELOPMENT: THE CASE OF BURDUR

Onur UZER¹, Songül SALLAN GÜL²

ÖZET

Türkiye’de değişen kentleşme dinamikleri küreselleşme ve ekonomik kalkınma dinamikleriyle birlikte büyük dönüşümlere uğramaktadır. Türkiye’de küresel talepler doğrultusunda gelişen sanayilerden biri de mermer sanayidir. Dünyadaki doğal taş rezervi ve hammadde üretiminde Türkiye ilk sıralamaları ulaştırmış bir ülkedir. Türkiye’de sayıları 2500’ün üzerine çıkan mermer ocaklarının ihracatı 2015 yılında yaklaşık 1,9 milyara ve 2017 yılında da 2,04 milyar dolara ulaşmıştır. Akdeniz, Marmara ve Ege bölgeleri coğrafi olarak doğal taş rezervinin zengin olduğu alanlardır. Akdeniz bölgesinde Burdur ili mermer ihracatıyla 1990 ve 2000’li yıllarda öne çıkmıştır. Burdur’da faaliyet gösteren 70 adet mermer ocağı ve 100 adet mermer işleme fabrikası, kentin ekonomik kalkınmasına katkı sağlamaktadır. Burdur, mermer ihracatıyla ekonomiye 2017 yılında 166.9 milyon dolarlık bir katkı sağlamıştır. Ancak doğal taş sanayinin coğrafi ve ekonomik olarak sürdürülebilirliğinin sağlanması için tekniğine uygun olarak madencilik yapılması ve çevresel etkilerin göz önüne alınması gereklidir. Nitekim Stockholm Birleşmiş Milletler Çevre Konferansı ve Rio Konferansı’nda da belirtildiği gibi doğal kaynakların kalkınma uğruna hesapsızca tüketilmesi sürdürülebilir çevreyi tehlikeye sokmaktadır. Ülkemizde madencilik sektörü ve mermer sanayi alanında önemli yasal düzenlemelere karşın, uygulamada yaşanan sıkıntılar çevresel sorunlara yol açmaya devam etmektedir. Özellikle mermer sanayi; görüntü kirliliği, hatalı ocak yeri seçimi, plansız üretim, üretim sonucu açığa çıkan artıkların gelişigüzel çevreye atılması, artık yığınlarının kayması, ekolojik dengenin bozulması, hava, su, gürültü ve görsel kirliliğine yol açmaktadır. Ayrıca mermer ocaklarının doğal habitata olumsuz çevresel etkilerinin yanında yerleşim alanlarındaki sağlık problemleri söz konusu olabilmektedir. Bu bildiride Türkiye’de kentsel ekonomik gelişmede mermer sanayinin rolü Burdur örneğinde ele alınmaktadır. Sürdürülebilir ekonomik kalkınmada mermerin yeri ve yol açtığı çevresel sorunlar, yazarların Burdur’da mermer sanayinde 2013-2018 yılları arasında gerçekleştirdikleri bir dizi saha araştırmasının bulguları ışığında tartışılmaktadır.

Anahtar Kelime: Kentsel Ekonomik Kalkınma, Çevre, Sürdürülebilirlik, Mermer Sanayi, Burdur

¹ Onur UZER, Süleyman Demirel Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, SBE, Kentsel Dönüşüm Doktora Programı öğrencisi, e-posta: onuruzer90@gmail.com

² Prof. Dr. Songül SALLAN GÜL, Süleyman Demirel Üniversitesi, FEF, Sosyoloji Bölümü öğretim üyesi, e-posta: songulsallangul@yahoo.com

ABSTRACT

In Turkey, changing urbanization dynamics are turning into substantially with the effect of globalization and economic development. One of the developing industrial areas in parallel with global demand is marble industry in Turkey. Turkey is the country that has reached the first rankings in terms of natural stone reserves and raw material production in the world. The export of over 2500 marble quarries in Turkey reached at about 1.9 billion in 2015 and 2.04 billion dollars in 2017. The Mediterranean, Marmara and Aegean are the regions that are rich in natural stone reserves geographically. In the Mediterranean region, Burdur province outshone with marble export in 1990s and 2000s. 70 marble quarries and 100 marble processing factories operating in the province contribute greatly to the economic development of Burdur. In 2017, Burdur made a contribution of 166.9 million dollars with its marble export to the economy of the city. However, in order to ensure the sustainability of the natural stone industry geographically and economically, mining should be done in accordance with its techniques and environmental impacts should be considered. In fact, as stated in the Stockholm United Nations Environmental Conference and Rio Conference, the natural consumption of natural resources on account of economic development endangers the sustainable environment. In spite of the important legal regulations related to the mining sector and marble industry in our country, the problems experienced in practice cause environmental problems. Negative environmental impacts of marble industry and the health problems caused by the industry are still continuing as well as the problems such as visual pollution, faulty quarry site selection, unplanned production, random disposal of residues released as a result of production, sliding of residual piles, deterioration of ecological balance, air, water and noise pollution. In this paper, marble industry's role in urban economic development in Turkey is discussed in the example of Burdur. The role of marble in sustainable economic development and the environmental problems it causes are discussed in the light of the findings of a series of field studies conducted by the authors in the province of Burdur between the years 2013-2018.

Keywords: Urban Economic Development, Environment, Marble Industry, Burdur

LİDER ODAKLI SİYASETİN SİYASİ PARTİLERİN İŞLEVLERİNE ETKİSİ

THE EFFECT OF LEADER FOCUSED POLITICS ON THE FUNCTIONS OF POLITICAL PARTIES

Yücel ÖZDEN¹

ÖZET

Yaşadığımız çağda toplumsal hayattta çok büyük değişimler gerçekleşmiş ve her alana etki etmiştir. İletişim teknolojilerindeki yenilikler ve ulaşım araçlarındaki gelişmeler beraberinde yeni ilişki ağlarını doğurmuştur. Kitle iletişim araçlarında ve iletişim teknolojilerinde yaşanan değişimler hem bireyleri hem de kurumları dönüştürmektedir. Dolayısıyla bu değişimler bireylerin siyaset algılarını, kurumsal olarak siyasi partilerin yapılarını ve tarzlarını da şekillendirmektedir. Siyasal hayattta yaşanan bu değişimler nedeniyle siyasi partilerin etkinliği ve işlevselliği de tartışılır hale gelmiştir. Hiç şüphesiz demokratik toplumlarda siyasi partiler vazgeçilmez öneme sahiptir. Ancak yaşanan gelişmeler siyasi partilerin etkinliğini azaltırken, siyasal yaşama da daha çok lider merkezli bir anlayış egemen olmuştur. Siyasetin lider merkezli bir anlayışla yapılması tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de siyasal hayattta yaşanan dönüşümlere bağlanabilir. Bununla birlikte, lider eksenli siyaset anlayışı tüm siyasal süreçleri de etkilemektedir. Zira siyasi partiler belli bir ideoloji veya program etrafında bir araya gelen bireylerin, iktidarı elde etmek için çaba gösterdiği meşru örgütlerdir. Bu örgütlerin işlevselliği, özellikle bireylerin siyasi karar alma süreçlerine dâhil edilmesi, siyasal katılım ve siyasi istikrar gibi konularda ön plana çıkmaktadır. Bu noktada, lider merkezli anlayışın etkisiyle, siyasi partilerin merkeziliğinin kaybolup etkinliğini yitirmesi demokratikleşme süreçleri açısından olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir. Bu çalışmada, Türkiye’deki hükümet sistemi değişikliği ile birlikte siyasi parti ve lider ilişkisi incelenecektir. Ayrıca, siyasi partilerin etkisizleştiği buna karşın liderlerin ön plana çıktığı varsayımı çerçevesinde, siyasal karar alma süreçlerinde lider odaklı bir siyaset tarzının ağırlık kazanması üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siyasi Partiler, Liderlik, Siyaset

ABSTRACT

In our modern age, great changes have taken place in social life and have affected every area. Innovations in communication technologies and advances in transportation have led to new networks of relations. Changes in mass media and communication technologies transform both individuals and institutions. Therefore, these changes shape individuals’ perceptions of politics, institutional structures and styles of political parties. Due to these changes in political life, the effectiveness and functionality of political parties has also become questionable. Undoubtedly, political parties are essential in democratic societies. However, while the developments have decreased the effectiveness of political parties, a leader-centered understanding has been dominant in political life. Politics is

¹Öğretim Görevlisi, Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, yozden@beu.edu.tr

performed by a leader-centered understanding in the world and also in Turkey and this can be explained by the transformation in the political area. However, the leadership-centered understanding of politics also affects all political processes. Because political parties are legitimate organizations where individuals who come together around a certain ideology or program to gain power. The functionality of these organizations comes into prominence, especially in the inclusion of individuals in political decision-making processes, political participation and political stability. At this point, the loss of centrality and loss of effectiveness of political parties under the influence of leader-centered understanding may have negative consequences for democratization processes. In this study, changes in the system of government relations with political parties and leaders in Turkey will be discussed. In addition within the framework of the assumption that political parties become ineffective and leaders come to the forefront, the study will focus on a leader-centered political style in political decision-making processes.

Keywords: Political Parties, Leadership, Politics

KAMUSAL REFAH İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE POLİTİKASINDA ÇOCUKLAR: EKO-OKUL PROGRAMI ÖRNEĞİ

CHILDREN IN SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL POLICY FOR PUBLIC WELFARE: THE CASE OF ECO-SCHOOL PROGRAMME

Volkan GÖÇÖĞLU¹
İpek Didem KURT²
M. Kemal ÖKTEM³

ÖZET

Çocuklar, erken dönemde öğrendikleri bilgileri hayatlarına genelleyebilmektedir. Bu yönüyle çocukların okul öncesi çağları, onlara çevre bilincinin aşılması açısından altın yılları oluşturabilir. Politika aktörleri çevre koruma amaçlı politikalar üretirken çevre sorunlarının sadece yerel değil aynı zamanda küresel-ülkesel-yerel boyutta neden-sonuç bağıntılı etkileşim olduğunun farkında olmalıdır. Nitekim, doğal çevrenin korunması, insan ve kamu sağlığını, diğer canlıları, ekonomik boyutta ise çeşitli sosyo-ekonomik grupları ve mesleklerin geleceğini, dolayısıyla dünya üzerindeki her şeyi etkileyebilir. Bu nedenle, kamu yararı ve toplumsal gönenc için geliştirilen politikalarda stratejik ve uzun vadeli bir bakış açısına sahip olmak önem taşımaktadır. Sürdürülebilir bir çevre politikası oluşturmak için çocuklara yatırımda bulunan uygulamalardan birisi eko-okul programıdır. Çocuklarda çevre bilincini geliştirmek ve beraberinde aile, okul, STK katılımını da sağlayarak sürdürülebilir kalkınmaya katkı sağlamak amacıyla başlatılan eko-okul programının kurucusu *Çevresel Eğitim Vakfıdır (Foundation for Environmental Education)*. Vakıf, Eko-Okul programını Türkiye’de de örnekler içeren en kapsamlı, küresel, sürdürülebilir okul programı olarak tanımlamaktadır. Bu çalışma, Ankara’da bulunan, Eko-Okul programını yürüten ve okul öncesi eğitim veren okullardaki faaliyetleri değerlendirmekte ve bu faaliyetlerin çocukların çevre bilincinin geliştirilmesine nasıl bir katkı sağlayabileceğini araştırmaktadır. Bu kapsamda çalışmada, Eko-Okul programı yöneticileri ile derinlemesine mülakatlar yapılmış ve örneklemde yer alan okulların faaliyet raporları üzerinde bir belge-analizi gerçekleştirilmiştir. Söz konusu programın henüz erken yaşta çevre bilinci ve ekolojik düşünme biçimini çocuklara kazandırması konusunda faydalı uygulamalarda bulunduğu tespit edilirken, literatürde yer alan diğer çalışma sonuçlarıyla yapılan karşılaştırmada teorik ve pratik kazanımlar arasında farklılaşmalar olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çevre Politikası, Çevre Bilinci, Okul Öncesi Eğitim, Eko-Okul.

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Dinar Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, volkangocoglu@gmail.com

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Hacettepe Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ipek.didem.kurt@gmail.com

³ Prof. Dr. Hacettepe Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, kemalok@hacettepe.edu.tr

ABSTRACT

Children can easily generalize the information they have learned in their early age, to their entire life. In this respect, preschool ages of children emerge as the golden years in terms of instilling environmental awareness to them. Policy actors should be aware that environmental issues have not only local but also global-national-local dimensions which have cause-effect interactions when producing policies for environmental protection. As a matter of fact, the protection of the natural environment can affect human and public health, other living beings, various socio-economic groups and the future of professions in economic dimension, therefore everything in the world. For this reason, it is important for public interest and social welfare to have a strategic and long-term perspective in the policies developed. One of the practices that invest in children to create a sustainable environmental policy is the Eco-School program. *The Environmental Education Foundation* is the founder of the eco-school program, which was initiated to develop environmental awareness in children and to contribute to sustainable development through participation of families, schools and NGOs. The foundation defines the program as the most comprehensive program, which is global, sustainable, and also including sample applications in Turkey. This study evaluates the activities in the schools in Ankara, which pursue the Eco-School program and provide preschool education, and explores how these activities can contribute to the development of children's environmental awareness. In this context, in-depth interviews were conducted with Eco-School program managers and a document-analysis was conducted on the activity reports of the schools in the sample. While it was determined that the program in question has made useful applications in terms of providing environmental awareness and ecological thinking to children at an early age, it has been determined that there are differences between the theoretical and practical gains in the comparison with the results of other studies in the literature.

Keywords: Environmental Policy, Environmental Awareness, Preschool Education, Eco-School.

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ KAPSAMINDA YEREL YÖNETİMLERİN AFET YÖNETİMİNDE ETKİNLİĞİ

EFFICIENCY OF LOCAL GOVERNMENTS ON DISASTER MANAGEMENT IN THE CONTEXT OF PRESIDENCY OF REPUBLIC GOVERNMENT SYSTEM

Özkan LEBLEBİCİ¹

ÖZET

Türkiye’de afet yönetim sistemi afetler sonrasında toplumda konu hakkında oluşan hassasiyet dönemlerinde yapılan düzenlemelerle 2009 yılına kadar varlığını parçalı bir yapıda sürdürmüştür. Bu tarihte 5902 Sayılı Kanun ile Başbakanlığa bağlı olarak AFAD (Afet ve Acil Durum) Başkanlığı kurulmuştur. Özellikle 1999 İzmit depremi sonrasında gündeme gelen afet yönetimi konusundaki örgütsel bütünlük böylece sağlanmaya çalışılmıştır. 24 Haziran 2018 yılında gerçekleştirilen referandum ile Türkiye’de “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi”ne geçilmiş ve hemen ardından Temmuz ayında 703 Sayılı KHK ile bütün bakanlıkların ve birçok kamu kurumunun yapılarında sistemle uyumlu olacak şekilde değişiklikler yapılmıştır. 15 Temmuz 2018 tarihli ve 4 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile İçişleri Bakanlığı’na bağlanan AFAD bünyesinde kurulların yapılarında da bir takım değişiklikler gerçekleşmiştir. Bu aynı zamanda afet yönetim sistemine yaklaşımın da değişmesi anlamına gelmektedir. Bu değişimin merkezi ve yerel afet örgütlenmesi üzerinde etkileri olması kaçınılmazdır.

Bu çalışmada temel amaç; Yerel yönetimlerin afet ve acil durum kapasitelerinin geliştirilmesi gerekliliğinin ortaya konmasıdır. Bu maksatla, AFAD’ın yapısında meydana gelen değişiklik, karşılaştırmalı olarak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nin öncesi ve sonrası kapsamında değerlendirilecektir. Değerlendirme ağırlıklı olarak mevzuat üzerinden yapılacak, Afet ve acil durumlara ilişkin yaklaşımın değişimi ve bu değişimin merkezi ve yerel düzeyde ne ifade ettiği açıklanmaya çalışılacaktır. Dünyadaki afet yönetim yaklaşımları ve Türkiye’de yaşanan örnekler üzerinden hareketle yerel yönetimlerin yeni yapıda afet yönetimindeki etkinliği üzerine bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Yerel Yönetim, AFAD

ABSTRACT

Disaster mangement system in Turkey, had subsisted sectionally untill 2009, with the regulations, made in the term of social sensibility following disasters. In 2009, AFAD (Disaster and Emergency) Directorate had been established under the prime ministry. Organizational integrity on disaster management system, especially came up after 1999 İzmit earthquake, was tried to be provided in that way. "Presidency of Republic Government System" has been in force in Turkey, by the referendum, held on 24 th. of June 2018. Consequently in July, lots of changes were made in order to make ministries and public institutions compatible with the new system by the presidential decree numbered 703. AFAD

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Yarı Zamanlı Öğr.Gör.Dr. , leblebici66@gmail.com

has been connected to the ministry of interior by the presidential decree dated 15 July 2018 and numbered 4. At the same time, structural changes have occurred in the bodies of AFAD by this regulation. This also means that the approach to disaster management system would change. It's also inevitable that there are some effects of these changes on central and local disaster organization as well.

Main aim in this study is that the need for enhancement of the capacity of local government on disaster and emergency is to be proved. The changes in the structure of AFAD is going to be held comparatively between "Presidency of Republic Government System" and before for that purpose. Assessment is mainly to be carried out through regulations. The change of approach on disaster and emergency management and the meaning of this change for both central and local level are going to be explained. An assessment is to be made on the effectiveness of local governments on disaster management in new structure based on approaches of disaster management and samples from Turkey.

Keywords: Disaster Management, Local Government, AFAD

BİLGİ TOPLUMUNA GEÇİŞ SÜRECİNDE KAMUDA EĞİTİM SEKTÖRÜNDEKİ YÖNETİCİLERE YÖNELİK HİZMET İÇİ EĞİTİM STRATEJİSİ

IN-SERVICE EDUCATION STRATEGY FOR MANAGERS IN PUBLIC EDUCATION SECTOR DURING THE TRANSITION TO INFORMATION SOCIETY

**Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI¹
Nurdan KARBUZ²**

ÖZET

Çalışmanın amacı, Kocaeli ilinde bulunan kamu eğitim kurumlarında görev yapan yöneticilerin hizmet içi eğitim stratejisine yönelik algılarını belirlemektir. Bu amaçla yürütülen araştırma vasıtasıyla elde edilen verilerin, Millî Eğitim Bakanlığının hizmet içi eğitim programlarının etkililiğinin artırılmasına, geleceğe yönelik etkili bir vizyon belirlemek adına hazırlanacak olan stratejilere katkıda bulunulması beklenmektedir. Araştırmanın kapsamını Kocaeli ilinde görev yapan kamu eğitim kurumlarında görev yapan hizmet içi eğitimlere katılmış olan yöneticiler oluşturmaktadır. Çalışmada, nitel bir yaklaşım benimsenmiştir. Çalışma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Kocaeli ilinde bulunan 24 eğitim yöneticilerinin oluşturduğu araştırmada, amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme kullanılmıştır. Maksimum çeşitlilik örnekleme kapsamında Kocaeli ilinde bulunan en az bir mahalli ve merkezi hizmet içi eğitim almış 12 ilçeden her birinden 2 eğitim yöneticisi seçkisiz olarak belirlenmiştir. Ayrıca çalışma grubundaki eğitim yöneticilerinin anaokulu, ilkokul, ortaokul ve liselerden eşit sayıda (6 yönetici) olması sağlanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler, araştırmacı tarafından içerik analizi yöntemi ile raporlaştırılmıştır. Araştırmada, ihtiyaç analizi yapılması; yer ve zaman planlamasının önemi; kontenjan sayısı; içerikteki çeşitlilik ve uygulanabilirlik hizmet içi eğitimin planlama sürecini etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yönetici, Eğitim Yöneticileri, Hizmet İçi Eğitim.

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the perceptions of managers working in public education institutions in Kocaeli province on in-service training strategy. It is expected that the data obtained through the research conducted for this purpose will increase the effectiveness of the in-service training programs of the Ministry of National Education and contribute to the strategies that will be prepared in order to determine an effective vision for the future. The scope of the study is composed of managers who have participated in in-service trainings in public education institutions in Kocaeli. In the study, a qualitative approach was adopted. In the study group consisting of 24 school principals in the province of Kocaeli in 2018-2019 academic year, maximum diversity sampling was used. Within the scope of maximum diversity sampling, 2 school directors who received at least one local and central in-service training were randomly selected from

¹Sakarya Üniversitesi, haydinli@sakarya.edu.tr

² MEB, nx.nurdan@gmail.com

each of the 12 districts in Kocaeli province. Moreover, it was ensured that the education managers in the study group were equal number (6 managers) from Kindergarten, Primary, Secondary and High Schools. The data obtained from the research were reported by the researcher with content analysis method. In order to ensure success in planning in-service training, needs analysis; importance of place and time planning; number of places; diversity and content in the content affected the planning process.

Keywords: Manager, Training Administrators, In-Service Training.

CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMELERİ NE DİYOR? CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMELERİNE İLİŞKİN BİR İÇERİK ANALİZİ

WHAT DO THE PRESIDENCY DECLARATIONS SAY? CONTENT ANALYSIS OF THE PRESIDENTIAL DECISIONS

Işıl ARPACI¹
Abdulkadir BAHARÇİÇEK²

ÖZET

1982 Anayasası'nın 18 maddesinde değişiklik yapan 6771 sayılı Kanunun, 16 Nisan 2017'de yapılan zorunlu halkoylamasıyla kabulünün ardından kademeli olarak "cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi"ne geçilmiştir. Yeni sisteme göre seçilen cumhurbaşkanının göreve başlamasıyla birlikte yürürlüğe giren ilk cumhurbaşkanlığı kararnamesi 10 Temmuz 2018 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Anayasal olarak yürütme yetkisine ilişkin konularda çıkarılan Cumhurbaşkanlığı kararnameleri; üst kademe yöneticilerin atanması, görevden alınması ve atanmalarına ilişkin usul ve esasları, bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görev yetki ve teşkilat yapısını, Devlet Denetleme Kurulu'nun işleyiş, üyelerinin görev süresi ve diğer özlük işlerini, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nin teşkilat ve görevlerini düzenlemek üzere tasarlanmıştır. Bununla birlikte yine Anayasal olarak cumhurbaşkanlığı kararnameleri, Anayasa'da sayılan temel hak ve hürriyetleri, kişi hakları ve ödevlerini, siyasi haklar ve ödevleri düzenleyemedikleri gibi kanunla düzenlenmiş alanlarla da ilgili olamazlar. Ancak olağanüstü hallerde çıkarılan cumhurbaşkanlığı kararnameleri kanun hükmünde kabul edilip, "çekirdek haklar" dışındaki her alanda düzenleme yapabilirler. Bu çalışmada 9 Temmuz 2019 itibarıyla sayısı 47'ye ulaşmış olan cumhurbaşkanlığı kararnamelerinin içerik analizi ile değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiş olan 47 Cumhurbaşkanlığı kararnamesi NVİVO programından yararlanılarak; düzenleme alanı, konuları, yöneldiği kurumlar bakımından incelenecek, sınıflandırılacak ve oluşturduğu değişim alanları saptanacaktır. Böylelikle bir taraftan Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçiş ile kamu yönetimi yapısındaki değişimin genel görünümü oraya konulurken, diğer taraftan da cumhurbaşkanlığı kararnameleri ile hangi alanlara öncelik verildiği ve odağı ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Yürütme, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi

ABSTRACT

Following the adoption of the Law no. 6771, which amended the Article 18 of the 1982 Constitution, with a mandatory referendum on April 16, 2017, the "presidential government system" was implemented gradually. The first

¹Dr. Öğr. Üyesi, İnönü Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

² Prof. Dr., İnönü Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

presidential decree entered into force upon the appointment of the president elected under the new system was published in the Official Gazette on July 10, 2018. Presidential decrees issued on the constitutional issues of executive power were designed to regulate the appointment of senior executives, the procedures and principles regarding their dismissal and appointment, the establishment and abolition of ministries, the authority and organizational structure of the duty, the functioning of the State Supervisory Board, the term of office and other personnel affairs of its members and the organization and duties of the General Secretariat of the National Security Council. Moreover, the presidential decrees cannot constitutionally regulate the fundamental rights and freedoms, personal rights and duties, political rights and duties enumerated in the Constitution, nor can they be related to areas regulated by law. However, presidential decrees issued in extraordinary situations can be accepted by law and can be regulated in all the areas except for core rights.

In this study, it is aimed to evaluate presidential decrees which have reached 47 as of July 9, 2019 by the content analysis. In this context, 47 Presidential decrees which were published in the Official Gazette and entered into force will be examined and classified in terms of the regulation area, subjects and the institutions in focus and the resulting amendment areas will be determined. In this way, while the general view of the change in the structure of public administration with the transition to the Presidential government system is put forward, an attempt will be made to reveal which areas are given priority by the presidential decrees and the focus.

Keywords: Presidential Decree, Execution, Presidential Government System

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ İLE CUMHURBAŞKANLIĞI MAKAMINDA MEYDANA GELEN DÖNÜŞÜM ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

AN EVALUATION ON THE TRANSFORMATION OF THE PRESIDENCY WITH THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM

Seda ÇANKAYA¹

ÖZET

Türkiye’de hükümet sistemi tartışmaları genelinde Cumhurbaşkanlığı makamının konumu ve sahip olduğu görev ve yetkileri, uzun yıllardır üzerinde tartışılan önemli konulardan biridir. 1921 anayasasında formüle edilen Meclis hükümeti sistemi ile başlayan 1924, 1961 ve 1982 anayasaları ile dönüşüm sürecine giren hükümet sistemi özellikle 2007 yılında yapılan anayasa değişikliğinden sonra önemli bir kırılma yaşamıştır. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ise Cumhurbaşkanlığı makamı başta olmak üzere devletin bütün kurumlarında önemli bir dönüşümü başlatmıştır. Bu çerçevede Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı makamı, gerek iç ve dış çevre dinamiklerinin, gerekse meydana gelen tarihsel gelişmelerin etkisi ile kendine özgü bir gelişim sürecine sahip olduğu söylenebilmektedir.

Bu çalışma 1923 yılında Cumhuriyetin ilan edilmesi ile birlikte oluşturulan ve doksan beş yıllık tarihi ile Türkiye’nin en köklü kurumlarından biri olan Cumhurbaşkanlığı makamında Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile meydana gelen dönüşümü ele alma amacı ile hazırlanmıştır. Bu kapsamda çalışmada öncelikle Parleментар sistem ile Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi karşılaştırmalı bir bakış açısı ile ele alınmıştır. Çalışmada Cumhurbaşkanlığı makamının siyasal sistemdeki konumunun, Cumhurbaşkanlığı makamında meydana gelen dönüşümün, makamın mevcut durumunun, değerlendirilmesi amacı ile niteliksel yöntem kullanılarak siyasetçiler, düşünce kuruluşları ve akademisyenler ile görüşmeler yapılmıştır. Çalışmada Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin tüm kurumlar tarafından benimsendiğinde, kurumların belirlenen temel vizyon doğrultusunda kendilerine bir yön belirlediğinde ve zihinsel dönüşüm gerçekleştiğinde bütüncül bir akıl ile ülkenin gelişimine katkı sağlanabileceği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Makamı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Dönüşüm, Parleментар Sistem

ABSTRACT

Throughout debates in governmental system, The position of the Presidency and its duties and powers is one of the important issues that have been discussed for many years. The government system, which started with the Conventional System system formulated in the 1921 constitution and entered into the transformation process with the 1924, 1961 and 1982 constitutions, experienced a significant breakdown especially after the constitutional amendment made in 2007. On the other hand, the presidential government system has initiated an

¹Selçuk Üniversitesi, sedacankaya@selcuk.edu.tr

important transformation in all institutions of the state, especially the Presidency. In this context, the presidency in Turkey, both internal and external environment dynamics, and the impact of historical developments that have occurred both can be said to have a unique development process.

This study is prepared to establish the theoretical framework of transformation that has taken place with Presidential Government System in Presidency, which has been constituted in 1923 with the declaration of Republic, and has been one of the long-standing institutions of Turkey with its ninety five years old background. In this context, firstly, the Parliamentary system and the presidential government system are discussed from comparative perspective. In this study Interviews have been held with politicians, think tanks and academicians using qualitative method in order to evaluate the position of presidency in the political system, its transformation and current situation.

It has been emphasized in the study that when the Presidential Government System is adopted by all institutions, it is possible to contribute to the development of the country with an integrated intelligence when the institutions determine a direction towards the determined basic vision, and mental transformation takes place.

Keywords: Presidency, Presidential Governments System, Parlimentary System, Transformation

TÜRKİYE'NİN AVRUPA BİRLİĞİ ADAYLIK SÜRECİNİN KIRSAL ALANA ETKİLERİ

TURKEY'S EUROPEAN UNION NOMINATION PROCESS IMPACTS ON RURAL AREA

Dr. Aykut ÖRS¹
Dr. Öğr. Üyesi Ender KAYA²

ÖZET

Avrupa Birliği aday ve potansiyel aday ülkelere destek olmak amacıyla oluşturulan, Katılım Öncesi Yardım Aracı'nın (Instrument for Pre-Accession Assistance-IPA) Kırsal Kalkınma bileşeniyle (IPARD) 2007 yılından beri Avrupa Komisyonu ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından hibe destekleri vermektedir. Bu çalışmanın ana amacı; IPARD kapsamında, Ortak Tarım Politikası ile AB'ye katılım sürecindeki ilgili müktesebatın uygulanmasına yönelik olarak Türkiye'nin hazırlık sürecine yaptığı katkı, fiziki sermayenin geliştirilmesi, sürdürülebilir ve kapsayıcı büyüme ve kırsal alanlarda yaşam kalitesini geliştirme ve bölgesel eşitsizlikleri azaltılmadaki etkileri üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Tarım, Kırsal Kalkınma

ABSTRACT

The European Union candidate and created in order to support the potential candidate countries, assistance Instrument for Pre-Accession (Instrument for Pre-Accession Assistance-IPA) of the Rural Development component (IPARD) has since 2007 gives the European Commission and grant support by the Republic of Turkey. The main purpose of this study; IPARD, the Common Agricultural Policy of the EU accession process for his contribution to Turkey's preparation process for the implementation of the relevant acquis in the area, the development of physical capital, sustainable and inclusive growth and development in rural areas, quality of life and will focus on regional disparities effects on the reduction.

Keywords: European Union, Agriculture, Rural Development

¹ Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Konya İl Koordinatörlüğü, aykut.ors@tkdk.gov.tr

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, enderkaya@kmu.edu.tr

2000'Lİ YILLARDA TÜRK KAMU YÖNETİMİNDE DEĞİŞEN DENETİM ANLAYIŞI VE UYGULAMALARI

THE CHANGING AUDIT UNDERSTANDING AND ITS PRACTICES IN THE TURKISH PUBLIC ADMINISTRATION IN 2000'S

Vasfiye ÇELİK¹

ÖZET

Dünyada yönetim anlayışındaki değişimin, Türk kamu yönetimindeki yansımalarına denetim kavramı açısından yaklaşıldığında, yasal düzenlemelerle birlikte bu ivmenin 2000'li yıllarda artış kaydettiği arttığı görülmektedir. Her ne kadar geleneksel yönetim anlayışına alternatif olarak dile getirilen ve büyük oranda kabul gören Yeni Kamu Yönetimi anlayışı, sonuçlara önem verse de, mevzu kamu yönetimi olunca süreçlere de dikkat etme zorunluluğu denetimin daha da görünür ve önemli olmasını sağlamıştır. Zira denetimin yönetim süreci içinde sadece son aşama olarak değerlendirilmeden, her bir aşamanın içinde aynı zamanda sorumluların ve sonuçların da açıkça belirlenmesiyle uygulanabilir kılınmasının verimliliği ve etkinliği daha da arttırması beklenmektedir.

Türk kamu yönetiminde denetim yargı yoluyla yapılmakla birlikte siyasal, yönetsel, kamuoyu, bağımsız idari otoriteler ve Kamu Denetçiliği Kurumu vasıtasıyla yapılan denetimler olarak farklı başlıklar altında ayrıca gerçekleştirilmektedir. Yaşanan değişim sürecinde siyasal denetimde denetim yolları azaltılırken, yönetsel açıdan merkez-yerel arasındaki ilişkide idari vesayet denetiminin azaltılması amaçlanmıştır. Denetim sürecine vatandaşın da daha fazla dahildâhil olması amacıyla kamuoyu denetimi etkin hale getirilmeye çalışılırken, yabancı olmadığımız Kamu Denetçiliği Kurumu sisteme dahildâhil edilmiştir. Liberal politikaların şekillendirdiği yeni yönetim anlayışının bir tezahürü olarak kamu yönetimlerinde yer bulan bağımsız idari otoriteler ise güçlü bir şekilde, kamu ile ve özel sektörün bir arada bulunduğu yapıyı denetleyerek, kamu yönetiminin geri plana itemediği vatandaşları, karşılaşılabilecekleri olumsuzluklardan korumaya çalışmaktadır. Kamu yönetiminin daha açık, şeffaf ve hesapverebilir olarak yapılanmasının bir gereklilik olarak görüldüğü günümüzde, denetimin değişen yüzünün bu sürece yardımcı olması beklenmektedir.

Anahtar Kavramlar: Denetim, Yeni Kamu Yönetimi, Türk Kamu Yönetimi, Kamu Denetçiliği Kurumu

ABSTRACT

When the reflection of the change in the administrative understanding of the world in the Turkish public administration is approached in terms of the concept of 'audit', it is seen that this acceleration increased in 2000s by the legal regulations. Although the New Approach in Public Administration, which is expressed as an alternative to the traditional approach of administration and widely accepted, gives importance to the results, the obligation to pay attention

¹ Kırıkkale Üniversitesi, İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, e-mail:vasfiyezeynep@hotmail.com

to the processes when it comes to public administration has made the audit more visible and important. Because it is expected that the applicability of each stage further increase efficiency and productivity by clearly determining the responsible and the results inside it at the same time, without the audit is assessed only as the last stage in the administrative process.

As the audit is carried out through judiciary in the Turkish public administration, it is also conducted by such separate headings as political, administrative, public, independent administrative authorities, and the Ombudsman Institution. In the process of change, it is aimed to reduce the administrative tutelage control in the relationship between the center and the local administration in terms of administrative control while minimizing ways of audit in political audit. In order to make public auditing more effective for involving citizens more in the auditing process, the Ombudsman Institution, of which we are not foreign, was included in the system. As a manifestation of the new approach of administration shaped by liberal policies, independent administrative authorities in public administrations are strongly trying to protect the citizens who public administration cannot keep in the background from the negativities that they may encounter by auditing the structure where the public and private sectors are together. In today's world, where a more open, transparent and accountable structure of public administration is seen as a necessity, the changing face of audit is expected to help this process.

Keywords: Audit, New Public Administration, Turkish Public Administration, Ombudsman Institution

BÜTÜNLEŞİK KAMU YÖNETİMİ YAKLAŞIMI ÇERÇEVESİNDE 6360 SAYILI KANUNU'NUN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE LAW NO. 6360 WITHIN THE FRAMEWORK OF THE WHOLE-OF-GOVERNMENT APPROACH

Sevinç Soyocak ÖZALP¹

ÖZET

1970'lerde kapitalizmin girdiği krizi aşma çabasında özel sektör alanında yaşanan birçok değişim, Yeni Kamu İşletmeciliği yaklaşımı ile kamu yönetimine yansımış; neoliberal politikalar öncülüğünde merkezîyetçi, katı bir devlet örgütlenmesi yerine daha ademi-merkezîyetçi, piyasa şartlarına uyumlu, esnek bir devlet modeli yönünde reformlar gerçekleştirilmiştir. Bu yeni model devletin iktidar tarzı kurumsal yönetim olarak da adlandırılan yönetim ilan edilmiştir. 1990'larla birlikte Türk kamu yönetiminde de bu reformlar ve yönetim modeli çerçevesinde yeniden yapılandırılmaya gidilmiştir. Ancak 1990'ların sonu ile Yeni Kamu İşletmeciliği yaklaşımı ve yönetim modeli hedeflenen başarıyı sağlayamadığı gerekçeleriyle eleştirilirken, alternatif yaklaşımlar ve söylemler gündeme getirilmiştir. Bu yaklaşımlardan birisi de Bütünleşik Kamu Yönetimi ve koordinasyonda başarısızlık söylemi olmuştur. Bu yaklaşıma göre kamu ihtiyaç ve taleplerini daha verimli karşılamayı amaçlayan Yeni Kamu İşletmeciliği reformlarının esneklik yaklaşımı, yapısal yetki devrinin artmasına, parçalı bir idari yapıya ve koordinasyon sorununa neden olurken, başarısız olmuştur. Bu başarısızlık söylemi, 1990'larla başlayan ve 2000'lerde devam eden reformlar çerçevesinde yeniden yapılandırılan Türk kamu yönetiminde de son dönemde sıkça gündeme taşınmıştır. Bu gündem 2012 yılında kabul edilen 6360 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın gerekçesinde açıkça ifade edilirken, çok sayıda yerel yönetim biriminin varlığının koordinasyon zayıflığına neden olduğu, daha bütüncül politikalara ihtiyaç olduğu belirtilmektedir. Çalışma, Bütünleşik Kamu Yönetimi yaklaşımı çerçevesinde 6360 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu'nu incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, 6360 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu'nu kapsamında yapılan değişikliklerin koordinasyon sorununu çözer nitelikte olmadığı görüşündedir.

Anahtar Kelimeler: Bütünleşik Kamu Yönetimi, Koordinasyon, Büyükşehir Belediye Kanunu.

ABSTRACT

In the 1970s, when there was an effort to overcome the crisis of capitalism, many changes experienced in private sector were reflected in the New Public Administration approach and public management and instead of a centralist, strict governmental organization led by neoliberal policies, a more decentralized governmental model, which is in compliance with the market conditions and is flexible was advocated. In this new model, the ruling style of the government

¹Dr.Öğr.Üyesi., Hitit Üniversitesi İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, sevincozalp@hitit.edu.tr

was accepted as governance. In the 1990s, the transformation in Turkish public administration was also realized within the framework of transformation governance model. However, at the end of 1990's, whereas the New Public Administration approach and governance model were criticized for not being able to achieve the targeted success, new alternative approaches and discourses were started to be developed. One of these approaches has been the discourse of failure in Integrated Public Administration and Coordination. According to this approach, the flexible approaches of the New Public Administration Reforms aiming to meet the needs and requests of the community have caused increased structural delegation of authority, a fragmented administrative structure and coordination problems and thus it has failed. This failure discourse has frequently become the issue on the agenda in the Turkish public administration which was restructured within the framework of reforms starting in the 90's and continuing in the 2000's. While this agenda was clearly stated in the justification of the Draft Law regarding the amendments to be made in the Metropolitan Municipality Law No.6360 which was enacted in 2012 and some other legislations and Decree Laws, it has been noted that the large number of local administrative units caused coordination weaknesses and that more totalitarian approaches were required. The aim of the study is to examine the Metropolitan Municipality Law No. 6360 within the scope of Integrated Public Administration approach. The study has concluded that the amendments made in the scope of the Metropolitan Municipality Law No. 6360 were not able to solve the problem of coordination.

Keywords: The whole-of-Government Approach, Coordination, Metropolitan Municipal Law.

**KIRSAL KARAKTERLİ BÜYÜKŞEHİR İLÇELERİNDE KÜLTÜREL
FARKLILAŞMANIN STRATEJİK YÖNETİMİNDE SYMBIOCITY YAKLAŞIMI:
MUSTAFAKEMALPAŞA ÖRNEĞİ**

**SYMBIOCITY APPROACH IN STRATEGIC MANAGEMENT OF CULTURAL
DIFFERENCE IN METROPOLITAN DISTRICTS WITH RURAL
CHARACTERISTICS: THE CASE OF MUSTAFAKEMALPAŞA**

**Savaş Zafer ŞAHİN¹
Ceylan USUL²
Ufuk BİNGÖL³**

ÖZET

Tüm dünyada, kentsel gelişme odaklarının uzağında ya da çeperinde yer alan kırsal nitelikli yerleşimlerin yönetim ve planlanmasında önemli sorunlar ortaya çıkmaktadır. Bu sorunların başında finansal kaynak ve kapasite yetersizlikleri gelmektedir. Yeterli uzman desteği ve kaynağı bulunmayan bu yerleşimlerde çevresel, toplumsal ve kültürel sorunların çözümü zorlaşmaktadır. Türkiye’de de özellikle büyükşehir sınırları içerisinde yer alan ve kırsal niteliğini koruyan, çeperdeki küçük yerleşmelerde bu durum açıkça gözlenmektedir. Mevzuat sebebiyle büyük yatırımlarda büyükşehir belediyesine bağımlı olan bu tür yerleşimlerde tarihsel olarak var olan sosyal ve kültürel farklılıkların yönetimi ve bir fırsata dönüştürülmesi için yöntemsel açılımlara ihtiyaç duyulmaktadır. 5018 ve 5393 Sayılı Yasalarla nüfusu elli binin üzerindeki belediyeler için bir zorunluluk haline getirilen stratejik planlama sürecinin başlarda bu ihtiyacı katılımcılığa ve hesap verebilirliğe dayalı olarak karşılayacağı varsayılmıştır. Ancak, planlama deneyimleri özellikle insan kaynakları, yöntem ve deneyim eksikliği sebepleriyle stratejik planlama sürecinde beklentilerin karşılanmadığını göstermiştir. Stratejik planlamada bu eksikliği giderirken çevresel sürdürülebilirlik, halkın yönetime katılımı, toplumsal bütünleşme gibi konularda yenilikçi bir metodolojiye ihtiyaç duyulmaktadır. İsveç’in sürdürülebilir kentsel gelişim modeli olarak adlandırılan ve kentsel sistemler arasındaki sinerjilerin katılımcı bir proje yaklaşımıyla keşfedilmesi yoluyla planlama ve uygulama olarak tanımlanan “Symbiocity” yaklaşımının bu tür bir yaklaşım olabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada, Symbiocity yaklaşımının katkılarının anlaşılması için uluslararası bir eğitim programı kapsamında, Mustafakemalpaşa Belediyesinde Roman yurttaşların toplumsal bütünleşmesini kolaylaştırmak için stratejik planlama sürecinin yeniden tanımlanması amacıyla gerçekleştirilen proje geliştirme çalışmalarına ilişkin deneyim sunulacaktır. Symbiocity analiz araçlarının ve eylem araştırması yönteminin kullanıldığı araştırmada, elde edilen sonuçlar aracılığıyla Türkiye’de stratejik planlama sürecinin yeniden tanımlanabilmesine yönelik bir yöntemsel tartışmanın temel unsurları ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kırsal Karakter, Büyükşehir İlçesi, Stratejik Planlama, Symbiocity Yaklaşımı, Roman Yurttaşlar

¹Atılım Üniversitesi, zafer.sahin@atilim.edu.tr

² Mustafakemalpaşa Belediyesi, ceyusul@gmail.com

³ Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi, ubingol@gmail.com

ABSTRACT

In the whole world, Serious problems emerge in planning and management of settlements with rural characteristics, that are located away from urban development hubs and in the periphery. At first sight, financial resource and capacity inadequacies are among these problems. In these settlements, where adequate resources and expert support is lacking, the solution of environmental, social and cultural problems is becoming more difficult. In Turkey, this can be openly observed in small-sized settlements in the periphery, which exist in metropolitan boundaries and preserve their rural characteristics. In these settlements, which are dependent upon metropolitan municipalities for large investments because of the existing legislation, for management of the historically existing social and cultural differences and turning them into opportunities, administrative declinations are needed. In the beginning, with the strategic planning process that was made obligatory for the municipalities with more than fifty thousand inhabitants by the laws numbered 5018 and 5393, it was presumed that this need would be fulfilled based on participation and accountability principles. Yet, planning experiences have shown that these expectations were not met in the strategic planning process especially because of the lack of human resources, appropriate methods, and experience. An innovative methodology is needed in the strategic planning on issues such as environmental sustainability, public participation, and social integration while overcoming this deficiency. It is thought that the "Symbiocity" approach, that is named as Sweden's sustainable urban development model and defined as planning and implementation via exploration of synergies among urban systems through a participatory project approach, could be taken as this type of an approach. In this study, to better understand the contributions of the Symbiocity Approach within the confines of an international training program, an experience of the project development efforts will be presented, that aim at a redefinition of the strategic planning process for the facilitation of social integration of the Romani people living in the Mustafakemalpaşa Municipality jurisdiction. In this research, using Symbiocity analysis tools and action research methods, the main features of a methodological debate for the redefinition of strategic planning in Turkey will be put forward.

Keywords: Rural Character, Metropolitan District, Strategic Planning, Symbiocity Approach, Romani Citizens

**KAMU YÖNETİMİNDE YENİ İLETİŞİM ALANI:
TWITTER VE
YEREL YÖNETİCİLERİN TWITTER ETKİNLİKLERİNİN ANALİZİ**

**NEW COMMUNICATION AREA IN PUBLIC ADMINISTRATION:
TWITTER AND
ANALYSIS OF TWITTER ACTIVITIES OF LOCAL GOVERNERS**

**A. Nazmi Üste¹
Orhan Irk²**

ÖZET

Demokrasinin, açık toplumun, yönetişimin, şeffaf ve hesap verebilir bir yönetim sisteminin olması, yönetilenler için arzu edilen bir durumdur. Gerek kamu yöneticilerine sorunlarını hemen iletebilmek, gerek onlardan hızlı bir geri dönüş almak, gerek yaşanan yere ilişkin görüş, öneri, talep, şikâyet ya da gündemdeki olaylara yönelik duyarlılıklarını yöneticilerinin ne ölçüde dikkate aldıklarını takip etmek, 21. Yüzyıl vatandaşları için dikkate değer beklentiler haline gelmiştir.

Ülkemizde yaşayanların yaklaşık % 63'ü aktif şekilde sosyal medyayı kullanmaktadır. Hal böyle olunca, kamu yöneticilerinin sosyal medyadan uzak kalmaları ya da böylesine geniş bir iletişim çevresini görmezden gelmeleri düşünülemez. İlk dönemlerde sadece günlük hayata ve yakın çevreye ilişkin günlük olayların paylaşımının yapıldığı sosyal medya, evrimleşerek kamusal sorunların konuşulduğu, yönetimle ilgili yorumların yapıldığı hatta seçim süreçlerinin oy vermekle sınırlı gündemini değiştiren ve genişleten bir mecra konumuna gelmiştir.

Çalışmada, İzmir ilindeki üst düzey yerel yöneticilerin twitter kullanım etkinlikleri irdelenmiştir. Yerel yöneticilerin ülkeye ilişkin genel ve bölgeye ilişkin yaklaşımı, kamusal faaliyetlere ilişkin söylemleri, vatandaş-yönetici arasındaki etkileşimi analiz edilmiştir. Bunun için ulusal gazetelerden tirajı en yüksek olan 2 gazete ve İzmir'de yayın yapan 43 yerel gazetenin tirajı en yüksek 5'i 30 gün süreyle manşetleriyle takip edilerek, yerel yöneticilerin kişisel hesapları ve kurumsal hesapların gündemiyle, ilgili manşetler karşılaştırılmıştır. Twitter yerel yöneticiler için tercih edilir bir iletişim kanalı mıdır? Yerel yöneticilerin twitter paylaşımları ulusal nitelikte midir yoksa yerele ilişkin midir? Yerel yöneticiler, twitter paylaşımları açısından incelendiğinde, genele mi hitap etmektedirler? Sorularına cevaplar aranmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yöneticiler, Sosyal Medya, Twitter.

ABSTRACT

Democracy, open society, governance, a transparent and accountable management system is desirable for the ruled. It has become remarkable expectations for 21st century citizens to be able to communicate their problems to public managers immediately, to get a quick feedback from them, and to

¹Dr. Öğr. Üyesi, DEÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü, nazmi.uste@deu.edu.tr

² Araş. Gör. Orhan IRK, DEÜ İİBF Kamu Yönetimi Bölümü, orhan.irk@deu.edu.tr

follow to what extent their managers take into account their sensitivity to opinions, suggestions, demands, complaints or events on the agenda.

Approximately 63% of the people living in our country actively use social media. As such, it is inconceivable that public managers should stay away from social media or ignore such a broad communication environment. In the first periods, social media, where only daily events were shared, evolved into a medium where public problems were discussed, comments on management were made, and even the voting agenda of the electoral processes changed and expanded.

In this study, twitter usage activities of top level local governors in İzmir province were examined. The general and regional approach of the local governors, the discourses of the public activities and the interaction between the citizen and the manager were analyzed. For this purpose, the highest circulation of 2 newspapers from national newspapers and 5 of 43 local newspapers published in İzmir were followed by headlines for 30 days and the headlines were compared with the agenda of local managers and corporate accounts. Is Twitter a preferred communication channel for local governors? Is the twitter sharing of local governors national or local? When local governors are examined in terms of twitter sharing, do they appeal to the general public? The answers to these questions were sought.

Keywords: Local Governors, Social Media, Twitter.

**YEREL YÖNETİMLER AÇISINDAN CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET
SİSTEMİ: YEREL YÖNETİM POLİTİKALARI KURULU ÜZERİNE BİR
DEĞERLENDİRME**

**THE PRESIDENCY GOVERNMENT SYSTEM IN TERMS OF LOCAL
GOVERNMENTS: AN ASSESSMENT ON THE LOCAL GOVERNMENT POLICY
BOARD**

**Salih BATAL¹
Kubilay ÇAKICI²**

ÖZET

2017 yılında TBMM tarafından kabul edilip, 2018 yılındaki genel seçimler sonrasında uygulanmaya başlanan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, ülkemiz kamu yönetimi sisteminde önemli değişiklikleri beraberinde getirmiştir.

Söz konusu değişiklikler kapsamında, yürütme erkinin fonksiyonunu arttırmak ve üst politikalar üretebilmek amacıyla Cumhurbaşkanı'nın başkanı olduğu dokuz adet politika kurulu oluşturulmuştur. Bu kurullardan biri de Yerel Yönetim Politikaları Kurulu'dur.

Yerel Yönetim Politikaları Kurulu'nun; üst politika aracı olarak Türkiye yerel yönetimler sistemi üzerinde strateji geliştirmek, küresel yenilikleri takip etmek ve öneriler sunmak gibi çeşitli sorumlulukları bulunmaktadır. Buna göre; Yerel Yönetim Politikaları Kurulu Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi içerisinde yerel yönetimlerle ilgili temel belirleyici organı teşkil etmektedir.

1960 ve 1980 arası yıllarda; MEHTAP (Merkezi Hükümet Teşkilatı Araştırma Projesi), Yerel Yönetimler Bakanlığı'nın kurulması ve KAYA (Kamu Yönetimi Araştırma Projesi) gibi uygulamalarla yerel yönetimlerin etkinliği arttırılmaya çalışılmış ancak beklenen sonuca ulaşamamıştır.

2000-2005 yılları arasında Avrupa Birliği üyeliği sürecinin de etkisiyle birlikte; Belediye, Büyükşehir Belediyesi, İl Özel İdaresi, Mahalli İdare Birlikleri gibi yerel yönetimleri doğrudan ilgilendiren bir kısım kanun düzenlemeleri gerçekleştirilmiş ve bazı ilerlemeler kaydedilmiştir.

Ancak kentleşmenin büyük bir hızla artması, çevresel değerlerin korunabilmesinin zorlaşması, küresel göç hareketlerinin sınır tanımazlığı gibi etkenler yerel yönetimlerimizi yeni arayışlara itmiş ve hızlı karar alabilen, etkin sonuçlar üretebilen ve tüm bu işlemleri daha az maliyetlerle gerçekleştirebilen kurumlara dönüşme konusunda radikal kararlar almaya sevk etmiştir.

Bu anlamda Yerel Yönetim Politikaları Kurulu, yeni kamu düzeni içerisinde yerel yönetimlerimizi güçlü kılmak için atılmış önemli bir adım olarak görülmektedir.

Çalışmanın araştırma varsayımı; Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi içerisinde yer alan Yerel Yönetimler Politikaları Kurulu'nun yerel yönetim sistemimize ne kadar olumlu/olumsuz etkisi olabileceğini ortaya koymaktır.

Çalışmanın hedefi; Yerel Yönetimler Politikaları Kurulu'nun etkinliğini arttırıcı yöntemlerin belirlenmesi veya etkisizleştirilen unsurların tanımlanmasına katkıda bulunarak, yerel yönetimlerimiz için yeni bir yol haritası çıkarılmasına yardımcı

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Yalova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, salihbatal@gmail.com

² Araş. Gör, Yalova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, kubilaycakici@yandex.com

olmaktır. Araştırmanın temelini literatür taramasından elde edilecek bulgular ve mevzuatımızda yer alan hükümlerin yorumlanması oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Yerel Yönetimler, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Yerel Yönetim Politikaları Kurulu.

ABSTRACT

Presidency government system, accepted by the Grand National Assembly of Turkey in 2017, which began after the general elections in 2018, has brought about significant changes in the public administration system.

Within the scope of these amendments, nine policy committees chaired by the President of the Republic of Turkey have been established in order to increase the function of the executive power and to produce higher policies. One of these boards is the Local Administration Policy Board.

As a top policy instrument, the Local Government Policy Board has a number of responsibilities, such as developing strategies on the local government system, following global innovations and making recommendations. According to this; The Local Government Policy Board is the main determining body of local governments within the Presidency Government System.

Between 1960 and 1980; Efforts of local administrations have been tried to be increased by means of practices such as MEHTAP (Central Government Organization Research Project), the establishment of the Ministry of Local Governments and KAYA (Public Administration Research Project) but the expected result has not been achieved.

With the effect of the European Union membership process between 2000-2005; Some legislative arrangements have been made directly related to local governments such as Municipality, Metropolitan Municipality, Special Provincial Administration, Local Government Unions and some progress has been made.

However, factors such as the rapid increase of urbanization, the difficulty of preserving environmental values, and the limitlessness of global migration movements have pushed our local governments to new searches and made radical decisions about transforming them into institutions that can make quick decisions, produce effective results and perform all these transactions at lower costs.

In this sense, the Board of Local Government Policies is seen as an important step taken to strengthen our local governments within the new public order.

Research assumption of the study; to determine the positive / negative effects of the Local Governments Policy Board within the Presidential Government System. The aim of the study is; To contribute to the identification of the methods to increase the effectiveness of the Local Governments Policy Board or to identify the elements that neutralize it, to help us to create a new roadmap for our local governments. The basis of the research is the findings to be obtained from the literature review and the interpretation of the provisions in our legislation.

Keywords: Public Administration, Local Governments, Presidency Government System, Local Government Policy Board

TÜRKİYE’DE DEĞİŞEN KENT VE KENTSEL DÖNÜŞÜM: ISPARTA-GÜLİSTAN MAHALLESİ ÖRNEĞİ

CHANGING CITY AND URBAN REGENERATION IN TURKEY: THE CASE OF GÜLİSTAN NEIGHBORHOOD, ISPARTA

Prof. Dr. Songül SALLAN GÜL
Doktorant Onur UZER
Doktorant Ahmet ÖZASLAN
Prof. Dr. Hüseyin GÜL

ÖZET

Türkiye’de küreselleşmenin kentlerde sermeye dolayimli yeniden yapılandırma süreci 2000’li yıllarla birlikte yerel yönetimlerde kentsel dönüşümü sürecine hız kazandırmıştır. 2005 yılında çıkarılan 5393 sayılı belediye kanununda 2012 yılında yapılan değişiklikle kentsel dönüşüm ve gelişim alanlarına yönelik yetkinin belediye meclislerine tanınması pek çok ilde kentsel dönüşümü cazip hale getirmiştir. Bu kapsamda Isparta’da da kent merkezine yakın mahallerde kentsel dönüşüm projeleri başlamış, 1-2 katlı konutların yerini çok katlı (12 katlı) konutlar almıştır. Isparta’da Gülistan Mahallesi’nde de kentsel dönüşüm projeleri özel sektör eliyle gerçekleşmeye başlamıştır. Özellikle orta sınıfın ve kent bürokrasisinin mülk sahibi olduğu eskiyen konut stoku yenilemeye başlamıştır. 1960’larda farklı meslek gruplarının (sağlık ve karayolları çalışanlarının) kooperatifleşme süreciyle yaptıkları konut stokunun kentsel dönüşüm sürecinde yeni konutlara dönüştürülmesi sürecinde kentsel dönüşümün maliyeti ve sosyal boyutları da tartışılmaya başlanmıştır. Gülistan mahallesi son yıllarda, biri Ankara kökenli, diğer 5’i de yerel firma olmak üzere toplamda altı firma tarafından yürütülen, beşi devam eden, dördü tamamlanmış olan ve toplamda 1.456 konutla kentsel dönüşüme katkı sağlayan mahallelerin başında gelmektedir. Mahallede 1960’lı yıllarda yapılmış olan ve artık eskiyen konut stoku, yerini yeni lüks konutlara bırakmaya başlamış, yeni orta ve üst sınıfların tercih ettikleri yaşam alanları mahallede yükselmiştir. Ancak kentsel dönüşümle birlikte yeni konutların yapımı kentsel sosyal ayrışmaları da gün yüzüne çıkartmaktadır. Yükselen yeni güvenli siteleri, lüks konutlarının yanında halen çöküntü alanı niteliği taşıyan bu mahallede, kent yoksulları arasına mülteciler de dâhil olmuştur. Bu bildiride Isparta kentsel dönüşüm süreci, 2019 yılında Gülistan mahallesi’nde yapılan bir araştırmanın bulguları ışığında, ekonomik ve toplumsal boyutlarıyla ele alınmaktadır. Çalışma kentsel dönüşümün son dönemde dönüştüğü biçimi ve kentin dönüşümünü ortaya koyarak tartışmayı denemektedir. Kentsel dönüşümün yeni hali ve çok boyutluluğu, mahallede konut stokunu yenileyen özel sektör temsilcileri ve mahalle sakinleriyle (yeni konutlarda ve eski konutlarda) yapılan derinlemesine görüşmelerden elde edilen bulgular ışığında tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Dönüşüm, Kentsel Yenileme, Sosyal Ayrışma, Isparta, Gülistan

ABSTRACT

Restructuring of cities in Turkey in 2000's via global capitalist dynamics and actors has increased the pace of urban regeneration. The Municipality Law numbered 5393 and enacted in 2005 was amended in 2012 by the Urban Regeneration Law numbered 6306 to empower local municipal councils on decisions regarding urban development areas and urban regeneration. As it was probably intended, this amendment made urban regeneration more attractive in many cities. In this regard, new urban regeneration projects were started in neighborhoods surrounding the city center of Isparta, and multistory apartments replaced singly family houses or other 1 to 3 story buildings. Urban regeneration projects in Gülistan neighborhood in Isparta has been carried out by the private developers in order to renew the old or worn down buildings owned by middle classes or government bureaucrats. These old buildings were built in the 1960s for people working especially in health, transportation or education sectors via cooperatives among these respective professional groups. Now the process of the renewal of these old buildings seems to be discussed together with the issues of the cost and social impact of urban regeneration. There are four completed and five continuing urban regeneration and renewal projects with 1.456 apartment units in Gülistan neighborhood and these projects have been carried out by one Ankara-based and five local companies. Due to these urban renewal projects, the old housing stock mainly built in the 1960s has been replaced by new luxurious apartments, preferred by new middle and upper middle classes. Yet, these new projects seem to cause resurfacing of social segregation. The new gated apartment complexes with security systems are surrounded by poor neighborhoods in the process of ghettoization due to influx of refugees. This paper aims to explore the changing new economic and social aspects of urban regeneration in Isparta and its impact in the case of Gülistan neighborhood via a field study neighborhood. It also shed some light on the new aspects of urban regeneration and changes in cities. The paper enriches discussions on the multifaceted structure and new aspects of urban regeneration via presenting and deliberating on data gathered via in-depth interviews with the private developers carrying out the urban renewal projects and people living in the neighborhood (in new and old apartments or hoses).

Keywords: Urban Regeneration, Urban Renewal, Social Segregation, Isparta, Gülistan

KAMUDA İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ: TÜRKİYE VE AB UYGULAMALARI

PUBLIC HUMAN RESOURCES MANAGEMENT: TURKEY AND EU PRACTICES

Salim KURNAZ¹

ÖZET

Sürekli olarak eleştirilen Türk kamu yönetiminin önemli bir problem sahası da kamu personel yönetimidir. Çeşitli dönemlerde yapısal ve işlevsel alanda değişik düzenlemelere gidilmiş olsa da istenilen iyileştirmelere ulaşılamamıştır. Kronikleşmiş hale gelen bu soruna çözüm olması amacıyla yirmi birinci yüzyıl başından itibaren Türkiye’de uygulanan kamu personel yönetiminden insan kaynakları yönetimine hızlı bir geçiş yaşanmıştır. Fakat son dönemde yapılan akademik çalışmalar bu geçiş ile istenilen değişiklik ve gelişime ulaşılamadığı göstermektedir.

İKY kavramı Amerika’da oluşmasına rağmen İngilizce konuşan ülkelerden başlayarak Avrupa’ya yayılmıştır. İKY Avrupa Birliğinde kültürel, yasal ve sosyal faktörlerden etkilenerek değişime uğramış ve Avrupa İKY tarzı oluşmuştur. Birlik üye ülkeleri arasında farklı uygulamalar görülse de birlik tarafından belirlenen ortak politikalar üye devletleri bağlayıcı niteliktedir. Avrupa birliğinde uygulanan insan kaynakları politikalarının tarihsel, coğrafi ve kültürel yakınlıktan dolayı Türkiye’deki uygulamalara örnek ve yol gösterici olabileceği değerlendirilmektedir.

Bu çalışmanın amacı; AB tarafından uygulanan insan kaynakları politikaları yasal ve kurumsal boyutta incelenerek Türkiye’de uygulanan insan kaynakları politikalarının geliştirilmesine katkı sağlamaktır. Bu sayede Türk kamu personel rejiminde yaşanan personel sıkıntılarının azaltılabileceği değerlendirilmektedir. Çalışmanın birinci bölümde, insan kaynakları yönetiminin tarihsel gelişim süreci açıklanmıştır. İkinci bölümde, Türkiye ve AB tarafından uygulamaya konan insan kaynakları yönetimine yönelik yasal ve kurumsal düzenlemelere değinilmiştir. Üçüncü ve son bölümde, Türkiye’de uygulanan insan kaynakları yönetiminin iyileştirilmesine yönelik mevcut düzenlemeler değerlendirilmiş ve geliştirme önerilerine yer verilmiştir. Araştırma yöntemi olarak betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Bu yöntem gereği yerli ve yabancı literatürde bulunan basılı ve dijital kaynaklar, literatür değerlendirme yöntemlerinden bütünleştirici değerlendirme yöntemi ile taranmıştır. Yapılan araştırma sonucunda ülkemizde İKY’ne yönelik birçok reform hareketi uygulansa da başarıya ulaşıldığını söylemek zordur ancak AB’nin kendine özgü İKY oluşturmayı başarmıştır. Sonuç olarak ülkemizde uygulanan İKY sistemi başarıya ulaştırabileceği değerlendirilen AB’nin uyguladığı gibi kendi kültürel ve tarihsel özelliklerimize uygun bir yönetim sisteminin uygulanması gerekliliği tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Personel Yönetimi, Kamu Personel Yönetimi, İnsan Kaynakları Yönetimi.

¹ Dr., Kara Kuvvetleri Komutanlığı, salimkurnaz@hotmail.com

ABSTRACT

An important problem area of the Turkish public administration, which has been criticized continuously, is public personnel management. Although various arrangements have been made in the structural and functional areas in various periods, the desired improvements have not been achieved. In order to have solution to this chronic problem, Turkey has experienced a rapid transition from public personnel management to human resources management from the beginning of the twenty-first century. But recent academic studies indicate that the desired changes and developments cannot be achieved with this transition.

Although the concept of HRM is formed in the United States, it has spread to Europe starting from English-speaking countries. HRM has been transformed by cultural, legal and social factors in the European Union and the European HRM style has been formed. Although there are different practices among the member states of the Union, the common policies determined by the Union have a binding power on the member states. Implemented human resources policies in the European Union are considered to be an example to the practices in Turkey due to historical, geographical and cultural proximity.

The aim of this study is examining the legal and institutional aspect of human resources policies applied by the EU, in order to contribute to the development of human resources policy applied in Turkey. In this way, it is considered that the personnel problems experienced in the Turkish public personnel regime can be reduced. In the first part of the study, historical development process of human resources management is clarified. In the second part, legal and institutional arrangements for human resource management implemented by Turkey and the EU are mentioned. In the third and final part, the current arrangements for the improvement of human resources management implemented in Turkey are evaluated and recommendations for improvement are given. Descriptive scanning model was used as the research method. Because of this, the printed and digital sources in the domestic and foreign literature were scanned by integrative evaluation method, which is one of the literature evaluation methods. As a result of the research, it is difficult to say that success has been achieved even though many reform movements have been implemented towards HRM in our country, but the EU has managed to create its own unique HRM. So, the need to implement a management system appropriate to our own cultural and historical characteristics as implemented by the EU, which is considered to bring success in the HRM system implemented in our country, is discussed.

Keywords: Personnel Management, Public Personnel Management, Human Resource Management.

SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTLER, YEREL YÖNETİMLER VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: ETKİLERİ VE POLİTİKA FARKLILIKLARI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

SUSTAINABLE CITIES, LOCAL GOVERNMENTS AND CLIMATE CHANGE: A REVIEW ON THE IMPACTS AND POLICY RESPONSES

Elif ÇOLAKOĞLU¹

ÖZET

İnsanların yoğun yaşadıkları kentlerde doğal kaynakların hızla ve kontrolsüzce tüketilmesi ve yüksek seviyede çevreye verilen zarar, insanlığın geleceğini tehdit etmekle birlikte, bu yaşamsal alanlarda bireylerin yaşam kalitesini önemli ölçüde etkilemektedir. İklim değişikliği, bu sorunlardan en önde gelenlerindedir. Yaşam alanlarında sürdürülebilirliğin sağlanması ve iklim değişikliğine yol açan sera gazlarının iklim sisteminin düzgün biçimde işlemesine olanak verecek düzeyde tutulması, bu bakımdan önem kazanmaktadır. Kentlerde sera gazı envanterlerinin çıkartılıp, belirlenen azaltım hedefleri doğrultusunda enerji, tarım ve su kaynaklarının yönetiminin ve planlamasının yeniden oluşturulması gerekmektedir. Zira bu envanterler, elbette iklim değişikliğiyle mücadele ederken, hem mevcut durumun daha iyi analiz edilmesine ve hem de belirli hedefleri somut olarak en iyi biçimde ortaya koymada yardımcı olacaktır. Yeryüzündeki kentlerin bir an önce bu yönde bir dönüşümün yaratılacağı güçlü bir stratejiye ihtiyacı bulunmaktadır. Bugünün sürdürülebilir kentleri ise, bu bakımdan suya erişebilirlik, atık su, enerji arzı ve geri dönüşüm meseleleri dâhil tüm konularda verilerin elde edildiği bir merkeze (hub) dönüştürülerek, buldukları yerlerin değişen iklimleriyle mücadelede önceliklerinin belirlenmesinde ve hedeflerinin saptanmasında sürdürülebilirlik göstergelerini temel veriler olarak kullanmakta ve bu verileri birer stratejiye dönüştürerek kendilerine bir rehber edinmektedirler. Bu sayede, hem yaşam alanlarını korumakta, hem doğal kaynakları üzerindeki baskıyı hafifletmekte ve hem de bu sorunla başarılı bir biçimde mücadele etmektedirler. Söz konusu kentler, bu bakımdan iklim değişikliğinin olumsuz sonuçlarına karşı ilk mücadele alanları olarak kabul edilmektedir. Bu çalışma, güncel bilgiler doğrultusunda kentsel sürdürülebilirlik için yerel yönetimlerin iklim değişikliğiyle mücadeleleri kapsamında karbon salımlarının azaltılmasına ilişkin alınabilecek önlemlerin ve politikaların yanı sıra, bu yönde başarı sağlayan iyi uygulama örneklerini açıklamayı hedeflemektedir. Bu uygulama örnekleriyle yerel yönetimlerin belirledikleri iklim politikalarını sürdürülebilir kalkınma stratejilerine ve daha az salımla enerji, ulaşım ve tarım gibi sektörlerdeki politikalarına nasıl dâhil ettikleri ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Kentsel İklim Değişikliği, Azaltım ve Uyum, Yerel Yönetimler, En İyi Uygulamalar

¹Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü, Kamu Yönetimi Ana Bilim Dalı, elifcolakoglu@jandarma.gov.tr

ABSTRACT

Rapid and uncontrolled depletion of natural resources in cities where people live densely, and a high level of environmental damage, have a significant impact on the quality of life of individuals in their habitats, in addition to threatening the future of humanity. Climate change is one of the main problems. Ensuring sustainability in living spaces and keeping greenhouse gases causing climate change at a level that will allow the climate system to function properly, in this respect, gain prominence. Establishment of greenhouse gas inventories in cities, and also development of planning and management of energy, agriculture and water resources in line with predetermined reduction targets in cities, are required. Because these inventories, of course, would have helped to better analyze the current situation for combating climate change, as well as setting specific goals in the best possible way. The cities in the world need a strong strategy to set up a transformation in this direction as early as possible. In this regard, today's sustainable cities have used sustainability indicators as basic data in determining their priorities and targets in combating the changing climatic conditions of their locations, and have gained guidance by transforming these data into strategies, by means of being transformed into a hub where data on all issues, including accessibility to water, wastewater, energy supply and recycling issues, are obtained. Therefore, they can protect their habitats, alleviate the pressure on their natural resources, and also successfully combat this issue. In this respect, these cities are considered as the first areas of struggle against the negative consequences of climate change. This study aims to explain successful examples of best practices in this issue, in addition, to the measures and policies which can be taken to reduce carbon emissions within the context of local governments' challenges to climate change for urban sustainability. With these best practices, the study also examines how local governments have incorporated climate policies into sustainable development strategies and the policies in sector such as energy, transport and agriculture with fewer emissions.

Keywords: Sustainability, Urban Climate Change, Mitigation and Adaptation, Local Governments, Best Practices

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ: DENGELER VE DENETLEME MEKANİZMALARI BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME

PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM: AN EVALUATION IN THE CONTEXT OF BALANCE AND SUPERVISION MECHANISMS

Seyida ERKEK¹

ÖZET

16 Nisan 2017 tarihinde yapılan halk oylamasıyla onaylanan anayasa değişikliği, Türkiye'de yeni bir hükümet sistemini ortaya çıkarmış, bu sistem idari ve siyasi yapıda bir takım köklü değişiklikleri de beraberinde getirmiştir. "Güçlü devlet, güçlü yönetim" hedefi ile açıklanan ve "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi" olarak isimlendirilen bu yeni sistemin en temel saç ayağını denge ve denetleme mekanizmaları oluşturmaktadır. Denge ve denetleme mekanizmaları, hükümet sistemlerinde kuvvetler ayrılığını sağlamak üzere etkili olan düzenlemeleri içermektedir. Devlet organlarının güçlü ve bağımsız olması, demokratik istikrarın da teminatıdır. Bu nedenle egemenliği kullanan organların işleyiş biçimi, bu organlar arasındaki yetki ve görev dağılımı, organların denetim şekilleri oldukça önemlidir. Denge ve denetleme mekanizmalarının hükümet sistemlerinde ne ölçüde var olduklarını inceleyebilmek için söz konusu hükümet sistemi üzerinde bir takım parametrelerin varlığının araştırılması gerekir. Bu çalışma "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi"ni denge ve denetleme mekanizmaları bağlamında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Çalışmada hükümet sistemleri ve bu sistemlerin denge ve denetleme mekanizmaları ile oluşturdukları yeni yönetim yapıları ele alınmaktadır. Hükümet sistemleri seçim zaman aralıkları, yürütmenin hangi sistem ile seçildiği, parti sistemi, sistemin denetim mekanizmaları ile yargı tarafsızlığı ve bağımsızlığı gibi unsurlar bakımından incelenmiştir. Parlamenter sistemlerde var olan yasama ve yürütme organlarının içiçe niteliğinin, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile kırılmakta olduğu, yeni sistemde gerek seçimlerin karşılıklı olarak yenilenmesine imkan veren uygulama gerekse her iki organın da milli irade tarafından seçilerek göreve gelmesi gibi unsurlarla denge ve denetim mekanizmasının kurulduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Denge, Denetleme, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi.

ABSTRACT

Constitutional amendment, approved by referendum carried out on the date of April 16, 2017, revealed a new government system in Turkey and this system has also brought with it several radical changes in administrative and social structure. Balance and Supervision Mechanisms form the most basic trivet of this system, described by the target of "Powerful State and Powerful Administration" and termed as Presidential Government System. Balance and supervision mechanisms include the arrangements that are effective to provide division of powers in government systems. That government bodies are powerful and independent is also assurance of democratic stability. Therefore, the forms

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Adalet Meslek Yüksek Okulu, serkek@erbakan.edu.tr

of the way the bodies using hegemony function, distribution of authorities and duties among these bodies, and ways of supervising these bodies are considerably important. In order to be able to examine at what extent balance and supervision mechanisms are present in government systems, it is necessary to study the presence of several parameters in the relevant government system. This study aims to evaluate Presidential Government System in the context of balance and supervision mechanisms. In the study, government systems and new administration structures these systems form by means of balance and supervision mechanisms are discussed. Government systems were examined in terms of elements such as intervals of election times, the fact that execution is elected by which system, system of political parties, supervision mechanisms of the system, and judicial impartiality and independence. It is seen that intertwining quality of legislation and execution bodies that are present in parliamentary systems is being broken by Presidential Government System and that balance and supervision mechanisms are established by means of the elements such as either application enabling to reciprocally renew elections or the fact that both bodies take office by being elected by national will.

Keywords: Balance, Supervision, Presidential Government System

BİR DİJİTAL DÖNÜŞÜM UYGULAMASI OLARAK YÜKSEKÖĞRETİMDE DİJİTAL DÖNÜŞÜM PROJESİ

THE DIGITAL TRANSFORMATION PROJECT IN HIGHER EDUCATION AS A DIGITAL APPLICATION OF TRANSFORMATION

**Mustafa KOCAOĞLU¹
Hikmet Selahaddin GEZİCİ²**

ÖZET

İnsanlık tarihinin çağlara ve birtakım gelişmelere bağlı olarak zamana dair sınıflandırmalara tabi tutulması aslında hep kendisi için daha iyisini bulma arayışının bir sonucudur. İlkel toplumdan tarım toplumuna geçerken birtakım bilgi ve yetiler edinilmiş ve birlikte yaşama kültürü inşa edilmiştir. Tarım toplumu, yaşamı daha iyi kılmak için birtakım teknolojik buluşlar gerçekleştirerek sanayi toplumuna evrilmiştir. Sanayi toplumu ise insanlık tarihi için çok köklü değişimleri beraberinde getirmiş ve daha çok bilgi üretilmesinin kapısını aralamıştır. Teknolojinin gelişimi bilgi toplumunu doğurmuş ve iletişim teknolojilerinin hızla yayılmasına yol açmıştır. İnsanoğlu şimdi neredeyse tüm olguların dijital ortama taşındığı yeni bir dönemin eşiğindedir. Dijital dönüşüm, organizasyonların daha etkin ve verimli işleyebilmesine yönelik olarak bilgi ve iletişim teknolojilerinin sunduğu imkânlardan, değişen toplumsal ihtiyaçlar çerçevesinde insan, iş süreçleri ve teknolojik unsurların bütüncül bir dönüşümü öngörmektedir. Türkiye’de de tüm dünyada olduğu gibi, dijital dönüşümü gerçekleştirmeye yönelik olarak özel sektörün yanı sıra, kamu sektörü tarafından da önemli adımlar atıldığı görülmektedir. Bu çerçevede Cumhurbaşkanlığı bünyesinde Dijital Dönüşüm Ofisi’nin kurulmuş olması, Türk Kamu Yönetimi’nin dijital dönüşüme ne kadar büyük bir önem atfettiğinin önemli bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Dijital dönüşümün başarıya ulaşmasında eylemsel düzlemde rol oynaması beklenen en önemli aktör ise üniversitelerdir. Üniversiteler, bir yandan söz konusu dönüşüme uyum gösterirken diğer yandan eğitim-öğretim faaliyetinde bulunan kitlenin de yeni gelişmelere uygun olarak donatılmasını sağlaması gerekmektedir. Bu bağlamda Yüksek Öğretim Kurumu, “Dijitalleşen YÖK” mottosuyla Yükseköğretimde Dijital Dönüşüm Projesini sekiz pilot üniversitede hayata geçirmiştir. Bu çalışmada da öncelikle kavramsal ve kuramsal olarak dijital dönüşüm ve yükseköğretimde dijital dönüşüm ele alınacaktır. Ardından, Türkiye’de hem genel olarak hem de yükseköğretim özelinde dijital dönüşüm ile ilgili olarak geçmişten bugüne gerçekleştirilen çalışmalar irdelenecektir. Son olarak ise Yükseköğretimde Dijital Dönüşüm Projesi çok yönlü biçimde ele alınacak ve belirlenen sekiz pilot üniversitede söz konusu projeye ilişkin mevcut durum değerlendirilerek geleceğe yönelik olarak çıkarımlarda bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Yükseköğretimde Dijital Dönüşüm, YÖK

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, kocaoglumustafa@gmail.com

² Sırnak Üniversitesi, salahaddin86@hotmail.com

ABSTRACT

The fact that the classification of history of mankind according to some historical developments and ages is actually the result of a search for better things. While passing from hunting community to agriculture society, some knowledge and skills were acquired and a culture of living together was built. Agricultural society was evolved into industrial society by making some technological inventions to make life better. Industrial society has brought with its radical changes in the history of mankind and has opened the door to producing more information. Technology development has given rise to the information society and has led to the rapid dissemination of communication technologies. Mankind is now on the verge of a new era in which almost all of the phenomena have been moved to the digital environment. Digital transformation envisages a holistic transformation of human, business processes, and technological elements within the framework of changing social needs from the opportunities offered by information and communication technologies to enable organizations to function more effectively and efficiently. It is seen that major steps are taken by the public and private sectors to realize the digital transformation in Turkey as well as all over the world. In this context, the establishment of the Digital Transformation Office of the Presidency can be considered as an important indicator of how much the Turkish public administration attaches importance to digital transformation. The most important element of the digital transformation to taken place in Turkey will undoubtedly be 'human'. It will be possible for individuals to adapt and make contribution to the digital transformation by having more knowledge and skills in this direction. The universities, which are expected to play an important role as an important actor in the success of the digital transformation in terms of action, need to adapt to the change as well as to equip the masses that they train in accordance with the new developments. In this context, the Higher Education Institution has implemented "the Digital Transformation Project in Higher Education" in the eight pilot universities with the motto '*Digitalizing YÖK*'. In this study, firstly conceptual and theoretical digital conversion and digital conversion in higher education will be taken into consideration. Then, studies carried out from past to present will be examined in Turkey, both in general and in higher education. Finally, the Digital Transformation Project in Higher Education will be discussed with its all aspects and made some evaluations.

Keywords: Digital Transformation, Digital Transformation In Higher Education, YÖK

DÖNÜŞÜM SÜRECİNDE KAMU İKTİSADİ TEŞEBBÜSLERİ, NEREYE?

STATE ECONOMIC ENTERPRISES IN THE TRANSFORMATION PROCESS, TO WHERE?

Prof. Dr. Ercan OKTAY¹
Araş. Gör. Erdal BİLGİÇ²
Araş. Gör. Selime YILDIRIM³

ÖZET

Kamu iktisadi teşebbüslerinin ortaya çıkışı, kapitalist sistemin sekteye uğradığı ve refah politikalarının uygulanmaya başladığı 19. Yüzyıl'a denk düşmektedir. Bu kuruluşlar, devlet tarafından örgütlenen işyerleri ve kurumları temsil ederken; bir yandan, sandıklar, kooperatifler gibi dönemin simge kuruluşları içinde yer almıştır. Osmanlı Devleti'nde de kamu iktisadi teşebbüslerine benzer kuruluşların tarihi daha gerilere gitse de dünyadaki gelişimine benzer bir seyir izlemiştir. Cumhuriyet'in kuruluşuyla birlikte, özellikle 1930'lu yıllarda devletçi politikaların benimsenmesi, kamu iktisadi teşebbüslerinin hem sayıca artışını hem de sundukları hizmetlerin genişlemesini beraberinde getirmiştir.

Türkiye'de ve dünyada 1980'li yıllarla özdeşleşen yeni dönem politikaları, kamu iktisadi teşebbüslerinin varlığını tartışmaya açmıştır. Bu dönemden sonra, hızlı bir özelleştirme politikası ile kamu iktisadi teşebbüsleri kamu yönetiminin "istenmeyen çocuğu" olmuştur. Burada kamu hizmetinin hantallığı, işletmelerin verimsizliği, istihdam fazlalığı ön plana çıkarılmıştır. 2000'li yıllarda da bu yaklaşım sürmeye devam etmiştir. Çalışma, 2000'li yıllarda kamu iktisadi teşebbüslerinin kamu yönetimindeki yerini konu etmektedir. Buradan hareketle, kamu iktisadi teşebbüslerinin kamu yönetimi örgütlenmesinde yer almasına rağmen, bu örgütlenmedeki "eğreti" duruşunun nedenleri gösterilecektir. Bu alana ilişkin pek çok çalışma bulunmakla birlikte, bu kuruluşlar sektör odaklı değil, genel anlamda ele alınacak ve kamu yönetimindeki dönüşümle birlikte örgütsel bağlamda değerlendirilecektir. Kamu yönetiminde, 2000'li yıllarla birlikte gerçekleşen dönüşümün yanında, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin muhtemel etkiler de çalışmaya konu edilecektir. Kamu iktisadi teşebbüsleri, günümüz sosyo-ekonomik örgütlenmesine uygun görülmesine de hala kamu yönetimi teşkilatında yer alan tüzel bir kişilik olması ve yakın dönemde kamu iktisadi teşebbüslerine ilişkin tartışmaların sürmesi, bir kez daha bu örgütleri gündeme getirmektedir. Çalışmanın tezi, kamu iktisadi teşebbüslerinin kamu yönetimindeki konumunun, kamu yönetimindeki dönüşümle yakından ilgili olduğudur. Çalışmada kamu iktisadi teşebbüslerine ilişkin mevzuat, rapor, planlardan faydalanılacak; özellikle yazılı basın başta olmak üzere görüş ve demeçler dikkate alınacaktır.

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yönetim Bilimleri A.B.D. ercanoktay@kmu.edu.tr

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yönetim Bilimleri A.B.D. erdabilgic@kmu.edu.tr

³Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yönetim Bilimleri A.B.D. selimeyildirim@kmu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Kamu İktisadi Teşebbüsleri, Kamu Yönetimi, Türkiye, Özelleştirme.

ABSTRACT

The emergence of state economic enterprises coincided with the 19th century, when the capitalist system was disrupted and welfare policies began to be implemented. On the one hand these organizations represent workplaces and institutions organized by the state; it has been among the symbolic institutions of the period such as fund and cooperatives. Although the history of institutions similar to state-economic enterprises in the Ottoman Empire went backward, it followed a similar way to the development of the world. With the establishment of the Republic of Turkey, the adoption of statist policies, especially in the 1930s, has led to both an increase in the number of state economic enterprises and the expansion of the services.

The new era policies identified with the 1980s in Turkey and in the world, has opened a debate on the existence of state economic enterprise. After this period, with a rapid privatization policy, state economic enterprises became "unwanted child/children" of public administration. Here, the deterioration of the public service, inefficiency of enterprises, surplus of employment was highlighted. This approach continued in the 2000s. The study deals with the role of state economic enterprises in public administration in the 2000s. From this point of view, the reasons of the "artificial" position of state economic enterprises in this organization, although it is included in the public administration organization, will be shown. Although there are many studies related to this field, these organizations will not be sector-oriented but will be handled in general and evaluated in the organizational context with the transformation in public administration. In addition to the transformation that took place in the public administration in the 2000s, the possible effects of the Presidential Government System will be the subject of the study. Although the enterprises are not considered suitable for today's socio-economic organization, the fact that they are still a legal entity in the public administration and that the discussions about the state economic enterprises continue in the recent period brings these organizations to the agenda once again. The thesis of the study is that the position of state economic enterprises in public administration is closely related to the transformation in public administration. In this study, legislation, reports and plans related to state economic enterprises will be utilized; opinions and statements, especially in the print media, will be taken into consideration.

Keywords: State Economic Enterprises, Public Administration, Türkiye, Privatization.

KAMU PERSONELİNİN ÖRGÜTSEL SİNİZM DÜZEYİ VE ÖRGÜTSEL SESSİZLİK İLE İLİŞKİSİ: EĞİTİM SEKTÖRÜ ÖRNEĞİ

ORGANIZATIONAL CYNICISM LEVELS OF PUBLIC STAFF AND IT'S RELATION ORGANIZATONAL SILENCE: EDUCATION SECTOR SAMPLE

Özlem ÇAKIR¹

ÖZET

Örgütsel sinizm, çalışanların kurumlarına ilişkin olarak hissettikleri olumsuz duygular ve bu duygulara bağlı olarak geliştirdikleri düşünceler ve davranış biçimlerini ele alan bir olgudur. Örgütsel sessizlik ise bireylerin örgütlerinde olan biten olay ve işlemlere karşı söylemsel ve davranışsal tepkiler vermeyişleri olarak ifade edilmektedir. Her iki tutum da olumsuz karakterde olup, personelin bireysel performanslarını düşürmekte, kurumların verimlilik düzeylerini azaltan bir etki yaratmaktadır. Araştırma konusu seçimindeki bilimsel merakın temelinde genel olarak kamu personelinin kamu hizmetini yerine getirirken, işine giderken olumsuz iş tutum ve davranışlarına sahip olmaları ve iş dışı özel yaşam alanlarında da benzer olumsuz duygularla hareket etmelerine ilişkin gözlemdir. Eğitim sektörü toplumda en önemli kamu hizmetlerinden biridir. Bu hizmetin sağlıklı bir şekilde sunulabilmesinin ön koşullarından biri personelin motivasyon ve moral düzeyinin yüksek olmasıdır. Örgütsel sinizm ve sessizlik ise bu durumun tersi bir ortam yaratma potansiyeli olan olgulardır.

Bildirinin amacı kamu personeli açısından örgütsel sinizm düzeyini ve boyutlarını tespit etmek, örgütsel sessizliğin nedenlerini saptamak, sinizmin düzeyi ile sessizlik nedenleri arasındaki ilişkiyi araştırmak, elde edilen bulgular doğrultusunda politika ve öneriler geliştirmektir. Araştırma yöntemi surveydir. Evren eğitim sektöründe örgütlü bir kamu sendikasının üyeleridir. Sendika üyelerinin katılımcı olarak tercih edilmesinin nedeni, personelin, kurum yöneticilerinden gelecek bir direktif veya onay ile ortaya çıkacak kaygıdan dolayı araştırma konusu sorulara samimi cevap veremeyecekleri varsayımıdır. Evren sayısı 46.975, örneklem sayısı 450 kişi olup, veri toplama süreci ulusal çapta devam etmektedir. 0.05 örnekleme hatası-güven aralığında 700 katılımcıya ulaşılması hedeflenmektedir. Araştırmada kullanılacak soru formu, Brandes, Dharwadkar ve Dean'in (1999) geliştirmiş olduğu örgütsel sinizm ölçeğinin Türkçe versiyonudur (Karacaoğlu ve İnce, 2012). Duygusal, düşünsel ve davranışsal olmak üzere üç boyut içermektedir. Örgütsel sessizlik nedeni soruları, Çakıcı (2017) tarafından geliştirilen örgütsel sessizlik ölçeğinden derlenmiştir. Ulaşılması beklenen bulgular eğitim sektöründe görev yapan kamu personelinde sinizm düzeylerinin her üç boyutta da yüksek olduğu ve örgütsel sessizlik nedenleri ile yüksek bir korelasyona sahip olduğudur.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel Sinizm, Örgütsel Sessizlik, Kamu Personeli, Eğitim Sektörü

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ozlem.cakir@deu.edu.tr

ABSTRACT

Organizational cynicism is a phenomenon that deals with the negative feelings that employees feel about their institutions and the thoughts and behaviors they develop based on these feelings. Organizational silence, on the other hand, is expressed as the fact that individuals do not give discursive and behavioral reactions to the events and processes in their organizations. Both of these attitudes are negative and decrease the individual performance of the personnel and create an impact that reduces the productivity levels of the institutions. On the basis of the scientific curiosity in the selection of the research topic, it is based on observation that public personnel have negative work attitudes and behaviors while performing public service, going to work and acting with similar negative feelings in non-business private living areas. The education sector is one of the most important public services in the society. One of the prerequisites for providing this service in a healthy way is the high level of motivation and morale of the personnel. Organizational cynicism and silence, on the other hand, are the phenomena that have the potential to create an opposite environment. The aim of the paper is to determine the level and dimensions of organizational cynicism in terms of public personnel, to determine the causes of organizational silence, to investigate the relationship between the level of cynicism and the reasons for silence, and to develop policies and recommendations in line with the findings. The research method is survey. The population is a member of an organized public trade union in the education sector. The reason why union members are preferred as participants is the assumption that staff cannot answer sincerely to the questions because of the concern that will arise with a directive or approval from the managers of the institution. The population is 46,975 and the sample size is 450, and the data collection process is ongoing at national level. It is aimed to reach 700 participants in the 0.05 sampling error-confidence interval. The questionnaire to be used in the study is the Turkish version (Karacaoğlu and İnce, 2012) of the scale of organizational cynicism developed by Brandes, Dharwadkar and Dean (1999). It includes three dimensions: emotional, cognitive and behavioral. The questions of cause of organizational silence were compiled from the scale of organizational silence developed by Çakıcı (2017). The expected findings are that cynicism levels of public personnel working in education sector are high in all three dimensions and have a high correlation with the causes of organizational silence.

Keywords: Organizational Cynicism, Organizational Silence, Public Personnel, Education Sector

**CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDEKİ YAPILANMANIN
KURUMSAL MANTIĞININ KURUMLARA YANSIMASI: DEVLET PERSONEL
BAŞKANLIĞI ÖRNEĞİ**

**THE REFLECTION OF THE INSTITUTIONAL LOGIC ON INSTITUTIONS IN
THE SYSTEM OF THE PRESIDENCY OF THE REPUBLIC: THE CASE OF
STATE PERSONNEL PRESIDENCY**

Ayşegül SAYLAM¹

ÖZET

Bir kuruluşun içinde bulunduğu kurumsal çevrede kök salması için o çevrede meşruiyete sahip olması, diğer bir deyişle kurumsal çevrenin unsurları tarafından kabul görmesi gerekir. Bunu başarabilmiş bir örgütsel yapının aynı zamanda bu meşruiyete dayanak teşkil eden bir kurumsal mantığa sahip olması gerekir. Kurumsal mantık kurumsal çevrenin zaman içinde yaşadığı dönüşümlere uyum sağlayarak evirilebilir. Bu durumu Cumhuriyet tarihimiz boyunca gözlemleyebileceğimiz birçok örnek de mevcuttur. Son dönemde Türkiye'nin idari yapısında ve kamu yönetiminin işlevlerinde köklü değişikliklere yol açan bir dönüşüm gerçekleşmiştir. Bu dönüşümü kısaca 'Cumhurbaşkanlığı Sistemi' olarak adlandırabiliriz. Yeni sistem, belli bir kurumsal mantık ekseninde yapılandırılmış ve bu mantık, sistemin kurumlarına da yansıtılmıştır. Kurumsal varlığı çok eski tarihlere kadar uzanan, kamu personeli ile ilgili işleri yürütmek üzere 1960 yılında kurulmuş olan ve 1984 yılında Devlet Personel Başkanlığı olarak yeniden yapılandırılan kurumsallaşmış kamu kurumunun gerçekleşen dönüşüm neticesinde tüzel kişiliği sona ermek üzeredir. Bu çalışmada, işlevleri açısından 'Türk Kamu Personel Sistemi'nde önemli bir yere sahip olan bu kurumun, sistemin kurumsal mantığı ekseninde yeni sistemde nerede konumlanacağı, nasıl dönüşeceği ve ne şekilde tezahür edeceği sorgulanmaktadır. Bu çerçevede, kurumun örgütsel varlığı ve yerine getirdiği işlevler açısından geçmişten günümüze ne değişiklikler yaşandığı ve yeni sistemde kurumun örgütsel varlığının hangi yapı içerisinde evrileceği ve/veya kendisine yer bulabileceği sorusuna yanıt aranmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Devlet Personel Başkanlığı, Kurumsal Mantık

ABSTRACT

In order for an organization to take root in its institutional environment, it must have legitimacy in that environment. In other words, it must be approved by the elements of the institutional environment. An organizational structure capable of achieving this must also have an institutional logic that underpins this legitimacy. Institutional logic can evolve by adapting to the transformations of the institutional environment over time. There are also many examples that can be observed during the Republic Period. Recently, a transition that led to

¹Dr. Öğretim Üyesi, Hacettepe Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, aysegulk@hacettepe.edu.tr

fundamental changes in Turkey's administrative structure and functions of public administration has been realized. We can briefly call this transformation as the "The System of the Presidency of the Republic". The new system is structured on a certain institutional logic and this logic is reflected to the institutions. The legal entity of this institutionalized public institution, whose institutional logic dates to ancient times, was established in 1960 to carry out the works related to public personnel and restructured as the State Personnel Presidency in 1984, is about to end. In this study, it is questioned where both functions and institutional form of this institution, which has an important place in the Turkish Public Personnel System, will be located, transformed and manifested within the institutional logic of the new system. In this framework, it is sought to answer the question of what changes have taken place from the past to the present in terms of the organizational existence of the institution and the functions it performs and in which structure the organizational existence of the institution will evolve and/or find its place in the new system.

Keywords: Institutional Logic, The System of the Presidency of the Republic, State Personnel Presidency

YEREL YÖNETİMLERDE AKTİF YURTTAŞ KATILIMININ SOSYOEKONOMİK FAKTÖRLER BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ: BEŞİKTAŞ VE SULTANBEYLİ ÖRNEKLERİ

EVALUATION OF ACTIVE CITIZEN PARTICIPATION IN LOCAL GOVERNMENTS IN THE CONTEXT OF SOCIOECONOMIC FACTORS: BESIKTAS AND SULTANBEYLİ SAMPLES

Mahmut Hüdayi ÖZGÜL¹

ÖZET

Siyasal katılım demokratik sistemler için var olması gereken temel bir olgu olarak kabul edilmektedir. Bu kavramla ilgili yapılan çalışmalar çok yeni olmamakla birlikte demokratik yaklaşımların etkisini korumasından dolayı güncelliğini korumaktadır. Bundan dolayı da siyasal katılım önemini korumaya devam etmektedir.

Demokrasi en genel haliyle "halkın yönetimi" olarak tanımlanmaktadır. Bu noktada katılım temel belirleyici bir olgu olarak kabul edilmektedir. Demokrasilerde yurttaşların kendilerini yönetmeleri siyasal katılımın en yaygın yansıması olan oy verme davranışı ile gerçekleşmektedir. Oy vermek demokrasinin hayat bulması için gereken temel koşuldur. Aynı zamanda yönetimlerin meşruiyetinin sağlanması bakımından da vazgeçilmezdir. Bununla birlikte günümüzde sadece oy vermek katılım için yeterli kabul edilmemektedir. Katılımcı demokrasi yaklaşımı çerçevesinde kavramın kapsamının geniş tutulması gerektiği savunulmaktadır.

Siyasal katılımın uygulanabileceği en uygun yönetsel birimler olarak yerel yönetimler ön plana çıkarılmaktadır. Yerel yönetimlere verilen bu önem kendisini kavramsal düzeyde yerel demokraside ve katılımcı demokrasi yaklaşımlarında göstermektedir. Ancak siyasal katılımın yerel yönetimlerde etkin olabilmesi yurttaşların katılımıyla ve katılımcı anlayışı benimsemeleri ile mümkün olabilmektedir. Bu bağlamda çalışmada oy verme davranışı dışında, yurttaşların aktif katılım sağlayabilecekleri 5393 Sayılı Belediye Kanunu kapsamında düzenlenen katılım mekanizmalarına yönelik tutum ve eğilimler de çalışmanın kapsamına dâhil edilmiştir. Her bir yurttaşın siyasal katılıma yaklaşımı ise farklılıklar göstermektedir. Bu noktada sosyoekonomik faktörler yurttaşların siyasal katılım davranışını etkilemesi açısından belirleyici bir etmen olarak kabul edilmektedir.

Bu çalışmada siyasal katılım kavramının analizi farklı sosyoekonomik düzeylere sahip olan İstanbul'un Beşiktaş ve Sultanbeyli ilçelerinde ikamet eden yurttaşlardan elde edilen veriler çerçevesinde gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Elde edilen verilerle sosyoekonomik faktör değişkenlerinin etkisinin değerlendirilmesinin amaçlandığı bu çalışmada, veriler anket yöntemiyle toplanarak SPSS 21 programı ile analiz edilmiştir. Yurttaşların oy verdiği ancak aktif katılım davranışlarında bulunmadığı gözlemlenmiştir. Çalışmada elde edilen sonuçların tartışılması hedeflenmektedir.

¹ Araştırma Görevlisi, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, mahmuthudayiozgul@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Siyasal Katılım, Yerel Yönetimler, Yurttaş, Katılımcı Demokrasi, 5393 Sayılı Belediye Kanunu.

ABSTRACT

Political participation is accepted as a principal fact that should exist for democratic systems. Although the studies on this concept are not very new, they remain up-to-date because of the effect of democratic approaches. Therefore, political participation continues to be important.

Democracy is generally defined as "the administration of the people". At this point, participation is accepted as a principal determinant. In democracies, citizens' self-governance is achieved through voting behavior, the most common reflection of political participation. Voting is the basic condition for a democracy to come to life. It is also indispensable in ensuring the legitimacy of the administrations. Today, however, voting is not considered sufficient for participation. It is argued that the scope of the concept should be kept wide within the framework of participatory democracy approach.

Local governments are emphasized as the most appropriate administrative units where political participation can be applied. This importance given to local governments manifests itself in conceptual level in local democracy and participatory democracy approaches. However, political participation can be effective in local administrations with the participation of citizens and adopting participatory consciousness. In this context, in addition to the voting behavior, attitudes and tendencies towards the participation mechanisms regulated within the scope of Municipal Law No. 5393, in which citizens can actively participate, are also included in the scope of the study. The approach of each citizen to political participation varies. At this point, socioeconomic factors are accepted as a determinant factor in affecting citizens' political participation behavior.

In this study, the analysis of the concept of political participation has been tried to be carried out within the framework of the data obtained from citizens living in Besiktas and Sultanbeyli districts of Istanbul with different socioeconomic levels. In this study, which was aimed to evaluate the effect of socioeconomic factor variables with the data obtained, the data were collected by questionnaire method and analyzed with SPSS 21 program. It was observed that citizens voted but did not participate actively. The aim of this study is to discuss the results.

Keywords: Political Participation, Local Governments, Citizen, Participatory Democracy, Municipal Law No. 5393.

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE AR-GE ODAKLI KALKINMA ANLAYIŞI

R&D ORIENTED DEVELOPMENT APPROACH IN PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM

Arş. Gör. İlkay Tosun¹

ÖZET

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte Kalkınma Bakanlığı kapatılarak, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın bünyesine aktarılmıştır. Bu kurumsal birleşme yeni sistemin kalkınma yaklaşımını ortaya koymaktadır. Kalkınmaya dönük hizmet alanı, sanayi ve teknoloji alanları bağlamında ele alınan bir temelde kurumsallaşmıştır. Kalkınma, toplumsal-bütüncül anlayıştan sanayi ve teknoloji temelli anlayışa yaklaşmıştır. Kalkınmanın sanayi ve teknoloji alanları ile örgütlenmesi Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile gerçekleşse de iki alanın ortaklığı daha eskidir. Henüz 2012 yılında Kalkınma Bakanlığı ile Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ortak bir protokole imza atarak işbirliği yapma kararı almışlardır. Protokol, Kalkınma Bakanlığı'nın araştırma ve deneysel geliştirme (AR-GE) faaliyetleri için ihtiyaç duyduğu bilgi sistemlerinin Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın katkılarıyla geliştirilmesini düzenlemektedir. Bu protokolden altı yıl sonra iki kurum tek bir çatı altında toplanmıştır. Devletlerin kalkınma anlayışı zaman içinde ekonomik ve siyasi görünümün yönetsel mekanizmayı biçimlendirmesine göre değişmektedir. Uzun vadeli ve bütüncül planlama anlayışından stratejik planlamaya geçişin yeni bir aşaması olarak AR-GE odaklı politikalar ön plana çıkmaktadır. Böylelikle kalkınmanın maliyetine ve politika kararının uygulanma öncesi sürecine odaklanılmaktadır. Bu çalışmanın temel savı, kalkınmanın yeni görünümünün AR-GE odaklı bir anlayış ekseninde gerçekleştiğidir. Bir OECD kavramı olan AR-GE, "ürün veya süreç üzerinde ek teknik iyileştirmeler yapmak amaçlandığında yapılan iş" olarak tanımlanmaktadır. Yeni sistemde stratejik planlama için önemli bir işlev olarak öne çıkan AR-GE faaliyetlerinin başta Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı olmak üzere kamu örgütlerinde konumlanması çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu çalışma Frascati, Oslo ve Canberra Kılavuzları referans alınarak gerçekleştirilen AR-GE faaliyetleri üzerinden yeni sistemdeki kalkınma anlayışını analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Kalkınma, Araştırma Ve Geliştirme (AR-GE), Stratejik Planlama

ABSTRACT

The Ministry of Development was closed and transferred to the Ministry of Industry and Technology with the Presidential Government System. This institutional merger reflects the development approach in the new system. Development is based on economic approach instead of social- holistic approach. The predecessors of this merge are in 2012; two ministries signed a research

¹ Araştırma Görevlisi, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, tosuni@ankara.edu.tr

and experimental development (R&D) based agreement. The Protocol regulated the improving of the information systems required by the Ministry of Development for R&D activities with the contribution of the Ministry of Science, Industry and Technology. Six years after this protocol, two institutions were gathered under one roof. The understanding of development in the countries changes over time depending on the economic and political framework shaping the administrative mechanism. R & D-oriented policies come to the forefront as a new stage of transition from long-term and holistic planning to strategic planning. Thus, it focuses on the cost of development and the pre-implementation process of the policy decision. The main argument of this study is that the new view of development takes place on the axis of R&D focused approach. R&D, an OECD concept, refers to innovative activities undertaken by corporations or governments in developing new products or services, or improving existing one. The subject of the study is the positioning of R&D activities, which are prominent in the new system. This study aims to analyze the approach of development through R&D activities based on Frascati, Oslo and Canberra Guidelines.

Keywords: Presidential Government System, Development, Research and Development (R&D), Strategic Planning

**6360 SAYILI KANUNLA BİRLİKTE KÖY'DEN MAHALLE'YE DÖNÜŞÜMÜN
YEREL HİZMETLERE ETKİSİNİN MUHTARLAR ÜZERİNDEN İNCELENMESİ:
KONYA ÖRNEĞİ**

**EXAMINATION OF THE EFFECT OF TRANSFORMATION FROM VILLAGE TO
NEIGHBORHOOD ON LOCAL SERVICES WITH THE LAW NUMBER 6360:
THE CASE OF KONYA PROVINCE**

**Sevcan Güleç SOLAK¹
Yasin ŞEKER²
Mustafa ÇAMLI³**

ÖZET

Köyler, tarih sahnesine insanların birlikte yaşama ihtiyacının bir sonucu olarak ortaya çıkmış, en küçük yerleşim birimlerinden birisidir. Ülkemizde yasal anlamda köylerin mevcut durumunu etkileyen önemli değişikliklerden biri, 2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı kanundur. Bu kanunla birlikte büyükşehir belediye sayısı artmış ve büyükşehir belediye sınırları, il mülki sınırlarıyla eşitlenmiştir. Büyükşehir sınırları içerisinde yer alan il özel idarelerin, beldelerin ve köylerin tüzel kişilikleri kaldırılmıştır. Ayrıca tüzel kişilikleri kaldırılan belde ve köylerin yerlerine mahalleler kurulmuştur.

Yaşanan bu değişiklikten hareketle hazırlanan çalışmanın amacı, 6360 sayılı kanun sonucu köyden mahalleye dönüşen yerleşim yerlerindeki yerel hizmetlerde ve bu hizmetlerle ilgili algıda bir değişimin olup olmadığının tespit edilmesidir. Çalışmanın ilk bölümünde, köyle ilgili kavramsal ve yasal süreçler kısaca ele alındıktan sonra, 2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı kanunla büyükşehirlerde köyden mahalleye dönüşümün mevcut ve olası etkileri ortaya konulmuştur. Çalışmanın ikinci bölümünde ise, bu değişimin, dönüşüm sürecini yaşayan köylerin muhtarlarının gözünden yerel hizmetlere ve gündelik hayata nasıl yansıdığı ele alınmıştır. Çalışmada, nitel araştırma tekniklerinden biri olan yarı yapılandırılmış mülakat tekniği kullanılmıştır.

Bu kapsamda araştırmanın örnekleme, Konya Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı olan köyden mahalleye dönüşen ve basit tesadüf örnekleme yöntemiyle tespit edilecek olan, hem bir önceki dönem hem de mevcut muhtarlar olmuştur. Çünkü köy veya muhtarlarının yerel hizmetlerin tespit edilmesinde ve sunulmasında aracı konumu, hem köy ve hem demahalle de yerel otoriteyi temsil ediyor olması ve hizmetleri hem hemşeri hem de yönetici olarak yakından gözlemliyor olmasından kaynaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Köy, Muhtarlık, Mahalle, 6360 Sayılı Kanun, Konya Büyükşehir Belediyesi

¹Dr. Öğr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü / Faculty Member, PhD, Department of Public Administration of Faculty of Economics and Administrative of Karamanoğlu Mehmetbey University, gulecsevcan@kmu.edu.tr.

²Y.L.Öğrencisi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi / Postgraduate of Department of Public Administration of Social Science Institute of Karamanoğlu Mehmetbey University, sekeryasn@gmail.com.

³Y.L.Öğrencisi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi / Postgraduate of Department of Public Administration of Social Science Institute of Karamanoğlu Mehmetbey University, mstfcm100@gmail.com.

ABSTRACT

Villages are one of the smallest settlements that emerged on the stage of history as a result of people's need to live together. One of the important changes affecting the current legal status of the villages in our country is the Law Number 6360, which was enacted in 2012. By this law, the number of metropolitan municipalities increased, and the boundaries of metropolitan municipal were equalized with the provincial territorial boundaries. The legal entities of the special provincial administrations, towns, and villages within the metropolitan borders were abolished. In addition, neighborhoods were established instead of the towns and the villages of which legal entities were abolished.

The aim of this study prepared by this change is to determine whether there has been a change in the local services and the perception of local services in the settlements that have been turned from village to neighborhood as a result of the Law Number 6360. In the first chapter of the study, after discussing the conceptual and legal processes related to the village briefly, the current and possible effects of the transformation from village to neighborhood in the metropolitan cities were put forward by Law Number 6360 that was introduced 2012. In the second chapter of the study, how this change is reflected in local services and daily life from the eyes of the neighborhood representatives (*muhtars*) of the villages that experience the transformation process. Under the study, the scientific technique of semi-structured interview, one of the qualitative research techniques, has been used.

In this context, the sample of the research has been both the previous and current neighborhood representatives determined by the method of simple random sampling in where were transformed from the village to the neighborhood of Konya Metropolitan Municipality. Because the mediatory position of villages and its legal representatives in the determination and delivery of local services stems from the fact that they represent the local authority in both village and neighborhood and monitor the services closely as a citizen and an administrator.

Keywords: Village, Neighborhood Unit (Mukhtarship), The Law Number 6360, Konya Metropolitan Municipality

YERELLEŞME VE MERKEZİLEŞME TARTIŞMALARI KAPSAMINDA YEREL YÖNETİMLERLE İLGİLİ YAPISAL VE İŞLEVSEL GELİŞMELER

STRUCTURAL AND FUNCTIONAL DEVELOPMENTS REGARDING LOCAL GOVERNMENTS UNDER LOCALIZATION AND CENTRALIZATION DISCUSSIONS

Şafak KAYPAK¹
Muzaffer BİMAY²

ÖZET

Dünyada ve Türkiye’de artan nüfus oranlarına bağlı olarak kentleşme oranının artması, kentlerde eğitim, sağlık, altyapı ve demokratik siyasetin yoėunlaŐması bir yandan kamu hizmetlerinin nitelik ve nicelik olarak arttırmıŐ, diğer yandan kamu hizmetlerinin sunumunda ve kamusal kaynakların kullanımında yerel yönetimlerin ağırlığını arttırmıŐtır. Küreselleşme ve buna bağlı olarak yeni sağın dünyada yükseliŐine bağlı olarak yerelin ve yerel kimliklerin ön plana çıkması, teknolojidaki ilerlemeler, çevre sorunlarına olan ilgi, Avrupa Birliği gibi uluslararası kuruluşların etkileri yerel yönetim alanında yapısal ve işlevsel dönüşümü zorunlu kılmıştır. Ancak farklı kimlikleri içinde barındıran ulus devlet yapısının taşıdığı güvenlik kaygıları, Ortadoğu’da yaşanan gelişmelere bağlı ortaya çıkan uluslararası göçler ve içerde yaşanan askeri darbeler, Tanzimat’tan beri sürdürülmeye çalışılan reform çabalarını merkezizetçi yapının gölgesinde bırakmıştır.

Yerel yönetimler, yerel ihtiyaçları karŐılayan halka en yakın yönetsel birim olmasına rağmen görev, yetki ve kaynak dağılımı konusunda merkezi yönetimin güdümünden kurtulamaması, merkezileşme ve yerelleşme tartışmalarını sürekli gündemde tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Türk modernleŐme süreci içerisinde yerel yönetimler alanında yapılan yapısal ve işlevsel reformların yerelleşme ve merkezileşmeye olan etkilerini araştırmaktır. Çalışmada yerli ve yabancı literatür taraması yapılarak yapılan reformların amaca uygunluğu ve gelinen sürecin bir fotoğrafı ortaya konulmaktadır. Elde edilen bulgular çerçevesinde yerel ve merkez ilişkisinde görev ve yetki paylaşımı konusunda evrensel uygulamalar kapsamında öneriler geliştirmek ve akademik çalışmalara katkı sağlamak çalışmanın önemli hedefleridir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Yerelleşme, Merkezileşme

ABSTRACT

In crease the rate of urbanization due to increasing population rate in the world and Turkey, education in urban areas, health care, on the one hand the intensification of infrastructure and democratic politics have increased the quality and quantity of public services, on the other hand has increased the weight of local governments in the provision of public services and the use of public resources. Due to globalization and consequently the rise of the new right in the

¹Doç. Dr., Mustafa Kemal Üniversitesi, skaypak@gmail.com

²Dr. Öğr. Gör., Batman Üniversitesi, muzafferbimay@gmail.com

world, local and local identities come to the fore, advances in technology, interest in environmental problems, and the effects of international organizations such as the European Union necessitated structural and functional transformation in the field of local government. However, the security concerns of the nation-state structure with different identities, the international migration due to the developments in the Middle East and the military coups within the country have left the reform efforts that have been tried to be carried out since the Tanzimat period in the shadow of the centralist structure.

Although local governments are the closest administrative unit to meet local needs, central government management disagreements on centralized management of duties, powers and resources keep the discussions on centralization and localization on the agenda. The aim of this study is to investigate the effects of structural and functional reforms on localization and centralization in local governments. In this study, a picture of the progress of the reforms and the appropriateness of the reforms made by domestic and foreign literature is presented. Within the framework of the findings, it is important objectives of the study to develop suggestions and contribute to the academic studies in the context of universal practices in the sharing of duties and powers in the relationship between the local and the center.

Keywords: Local Governments, Localization, Centralization

**AVRUPA BİRLİĞİ'NE UYUM SÜRECİNDE TÜRKİYE'NİN ENERJİ
POLİTİKALARININ ÇEVRE SORUNLARI BAĞLAMINDA
DEĞERLENDİRİLMESİ**

**EVALUATION OF ENVIRONMENTAL ISSUES IN THE CONTEXT OF
TURKEY'S ENERGY POLICY IN THE ADAPTATION PROCESS TO THE
EUROPEAN UNION**

**Aziz BELLİ¹
Abdullah AYDIN²**

ÖZET

Çevre sorunlarının ortaya çıkışı ve dünya gündeminde önemli bir yer edinmesinin en önemli sebeplerinden birisi sanayi devrimi ve öngörülemez olan nüfus artışıdır. Bu iki etkenin bir sonucu olan kentleşmede çevre sorunlarının bir diğer nedenidir. Bu etkenlerin çevre sorunlarını ortaya çıkarmasında kullanılan enerji kaynakları önemli bir etkiye sahiptir. Sanayi devrimi ile ilk olarak buhar gücünün kullanılabilmesi için kömür, linyit gibi sera gazı salınımı artıran doğal kaynaklar kullanılmıştır. Teknolojik gelişme ile birlikte bu kaynaklar yerini petrol ve elektrik enerjisine bırakmıştır. Ancak fosil kaynaklı yakıt olarak nitelendirilen kömür ve petrolün enerji politikasında önemli bir yeri bulunmaktadır. Enerjide dışa bağımlı olmak istemeyen ülkeler hem fosil yakıtlı hem de nükleer kaynaklı enerji kaynaklarına yönelmektedir. Bununla birlikte yeşil enerji olarak nitelendirilen yenilebilir enerji yeni bir enerji kaynağı sera gazı salınımı azaltmada işlevsel özellikler barındırmaktadır.

Enerji tüketimi noktasında sera gazı salınımı azaltılması taahhüdü AB'nin hem 2020 hem de 2030 hedeflerinde yer almıştır. Bu kapsamda aday ülkelerin çevre politikalarını belirlerken sera gazına sebep olan önemli enerji kaynaklarının yerine yeşil ve yenilebilir enerji kaynakları alması gerektiğini belirtmektedir. Bu çalışmanın amacı; AB'nin enerji politikalarının belirlenmesine çevre unsurunun ne oranda dikkate alındığının belirlenmesi ve AB'ye aday ülke olan Türkiye'nin çevre faslında enerji kaynaklarının yerinin ne olduğunun ortaya konulması ve sorun teşkil eden alanların belirlenerek bunlara ilişkin öneriler sunulmasıdır. Bu amacı gerçekleştirmek üzere yerli ve yabancı literatürden faydalanılacak olup, AB ilerleme raporları, Katılım Ortaklığı Belgesi, Müzakere Çerçeve Belgesi gibi temel belgeler incelenecektir. Bu kapsamda öncelikle çevre, çevre sorunları kavramları açıklanarak enerji politikasında çevrenin yeri ve önemi ortaya konulacaktır. Daha sonra AB'nin enerji politikası çevre sorunları bağlamında irdelenecek ve Türkiye'nin çevre ve enerji açısından uyumu incelenerek, çeşitli öneriler sunulacaktır. Böylece çalışma sonucunda Türkiye'nin enerji politikasının çevre sorunlarına yaklaşımı ortaya konularak AB tam üyelik sürecinde varsa engeller üzerinde durulmuş olunacaktır.

Anahtar Kelimeler: AB, Türkiye, Çevre, Çevre Sorunları, Enerji Politikası

¹ Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölümü, azizdarende@hotmail.com, Dr. Öğr. Üyesi

² Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü,abdullahaydin01@hotmail.com, Dr. Öğr. Üyesi

ABSTRACT

One of the most important reasons for the emergence of environmental problems and an important place on the world agenda is the industrial revolution and the unpredictable population growth. It is another cause of environmental problems in urbanization, which is a result of these two factors. The energy resources used to reveal environmental problems of these factors have a significant effect. With the industrial revolution, natural resources such as coal and lignite were used to increase the emission of greenhouse gases. Together with technological development, these resources have been replaced by petroleum and electrical energy. However, coal and oil, which is described as fossil fuel, have an important place in energy policy. Countries that do not want to be dependent on foreign sources in energy are turning to both fossil fuel and nuclear sources. However, renewable energy, which is described as green energy, is a new energy source and has functional features in reducing greenhouse gas emissions.

The commitment to reduce greenhouse gas emissions at the point of energy consumption is included in both the EU's 2020 and 2030 targets. In this context, it is stated that candidate countries should buy green and renewable energy sources instead of important energy sources that cause greenhouse gas when determining environmental policies. The aim of this study; determining whether considering to what extent the environmental factors determining the EU's energy policy and EU candidate countries to put forward what is a place of energy resources in the environment chapter in Turkey and determining the areas that constitute the problem is presented proposals on them. In order to realize this aim, domestic and foreign literature will be utilized and basic documents such as EU progress reports, Accession Partnership Document and Negotiation Framework Document will be examined. In this context, firstly the concepts of environment and environmental problems will be explained and the place and importance of the environment in energy policy will be revealed. Then the EU's energy policy will be examined in the context of environmental issues and examining Turkey's compliance in terms of environment and energy, will be offered several suggestions. Thus, the study results in putting forward its approach to environmental problems of Turkey's energy policy will be focused on the obstacles that exists in the EU full membership process.

Keywords: EU, Turkey, Environment, Environmental Issues, Energy Policy

TÜRK KAMU YÖNETİMİNDE DANIŞMANLIK: CUMHURBAŞKANLIĞI DANIŞMANLARI VE POLİTİKA KURUL ÜYELERİ ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

ADVISORY IN TURKISH PUBLIC ADMINISTRATION: ASSESSMENT ON THE PRESIDENCY ADVISORS AND POLICY COMMITTEE MEMBERS

Osman Kürşat ACAR¹

ÖZET

Danışmanlık Türk Kamu Yönetim tarihi için hep önemli olagelmış bir müessesedir. Bugün için kelime ve algı olarak oldukça önem atfedilen danışmanlık olgusu, uygulamada ise atfedildiği öneme göre farklılıklar gösterebilmektedir. Başta kamuda kapatılan APK'lar, (Araştırma Planlama ve Koordinasyon) Milletvekili danışmanları, Belediye başkan danışmanları olmak üzere uygulama farklılıkları görülebilmektedir. Danışmanlık konusu özellikle kamu yönetimi alanında daha çok ön plana çıkan bir kavram olsa da özel sektörde farklı şekillerde uygulanabilmektedir. Kelime anlamı olarak doğru kararlar alabilmek, sorunları çözebilmek için ortaya konulan önerilerden birini tercih etmek, en ideal çözüm önerisine ulaşmak için deneyimli, bilgin, uzman kişi ve kurumlardan görüş, öneri, bilgi alma işidir. Bu alışveriş sürecine danışmanlık denilmektedir.

Bu çalışma ile danışmanlık olgusunun Türk Kamu Yönetim Tarihinde ve günümüzde nasıl ele alındığı, uygulandığı literatüre yansıdığı şekli ile genel olarak incelenecektir. Ardından ülkemizde Nisan 2017 tarihinde Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte Cumhurbaşkanlığı'nda ki danışmanlık müessesesi Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanı ve Cumhurbaşkanlığı Danışmanları ve Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları olarak yeni şekillendiği hali ile incelenecektir. İçerik analizi olarak Cumhurbaşkanlığı danışmanları ve Politika Kurulu üyelerinin özgeçmişleri üzerinden incelemeler yapılacaktır. Sayıları değişmekle birlikte 40'a yakın Cumhurbaşkanlığı danışmanı ve 76 politika kurulu üyesi olmak üzere 116 civarında kişinin özgeçmişleri analiz edilecektir. Danışmanların ve politika kurulu üyelerinin özgeçmişleri bu kişilerin meslekleri, yaşı, ulusal ve uluslararası deneyimleri, siyasi geçmişleri, eğitimleri, politika kurullarınca yapılan toplantılar vb. konular üzerinden incelenecektir. Dünya uygulamaları ile kıyaslandıktan sonra sistemin genel durumu üzerine değerlendirmeler ile literatüre katkı sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Danışmanlık, Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları, Cumhurbaşkanlığı Danışmanları

¹ Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İnsan Kaynakları Yönetimi, osmanacar@sdu.edu.tr

ABSTRACT

Advisory has always been an important institution for the history of Turkish Public Administration. The fact of advisory, which can be said to be attributed importance as word and perception for today, may vary according to the importance attributed than in practice. Differences in implementation can be seen, particularly in RPCs, which are closed in the public sector (Research Planning and Coordination), deputy advisors and mayor consultants. Although the subject of advisory is a more prominent concept especially in public administration, it can be applied in different ways in private sector. The meaning of the word advisory is making the right decisions, choosing one of the suggestions put forward to solve the problems, getting the most ideal solution proposal from experienced, scholar, expert people and institutions to get opinions, suggestions, information. This process is called advisory.

In this study, it is analyzed how advisory applied in the history of Turkish Public Administration and how it is reflected in the literature. Then, with the Presidential Government System in April 2017, the Presidential Advisory and Presidential Policy Boards will be examined. The content analysis will be conducted on the CVs of the Presidential Advisors and Policy Committee members. Although the numbers vary, the CVs of around 116 people will be examined, including 40 presidential advisors and 76 policy board members. The resumes of the advisors and policy committee members will be examined including the professions, age, national and international experiments, political backgrounds, training, meetings of policy committees, etc. topics. After comparing applications with other countries, evaluations on the general condition of the system will be made within the framework of literature.

Keywords: Advisory, Presidential Policy Boards, President Advisors

DIŞ DEĞERLENDİRME RAPORLARI KAPSAMINDA İÇ DENETİMİN DÜNÜ, BUGÜNÜ VE GELECEĞİ ÜZERİNE BİR ANALİZ

AN ANALYSIS ON THE PAST, PRESENT AND FUTURE OF INTERNAL AUDIT IN THE SCOPE OF EXTERNAL EVALUATION REPORTS

**Doç. Dr. İsmail SEVİNÇ¹
Dokt. Abdullah DEMİREL²**

ÖZET

Kamu yönetiminde denetim anlayışındaki gelişmeler son yıllarda farklılık göstermiş, kamu kurum ve kuruluşları dış denetimin yanı sıra iç denetim kavramı ile de tanışmışlardır. Kamu idareleri bünyesinde yer alan teftiş birimlerinden farklı olarak ortaya çıkan iç denetim, kaynakların etkili, ekonomik ve verimli kullanılmasının yanı sıra tüm iş ve işlemlerde risk esaslı denetim anlayışını benimsemiştir. 5018 sayılı Kanunla Türk kamu yönetimi sistemine giren iç denetim sistemi köklü bir geçmişe sahip olmadığından kamu kurumlarında istenilen olgunluğa ulaşamadığı yapılan denetimlerde ve denetimler sonrası hazırlanan raporlardan anlaşılmaktadır. Kamu idarelerindeki iç denetimin durum analizi ve etkinliğine yönelik yapılan tespitler her yıl Sayıştay denetim raporlarında yer almaktadır. Dış denetimin bir güvencesi olması beklenen iç denetim faaliyetinin gün geçtikte etkisinin artırılması ve istenilen seviyeye ulaşması yönünde merkezi ve yerel düzeyde çalışmalar devam etmektedir.

Çalışmanın amacı kamu yönetiminde yeni bir denetim anlayışı olarak ortaya çıkan iç denetimin, kamu idarelerinde 2012 yılından 2017 yılı sonuna kadar olan uygulamalarında yer alan yapısallığını ve işlevselliğini olumsuz etkileyen eksiklikleri, bu tarihler arasında düzenlenen Sayıştay Dış Denetim Genel Değerlendirme Raporları kapsamında ele almaktır. Bu bağlamda çalışmanın ilk kısmında önce iç denetim kavramı, iç denetim ve dış denetim faaliyetleri açıklanmış, daha sonra kamu idareleri için düzenlenen dış denetim genel değerlendirme raporları analiz edilerek iç denetimin bu veri yıllarda karşılaştığı sorunların neler olduğunun tespitinin sağlanması, sonuç ve değerlendirme kısmında ise tespit edilen bulgular üzerine genel bir değerlendirme yapılarak iç denetimin sorunları ve eksiklikleri üzerine çözüm önerileri getirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İç Denetim, Kamu Yönetiminde Denetim, Sayıştay Denetimi

ABSTRACT

The developments in the audit approach in public administration have shown a difference in recent years, and public institutions and organizations have met the concept of internal audit as well as external audit. Internal auditing, which is different from the audit units within the public administrations, has adopted the risk-based audit approach in all business and operations as well as the efficient, economic and efficient use of resources. Since the internal audit system, which is

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, isevinc@erbakan.edu.tr

² Necmettin Erbakan Üniversitesi, abduhahdemirel@kmu.edu.tr

entered into the Turkish public administration system by Law No. 5018, does not have a long history, it is understood from the reports prepared after the audits and after the audits that are not reached the desired maturity in public institutions. Every year, the findings of the state analysis and the effectiveness of the internal audit in public administrations are included in the audit reports of the Court of Accounts. Efforts are ongoing at central and local levels to increase the impact of the internal audit activity, which is expected to be the assurance of external audit, and to reach the desired level. The aim of this study is to address the deficiencies that affect the structural and functionality of the internal audit, which emerged as a new audit approach in public administration, in the practices of public administrations from 2012 to the end of 2017, within the scope of the SAI External Audit General Evaluation Reports organized between these dates. In this context, in the first part of the study, firstly the concept of internal audit, internal audit and external audit activities are explained, then general audit reports of external audit prepared for public administrations are analyzed and it is ensured to determine the problems faced by the internal audit in these data years, a general evaluation of the findings will be tried to propose solutions to the problems and deficiencies of internal audit.

Keywords: Internal Audit, Audit in Public Administration, Audit of Court of Accounts

KARİYER MESLEKLERDE BEDENSEL ENGELLİLİK PHYSICAL DISABILITY IN CAREER PROFESSIONS

**Emine YURTTAKAL¹
Yusuf PUSTU²**

ÖZET

Engellilik ve engelli olma durumu tarih boyunca farklı şekillerde içselleştirilmiş, alan yazında da farklı şekillerde yer bulmuştur. Farklı tanım şekillerine rağmen engelli tanımlarının tamamına yakınının fiziksel yokluk üzerinden tanımlanması, bireyin içsel gücünün reddedilerek, yalnızca şekil üzerinde değerlendirilmesine yol açmaktadır. Bu nedenle engelli olma durumunun başarma duygusundan kopuşla başladığı kabulü, kamu yönetimi politikalarının sürdürülebilirliği ile yapısal ve işlevsel dönüşümü noktasında da önem arz etmektedir. Dünyada ve Türkiye’de engellilik üzerine birçok çalışma yapılmakla birlikte, kota sistemi ve çeşitli mevzuatla da desteklenmiştir. Ancak engellilerin yalnızca memur ve hizmetli unvanlarında istihdam edilerek, kariyer mesleklere alınmama durumları ötekileştirme durumunu gündeme getirmektedir. Alan yazında dezavantajlı grupların iş hayatında ilerlemeleri önünde görünmez engeller olarak yer bulan cam tavan ekseninde değerlendirilen bu çalışmada, engellilerin en çok iş yaşamında ötekileştirildiği tezi yürütülmüştür. Bu bağlamda konu çalışma nesnesi haline getirilmeden önce yazın taraması yapılmış ve daha önce bedensel engellilerin kariyer meslek alanında incelendiği herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Çalışmada her engel türünün kariyer mesleğe uygun olduğu görüşü değil, bedensel engellilerin uygun görülmemesinin nedenleri araştırma konusu yapılmıştır. Bu çerçevede konu Maliye Bakanlığı örnek olarak seçilerek incelenmekte, nedenler ile sonuçlar değerlendirilmektedir. Kariyer mesleklere alımların önyargı ve ötekileştirme üzerinden idarenin takdir yetkisine dayanıp dayanmadığı ele alınarak, engelli istihdam politikalarının ne şekilde geliştirilebileceğine yönelik bazı öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Engelli, Bedensel Engelli, Kariyer Meslek, Cam Tavan, Türkiye

ABSTRACT

Disability and being disabled have been internalized in different ways throughout the history and found different ways in the literature. In spite of different forms of definition, almost all of the definitions of connects disability with physical absence, thus leading to the rejection of the inner strength of the individual and evaluation of the figure only on the shape. For this reason, the acceptance of the fact that the state of disability begins with a detachment from the sense of achievement, constitutes an importance for the sustainability and structural and functional transformation of public administration policies. Although the number

¹ Ankara Hacı Bayram Veli University, Ankara, Turkey, emineyurttakal@hotmail.com

² Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Public Administration, Ankara, Turkey, ypustu@gazi.edu.tr

of studies on disability in the world and Turkey, it is supported by a quota system and various legislation. However, the fact that disabled people are employed only in the titles of civil servants and servants and that they are not recruited into career professions raises the situation of marginalization. This study, evaluates the thesis that disabled people are mostly marginalized in business life in context with the "glass ceiling" which is considered as invisible barriers fostering disadvantaged groups in business life. In this context, the literature was searched before the subject was turned into a study project, and no studies were examined before in the field of career occupation of physically disabled people. In the study, the main focus is on the reasons why the physically disabled people are inappropriate rather if all the types of disability are suitable for the career profession. Within this framework, the subject is examined within the Ministry of Finance as an example and the reasons and results are evaluated. Whether the recruitment to career professions is based on the discretion of the administration through prejudice and marginalization, as well bringing some suggestions how to develop disabled employment policies in this context.

Keywords: Disabled, Physical Disability, Professional Career, Glass Ceiling, Turkey

ABD BAŞKANLIK SİSTEMİNDE BAKANLIKLARIN YAPISI VE CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNE YANSIMALARI

STRUCTURE OF MINISTRIES IN THE US PRESIDENCY SYSTEM AND ITS REFLECTIONS ON THE PRESIDENCY SYSTEM

Nur Omak COŞKUN¹

ÖZET

9 Temmuz 2018 tarihinden sonra Türkiye yeni hükümet sistemine geçmekte ve yürütme organı başta olmak üzere kamu yönetimini ilgilendiren birçok alanda değişiklikler yaşanmaya başlamaktadır. Bu değişiklikler ışığında, yürütme organının işlevlerini yerine getirmesinde rol oynayan bazı makamlar ortadan kaldırılırken genel yürütme yetkisi Cumhurbaşkanına ait olmak koşulu ile yeni bir takım organlar oluşturulmaktadır. Türkiye'nin cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçiş süreci değerlendirildiğinde yeni sistemin başkanlık sistemine özgü benzerliklerinin bulunması yönüyle kamuoyu tarafından sürekli olarak tartışıldığı ve eleştirildiği görülmektedir. Bu anlamda başkanlık modelinin başarılı bir şekilde uygulandığı ABD'de sistemin uygulama örneklerinin birçok açıdan Türkiye'ye yansıdığını söylemek mümkündür. Bu bağlamda çalışmanın amacı ABD başkanlık sisteminde bakanlıkların yapısı ve işleyişini ele alarak Türkiye'nin yeni hükümet modeli olan cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine nasıl yansıdığını incelemektir. Çalışmada ilk olarak ABD'de bakanlıkların yürütme organındaki konumu, bakanların seçimi ve örgütlenmesi konusu ele alınmaktadır. İkinci bölümde cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde bakanlıkların yeni statüsü, görev ve yetkileri ile sorumlulukları ve örgütlenmesi konusu yer almaktadır. Çalışmanın üçüncü bölümünde ise cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde bakanlıkların yeniden inşa edilmesi sürecinde ABD'deki uygulamaların ne ölçüde etki gösterdiği ve hangi yönleri ile Türkiye'deki uygulamalara yansıdığı konusu değerlendirilmektedir. Sonuç olarak ABD'nin başkanlık sisteminde bakanlıkların yürütmedeki fonksiyonel durumu göz önüne alınarak Türkiye'nin yeni hükümet sistemi olan cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine etkisi ortaya konulmakta ve bu konudaki analizlere yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ABD, Bakanlık, Başkanlık Sistemi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi.

ABSTRACT

After July 9, 2018, new government has been formed in Turkey and executive bodies of the system begins to experience changes in many areas, especially in the public administration. In the light of these amendments, some of the authorities that play a role in the fulfillment of the functions of the executive body are abolished, while a new set of bodies is formed which the general executive authority belongs to the President. When Turkey's presidential system of government in the transition process evaluated, the new system, which has similarity to the presidential system, has been constantly discussed and criticized

¹ İnönü Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Yönetim Bilimleri Bilim Dalı Doktora Öğrencisi, nuromak88@gmail.com

by the public. In this sense, it is possible to say that US presidential model of the system, which is applied successfully, has been reflected to Turkey's presidential system in many aspects. In this context, the aim of the study is to examine how the US model of presidency is reflected to Turkey's presidential system of government, by addressing the structure and functioning of ministries in the US presidential system. In the first part, the position of the ministries in the executive branch, the selection process and organization of the ministers in the USA are discussed. In the second part, the new status, duties, powers, responsibilities and organization of the ministries in the Turkish presidential government system are discussed. In the third part of the study, it is evaluated that to what extent, the applications in US effected or reflected to the process of rebuilding the ministries in the presidential system of government in Turkey. As a result, considering the functional status of ministers in the US Presidency system, Its affects on Turkish president presidential system has been evaluated and analysis have been given.

Keywords: USA, Ministry, Presidential System, Presidential Government System.

SAYIŞTAY DENETİMİ STANDARTLAŞTIRILABİLİR Mİ?: PERFORMANS DENETİM RAPORLARI ÜZERİNDEN BİR İNCELEME

CAN THE AUDIT OF AUDITORS BE STANDARDIZED?: A REVIEW ON PERFORMANCE AUDIT REPORTS

Şeyma EŞKİ ÇAYLAK¹

ÖZET

Standartlaşma, devlet dönüşümünün ve denetim anlayışındaki değişimin önemli araçlarından biri olarak ele alınmaktadır (Borraz, 2007: 56). Bununla birlikte standartlaşmanın 1980'lerin ikinci yarısında başlayan ekonomik reformların bir parçasını oluşturduğu ve denetim kalitesini belirleyen bir ölçüt olduğu belirtilmektedir. Buna göre denetimin sağlanması için belirli ölçütlerin oluşturulması gerektiği, ölçümün sağlanabilmesi için ise standartlara ihtiyaç duyulduğu ifade edilmektedir (Samsova, 2013: 512). Bu bağlamda, denetimde standartlaşma konusu özelinde yabancı alan yazın incelendiğinde, bu konunun araştırmacılar (Taylor Glover & Wu, Samsonova & Anna Taddei, Carl S. Warren vd.) için önemli bir çalışma ve uygulama alanı olduğu görülmektedir. Yerli alan yazın incelendiğinde ise denetim alanında pek çok çalışmanın (MEHTAP ve KAYA Raporları, Türk Kamu Yönetiminde Teftiş ve Denetim adlı proje vd.) yapıldığı, denetimin yeniden yapılandırılması kapsamında standartlaşmaya da vurguların yer aldığı ancak "denetimde standartlaşma" konusunun yeterince incelenmemiş olduğu görülmektedir. Bununla birlikte ilgili çalışmalarda, denetim anlayışının sorun alanlarından biri olarak standartlaşmanın olmaması gösterilmekte ve bu sorunun geleneksel denetim (teftiş) anlayışından kaynaklandığı belirtilmektedir. Bu bağlamda sunulan çözüm önerisi ise yeni denetim anlayışı ve bu anlayışın temel savlarından olan denetimde standartlaşmanın sağlanması gerektiği düşüncesidir. Fakat bu çalışmalarda, iddia edilen standartlaşmanın olmamasının neden sorun alanı olduğu ya da standartlaşmanın sağlanması durumunda denetime nasıl bir "katkı sağlayacağı" açıklanmamıştır. Yani yeni denetim anlayışının esasında özünü oluşturan "standartlaşma" kavramının denetim sistemine etkileri ortaya koyulmamıştır.

Bu çalışmada, yeni denetim anlayışı ile özdeşleştirilen "standartlaşma" konusu Sayıştay denetimi özelinde incelenecektir. Bu kapsamda, başta performans denetim raporları olmak üzere ilgili uzman ve uygulayıcılar ile yapılacak görüşmeler sonucu elde edilecek olan verilerden hareketle standartlaşmanın, dönüştürülen Sayıştay denetimine etkileri ile geleneksel denetim anlayışından kaynaklandığı belirtilen sorunlara çözüm üretebilmedeki etkinliğinin ortaya koyulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sayıştay Denetimi, Standartlaşma, Performans Denetimi Raporları

¹ Muş Alparslan Üniversitesi İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, seymaa.eski@gmail.com

ABSTRACT

Standardization is considered as one of the important tools of state transformation and change in the understanding of control (Borraz, 2007: 56). However, it is stated that standardization is a part of the economic reforms that started in the second half of 1980s and it is a criterion that determines the quality of supervision. Accordingly, it is stated that certain criteria should be established in order to ensure the audit, and standards are needed to provide the measurement (Samsova, 2013: 512). In this context, it is seen that this subject is an important field of study and application for researchers (Taylor Glover & Wu, Samsonova & Anna Taddei, Carl S. Warren vd.) the standardization of auditing. When the domestic literature is examined, it is seen that many studies (MEHTAP and KAYA Reports, Inspection and Audit in Turkish Public Administration vd.) have been conducted in the field of auditing and there are emphasis on standardization within the scope of the restructuring of the audit, but the issue of standart standardization in audit "has not been examined. However, in related studies, the lack of standardization as one of the problem areas of the audit approach is shown and it is stated that this problem stems from the traditional audit (inspection) approach. The solution proposal presented in this context is the new audit approach and the idea that standardization should be ensured in the audit which is one of the main arguments of this understanding. However, these studies do not explain why the absence of the claimed standardization is a problem area or how it will contribute to the audit if the standardization is achieved. In other words, the effects of the concept of standardization which constitutes the essence of the new audit concept on the audit system have not been put forward.

In this study, the issue of standardization identified with the new audit approach will be examined in the context of the audit of the Court of Accounts. In this context, it is aimed to reveal the effectiveness of standardization on the results of the interviews with relevant experts and practitioners, especially performance audit reports, and the effects of standardization on the audit of the converted Court of Accounts and the ability to produce solutions to the problems mentioned.

Keywords: Court of Account Audit, Standardization, Performance Audit Reports

TÜRKİYE' NİN YENİ YÖNETİM SİSTEMİNDE CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMESİ ÇIKARMA YETKİSİ: 1 SAYILI CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMESİ

ISSUING PRESIDENTIAL DIRECTIVE IN TURKEYS NEW PUBLIC MANAGEMENT SYSTEM: PRESIDENTIAL DIRECTIVE NO.1

Nur Omak COŞKUN¹

ÖZET

Türkiye'nin cumhurbaşkanlığı hükümet sistemine geçişine zemin hazırlayan yakın zamandaki gelişmelere bakıldığında 2007 yılında, daha önce meclis tarafından seçilen cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesine dair kanunun çıkarılması ve 2014 yılında gerçekleşen seçimlerde cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi ile yarı başkanlık sistemine yaklaşıldığına dair bir takım fikirlerin oluşmaya başladığı görülmektedir. Türkiye'yi hükümet sistemi değişikliğine götüren en önemli gelişme ise 2017 yılındaki Anayasa değişikliği ile başbakanlık makamının kaldırılması sonucu gerçekleşmektedir. Söz konusu süreç göz önüne alındığında kısa sayılabilecek bir dönemde köklü değişikliklerin yaşandığı görülmektedir. Bu değişiklikler yürütme organı ve dolayısıyla kamu yönetimi üzerinde bir takım etki ve sonuçlar yaratmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin yeni yönetim sistemine geçişi ile birlikte cumhurbaşkanına yürütmeyi ilgilendiren konularda cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisinin verilmesi ve cumhurbaşkanının bu yetkiyi kullanarak 1 sayılı cumhurbaşkanlığı kararnamesini çıkarması sonucu cumhurbaşkanlığı teşkilatında ne gibi değişimlerin meydana geldiğini ortaya çıkarmaktır. Bu bağlamda ilk bölümde cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin ne olduğu ve yeni hükümet sisteminde cumhurbaşkanına ne gibi yetkiler verildiğine dair kavramsal bilgiler verilmektedir. İkinci bölümde cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisinin anayasal dayanağı ve çerçevesi çizilmektedir. Üçüncü bölümde 1 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile düzenlenen cumhurbaşkanlığı teşkilatı ve yeni oluşturulan birimlerin yapısı ve işleyişi konusunda bilgiler verilmektedir. Dördüncü ve son bölümde ise Türkiye'nin yeni hükümet sisteminde cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisinin kullanılmasına ilişkin endişeler ve 1 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin uygulamada ortaya çıkardığı sonuçlar değerlendirilmektedir. Türkiye'nin yeni yönetim sisteminde Cumhurbaşkanına tanınan cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarma yetkisinin kullanılmasına ilişkin özellikle yasama yetkisinin yerine getirilmesinde görevli olan meclisin ve meclise ait fonksiyonların zayıflatıldığı yönünde endişeler bulunmaktadır. 1 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile ilgili olarak bu kararnamenin cumhurbaşkanlığı teşkilatını yeniden inşa etmesi ve varlığına son verilerek yerine yenilerinin oluşturulduğu birimlere uyum sağlanması konusunda bir takım zorlukların yaşanabileceği görüşü yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 1 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi

¹ İnönü Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Yönetim Bilimleri Bilim Dalı Doktora Öğrencisi, nuromak88@gmail.com

ABSTRACT

Considering the recent history that prepares the background for the new presidential management system for Turkey two major events can be seen. First In 2007, passing the law on the selection of the president by public instead of parliament and second the selection of the president by public in 2014. These two events can be seen as an approach to semi-presidential management system. But the major event that took Turkey to presidential system is the abolition of the government system in 2017. Considering the abovementioned process, it can be seen that there have been radical changes in a short period. These changes create a number of effects and consequences on the executive and therefore on public administration. The aim of this study is to reveal the changes formed in the public management that is caused by the first presidential directive which is issued by the president after authorization is given. In this context, the first section provides conceptual information about what the presidential government system is and what powers are given to the president in the new government system. In the second section, the constitutional basis and framework of the authority to issue presidential directives are drawn. In the third section, information is given about the structure of the presidential organization and the structure and functioning of the newly formed units, which are regulated by the First Presidential Directive. In the last section, concerns over the use of authority to issue presidential directives will be given and the results of the Presidential Directive No. 1 in practice will be evaluated. Concerns exist regarding the exercise of the presidential directive granted to the President, in particular on the weakening of the parliamentary and parliamentary functions in the exercise of legislative power. There is a view that Presidential directives may have difficulties in closing the existing structures and rebuilding the presidential organizations.

Keywords: Presidential Public Management, Presidential Directive, Presidential Directive No:1

KAMU YÖNETİMİNİN YAPISAL VE İŞLEVSEL DÖNÜŞÜMÜ: YEREL YÖNETİMLERDE YERELLEŞME VE MERKEZİLEŞME

THE STRUCTURAL AND FUNCTIONAL TRANSFORMATION OF PUBLIC ADMINISTRATION: CENTRALIZATION AND LOCALIZATION IN LOCAL ADMINISTRATIONS

Semanur DEMİRKAYA¹
Bersu VAROL²

ÖZET

Kamu, ülkedeki halkın bütünü anlamına gelmektedir. Kamu yönetimi ise halkın ihtiyaçları çerçevesinde idare ve sevkini sağlanmasını ifade eder. Bu çalışmada kamu yönetiminin dönüşümü, yerelleşme ve merkezileşme konuları iki ana başlık altında ele alınacaktır. Bu başlıklardan ilki dünyadaki kamu yönetiminin tarihsel gelişimidir. Sonrasında yerel yönetimler ele alınarak, dünyadaki merkezi ve yerel yönetimlerin tarihsel süreci karşılaştırılacaktır. İkinci ana başlıkta ise Türkiye'deki kamu yönetiminin gelişim sürecine değinilecektir. Türkiye'de kamu yönetiminin gelişimi cumhuriyet öncesi dönem ve cumhuriyet sonrası dönem olarak iki başlıkta incelenecektir. Cumhuriyetin ilk yıllarındaki kamu yönetimi, temellerini Osmanlı Devleti'nden almıştır. Modern yönetim anlayışının gelişimi ise 1950'li yıllarda yaşanmıştır. BM ile Türkiye arasında imzalanan anlaşma uyarınca Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü kurulmuş, 1957 yılında Ankara Üniversite'sinde Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Amme İdaresi Kürsüsü kurulmuştur. Böylece Türkiye'de yönetim biliminin gelişmesi yolunda önemli adımlar atılmıştır. 1990'lı yıllara kadar Türkiye'de kamu yönetiminde merkezi yönetim ön plana çıkmıştır. Bu dönemler de merkezi yönetiminin baskın olmasının en temel sebebi mali özerkliğin yetersiz olup, hizmetlerin sunulmasında merkezi yönetime bağlı kalınmasıdır. Yerel yönetimlerinin hareket alanı, 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu ile genişlemiştir. 2012 yılında çıkartılan 6360 sayılı kanunla büyükşehirlerin sayısı 30'a çıkmış, yerel yönetimlerin etkinliğini artırmıştır. Bu bağlamda çalışmanın amacı ise son yıllarda artan yerelleşme- merkezileşme tartışmalarını olumlu ve olumsuz yönleriyle ele alarak değerlendirmektir. Merkezi yönetimin yerel ve müşterek ihtiyaçları yeterince hızlı karşılayamaması, ihtiyaçların farklılaşması ve sunulan hizmetlerin ihtiyaçlar çerçevesinde değerlendirildiğinde, bölgeler arası eşitsizlik oluşturulabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle bu çalışmada hizmetlerin yerine getirilmesinde yerelleşmenin ön plana çıktığı savunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Merkezileşme, Yerelleşme, Dönüşüm

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, demirkaya.dmrky@gmail.com

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi, varolbersu5.5@gmail.com

ABSTRACT

Public means all the people in a country. Public administration expresses supplying administration and management within the scope of needs of a community. In this study, the transformation of public administration and the Centralization and Localization topics will be discussed under two main titles. The first of these topics is the historical development of the public administration in the world. After that, discussing the Local Administrations, the historical process of central and local administrations in the world will be compared. In the second main topic, the development process of the public administration in Turkey will be mentioned. The development of the public administration in Turkey will be analyzed under two titles as the pre-republic period and the post-republic period. The public administration in the early years of the republic has its origins in Ottoman Empire. And the development of the modern administrative mentality occurred in 1950s. Public Administration Institute for Turkey and The Middle East and at Ankara University in 1957 the Public Administration Chair were founded in accordance with the agreement between United Nations (UN) and Turkey. Thus, considerable steps were taken in the way of development of administration science in Turkey. Until the 1990s, central administration came to the prominence in public administration in Turkey. In these times, the main reason of the dominance of central administration is the insufficient financial autonomy and accordingly being dependent on central administrations in providing services. The sphere of activity of local administrations was extended according to the municipal law number: 5393 and law for metropolitan municipalities number: 5216. The number of metropolitans was increased to 30, and the efficiency of local administrations was improved with the law number: 6360 introduced in 2012. In this context, the aim of this study is to evaluate the debates that have been increasing in recent years, on localization and centralization considering positive and negative aspects. It is thought that localization comes to the prominence in the fulfilment of services in view inability of central government to meet local and common needs fast enough, differentiation of needs and the services provided creating inequality among regions when considered in terms of needs. For this reason, in this study it is argued that localization highlights in fulling services.

Keywords: Public Administration, Centralization, Localization, Transformation

TÜRKİYE'DE SAĞLIK YÖNETİMİNİN YENİ TAŞRA ÖRGÜTLENMESİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

ON NEW PROVINCIAL ORGANIZATION OF HEALTH MANAGEMENT IN TURKEY

**Ali KOPLAY¹
Tekin AVANER²**

ÖZET

Türkiye’de 2003 yılında Sağlıkta Dönüşüm Programı (SDP) ile başlatılan sağlık hizmetlerindeki dönüşüm Sağlık Bakanlığı’nın taşra örgütlenmesini etkilemiştir. SDP’nin 60. Hükümet programına girmesiyle de sağlık örgütlenmesinde yapısal değişikliklere gidilmiştir. 1983 tarihli ve 181 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile varlığını sürdüren klasik taşra örgütlenmesi, 2011 tarihli 663 sayılı KHK ile sağlık yönetimin taşra örgütlenmesi birtakım değişikliklere uğramıştır. Daha önce İl Sağlık Müdürlüğü odaklı taşra teşkilat yapısı 663 sayılı KHK ile Kamu Hastane Birliği Genel Sekreterliği, Halk Sağlığı Müdürlüğü odaklı bir yapıya dönüştürülerek İl Sağlık Müdürlüklerinin bürokratik yapısı zayıflatılmış başka bir deyişle işlevsellikleri koordine etme düzeyinde bırakılmıştır. 663 sayılı KHK’da bürokratik yapılanmada birtakım sorunların ortaya çıkması ve sunulan sağlık hizmetlerinin kalitesinin de düşmesi nedeniyle 2017 yılında çıkarılan 694 sayılı KHK ile yeniden İl Sağlık Müdürlükleri aktif hale getirilmiş, Genel Sekreterlikler ve Halk Sağlığı Müdürlükleri kapatılarak İl Sağlık Müdürlüğüne bağlı başkanlıklar haline getirilerek, söz konusu başkanlıkların 1.derecede disiplin amirinin İl Sağlık Müdürü olması sağlanmıştır.

Bu çalışmada Türk Sağlık Yönetiminin 2017 sonrasında yeniden yapılandırılması konusu tarihsel olarak ve mevzuat temelinde ele alınmaktadır. Bu bağlamda merkez örgütlenmesi ve taşra yapılanması arasındaki ilişki ve süreçler, Kamu Hastaneleri Hizmetleri Başkanlığı, Halk Sağlığı Başkanlığı, şehir hastaneleri ile Yalova İl Sağlık Müdürlüğü örneklerinde değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıkta Dönüşüm Programı, Taşra Örgütü, İl Sağlık Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı, Genel Sekreterlik

ABSTRACT

The transformation of Health Services started in 2003 with the Health Transformation Program (HTP) has affected the provincial organization of the Ministry of Health in Turkey. With the involvement of the HTP into the 60th government program, structural changes were made in the health organization. The classical provincial organization, which continues its existence with the Decree Law No 181 dated 1983, and the provincial organization of Health Management with the decree no 663 dated 2011 have undergone some changes. Provincial Health Directorate-oriented provincial organization structure, with the Decree Law No. 663, the General Secretariat of the Public Hospital Association

¹ The Ministry of Health, Chief Inspector, alikoplay06@gmail.com

² Associate Professor, GCGA, Security Sciences Institution (GUVBEN), tekinavaner@hotmail.com

has been transformed into a structure focused on Public Health Directorate and the bureaucratic structure of Provincial Health Directorates has been weakened, or in other words, to a level of coordination of functions only. Due to both the emergence of a number of problems in the bureaucratic structuring in the Decree Law No. 663 and the decrease in quality of the health services provided, the Provincial Health Directorates were re-activated with the Decree Law No. 694 issued in 2017. The General Secretariat and the Public Health directorates that have been closed are directly affiliated to the Provincial Health directorates; it has been ensured that the Chief of discipline is the provincial health director. This study focuses on reorganization of Turkish Health Management after 2017 both in historical and legislation bases. In this context, the relation and functions between central and provincial structure are to be analyzed and evaluated in the examples of the Directorate of Public Hospitals Services, Public Health Directorate, city hospitals and Yalova Provincial Health Directorate.

Keywords: Health Transformation Program, Provincial Organization, Provincial Health Directorate, the Ministry of Health, the General Secretariat

ULUSAL İŞGÜCÜ VE KAMU PERSONEL POLİTİKASINDA YENİ BİR ORGANİZASYON: CUMHURBAŞKANLIĞI İNSAN KAYNAKLARI OFİSİ

A NEW ORGANIZATION IN NATIONAL LABOR AND PUBLIC STAFF POLICY: PRESIDENCY HUMAN RESOURCES OFFICE

Özlem ÇAKIR¹

ÖZET

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte özellikli konularda çalışması öngörülen, doğrudan Cumhurbaşkanlığına bağlı, özel bütçeli, kamu tüzel kişiliğine ve idari ve mali özerkliğe sahip ofisler kurulmuştur. Dijital Dönüşüm Ofisi, Finans Ofisi, Yatırım Ofisi ve İnsan Kaynakları Ofisi olmak üzere dört ayrı konuda faaliyet gerçekleştirmesi tasarlanan ofislerin en üst amiri Ofis Başkanı olup, ofislerin ana hizmet birimleri, danışma ve yardımcı hizmet birimlerinden oluşması öngörülmüştür (Turan, 2018: 74). İnsan Kaynakları Ofisinin görev tanımı içinde Türkiye'nin insan kaynakları envanterini çıkarmak ihtiyaç duyulan alanlarda yetenek gelişim faaliyetlerini yürütmek, özel yeteneklerin keşfini sağlamak ve yetenek yönetimi projelerini yürütmek, insan kaynağının geliştirilmesini sağlamaya yönelik projeler üretmek, politika kurullarının öncelendiği alanlarda küresel düzeyde insan kaynağının tespitini yaparak milli projelere kazandırılmasını sağlamak, kamuda kariyer yönetimi, performans yönetimi vd. yönetim modellerini hayata geçirecek projeler hazırlamak, kamu istihdamında liyakat ve yetkinliğin artırılması için gerekli olan projeler üretmek ve çalışmalar yapmak, verimliliğin artırılması için insan kaynakları planlamasına yönelik çalışmalar yapmak, kamu istihdamında liyakat ve yetkinliğin artırılması için projeler geliştirmek yer almaktadır (1 Nolu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Madde 527/3).

Bu çalışmanın amacı ulusal işgücü ve kamu personel politikası içinde insan kaynakları ofisinin rolünü incelemektir. Bu bağlamda çalışmada İnsan Kaynakları Ofisinin organizasyon yapısı, birimleri, görevleri, kuruluşundan bu yana gerçekleştirdiği çalışmalar ve elde ettiği sonuçlar incelenecektir. Nitel araştırma yöntemi kapsamında, Ofis Başkanlığı yetkilileri ile derinlemesine görüşme tekniğiyle veri ve bilgi toplanmakta olup, görüşmeler alınan randevu takvimi çerçevesinde devam etmektedir. Elde edilen veriler doğrultusunda Ofis'in yetenekli insan gücü ve potansiyelini ihtiyaç duyulan sektörler ve kurumlarla bir araya getirme amacıyla yurt içinde bölgesel organizasyonlar ve yurt dışındaki yetenekleri ülkemize çekmek amacıyla Uluslararası Kariyer Fuarları gerçekleştirdiği görülmüştür. Araştırma kapsamında yapılacak diğer görüşmeler sonucunda elde edilecek diğer bulgularla kuruluşundan bu yana gerçekleştirdiği projeler, organizasyonlar ve araştırmaların ile kamu personel rejimi ve ulusal işgücü politikasına etkileri değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İnsan Kaynakları, İnsan Kaynakları Ofisi, Kamu Personel Politikası, Ulusal İşgücü

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ozlem.cakir@deu.edu.tr

ABSTRACT

The offices expected to work on specific issues with Presidential Government System, directly subjected to Presidency, which have its own special budget, public legal entity, administrative and financial autonomy have been established. The head of the offices which are designed operate in four different areas of Digital Transformation Office, Finance Office, Investment Office and Human Resources Office is the Office Chair, and they are expected to consist of main service units, advisory and auxiliary service units (Turan, 2018: 74). To take an inventory of human resources of Turkey, to carry out the talent development activities in the needed areas, to assure the discovery of special abilities and implement talent management projects, to produce the sort of projects aiming to enhance the resource of human, to bring human resources in national projects by determining them at global level in the fields of prioritized by the policy committees, to prepare projects that will implement management models such as career management, performance management etc. in the public sector, to produce projects needing of increasing merit and and competence of public employment and make studies, to work on human resource planning in order to increase productivity, and to develop projects to increase merit and competence in public employment are included in the job description of Human Resource Office (Article 1 of the Presidential Decree, 527/3).

The aim of this study is to examine the role of the human resources office in national labor and public personnel policy. In this context, the organizational structure, units, tasks, activities carried out since the establishment of Human Resources Office and its results will be examined. Within the scope of the qualitative research method, data and information are collected through in-depth interviews with the officials of the Office Chairmanship and interviews continue within the framework of the appointment calendar. In line with the data obtained, it was seen that the Office organized regional organizations in Turkey and International Career Fairs to attract talent abroad to our country in order to bring talented manpower and potential together with the sectors and institutions needed. Other findings that will be obtained as a result of other interviews to be conducted within the scope of the research will be evaluated with the projects, organizations and researches carried out since its establishment and its effects on public personnel regime and national labor policy.

Keywords: Human Resources, Human Resources Office, Public Personnel Policy, National Labor

TÜRKİYE'DE KAMU-ÖZEL İŞBİRLİĞİ'NİN YÖNETİŞİMİ

GOVERNANCE OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS IN TURKEY

Berkay AYHAN¹

ÖZET

Kamu-özel işbirlikleri (KÖİ) kamu altyapı yatırımları ve hizmetlerinin sağlanması için kamu ile özel sektör arasında yapılan bir sözleşme ile maliyet, risk ve getirilerin paylaşıldığı ilişki olarak tanımlanır. Türkiye'de KÖİ; yap-işlet, yap-işlet-devret, yap-kirala-devret ve işletme hakkı devri modelleri ile hava alanları, enerji santralleri, otoyollar, köprüler, hastaneler ve limanlar gibi temel altyapı işlerinde uygulanmaktadır. KÖİ'nin ekonomik boyutu Türkiye'de 1986-2017 yılları arasında 135 milyar dolar sözleşme değeri olan 225 proje yapılması ile görülmektedir. KÖİ, vatandaşların gündelik hayatlarında kullandığı temel kamu hizmetlerinin sunumunu ilgilendirmesi ile nihai olarak hizmet kullanıcıları ve/veya vergi verenler tarafından finanse edilmesi dolayısıyla çok önemli ve incelemeye değer bir uygulamadır. KÖİ'nin 1990'lı yılların başında İngiltere'de uygulamaya girmesi, neo-liberal dönemde özelleştirmelerle birlikte devletin düzenleyici rolüne yapılan vurgu ile örtüşmektedir. Yeni kamu işletmeciliği yaklaşımına uygun olarak KÖİ savunulurken harcama etkinliğini sağlayacağı, özel sektörün inovasyon ve işletme yeteneklerinden faydalanılacağı, kamu hizmetlerinin zamanında ve bütçeye yük olmadan sağlanacağı ileri sürülmüştür. İlgili yazında, KÖİ modelinin başarıya ulaşması için iyi yönetişimin sağlanması vurgulanmaktadır. Bu bağlamda, etkili bir yasal çerçeve ve kurumsal kapasite, uygun risk paylaşımı, rekabetçi ve şeffaf bir ihale sürecinin sağlanması gerektiği belirtilmektedir. Türkiye'nin KÖİ deneyimi incelendiğinde ise sınırlı bir düzenleyici kapasite, karmaşık ve bütüncül olmayan bir yasal çerçeve, proje planlama sorunları, finansmana erişim sıkıntısı, kamunun cömert garantiler vererek risk paylaşımında ağırlıklı rolü alması, ihalelerde sınırlı rekabet ve uygulamada şeffaflık eksikliği gibi sorunlar dikkat çekmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin kamu özel işbirliğinin yönetişimini tartışmaya açmaktır. Çalışmanın temel argümanı, KÖİ'de iyi yönetişimin teknik ve idari bir konu olmanın ötesinde iktisadi bölüşüm ilişkileri çerçevesinde anlamlandırılması gerekliliğidir.

Anahtar Kelimeler: Kamu-Özel İşbirliği, Yönetişim, Türkiye

ABSTRACT

Public-private partnerships (PPP) are defined as the delivery of public investments and services with a contract between public and private sectors where cost, risk and revenues are shared. PPPs in Turkey are implemented in major public infrastructures like airports, energy plants, highways, bridges, hospitals and ports through the models of build-operate, build-operate-transfer, build-lease-transfer, and transfer of management rights. Economic significance of PPPs can be observed with the use of 225 projects with a total contract value of

¹ Dr., Misafir Araştırmacı | Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Kadir Has Üniversitesi, İstanbul, TÜRKİYE | berkay.ayhan@khas.edu.tr

135 billion dollars between the years 1986-2017. PPPs are significant and worth studying due to their relevance to the citizens as provision of key public services in their everyday lives as well as their financing through taxpayers or users' contributions. Introduction of PPPs in the early 1990s in United Kingdom coincides with the growing emphasis on the regulatory role of the state. PPP is defended from new public management perspective with the arguments of efficiency, utilizing private sector innovation and management capability, and delivering public services on time and without burden to the budget. The literature points out the need to ensure good governance for successful implementation of PPP model. In this context, effective legal framework and institutional capacity, good risk sharing, competitive and transparent tender process should be ensured. Analysis of Turkey's PPP experience reveals problems such as; limited regulatory capacity, complicated and incoherent legal framework, problems in project planning, limitations in access to financing, generous demand guarantees and high public share of risks, limited competition and transparency in the tender process. This study aims to open to discussion the governance of PPPs in Turkey. Main argument of this study is that governance of PPPs is beyond a technical and administrative discussion and can be understood in the framework of economic distribution relationships.

Keywords: Public-Private Partnership, Governance, Turkey

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HEDEFLERİNİN MADEN VE ÇEVRE İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: CERATTEPE ÖRNEĞİ

AN EVALUATION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN MINING AND ENVIRONMENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS: THE CASE OF CERATTEPE

Zeynep Nur ÖZMEN¹

ÖZET

Çevre ve kalkınma arasındaki etkileşim, tüm ülkelerin ortak konusu haline gelmiştir. Bu soruna çözüm olarak ülkelerin gündeminde, 'sürdürülebilirlik' kavramı yer almaya başlamış ve bu kavram etrafında yeni hedefler ortaya çıkmıştır. Popüler hale gelen sürdürülebilir kalkınma hedefleri, çevrenin korunması ve nasıl kullanılması gerektiği hakkında geleceğe yönelik amaçları da ortaya koymuştur. Sürdürülebilir kalkınma stratejisinin çevre ve kalkınma politikalarıyla uyumlu olabilmesi için büyümeyi canlandırmak, büyümenin kalitesini değiştirmek, kaynak tabiatını korumak ve zenginleştirmek, sürdürülebilir bir nüfus düzeyi sağlamak, teknolojiyi yeniden yönlendirmek ve riskleri yönetmek, karar almada çevre ve ekonomiyi birleştirmek özelliklerini içermesi gerekmektedir.

Bu çalışmada sürdürülebilir kalkınma ile ilgili uygulanan politikaların çevreyle olan ilişkisini ortaya koyup bu politikaların uygulanabilirliğine dikkat çekmek hedeflenmektedir. Yayınlanan hedefler içerisinde konuyu maden ve madencilik özelinde inceleyip bunun çevre ile olan ilişkisi hakkında bir değerlendirme yapılacaktır. Bu değerlendirme içerisinde hedeflerin yerindeliği ve uygulanabilirliği hakkında incelemeler de ayrıca yapılacaktır.

Ayrıca sürdürülebilir kalkınma amacıyla uygulanan madencilik politikalarının çevreye olan etkileri ve sürdürülebilirliği konusunda açıklamalar yapılacaktır. Buradan yola çıkarak Türkiye'de sürdürülebilir kalkınma politikalarının ve madencilik hakkındaki hedefleri açıklanarak hangi hedeflere ulaşıldığı, hangisine ulaşılmaması amaçlandığı irdelenecektir. Ayrıca konu incelenirken uygulamaya geçen politikalarla, hedeflenen politikalar karşılaştırılacaktır. Bu karşılaştırma sonucu politika hedeflerinin ne kadarının gerçekleştirildiğine dikkat çekilecektir.

Bunun devamında, Artvin'in merkez ilçesinin Cerattepe mevkiinde gerçekleşen madencilik faaliyetlerinin 1990'lardan bu yana Artvin'in çevresine ve doğal güzelliklerine zarar verdiği gerekçesi öne sürülerek, orada yaşayanlar tarafından engellenmesi örnek olay şeklinde ele alınarak bir değerlendirme yapılacaktır. Bu örneklemeden yola çıkarak sürdürülebilir kalkınma politikalarının doğal çevreyi nasıl etkilediği irdelenecektir.

Anahtar kavramlar: Sürdürülebilir Kalkınma, Çevre, Çevrenin Sürdürülebilirliği, Madencilik

¹ Zeynep Nur ÖZMEN, Marmara Üniversitesi Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, ozmenzeynepnur@gmail.com

ABSTRACT

The interaction between environment and development has become the common subject of all countries. As a solution to this problem, the concept of 'sustainability' has started to take place on the agenda of the countries and new goals have emerged around this concept. The Sustainable Development Goals, which have become popular, have also set out future goals about protecting the environment and how it should be used. In order for the sustainable development strategy to be compatible with environmental and development policies, it must include the characteristics of revitalizing growth, changing the quality of growth, maintaining and enriching resource nature, ensuring a sustainable population level, reorienting technology and managing risks, uniting the environment and economy in decision-making.

In this study, it is aimed to draw attention to the applicability of policies related to sustainable development by revealing the relationship between the environment and the applied policies. Within the published targets, an evaluation will be made about the relationship between the subject and the environment by examining the subject in the mine and mining special. In this evaluation, investigations on the location and applicability of the targets will also be made.

In addition, explanations will be made about the effects and sustainability of mining policies implemented for Sustainable Development. Starting from this point, the objectives of sustainable development policies and mining in Turkey will be explained and which targets are reached and which are intended to be reached. In addition, when examining the subject, the policies applied, targeted policies will be compared. As a result of this comparison, it will be noted how much of the policy objectives have been achieved.

In the continuation of this, the reason that the mining activities in the Cerattepe area of the Central District of Artvin have damaged the environment and natural beauty of Artvin since the 1990s will be argued and an evaluation will be made by taking the form of case studies to prevent them by those living there. Based on this example, how sustainable development policies affect the natural environment will be examined.

Key words: Sustainable Development, Environment, Sustainability of Environment, Mining

GÜNÜMÜZ KENTLERİNDE FARKLI BİR SORUN ALANI OLARAK KENTSEL ÇEVRESEL GÜVENLİK

URBAN ENVIRONMENTAL SECURITY AS A PARTICULAR PROBLEM OF TODAY'S CITIES

Esra Banu SİPAHİ¹
Betül AKYILDIZ²

ÖZET

Günümüzde yaşanan başdöndüren teknolojik gelişmeler, yaşam koşullarını da hızla dönüştürmüş, kentsel yaşam bir yandan yeniliklerin getirdikleri sayesinde kolaylaşırken, diğer yandan da artan kentleşme ile birlikte daha önce hiç görülmediği ölçüde yeni sorunlar gündeme gelmiştir. Bu yeni sorun alanları alternatif çözüm arayışlarını da beraberinde getirmiştir. Söz konusu arayışların belirgin biçimde öne çıktığı alanların başında ise güvenlik gelmektedir.

Tüm dünyada uluslararası ilişkilerde askeri yönüyle anılan güvenlik kavramı, özellikle Soğuk Savaş sonrasında kapsam olarak genişlemiş, bu zamana kadar güvenlik olgusu içinde düşünülmemeyen ya da fark edilemeyen yeni içerikleri de bünyesine katmıştır. Geleneksel güvenlik yöntemlerinin çözüm üretmede kifayetsiz kaldığı alanlardan biri de çevresel güvenlidir. Çevresel güvenlik; tüm dünyada çevresel sürdürülebilirliği ve barışı sağlamak için küresel ve ekolojik koşullara odaklanma anlamına gelmektedir. Gıda güvenliğinden iklim güvenliğine değin birçok konuyu kapsayan çevresel güvenlik kavramı, son yıllarda kentsel çevresel güvenlik sorunsalı bağlamında tartışmalara konu olmaktadır.

Günümüzün hızla kentleşen dünyasında gerek kent sayısının artması, gerekse varolan kentlerin kalabalıklaşması kentlerde yaşanan çevre sorunlarını belirginleştirmiştir. Bu bağlamda değerlendirilen kentsel çevresel güvenlik; kentte yaşayan bireyin yada grubun gündelik yaşam pratiklerinin gerektirdiği ihtiyaçların karşılanması noktasında güven içinde olması anlamını taşımaktadır. Özellikle son yıllarda dünya genelinde yaşanan hızlı nüfus artışı, iklim değişiklikleri, salgın hastalıklar, göç gibi sorunlar, kentte yaşayan insanların çevresel güvenliklerini olumsuz etkilemektedir.

Varsıl-yoksul ayrımı yapmaksızın tüm kentlilerin çevresel güvenliğinin tehdit altında olduğu varsayımından hareketle kaleme alınan bu çalışmanın amacı, kentsel çevresel güvenlik sorunlarını tartışmaya açmak ve kentliler ve çevre açısından doğru analiz edilmesini sağlamaktır. Bu kapsamda, çalışmada öncelikli olarak güvenlik kavramı ve yaşadığı dönüşüme değinilerek, güvenlik ve çevre arasındaki ilişki açıklanacak, çevresel güvenlik ve kentsel çevresel güvenlik kavramları odağında kentlilerin çevresel güvenlik sorunları konuya ilişkin literatür taranarak analiz edilecektir. Analiz aşamasında, özellikle kentlerdeki çevresel güvenlik göstergeleri üzerinden kentlilerin yaşadığı mevcut sorunlara, gelecekte yaşamaları muhtemel sorunlara ve nihayetinde çözüm önerilerine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çevresel Güvenlik, Güvenlik ve Çevre İlişkisi, Kentsel Çevresel Güvenlik, Kentlerde Çevresel Güvenlik Göstergeleri

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, dr.esrasipahi@hotmail.com

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, betul.akyildiz1@gmail.com

ABSTRACT

Today's dizzying changes in technological developments that have been experienced today have transformed the living conditions rapidly, while urban life has become easier with the innovations. On the other hand, with the increasing urbanization, cities have come up with new problems as never before. With the emergence of these new problems, alternative solutions have started to be sought. Security is one of the most prominent areas where these searches are prominent.

The concept of security, which has been referred in the military aspect in international relations all over the world, has expanded in scope especially after the Cold War, and incorporates new contents that have not been thought or noticed in the security phenomenon until now. One of the areas where traditional security methods fail to produce solutions is environmental security. Environmental safety; means focusing on global and ecological conditions to ensure environmental sustainability and peace around the world. The concept of environmental security, which covers many issues from food security to climate security, has been the subject of controversy in the context of urban environmental security problem in recent years.

In today's rapidly urbanizing world, both the increase of the number of the cities and the crowding of the existing cities have made the environmental problems in the cities clear. In this context, evaluated urban environmental security; This means that the individual or group living in the city is safe in meeting the needs of daily living practices. Especially the rapid population increase, climate change, epidemic diseases and migration experienced in the world in recent years have a negative impact on the environmental safety of the people living in the city.

The aim of this study, which is based on the assumption that the environmental safety of all citizens, without making any distinction between rich and poor, is under threat, is to open up the problems of urban environmental security for discussion and to provide an accurate analysis for the citizens and the environment. In this context, firstly the concept of security and its transformation will be explained, and the relationship between security and environment will be explained. Environmental security and urban environmental security concepts will focus on the environmental security problems of the citizens. Related literature will be searched and analyzed. During the analysis phase, especially on the environmental security indicators in the urban current problems experienced by the citizens, possible problems they will face in the future, and ultimately solutions will be included.

Keywords: Environmental Security, Relationship Between Security and Environment, Urban Environmental Security, Environmental Safety Indicators in Cities

TÜRKİYE'DE GÖÇ VE GÖÇ ÜZERİNDEN ALT KÜLTÜR OLUŞTURMA ÇABALARI: ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

IMMIGRATION AND MIGRATION VIA SUB CULTURE CREATION EFFORTS IN TURKEY: ANKARA METROPOLITAN MUNICIPALITY SAMPLE

Prof. Dr. M. Akif ÖZER¹
Oğuz KESKİN²

ÖZET

İlk çağlardan günümüze kadar açık uçlu bir taşınma süreci olarak sürekli göçlerle karşı karşıyayız. Bu süreçte hareketli olan farklı kökenlere sahip topluluklar devasa kültürel birikimler ortaya koymaktadır. Eski zamanlardan bu yana her insanın veya birliğin kendine has yaşam biçimi bulunmaktadır. Bu yaşam biçimleri içinde yaşadıkları devletin karakteri üzerinde etkili olmaktadır.

Devlete etki eden bu karakter, kendi içindeki bireylerin veya birliklerin taşıdığı ve oluşturduğu kültürdür. Bu yüzden dışarıdan gelen kültürün ana kültür ile giriştiği "tanınma oyunu" çatışma, refah, korku gibi pek çok olayı ortaya çıkarmakta gecikmez. Türkiye'de ise bugün yer değiştirme ve taşımacılık odaklı göç hareketleri özellikle 2011 yılından bu yana hızlanmıştır. Doğal olarak Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı bu durum beraberinde dış kültürün olumlu veya olumsuz etkileriyle karşılaşmakla yüz yüzedir.

Bu çalışmanın amacı dünyada yaşanan göç olaylarının ve göçün oluşturduğu kültürlerin yarattığı etkinin, Türkiye ve Ankara özelinde incelenmesidir. Çalışma içerisinde öncelikle göç, kültür ve alt kültür kavramları açıklanacak ardından Türkiye'ye gelen Suriyeli göçmenlere ilişkin veriler ele alınacaktır. Son bölümde ise, Ankara Büyükşehir Belediyesi örneği üzerinden bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Alt Kültür, Suriyeli Göçmenler

ABSTRACT

As an open-ended relocation process from the earliest times to the present, we are facing constant migration. In this process, communities of different origins, which are mobile, reveal enormous cultural accumulations. Since ancient times, every person or unit has its own way of life. These lifestyles affect the character of the state in which they live.

This character that affects the state is the culture carried and formed by individuals or unions within it. Therefore, the "recognition game" in which the external culture engages with the main culture is not delayed in revealing many events such as conflict, prosperity and fear. In Turkey today, displacement and migration are particularly focused on the transport has accelerated since the year 2011. Naturally, Turkey's faced this situation is faced with the positive or negative effects of external culture.

¹ Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, akifozer@yahoo.com

² Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Doktora Öğrencisi, aliyar43@yahoo.com

The aim of this study is to investigate the effects of migration events and cultures in the world in particular Turkey and Ankara. Working primarily in migration, culture and sub-culture concepts will be explained and then the data will be handled on a Syrian immigrant who came to Turkey. In the last section, an evaluation will be made on the case of Ankara Metropolitan Municipality.

Keywords: Migration, Subculture, Syrian Migrants

TÜRKİYE'DEKİ KÖY VE MAHALLE MUHTARLIKLARININ GÜNCEL DURUMU VE YEREL DEMOKRASİ AÇISINDAN YENİDEN YORUMLANMASI

THE CURRENT STATUS OF VILLAGE AND DISTRICT CHIEFS IN TURKEY AND REINTERPRETATION RE-INTERPRETATION IN TERMS OF LOCAL DEMOCRACY

**Abdullah AYDIN¹
Aziz BELLİ²**

ÖZET

Yerel yönetimler devletin halka hizmet sunan birimleri arasında halka en yakın olanıdır. Bu çerçevede taşıdıkları misyon diğer devlet birimlerine göre daha farklıdır. Yerel yönetim birimleri arasında da muhtarlık en alt birim olması açısından önem arz etmektedir. Yerel yönetimlerin mihenk taşlarından birisi olan kendine has ve ülke kriterlerinde en demokratik yöntemle işbaşına göreve gelen muhtarlıkla alakalı son dönemlerde yaşanan değişiklikler onların yetki ve sorumluluklarında ciddi değişimlere neden olmuşlardır. Hatta birçok yetkisinin merkezi veya daha üst düzey yerel yönetim birimleri tarafından yerine getirilmesi varlıklarının bile sorgulanmasına neden olmuştur. Bu durumun giderilmesi adına bir takım adımlar atılmış olsa da bu adımlar ancak sembolik olabilmektedir.

Bu çalışmada son dönemde gündemi çokça işgal eden muhtarlık kurumunun tarihsel gelişimi, güncel durumu ortaya konularak gelecek vizyonunun nasıl olması gerektiği üzerinde durulacaktır. Çalışmanın temel amacı Türkiye'de muhtarlık kurumuna ihtiyaç olup olmadığının saptanmasıdır. Bunu yaparken muhtarlık kurumunun, dünya örnekleri ve günümüz yerel demokrasi değerleri bağlamında ne gibi sorunları olduğu ve nasıl çözümler üretilebileceği üzerinde durulacaktır. Bu amacı gerçekleştirmek üzere yerli ve yabancı literatürden faydalanılacak olup bu çerçevede yeni bir model önerisinde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Köy, Mahalle, Muhtarlık, Yerel Demokrasi, Yerel Katılım

ABSTRACT

Local governments are the closest to the public among the governmental service units. In this context, the mission they carry is different from other state units. Among the local government units, mukhtar is also the most important sub-unit. One of the cornerstones of local administrations, the recent changes related to the mukhtar, who came to work with the most democratic method, unique and country criteria, caused serious changes in their powers and responsibilities. In fact, the fulfillment of many powers by the central or higher level local government units has led to the questioning of their assets. Although some steps have been taken to remedy this situation, these steps have only been symbolic. In this study, the historical development and the current situation of the mukhtar institution which occupied the agenda in the recent period will be put forward and

¹ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü,abdullahaydin01@hotmail.com, Dr. Öğr. Üyesi

² Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölümü, azizdarende@hotmail.com, Dr. Öğr. Üyesi

how the future vision should be emphasized. The main objective of the study was to determine whether there is a need to ward institutions in Turkey. In doing so, the problems of the Mukhtarship Institution in the context of world examples and local democracy values and how solutions can be produced will be emphasized. In order to realize this aim, domestic and foreign literature will be utilized and a new model will be proposed within this framework.

Keywords: Village, Neighborhood, Mukhtarship, Local Democracy, Local Participation

POST BÜROKRASİ TOPLUM MÜHENDİSLİĞİNİN YENİ BİR BOYUTU MUDUR?

Habibe KULLE¹
Tevfik KARAŞAHİN²

ÖZET

Temelleri Max Weber tarafından atılan bürokrasi olgusu oluşturulduğu dönemden günümüze kadar farklı anlamlar içermiştir. Toplumu idare etme biçimi olarak veya bir tür yönetim şekli olarak düşünülen bürokrasi edindiği bu anlamlar çerçevesinde farklı statülerinde temsiliyetini sürdürmüştür. Bu temsiliyet kapsamında da sosyal alanı rasyonel biçimde yönetmenin bir aracı olarak da görülmüştür. Tarihsel süreç içerisinde toplumsal öğelerde(ideolojik tutum, iktisadi bakış açısı, bireyselliğe yüklenen anlam ve siyasi beklentiler vb.) meydana gelen değişim de bürokrasinin bu temsiliyet alanını koruması için onu değiştirmek zorunda bırakmıştır. Bürokrasinin bu değişim mecburiyeti modern dönemin gelenekselliğe getirdiği eleştirilerle daha da artmıştır ve post modern dönemde de devam etmiştir. Modern dönemin yönetilmek yerine yönetmek isteyen toplum zihniyeti, karar verici görünümünde post modern dönemde yerini almıştır. Toplumsal alanda meydana gelen bu değişim isteği karşısında bürokrasinin edineceği rol ise belirsizdir. Bürokrasi Marxsist düşünürlerin ileri sürdüğü şekliyle yönetici kitlenin bir toplum mühendisliği oluşturmasının aracı mıdır, yoksa Weber'in bahsettiği gibi bir tür toplumu idare etme şekli, yeni bir yönetim biçimi ya da toplumsal alanın temsilcisi midir? Bu çalışmanın konu ve amacını da bu sorulara verilecek cevap oluşturmaktadır. Yani bürokrasi veya post bürokrasi yönetici sınıfın toplumu kendi istediği şekilde idare etmek için toplum mühendisliğinin yeni bir adı olarak karşımıza çıkmakta mıdır, yoksa bahsedildiği şekliyle toplumu yönetilen bir kitle olmaktan karar verici bir kitle haline getirmek için mi sürdürülmektedir, bunun cevabını aramaktadır. Bu amaç ve konu ekseninde de öncelikle toplum mühendisliği kavramına, takibinde bürokrasi ve bürokrasinin değişim sürecine son olarak da kamu yönetimindeki yeni gelişmelerden de yararlanarak bürokrasinin edindiği rol ve üstlendiği görev ekseninde yeni bir toplum mühendisliğine hizmet edip etmediği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bürokrasi, Post Bürokrasi, Toplum Mühendisliği

ABSTRACT

The phenomenon of bureaucracy, the foundations of which were laid by Max Weber, has different meanings since its inception. Bureaucracy, which is considered as a form of governing society or as a form of governance, has continued to be represented in different status within the framework of these meanings. Within the scope of this representation, it was also seen as a means of rationally managing the social space. The change in social elements (ideological attitude, economic point of view, meaning attributed to individuality and political expectations etc.) in the historical process made it necessary for the bureaucracy

¹ Bilim Uzmanı. hbb_kll_64@hotmail.com

² Öğretim Görevlisi. Kütahya Dumlupınar Üniversitesi. tevfik.karashin@dpu.edu.tr

to maintain this field of representation. The necessity of this change of bureaucracy increased with the criticisms brought by the modern era to traditionalism and continued in the post-modern era. The social mentality of the modern era that wants to manage instead of being managed has taken its place in the post-modern era in the view of the decision maker. The role of the bureaucracy in the face of this change in the social sphere is uncertain. Is bureaucracy the means by which the ruling mass, as Marxist thinkers put forward, to form a social engineering, or is it the way in which Weber refers to a form of society, a new form of government, or a representative of the social sphere? The subject and purpose of this study is the answer to these questions. In other words, does the bureaucracy or post-bureaucracy appear as a new name of social engineering in order to govern the society of the ruling class in its own way, or is it being pursued to make the society from being a ruled mass to a decisive mass as it is mentioned, looking for the answer. In this aim and subject axis, first of all, the concept of social engineering will be discussed and then the bureaucracy and bureaucracy change process will be discussed and then the role of bureaucracy will be discussed and whether a new social engineering service will be discussed.

Keywords: Bureaucracy, Post Bureaucracy, Community Engineering

YEŞİLLEŞME Mİ NEOLİBERALLEŞME Mİ? TÜRKİYE'DEKİ JEOTERMAL ENERJİ POLİTİKALARI

GREENING OR NEOLIBERALIZATION? GEOTHERMAL ENERGY POLICIES IN TURKEY

Arş. Gör. Kutay KUTLU¹

ÖZET

Yeşil devlet yazını, devletlerin ekolojik ve katılımcı bir rasyonaliteyle hazırlayacakları politikalarla ekonomik faaliyetleri çevresel etkilerden ayırtırmaya sevk etme kapasitesi bulunduğunu savunmaktadır. Fosil yakıtlar yerine yenilenebilir enerji kaynaklarından enerji temininin yaygınlaştırılmasına dönük politikalar da devletin yeşillenmesinin göstergelerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Öte yandan, neoliberal yönetimsellik yaklaşımı, devletin ve toplumsal hayatın ekonomik parametreler ışığında üretilen bilgiler doğrultusunda örgütlendiğini ileri sürmektedir. Dolayısıyla, bu bakış açısını temel alan çalışmalar yenilenebilir enerji projelerinin gerçek anlamda çevreci kaygılarla desteklenmeyip, coğrafya ve nüfusun piyasacı bir rasyonaliteyle yönetimine hizmet ettiğini savunmaktadır. Jeotermal enerji de yenilenebilir olarak sınıflandırılan kaynaklardan biri olmakla birlikte, Türkiye'deki jeotermal enerji santrallerinin çevresel ve toplumsal yönden pek çok olumsuz etkisi bulunduğu gözlemlenmektedir. Bu çalışma, Türkiye'deki jeotermal enerji politikalarını mercek altına alarak, devletin bu alanda geçirdiği dönüşümün yeşilleşmeden ziyade neoliberalleşme doğrultusunda bulunduğunu sergileyecektir. Bu çerçevede öncelikle yeşil devlet ve neoliberal yönetimsellik literatürlerinin temel savları kısaca özetlenecektir. Daha sonra, Türkiye'deki jeotermal enerji santrallerine dair mevzuat ve uygulama ele alınacaktır. Jeotermal enerji santrallerinin yaygınlaştırılmasına dönük politikaların katılımcı ve çevreci değil, dışlayıcı ve piyasacı niteliklere sahip olduğu vurgulanacaktır. Jeotermal enerji santrallerinin yarattığı çevresel tahribatla coğrafyayı ve bölgedeki geçimlik tarımsal faaliyetlere verdiği zararlar nüfusun yaşamını nasıl dönüştürdüğüne değinilecektir. Bu bağlamda, jeotermal enerji santrallerinin etkilerine dair gerçekleştirilen akademik çalışmalar, kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşlarının hazırladığı raporlar ile basına yansıyan iddialardan faydalanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: yeşil devlet, neoliberal yönetimsellik, jeotermal enerji

ABSTRACT

The green state literature argues that states have a steering capacity to decouple economic activities from environmental impacts through policies they develop with an ecological and participatory rationality. Policies towards extending the use of renewable energy instead of fossil fuels in energy generation are evaluated as one of the signifiers of greening of the state. On the other hand, the neoliberal governmentality approach claim that state and social life are being organized under the light of the information produced in line with economic

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, kutlukty@gmail.com

parameters. Hence, the studies based on this approach defend that renewable energy projects are not supported with genuinely environmental concerns, but serve the governing of geography and population through a pro-market rationality. Although geothermal energy is one of the resources categorized as renewable, it is observed that there are many environmental and social negative impacts of geothermal power plants in Turkey. This study will focus on the geothermal energy policies in Turkey, depicting that the transformation of the state in this field is in the direction of neoliberalization rather than greening. In this framework, firstly the fundamental arguments of green state and neoliberal governmentality literatures will be briefly summarized. Then the legal acquis and implementation of geothermal power plants will be elaborated. It will be stressed that the policies towards the spread of geothermal power plants have exclusionist and pro-market, rather than participatory and environmentalist characteristics. The transformation rooting from the environmental degradation caused by the geothermal power plants on the geography and the shifts in the daily lives of the local population stemming from the negative impacts on subsistence farming will be touched upon. In this context, the academic studies, reports prepared by public authorities and non-governmental organizations, and claims appearing on the press with regard to the impacts of geothermal power plants will be utilized.

Keywords: Green State, Neoliberal Governmentality, Geothermal Energy

BELEDİYE ÖLÇEĞİ İLE BELEDİYE MECLİS ÜYESİ PROFİLİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: TRABZON BÜYÜKŞEHİR İLÇE BELEDİYELERİ ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE MUNICIPALITY SCALE AND THE ALDERMAN PROFILE: A COMPARATIVE ANALYSIS ON TRABZON METROPOLITAN SUB-PROVINCIAL MUNICIPALITIES

**Y. Orçun KÜÇÜKYILMAZ¹
Çağrı D. ÇOLAK²**

ÖZET

Günümüzde yerel yönetimler, demokratik siyasi hayatın en temel kurumlarından biri olarak kabul edilmektedir. Bu açıdan özellikle yerel meclisler, karar organı olma özelliği ile birlikte, gerek yerel demokrasi gerekse yerel temsil açısından hayati bir rol oynamaktadır. Halkın sahip olduğu iktidarı temsilciler aracılığıyla kullanması, yerel meclislerdeki temsilci profiline önem kazandırmaktadır. Literatürde yerel meclislerdeki (il genel meclisi veya belediye meclisi) temsilci profilini konu edinen birçok çalışma bulunmaktadır. Ancak bu çalışmalarda, temsilci profili ile yerel yönetim biriminin ölçeği arasındaki ilişkiye yer verilmemiştir. Buradan hareketle, çalışmanın amacı, belediye ölçeği ile belediye meclis üyesi profili arasındaki ilişkinin ortaya koyulmasıdır. Bu amaç çerçevesinde, Trabzon ilinde yer alan farklı ölçekteki üç büyükşehir ilçe (Ortahisar, Beşikdüzü, Hayrat) belediye meclisinin üyeleriyle görüşülmüş (63 kişi) ve elde edilen verilerle (cinsiyet, yaş, eğitim durumu, meslek, doğum yeri, bildikleri yabancı dil sayısı, muhtarlık veya belediye başkanlığı kariyerine sahip olma durumu, meclis üyeliği dönem sayısı ve aday olma sürecinde memurluktan istifa durumu) söz konusu büyükşehir ilçe belediyelerinin meclis üyesi profili çıkarılmıştır. Ardından, elde edilen üç profile ilişkin benzerlik ve farklılıklar, belediye ölçeği açısından değerlendirilerek birtakım bulgulara ulaşılmıştır. Dokuz varsayımın test edildiği çalışmada, belediye ölçeği ile belediye meclis üyelerinin eğitim durumları arasında diğer kriterlere nazaran daha güçlü bir ilişki olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Belediye Ölçeği, Belediye Meclisi, Belediye Meclis Üyesi

ABSTRACT

Nowadays, local governments are considered to be one of the most fundamental institutions of democratic political life. In this respect, especially the local councils play a vital role in both local democracy and local representation, along with the feature of become a decision-making body. The use of the power of the people through representatives leads to the prominence of the representative profile in the local councils. In the literature, there are many studies on the representative profile in the local councils (provincial council or municipal

¹Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, orcunkucukyilmaz@kmu.edu.tr

²Arş. Gör., Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, cagricolak61@ktu.edu.tr

council). However, in these studies, the relationship between the representative profile and the scale of the local government unit is not included. Thus, the aim of the study is to determine the relationship between the municipal scale and the alderman profile. For this purpose, alderman of three metropolitan sub-province (Ortahisar, Besikduzu, Hayrat) in different scales in Trabzon were interviewed (63 people). Based on the data (gender, age, educational status, occupation, place of birth, number of foreign languages they know, career status of mukhtar or mayor, number of the aldermanship, and resignation status from the public service in the process of becoming a candidate) obtained the alderman profile of these metropolitan sub-provincial municipalities was outlined. Then, the similarities and differences related to the three profiles were evaluated in terms of the municipal scale and some findings were reached. In the study in which nine assumptions were tested, it was found that there was a stronger relationship between the municipal scale and the educational status of the aldermen than other criteria.

Keywords: Municipal Scale, Municipal Council, Alderman

**TÜRKİYE’DE SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRASIN YÖNETİMİNDE
MERKEZİ YÖNETİM- YEREL YÖNETİM İLİŞKİSİ: ÇORUM İLİ ÜZERİNDEN
BİR DEĞERLENDİRME**

**THE RELATIONS BETWEEN LOCAL AND CENTRAL GOVERNMENT ON THE
MANAGEMENT OF INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE IN TURKEY: AN
ASSESSMENT ABOUT ÇORUM**

Serhat SAATÇİ¹

ÖZET

Çalışmanın temel amacı, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilatı (UNESCO) tarafından kabul edilen ve Türkiye’nin de taraf olduğu Somut Olmayan Kültürel Mirasın(SOKÜM) Korunması Sözleşmesinde ön görülen koruma hususları ile SOKÜM’lerin tespit ve korunmasında icracı kuruluş olan Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü’nün faaliyetlerinin değerlendirilmesidir. Bu süreçte yerel yönetimlerin rolünün incelenmesi amaçlanmıştır. Başta Sözleşme metni olmak üzere konuya ilişkin yasa ve yönetmelikler incelenmiş ve temel literatür taraması yapılmıştır. Kültürel mirasın belirlenmesi ve korunmasında önemli görevleri ve sorumlulukları olan yerel yönetimlerin, SOKÜM’ler açısından da büyük bir önem arz ettiği düşüncesi çalışmanın çıkış noktası olmuştur. Çalışmada Çorum ili örneklem olarak seçilmiş, Çorum iline ait SOKÜM’lerin ve bunların belirlenmesinde görevli olan kurum ve kuruluşların personelleri ile birebir görüşme gerçekleştirilerek, SOKÜM’lerin belirlenme süreci, korunması ve sürekliliği konusunda merkezi idare ve yerel yönetimlerin konuları üzerine bir değerlendirme yapılmıştır.

Anahtar Kelime: SOKÜM, Yerel Yönetim, Merkezi Yönetim.

ABSTRACT

The main purpose of the study, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) adopted and Turkey is a signatory to the Intangible Cultural Heritage Protection of ripping the anticipated protection issues in the convention, detection and prevention of Culture and the executive agencies in Evaluation of the activities of the General Directorate of Research and Training of the Ministry of Tourism. It is aimed to examine the role of local governments in this process. The laws and regulations related to the subject, especially the text of the convention, were examined and a basic literature review was conducted. The starting point of the study was the idea that local governments, which have important duties and responsibilities in the determination and protection of cultural heritage, are of great importance for Intangible Cultural Heritage’s. In this study, one-to-one interviews were conducted with the personnel of the Çorum and the institutions and organizations responsible for the determination of Çorum province and an assessment was

¹ Öğr. Gör, Hitit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu, Yönetim ve Organizasyon Bölümü, Yerel Yönetimler Programı, serhatsaatci@hitit.edu.tr

made on the positions of the central administration and local administrations regarding the determination, preservation and continuity of Çorum.

Keywords: Intangible Cultural Heritage, Local Government, Central Government

6360 SAYILI KANUN İLE BİRLİKTE İL ÖZEL İDARELERİNİN VE KÖYLERİN GELECEĞİ: AFYONKARAHİSAR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

THE FUTURE OF SPECIAL PROVINCIAL ADMINISTRATIONS AND VILLAGES WITH THE LAW NO. 6360: THE EXAMPLE OF AFYONKARAHİSAR MUNICIPALITY

Merve DÖKMECİOĞLU¹

ÖZET

Cumhuriyet dönemi Türkiye’inde büyükşehir belediyeleri ilk kez 1984 yılında çıkartılan KHK ile kurulmuşlardır. 2014 yılında 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu kabul edilene kadar 1984 yılındaki kanun bazı değişikliklere uğrayarak varlığını sürdürmüştür. Devam eden değişim sürecinde kanunlarda eksiklikler ve yetersizlikler tespit edilmiştir. Son değişim 12 Kasım 2012 tarihli 6360 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununda, büyükşehir belediyesinin tanımı, kurulması, sınırları konularında önemli değişiklikler yapılmıştır. Söz konusu kanunla getirilen değişiklikler 30 Mart 2014 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Bütünşehir Modelini sunan 6360 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu kapsamında büyükşehirlerde il özel idareleri kaldırılmış ve bazı köyler mahalle statüsüne dönüştürülmüştür. Bu çalışmada, devam eden kentleşme ve büyükşehirlerin sayısını arttırmaya yönelik politikalar çerçevesinde il özel idareleri ve köylerin geleceği konusu ele alınmıştır. Söz konusu birimlerin kaldırılması halinde ortaya çıkabilecek yönetsel ve mali işlemlerdeki değişimler üzerine araştırma yapılmıştır. 6360 sayılı kanun ile büyükşehir olma koşullarına en yakın il olan Afyonkarahisar’ın, büyükşehir olması halinde ortaya çıkabilecek olan durum ve uygulamalar üzerinde değerlendirmeler yapılmıştır. Bunun için Afyonkarahisar İl Özel İdaresi yetkilileri, şuan ki mevcut durumda mahalle statüsüne dönüşmüş köylerin muhtarları ve ilin büyükşehir olması halinde mahalle statüsüne dönüşmesi beklenen bazı köylerin muhtarlarına yönelik açık uçlu sorular sorularak gevşek yapılandırılmış mülakat yapılmıştır. Yapılan görüşmelerle Afyonkarahisar’ın büyükşehir belediyesi olmasıyla mahalli idarelerin bu birimlerinde yaşanması muhtemel değişimlerin olumlu ve olumsuz yanları tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Belediyesi Kanunu, Muhtarlık, Mahalle, Köy, İl Özel İdaresi

ABSTRACT

Metropolitan municipalities were first founded, with a decree law in 1984, in republic era of Turkish history. Until the Law No. 5216 on Metropolitan Municipality in 2014, the articles of 1984 law was in effect only with a few changes. Gaps and incompetencies were detected within the process of these

¹ mervedkmci@gmail.com

changes. The last important change was made to change the definition, establishment, and boundaries of metropolitan municipalities with the Law No. 6360 dated 12.11.2012 on Metropolitan Municipality. These changes entered into force on 30.03.2014.

With the new Law No. 6360 on Metropolitan Municipality, the law that introduced the "Unicity Model", special provincial administrations have been abolished and some villages have been transferred into neighborhoods. In this study, the future of special provincial administrations and villages is discussed within the framework of policies towards urbanization and increasing the number of metropolitans. This research has been made to examine the changes in managerial and financial transactions in case of abolishment of special provincial administrations and legal personality of villages. Discussions have been made on the situation and practices that will emerge in case of Afyonkarahisar's transfer into metropolitan, which is the most available and likely city to become a metropolitan in accordance with the conditions within the Law No. 6360. For this purpose; by asking open ended questions, loosely structured interviews were conducted with the authorities in Special Provincial Administration of Afyonkarahisar, current mukhtars of neighborhoods that were transferred from village, and some future mukhtars of neighborhood, which are currently village mukhtars, in case of the transfer of Afyonkarahisar province into a metropolitan. Via interviews, study aims to reveal positive and negative aspects of the possible changes that come with the transfer of Afyonkarahisar.

Keywords: Law on Metropolitan Municipality, Mukhtar, Neighborhood, Village

E-YÖNETİŞİM KAVRAMI BAĞLAMINDA KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

AN ANALYSE ON KASTAMONU UNIVERSTY IN CONTEXT OF E- GOVERNANCE

Metin ÖZKARAL¹
Ahmet KILIÇÇEKEN²

ÖZET

Kamusal mal ve hizmet üretiminde giderek etkisini arttıran elektronik gelişmeler, kamu yönetimi literatüründe yeni kavramların ve zengin bir tartışma alanının ortaya çıkmasına neden olmaktadır. E-devlet, mobil devlet, dijital demokrasi gibi kavramlar alanda sıkça çalışılan konular haline gelmektedir. Yönetişim kavramı da bu yeniliklerden etkilenmektedir. Bilindiği üzere yönetim kavramı, kamu yöneticilerinin karar verme, politika üretme ve uygulama aşamalarında sivil toplum, yerel yönetimler ve özel sektör gibi paydaşları süreçlere çoğulcu bir biçimde dahil etmesi anlamına gelmektedir. Dolayısıyla, dijital dönüşümlerin hız kazanmasıyla beraber devlet ve vatandaş arasındaki ilişkinin dönüştüğü ve değiştiği, internet tabanlı iletişimin ön plana çıktığı yeni bir durum ortaya çıkmaktadır. Literatürde, bu yeni çok paydaşlı yönetim modeline "e-yönetişim" adı verilmektedir. E-yönetişim; kamusal hizmetlerin düzenlenmesinde, vatandaşların bilgiye ulaşımında, ihtiyaç duyulan ilgili belgelerin alımında, şikayet, öneri ve taleplerin iletilmesinde elektronik sistemler aracılığıyla etkinlik ve tasarruf sağlayan bir yönetim modelidir. Devletlerin ürettiği mal ve hizmet sayısı ile vatandaşların daha şeffaf, daha katılımcı yönetim taleplerinin birlikte artmasıyla e-yönetişim kavramının da önemi artacak gibi gözükmektedir. Bu çalışmada, ilk olarak, kavramın literatüre dayalı genel bir tanıtımı yapılmıştır. Ardından, Kastamonu Üniversitesi e-yönetişim uygulamaları incelenmiştir. Üniversitenin web sayfasına ilişkin yapılan incelemeler ve uzmanlarla yapılan mülakatlar sonucunda e-yönetişime dönük uygulamalar tespit edilmeye çalışılmış, daha sonra ise ilgili uygulamalara ilişkin çeşitli yorumlar ve öneriler aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: E-devlet, E-yönetişim, Üniversite

ABSTRACT

Electronic developments, which are active in the production of public goods and services, cause to happen new concepts and a rich discussion area in the public administration literature. Concepts such as e-government, mobile state and digital democracy are becoming frequently studied topics in the field. The concept of governance is also affected by these evolutions. As it is known, governance means that public administrators involve stakeholders such as civil society, local governments and the private sector in a pluralistic way for the processes of decision making, policy making and practices. Therefore, the

¹ Karabük Üniversitesi, metinozkartal@hotmail.com.

² Kastamonu Üniversitesi, ahmetkiliccekenmail.com

acceleration of digital transformations creates a new situation in relationship between the state and the citizen which is transformed and changed by internet-based new communication. In the literature, this new multi-stakeholder governance model is called "*e-governance*". E-governance is a management model that provides cost savings by electronic systems in public services which include accessing informations, obtaining necessary documents, conveying complaints, suggestions and requests. With the increases in the number of goods and services of states and the demands of citizens for more transparent and participatory management, the concept of e-governance also seems to increase in importance. In this study, firstly, a general introduction based on literature was cited. Then, Kastamonu Universty was examined in the framework of the concept of e-governance. Universty's website and interview with staff were attempted to be determined in the conxext of e-governance applications and then various comments and suggestions were cited for the e-governance applications.

Keywords: E-government, E-governance, Universty

AFET YÖNETİMİ AÇISINDAN YEREL YÖNETİMLERİN ÖNEMİ VE KURUMSAL KAPASİTESİ: KÜTAHYA BELEDİYESİ MEVCUT DURUM ANALİZİ

IMPORTANCE AND INSTITUTIONAL CAPACITY OF LOCAL GOVERNMENTS IN TERMS OF DISASTER MANAGEMENT: CURRENT SITUATION ANALYSIS OF KUTAHYA MUNICIPALITY

**Doç. Dr. Murat YAMAN¹
Öğr. Gör. Erkan ÇAKIR²
Öğr. Gör. Ozan YETKİN³**

ÖZET

Afetler ve afetlerin yönetimi, gerek dünyanın gerekse Türkiye'nin gündemindeki en önemli meselelerinden bir tanesidir. Afetlerin çok eski zamanlara dayanması, doğal ve insan kaynaklı afetlerin etkisinin her geçen gün artarak hissedilmesi, akademik bir inceleme alanı olarak konunun önemli hale gelişinin başlıca sebeplerindedir.

Kamu yönetimi perspektifinden bakıldığında, konunun farklı bir boyutunda afet yönetiminin kurumlararası bir alan içerisinde olduğunu ifade etmek mümkündür. Merkezi yönetim teşkilatına bağlı kurum ve kuruluşların yanı sıra, sivil toplum kuruluşları ve yerel yönetimler bu sürecin önemli aktörleri olarak görülmektedir. Afetlerin genelde yerel nitelikte ortaya çıkışı nedeniyle yerel yönetimler ön plana çıkmaktadır.

Bu çalışmada, Türkiye'de afet yönetiminde yerel yönetimlerin konumu sorgulanmaktadır. Bu bağlamda, yasal ve kurumsal açıdan yerel yönetimlerin afet yönetimine olan etkisi incelenecektir. Bu amaçla, afet yönetimi sürecinin önemli aktörleri olan kurum ve kuruluşların teşkilat kanunları, yerel yönetim mevzuatı ve bunların dışında kalan afet yönetimine ilişkin diğer mevzuat ele alınacaktır. Bununla birlikte kurumsal yapı üzerine ayrıntılı bir değerlendirme yapılacaktır. Bu noktada, Kütahya Belediyesi örnek alan olarak seçilmiştir. Sonuçta, mevcut durum ve sorunlar derinlemesine ortaya konulacak ve konuya yeni çözüm önerileri getirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kavramlar: Afet, Afet Yönetimi, Yerel Yönetimler, Kütahya Belediyesi

ABSTRACT

Disasters and disaster management are one of the most important problems on the international as well as domestic agenda. Ancient quality of disasters, the growing feeling of disasters by human and nature are leading factors in appearing disaster management as an academic field of study.

From a public administration perspective and another aspect form the topic, it can be said that disaster management is in an inter-institutional field. Besides institutions and enterprises of central government, non-governmental organizations and local administrations are also the important actors of this

¹ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi, murat.yaman@dpu.edu.tr

² Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Altıntaş MYO, erkan.cakir@dpu.edu.tr

³ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Simav MYO, ozan.yetkin@dpu.edu.tr

process. Especially from the fact that disasters are of local origins, local administrations have become prominent actors.

In this study, the position of local administrations in disaster management is questioned. Within this context, the impact of local administration on disaster management is examined from legal and institutional standpoint. To this purpose, institutional acts, local administrations laws and other legal resources relating to the institutions and enterprises of disaster management process are reviewed. In addition, Kutahya Municipality, taken as the case for this study, is reviewed in detail in terms of institutional design. Finally, current problems are put forward in deep discussion and new possibilities and resolutions are tried to be discussed.

Keywords: Disaster, Disaster Management, Local Governments, Kutahya Municipality

6360 SAYILI KANUN SONRASI MAHALLEYE DÖNÜŞEN BELDELERDE YAŞAYAN HALKIN MEMNUNİYETİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: AKHİSAR ÖRNEĞİ

**Gökhan ORHAN¹
Gülçe İNAL KARPUZ²**

ÖZET

Belediyeler hem Osmanlı Devleti'nde hem de Türkiye Cumhuriyeti'nde en önemli yerel yönetim birimleridir. 1950'lerden sonra gözlemlenen hızlı kentleşme kır-kent oranlarının tersine dönmesine ve belediye sayılarının artmasına neden olmuştur. Zaman içinde nüfusu belli bir eşiği aşan küçük yerleşimlerde belde belediyeleri kurulmuştur. Her ne kadar belde belediyeleri yerele hizmet sunmanın önemli bir mekanizması olsalar da, ölçek tartışmalarına konu olmuş olan yönetim birimleridir. Bu çerçevede belde belediyelerinin hizmet sunumu açısından yetersiz görülmeleri, hizmet için optimal ölçeğe sahip olmadıkları ve etkinlik/verimlilik açısından düşük performans gösterdikleri düşüncesi bu yönetim birimlerinin tasfiyesi düşüncesinin gündeme gelmesine neden olmuştur. 2012 yılında 6360 Sayılı Kanun'un çıkarılması ve 2014 yılında bu kanunun yürürlüğe girmesiyle birlikte Büyükşehir Belediyesi olan yerlerde nüfusu 5000'in altında olan küçük belediyelerin tüzel kişiliklerine son verilmiş ve bu küçük belediyelerin büyükşehir ilçe belediyelerine bağlanmasıyla bu beldeler mahalle durumuna gelmiştir.

6360 sonrası belde belediyelerinin mahalleye dönüşümünün ardında yatan temel neden ölçek ekonomilerinden faydalanarak kaynakların daha etkili ve verimli kullanılmasının sağlanacağı beklentisiydi. Büyükşehir belediyesinin daha çok bilgi ve tecrübeye sahip olması, birim başına hizmet maliyetinin azalması, daha ileri teknolojilerin kullanılması, mevcut kaynakların daha eşit ve adil şekilde dağıtılabileceği beklentileri bu kararın gerekçeleri arasında yer almaktaydı. Bununla birlikte büyükşehir belediyeleri ile ilçe belediyeleri ve belediye tüzel kişiliğini kaybeden yerler arasında dönüşüm sonrasında koordinasyon, personel sıkıntısı, mali yetersizlik, hizmet alanının genişlemesiyle birlikte yaşana hizmet sunumundaki yavaşlama gibi sorunların ortaya çıktığı görülmektedir.

Bu çalışmada belediyeden mahalleye dönüşümün ardından küçük yerleşim yerlerinde yürütülen hizmetlerin etkinliğinin vatandaşlar tarafından nasıl algılandığı ve vatandaşın bu yeni modele bakışı analiz edilmeye çalışılmıştır. Kanunun tüzel kişiliğini kaybeden beldeler üzerindeki etkileri incelenirken Manisa'nın Akhisar ilçesi örnek alınmıştır. Akhisar'ın tüzel kişiliğini kaybeden beldelerinde yaşayanların hizmet sunumuna dair memnuniyet düzeylerinin ölçülmesi amacıyla anket yöntemi kullanılarak hizmetlerin etkin bulunup bulunmadığı değerlendirilmiştir. Sonuç olarak 6360 Sayılı Kanun'un Akhisar'ın mahalleye dönüşen beldelerinde uygulamada amacına ulaşamadığı ve kanunla yapılan değişikliklerle vatandaşın beklentilerinin karşılanamadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: 6360 Sayılı Kanun, Beldeler, Akhisar, Etkililik, Tatmin

¹Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Böl. gorhan@bandirma.edu.tr

² Bilim Uzmanı, gulceinal.91@gmail.com

ABSTRACT

Municipalities are the most important local government units in both the Ottoman Empire and the Republic of Turkey. The mass migration from rural to urban areas after the 1950s had resulted in rapid urbanisation and an increase in demand for local services. In the meantime, the rise of population has also contributed to proliferation of small municipalities in rural towns. The status of small town municipalities have always been controversial concerning their poor performance and problems with the economies of scale. With the Law No. 6360, enacted in 2012 and came into force in 2014, the legal entities of small municipalities with population less than 5000 were terminated in the places where the metropolitan municipality was established. These small town municipalities are connected to the metropolitan municipalities and these towns have become rural neighbourhoods. The main reason behind this move was expectations concerning effectiveness and efficiency of metropolitan municipalities in providing local services. Yet again, a number of problems surfaced in service provision. This paper aims to examine effects of new regulations on towns whose legal status has changed and now became neighbourhoods. Akhisar district of Manisa was taken as a case and a survey was conducted in those nine neighbourhoods to measure the satisfaction level of residents who used to live in towns of Akhisar in terms of the service provision. In the study, the perception of people concerning the effectiveness of the law was measured and evaluated by using survey method. Results suggest a clear dissatisfaction in the majority of service provision areas.

Keywords: Law No.6360, Towns, Akhisar, Effectiveness, Satisfaction

BÜYÜKŞEHİR YÖNETİM MODELİNE GEÇİŞİN ACİL DURUM YÖNETİM BİRİMLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: KAHRAMANMARAŞ İTFAİYESİ ÖRNEĞİ

Mahmut DOĞAN¹
Mustafa DOĞAN²
Mehmet PALABIYIK³

ÖZET

Büyükşehir modeli, birimlerin işleyişinde ve değişiminde önemli derecede etkili olmuştur. Bu çalışmanın konusu, büyükşehir yönetim modeline geçişte acil durum yönetim birimi olan şehir itfaiyelerindeki değişimlerdir. Bu çalışmanın amacı, Kahramanmaraş İtfaiye birimi örneği üzerinden; büyükşehir yönetim modeline geçişte acil durum yönetim birimleri olan itfaiye teşkilatlarında meydana gelen değişimlerin belirlenmesi, bu amaç doğrultusunda geçilen bu modelin güçlü yönleri, zayıf yönleri, geliştirilebilir yönleri ve olası tehditlerinin ortaya çıkarılmasıdır.

Bu çalışmada, Kahramanmaraş İtfaiyesi bünyesinde görev yapmakta olan birim amirlerine çeşitli sorular yöneltilerek elde edilen veriler değerlendirilmiştir. Birim amirlerine; personel ve insan kaynağı yönünden, araç ve ekipman bakımından, itfaiye biriminin işlevselliği bakımından, bürokratik yapı ve yönetimdeki değişimler hakkında sorular yöneltilmiştir. Sonuç olarak, elde edilen bulgularda büyükşehir yönetim modeline geçişte itfaiye teşkilatında önemli olumlu değişimler yaşanmış ve bununla beraber iyileştirilmesi gereken yönler de bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir, Acil Durum Yönetimi, İtfaiye

ABSTRACT

The metropolitan model has been significantly influential in the operation and exchange of units. The subject of this study is the changes in the city fire brigade which is the emergency management unit during the transition to the metropolitan management model. The aim of this study is to analyze the fire department of Kahramanmaraş; the determination of the changes in the fire brigades which are emergency management units during the transition to the metropolitan management model, revealing the strengths, weaknesses, developable aspects and possible threats of this model passed in line with this purpose.

In this study, the data obtained by asking various questions to the superiors of Kahramanmaraş Fire Department were evaluated. Unit Supervisors; in terms of personnel and human resources, vehicles and equipment, fire department functionality, bureaucratic structure and changes in management. As a result, significant positive changes occurred in the fire brigade during the transition to the metropolitan management model and there are also aspects that need improvement.

Keywords: Metropolitan, Emergency Management, Fire Department

¹Marmara Üniversitesi, mahmutdogan@marmara.edu.tr

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, akademisyenmd@gmail.com

³ Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Dairesi Başkanlığı, palabiyik_mehmet@hotmail.com

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNE GEÇİŞ VE DEVLET-BÜROKRASİ ANLAYIŞININ DEĞİŞİMİ: KURAMSAL BİR DENEME

TRANSITION TO THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM OF THE REPUBLIC OF TURKEY AND THE UNDERSTANDING OF CHANGE OF STATE-BUREAUCRACY: A THEORETICAL EXPERIMENT

Uğur SADIOĞLU¹
Emre EZİN²

ÖZET

Türk siyasi tarihinde "devlet" ve "hükümet" kavramları birbirinden ayrı kavramlar olarak görülmüş ve bunun üzerinden gelişen tartışmalar "siyaset-bürokrasi" çatışmasını betimlemiştir. Türkiye'de çok partili hayata geçildikten sonra güçlü siyasi iktidarların her zaman bürokrasi ile bir savaş içerisinde olduğu görülmektedir. 2000'li yıllarda Ak Parti Hükümetleri döneminde ise bürokrasi ile savaş ilk yıllardan itibaren başlamış, 17-25 Aralık ile farklı bir boyuta evrilmiş, süreç 15 Temmuz darbe kalkışması ile son noktaya ulaşmış ve Ak Parti Hükümeti ivedilikle tüm bürokratik yapıyı elekten geçirmiştir.

Bu çalışmada Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile bürokrasi olgusu birlikte ele alınacaktır. Çok partili hayata geçişten bugüne kadar olan süreçte yürütme erkinin güçlü olduğu dönemlerde bürokratik yapının zayıfladığı görülmektedir. Ancak 15 Temmuz "siyaset-bürokrasi" savaşı açısından bir milat olarak görülmektedir. Geçmişte bürokratik kadroların istihdamında söz sahibi olan yüksek bürokratlar ve çıkar grupları artık bu konuda söz haklarını kaybetmiştir. Daire başkanının ve genel müdürün kurum içinde yetişmesi ve kuruma hâkimiyeti belirsizleşmiştir. Bunun yanı sıra yıllardır bürokrasinin en önemli makamı olan "müsteşarlık" kurumu da kaldırılarak, bürokrasinin yönetimi-denetimi, üstün yetkilerle donatılmış, seçilmiş ve partili bir Cumhurbaşkanı tarafından atanan bir bakan yardımcısına devredilmiştir. Bu sonuç yakın siyasi tarihte siyasetin bürokrasi ile olan savaşında galip geldiğini ve artık bürokrasinin siyaset tekeline geçtiğini göstermektedir.

Cumhurbaşkanlığı tarafından ve kendi merkezinde yeni bir bürokrasi inşa edilmektedir. Parlamenter sistemdeki bürokrasinin mi, yoksa yeni inşa edilen bürokrasinin mi "güçlü" olduğu konusu henüz net değildir. Ancak, yeni sistem ile birlikte artık "siyasal bürokrasinin" oluştuğu görülmektedir. Bu yapının liyakat üzerinden mi, yoksa siyasal bağımlılıklar üzerinden mi şekilleneceği Türkiye'deki devlet geleneğini derinden etkileyecektir. Bu çalışma kapsamında, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde devlet-bürokrasi-siyaset ilişkilerinin ve anlayışının kuramsal açıdan yeniden yorumlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bürokrasi, Cumhurbaşkanlığı, Devlet, Siyaset

¹Doç.Dr., Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ugursadi@hacettepe.edu.tr

²Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, emreezin@hacettepe.edu.tr

ABSTRACT

Throughout the Turkish political history, *state* and *government* concepts have been held into account separately. Thus, the arguments developed over this have defined the conflicts of *politics* and *bureaucracy*. After the implementation of the multi-party system in Turkey, it can be observed that parties who are politically strong powers have always been in a fight with bureaucracy. In the 2000s, the fight with bureaucracy during the *Justice and Development Party* government had started from the very beginning and evolved to a different level with 17-25 December incidents. The process reached the top with the 15 July coup attempt and the *JDP* thus sieved the whole bureaucratic structure immediately.

In this research, the Presidential Government System and the fact of bureaucracy will be held into account together. From the day of transition to multi party system to today, it is seen that during when the executive power is strong the bureaucratic structure weakens. However, *15 July* incident has been seen as a milestone from the angle of *politics- bureaucracy*. High bureaucrats and interest groups who used to have a right to say about the employment of bureaucratic positions now lack their rights about this subject. The head of department and the general director being educated in the institution and their domination over the institution have become uncertain. Aside from this, permanent undersecretary - the most critical position in a government ministry has been dismissed, the administration and control of bureaucracy has been filled with higher authority and transferred to the vice-minister appointed by the chosen and party-member President. This consequence has shown that in the recent political history, politics has won the fight against the bureaucracy and that bureaucracy is now in the hands of politics.

A new bureaucracy is being built by the Presidency and with it being at the centre. It is not yet certain whichever is *stronger*: the bureaucracy in the parliamentary system or the one that is newly built. However, with the new system, it can be seen that a "political bureaucracy" is now being formed. Is it through merit or political dependencies will shape the government customs in Turkey. At the scope of this research, it is aimed to theoretically reinterpret the state-bureaucracy-politics relationships in the Presidential government.

Keywords: Bureaucracy, Presidency, State, Politics

E-DEVLET UYGULAMALARININ GETİRDİĞİ YAPISAL REFORMLARIN KAMU ÇALIŞANLARINDA SİNİZM DAVRANIŞLARINA ETKİSİ: SGK ÇALIŞANLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

THE EFFECT OF STRUCTURAL REFORMIST E-GOVERNMENT APPLICATIONS ON CINISM BEHAVIOR IN PUBLIC EMPLOYEES: A RESEARCH ON SGK EMPLOYEES

Uğur SADIOĞLU¹
Hakan ÇAYALAN²

ÖZET

Bilgi çağının getirdiği teknolojik imkânlar hayatımızın neredeyse her alanına etki ettiği gibi kamu sektöründe de varlığını hızla göstermektedir. Kamu kurumlarının hemen hemen hepsinde iş ve işlemler bilgi ve iletişim teknolojilerinin sağladığı imkanlarla hızlı şekilde yerine getirilmektedir. Yaşanan bu dönüşümlerden hizmet alanlar kadar kamu hizmeti sunan kamu personeli de etkilenmektedir. Örgütlerde reform ve değişim hareketlerine gerek inanç düzeyinde gerekse duygu ve davranış boyutlarında eleştirel ve tepkili tutumlar sergileyen sinik personelin sinizm davranışlarının, gerçekleştirilen değişimlerin faydalarının hissedilmesi ile azalacağı öngörülmektedir. Bu noktadan hareketle çalışma kapsamında olumsuz örgütsel davranışlardan, kamu çalışanlarının sinizm davranışları analiz edilecektir. Çalışmanın amacı, kamu yönetiminde gerçekleştirilen reformların genel olarak işlerliğini görmek, idari yönlü bakış açısı üzerine gerçekleştirilen araştırmaları çeşitlendirmek ve kamu çalışanları üzerindeki tahakkümü tespit etmektir. Çalışma kapsamında gerçekleştirilecek alan araştırması, e-Devlet uygulamaları içinde işlem yoğunluğu sıralamasında ilk sırada yer alan SGK uygulamaları sebebiyle SGK çalışanlarına uygulanacaktır. Nüfus oranı ile bağlantılı olarak işlem hacmi ve yoğunluğunun farklılık gösterebileceği öngörülerek çalışmanın uygulama alanları Kars - Iğdır – Antalya - Ankara illerindeki SGK personelleri olarak belirlenmiştir. Bu çalışma sonucunda, hem gerçekleştirilen e-devlet reformlarının kamu personeline algı düzeyi hem de kamu personeline örgütsel sinizm seviyeleri tespit edilecektir. Bu tespitler ile gerçekleştirilen reformların kamu personeli üzerindeki etkileri yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: E-Devlet, Kamu Yönetimi, Kamu Personeli, SGK, Sinizm

ABSTRACT

The information age provides many technological opportunities that affect public sector rapidly like affecting almost every aspect of our lives. In almost all public institutions' business and transactions are completed rapidly by information and communication technologies. The public service providers and those receiving services are affected from these transformations. It is predicted that cynicism behaviors of cynical public service providers who adopt hostile attitudes towards reform and change movements in organizations both at belief level and

¹Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ugursadi@hacettepe.edu.tr

² Öğr.Gör., Iğdır Üniversitesi, Tuzluca MYO, hakan.cayalan@igdir.edu.tr

behavioral dimension will be reduced by feeling the benefits of the changes realized. Negative organizational cynicism behaviors of public employees will be analyzed within the scope of the study. The aim of the study is to see the general operability of the reforms transact in public administration, to determine the domination on the public employees and to diversify the researches on the administrative aspect. The field survey in this study will be applied to SGK employees due to SGK practices, which rank first in the process density ranking among e-Government applications. The application areas of the study were determined as SGK personnel in Kars - Iğdır - Antalya - Ankara provinces. Because depending on the population ratio, the transaction volume and density may vary. As a result of this study, both the perception level of public personnel about carried out e-government reforms and organizational cynicism levels in public personnel will be determined. With these determinations the impact of the reforms carried out on public personnel will be interpreted.

Keywords: E-Government, Public Administration, Civil Service, Cynicism

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE MÜSTEŞARLIĞIN KALDIRILMASI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: BAKAN YARDIMCILIĞI MÜSTEŞARLIĞIN ALTERNATİFİ OLABİLİR Mİ?

AN ASSESSMENT ON THE ABOLITION OF THE UNDERSECRETARIAT IN THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM: CAN THE DEPUTY MINISTER BE AN ALTERNATIVE TO THE UNDERSECRETARIAT?

Recep Fedai¹

ÖZET

Bu çalışmayla 2018 yılı itibariyle Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçilmesi ile birlikte ortadan kaldırılan müsteşarlık makamı ele alınacaktır. İlk defa 1937 yılında siyasi müsteşarlık denemesi gerçekleştirilmiş kısa bir süre sonra ise bu uygulama başarısız olmuştur. Müsteşar bir kamu kurumunun en üst devlet memuru olmasının yanı sıra kurumun hafızasıdır. Bir başka deyişle kamu politikalarının belirlenmesi noktasında bakanların işlevi önemli görülse de bakan değişikliği kamu politikalarının uygulanmasına önemli derecede etki etmez iken müsteşarın kolay kolay değişmemesi (atamayla gelmesi sebebiyle) politikaların sürekliliği açısından önemli görülmektedir. 2011 yılında ilk defa bakan yardımcılığı makamının ihdas edilmesi ile bu kadro çeşitli tartışmalara konu olmuş 2018 yılı itibariyle bakan yardımcılarını eski müsteşarlar olmaya başlamıştır. Bu çalışma ile ulaşılmak istenen sonuç bakan yardımcılığının müsteşarlığın yerini alıp alamayacağı sorusuna bir cevap aramaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Müsteşarlık, Siyasi Müsteşarlık, Bakan Yardımcılığı

ABSTRACT

With this study, the Undersecretariat of Undersecretariat, which was abolished together with the transition to the Presidential Government System in 2018, will be discussed. In 1937, the first attempt was made for a political undersecretary. The Undersecretary is the highest civil servant of a public institution, as well as the institution's memory. In other words, although the function of the ministers is important in determining the public policies, the change of the Minister does not have a significant effect on the implementation of public policies, while the undersecretary does not change easily (due to the appointment). In 2011, with the introduction of the deputy minister's office for the first time, this staff was the subject of various debates. In 2018, the deputy ministers began to become former undersecretaries. The main result to be reached with this study is to seek an answer to the question of whether or not the deputy minister can replace the undersecretariat.

Keywords: Presidential Government System, Undersecretariat, Political Undersecretariat, Deputy Minister

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lapseki MYO, Finans Bankacılık ve Sigortacılık Bölümü, recepfedai.86@gmail.com

TAŞRADA KURUMLAR ARASI STRATEJİK EŞGÜDÜM SORUNU VE BİR ÖNERİ: İLSEV BELGESİ

STRATEGIC COORDINATION PROBLEM AMONG PUBLIC INSTITUTIONS IN PROVINCES AND A PROPOSAL: PSCV DOCUMENT

Sait AŞGIN¹

ÖZET

Bildirinin konusunu Türkiye’de idarenin yapısal ve işlevsel dönüşüm sürecinde önemli bir sorun teşkil ettiği uygulamacılar tarafından giderek artan oranda dillendirilen, taşrada kurumsal stratejik planların uygulanmasında etkinlik ve kurumlar arası eşgüdüm meselesi oluşturmaktadır. Çalışmayla, konunun hukuksal boyutu ve fiili durum çerçevesinde uygulanabilir bir çözüm modeli önerisinin ortaya konulması amaçlanmaktadır. Bu çerçevede mevcut hukukî ve fiilî durum analiz edilmiş; hem merkezi idarenin taşra teşkilatları ve hem de taşradaki yerinden yönetim kuruluşlarının, değil uygulama faaliyet ve projelerinde birbirini tamamlayıcılık, stratejik vizyon ve öncelikler bakımından dahi birbirleriyle eşgüdüm içerisinde olmadıkları görülmüştür.

Ülke kaynaklarının etkin kullanımını sağlamak ve kurumların kendi faaliyetleri toplamından ortak bir sinerji ortaya çıkmasını temin etmek bakımından, kurumlar arasında stratejik eşgüdümü sağlayacak ortak ve bağlayıcı bir vizyon belgesinin ortaya konulmasının elzem olduğu sonucuna varılmıştır.

Önerilen bu modelin uygulanabilirliğini sağlamak bakımından;

*(zaten) merkezi idarenin taşra kuruluşları üzerinde hiyerarşik, yerinden yönetimler üzerinde de idari vesayet yetkilerini kullanma yetkisini haiz Valilerin yetkili ve görevli kılınması,

*gerekli sekreteryaya hizmetlerinin İl Planlama ve Koordinasyon Merkezlerince yürütülmesi,

*ortaya konacak İl Stratejik Eşgüdüm Vizyon Belgesinin illerde kurumsal stratejik planların hazırlanması aşamasında temel ittihaz edilmesi, hususlarında 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda gerekli düzenlemenin yapılması gerektiği sonuç ve önerisine ulaşılmıştır.

Önerilen bu düzenleme ile hem Türkiye’de idari yapı ve işleyişe ilişkin önemli bir aksaklığın giderileceği, hem de mülki idare sisteminin Cumhurbaşkanlığı sisteminin işleyiş sürecinde etkin ve etkili bir işleve evrileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Kamu Yönetiminde Dönüşüm, Stratejik Yönetim ve Planlama, Stratejik Eşgüdüm Vizyon Belgesi

ABSTRACT

The subject of this paper consists of effectiveness in the implementation of institutional strategic plans and the issue of inter-institutional coordination in provinces which are increasingly voiced by the practitioners as a major problem in the management of structural and functional transformation process in Turkey.

¹Karabük Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sait.asgin@karabuk.edu.tr

With this study it is aimed to present a feasible solution model within the framework of the legal dimension and the current situation. In this context, the current legal and actual situations were analyzed; it was observed that both the provincial organizations of the central administration and the local administrations in the provinces were not in coordination with each other not only in terms of complementarity in implementation activities and projects but even also regarding strategic vision and priorities.

To ensure the effective use of the country's resources and help a common synergy emerge from the sum of the activities of the institutions, it is concluded that a common and binding vision document that will provide strategic coordination among the institutions is essential.

In order to ensure the applicability of this proposed model, it was reached to the conclusion and the suggestion that the necessary regulations should be made in the Public Financial Management and Control Law no. 5018 in respect of;

- *appointing and authorizing the governors who have (already) the power to use hierarchical audit over the provincial organizations of the central administration and administrative tutelage powers over the local administrations,

- *conducting the necessary secretariat services by the provincial planning and coordination centers,

- *and considering the Provincial Strategic Coordination Vision Document (PSCVD) as the basis for the preparation of institutional strategic plans in the provinces.

With this suggested regulation, it is considered that a major disruption will be fixed on administrative structure and functioning in Turkey, as well as civil administration system will evolve into an effective and efficient function on the operating of the presidential system.

Keywords: Transformation Process in Turkish Public Administration, Strategic Management and Planning, Strategic Coordination Vision Document

TÜRK KAMU YÖNETİMİNİN YAPISAL VE İŞLEVSEL DÖNÜŞÜMÜNÜ AMME İDARESİ DERGİSİ ÜZERİNDEN OKUMAK

READING THE STRUCTURAL AND FUNCTIONAL TRANSFORMATION OF TURKISH PUBLIC ADMINISTRATION ON AMME İDARESİ DERGİSİ

Sefa USTA¹
Çiğdem AKMAN²

ÖZET

Küreselleşmenin de etkisiyle dünyanın herhangi bir ülkesinde siyasal ve yönetsel alanda meydana gelen değişim, politika transferi veya reform transferi yoluyla diğer ülkelere aktarılmaktadır. Değişim ve dönüşümün yönü dönemler itibariyle değişiklik göstermektedir. Ekonomik, siyasal ve sosyal alanda meydana gelen gelişmeler, kamu yönetiminde yapısal ve işlevsel bir dönüşüm yaşanmasına neden olmaktadır.

Türk kamu yönetiminde de bu dönüşüm kaçınılmaz olarak yaşanmakta ve yaşanmaya devam etmektedir. Özellikle 2000 sonrası süreçte Türkiye’de kamu yönetimi sisteminde önemli kırılmalar yaşanmıştır. Yerelleşme, özelleştirme, özerkleşme ve sivilleşme belirleyici unsurlar olmuş; şeffaf, demokratik, katılımcı ve hesap verebilir bir yönetim anlayışı hayata geçirilme adına önemli adımlar atılmıştır.

1968 yılında yayın hayatına başlayan ve Türk kamu yönetimi alan yazınında çok önemli bir yere sahip olan Amme İdaresi Dergisi’nin yaşanan bu dönüşümü okuyabilmek için iyi bir rehber olacağı iddiasından hareketle hazırlanacak çalışmanın temel amacı; Türk Kamu Yönetiminde yaşanan yapısal ve işlevsel dönüşümün Amme İdaresi Dergisinde 2000-2018 yılları arasında yayınlanan makaleler üzerinden analiz edilerek ortaya konulmasıdır.

Bu amaç doğrultusunda hazırlanacak çalışma kapsamında öncelikle kamu yönetiminde yapısal ve işlevsel dönüşümün hem dünya hem de Türkiye’ye yansımaları genel hatlarıyla değerlendirilecektir. Daha sonrasında, Amme İdaresi Dergisinde 2000-2018 yılları arasında yayınlanan 501 adet makale başlık ve anahtar kelimeler açısından incelenecektir. İçerik analizi yönteminden yararlanılarak hazırlanacak bu çalışma ile değişen ve sıklıkla kullanılan kavramlar ortaya konularak Türk Kamu Yönetiminde yaşanan yapısal ve işlevsel dönüşümün kavramsal boyutu değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Amme İdaresi Dergisi, Yapısal Dönüşüm, İşlevsel Dönüşüm

ABSTRACT

By means of globalization, political and administrative changes in anywhere of the world has been transferred to other countries through the agency of policy and reform transfers. The direction of these changes and transforms might differ

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sefausta@kmu.edu.tr

² Süleyman Demirel Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, cigdemargun@hotmail.com

according to terms. Changes on economy, politics and social environment cause these structural and functional transformations on public administration.

On the other hand, inevitably these changes take place on Turkish public administration. Especially, Turkish public administration had turning points after 2000's. In this context, locality, privatization, self-governing and civilization has been the decisive elements on Turkish public administration. As a result of this situation, very important steps took place on Turkish public administration towards transparent, democratic, participative and accounting public administration mentality.

In this context, Amme İdaresi Dergisi which has a very important position on Turkish public administration and has been publishing since 1968 shall be an important guide in order to understand aforementioned changes and transformations. This paper seeks to analyze the structural and functional transformations on Turkish public administration by investigating the articles at Amme İdaresi Dergisi between 2000 and 2018.

Accordingly, in the first place this study shall analyze the general reflections of these structural and functional transformation process on world and Turkish public administration. In the second place, 501 articles at Amme İdaresi Dergisi between 2000 and 2018 shall be analyzed based on their titles and key words. By using the content analysis methodology, the paper aims to analyze the conceptual dimension of structural and functional transformation on Turkish public administration by putting forward the changing and frequently used notions.

Keywords: Public Administration, Amme İdaresi Dergisi, Structural Transformation, Functional Transformation

KENTSEL SU GÜVENLİĞİ VE KENTSEL SU GÜVENLİĞİ ENDEKSLERİ

URBAN WATER SECURITY INDICES AND URBAN WATER SECURITY INDICES

Sevgi TOKGÖZ GÜNEŞ¹

ÖZET

Su güvenliği; nüfusu, geçim kaynaklarını, insan refahını ve sosyo-ekonomik gelişmeyi sürdürmek, su kaynaklı kirlilik ve ilgili felaketlere karşı koruma sağlamak ve ekosistemleri bir barış ve siyasi istikrar ortamında korumak için yeterli miktarda kabul edilebilir kalitede suya sürdürülebilir erişimi sağlama kapasitesi olarak tanımlanmaktadır. Tanımlamadan da anlaşılacağı üzere, ekonomik verimlilik, sosyal eşitlik ve çevresel sürdürülebilirlik sürdürülebilir kalkınmanın üç temel bileşeni olduğu gibi su kaynaklarının entegre yönetiminde de süreç içerisinde dikkate alınması gereken kavramlardır.

Bu çalışma kapsamında, su güvenliği konusundaki literatür çalışmaları kapsamlı bir şekilde ele alınarak değerlendirilmektedir. İlk olarak, su hakkında küresel ölçekte ve Türkiye özelinde genel bir bilgilendirme yapılacaktır. Sonrasında su güvenliği kavramı tanımında odaklanılmakta olan dört farklı konu üzerinde durulacaktır. Bunlar; ekonomik refahı arttırmak, sosyal eşitliği sağlamak, uzun vadeli sürdürülebilirliği sağlayabilecek şekilde kullanımını gerçekleştirmek ve suya bağlı riskleri azaltmaktır. Devamında ise, kentsel su güvenliği konusunda disiplinlerarası (mühendislik, çevre, ekonomi, kamu politikası, halk sağlığı gibi), sorun-çözüm odaklı (daha kaliteli su temini, daha işlevsel altyapı sistemleri, uygun kentsel drenaj sistemleri gibi) ve su kaynaklarının entegre yönetimi konularına yaklaşımlarda yine dünya genelinde ve Türkiye özelinde gelinen noktalardan ve uygulamalardan örneklemelerle bahsedilecektir. Çalışmada ayrıca, karar vericiler için bir karar destek sistemi olarak kullanılan kentsel su güvenliği endeksleri alanında yapılan çalışmalar üzerinde durularak İzmir ili özelinde içmesuyu kaynakları kapsamında endeksleme çalışmaları farklı metotlar kullanılmak suretiyle gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Su, Kent, Su Güvenliği, Kentsel Su Güvenliği Endeksleri

ABSTRACT

Water security is defined as the capacity of the population to sustain sustainable access to water of sufficient quality to maintain livelihoods, human welfare and socio-economic development, to protect against waterborne pollution and related disasters, and to protect ecosystems in an environment of peace and political stability. As can be understood from the definition, economic efficiency, social equality and environmental sustainability are the three basic components of sustainable development and the concepts that should be taken into consideration in the integrated management of water resources.

¹DEÜ Müh. Fak. Çevre Müh. Böl., sevgi.tokgoz@deu.edu.tr

Within the scope of this study, literature studies on water safety are evaluated in a comprehensive manner. There will be general information released about water on a global scale as well as for Turkey. Afterwards, four different topics focusing on the definition of water safety will be discussed. These are; to increase economic well-being, to ensure social equality, to ensure long-term sustainability and to reduce water-related risks. Afterwards, these applications and approaches of interdisciplinary urban water security (engineering, environment, economy, public policy, public health, etc.), problem-solution-oriented (quality water supply, more functional infrastructure systems, suitable urban drainage systems, etc.) and integrated management of water resources will be discussed with examples. The study also focused on the studies carried out in the field of urban water safety indices used as a decision support system for decision makers within the scope of drinking water resources in İzmir indexing studies will be carried out using different methods.

Keywords: Water, City, Water Security, Urban Water Security Indices.

SINIRLARI GENİŞLEYEN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN YAPISAL VE İŞLEVSEL SORUNLARI: ŞANLIURFA ÖRNEĞİ

THE STRUCTURAL AND FUNCTIONAL PROBLEMS OF METROPOLITAN MUNICIPALITIES WITH EXPANDED BOUNDARIES: THE CASE OF ŞANLIURFA

Ahmet KAYAN¹

ÖZET

Türkiye’de büyükşehir belediye yönetim modeli, 1982 Anayasasındaki düzenlemeye dayanılarak 1983 yılında çıkarılan 3030 Sayılı Kanunla oluşturulmuş, bu model 2004 yılında çıkarılan 5216 Sayılı Kanunun uygulanmasına kadar büyük değişikliklere uğramadan uygulanmış; söz konusu kanun büyükşehir belediyelerinin sınırını mücavir alan sınırı olarak belirtmiştir. 2004 yılında çıkarılan 5216 Sayılı Kanunun geçici 2. maddesi büyükşehir belediyelerinin sınırlarını genişletmiştir. Bu maddeye göre büyükşehir belediyesinin sınırları son nüfus sayımına göre 20, 30 ve 50 kilometrelik uzaklıklar, bu yarıçap uzunluklarına uygun olarak kentlerin niteliklerine bakılmadan, mekanik bir şekilde çizilmesi zorunluluğunu getirmiştir. En son 2012 yılında çıkarılan 6360 Sayılı Kanun ise büyükşehir belediyelerinin sınırlarını mülki idare sınırı olarak belirlemiştir. Böylece sınırları genişleyen büyükşehir belediyeleri hizmetlerin etkinliği ve verimliliği açısından yapısal ve işlevsel sorunlarla karşı karşıya kalmıştır. Şanlıurfa Büyük Şehir Belediyesi, büyükşehir belediyesi statüsüne kavuşmadan önce, il belediyesi sınırları içindeki birkaç kilometrekarelik alanda hizmet vermekle görevliyken, büyükşehir belediyesi statüsüne kavuştuktan sonra yaklaşık 450 kilometre karelik alanda örgütlenmesi ve belediye hizmetlerini bu geniş alana götürmesi mecburiyeti birçok yapısal ve işlevsel sorunu da beraberinde getirmiştir. Bu çalışmada büyükşehir belediye yönetim modelinin tarihsel gelişimi, yasal ve anayasal dayanakları, büyükşehir belediye sayısındaki sürekli artışın nedenleri ve bu alandaki en son yasal düzenleme ile Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesinin karşılaştığı sorunlar detaylı olarak araştırılacaktır. Çalışmada ayrıca 6360 Sayılı Kanunun diğer büyükşehir belediyesi kanunlarından farklı olarak getirdiği yenilikler anlatılmış, bu kapsamda Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesinin karşılaştığı sorunlara yönelik çözüm önerileri belirtilmiştir.

Bu çalışmanın amacı Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesinin büyük şehir belediyesi statüsüne kavuştuktan sonra karşılaştığı yapısal ve işlevsel sorunlarını araştırmaktır. Böylece bu tür sorunlarla karşılaşan büyük şehir belediyelerinin sorunlarının benzerliğine dikkat çekilecektir. Yöntem olarak bu çalışma, daha önce bu alanda yapılmış kuramsal, istatistikî ve ampirik verilerden yararlanılarak yürütülmüştür. Çalışmanın sonunda elde edilen/edilecek veriler/bulgular 6360 Sayılı Kanunla sınırları genişleyen Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesinin yapısal ve işlevsel sorunlarla karşı karşıya olduğunu doğrular niteliktedir. Çalışma sonuç ve genel değerlendirme kısmı ile bitirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Belediyesi, Mücavir Alan, Büyükşehir Belediyesi Sınırı, Mülki İdare Sınırı

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Harran Üni. İİBF, Şanlıurfa, e mail: akayan2002@gmail.com

ABSTRACT

The metropolitan municipal administration model in Turkey was formed based on the Law numbered 3030 enacted in 1983 based on the legislative regulations in the 1982 Constitution, this model was implemented without any considerable changes until the implementation of the Law 5216 enacted in 2004, and this Law defined the boundaries of the metropolitan municipalities as the municipal adjacent area. The Provisional Article 2 of the Law numbered 5216 that was enacted in 2004 expanded the boundaries of metropolitan municipalities. By means of this legislative regulation, the boundaries of the metropolitan municipalities were defined as the areas with the radius of 20, 30 and 50 kilometers depending on the results of the last population census. The Law numbered 6360 enacted in 2012 further expanded the boundaries of metropolitan municipalities, defining them as the boundaries of the civil administration. With their boundaries having expanded, the metropolitan municipalities faced structural and functional problems in terms of the effectiveness and efficiency of their services. While Şanlıurfa Metropolitan Municipality had been responsible for providing services to an area of a few square kilometers within the boundaries of the provincial municipality before it had been given the status of metropolitan municipality, it encountered many structural and functional problems after it was given the status of metropolitan municipality due to its obligation to be organized in an area of about 450 square kilometers and to provide municipal services for such a broad area. The present study investigates in detail the historical development of the administrative model of metropolitan municipality, its legal and constitutional grounds, the structural and functional problems of the metropolitan municipalities with expanded boundaries and such problems encountered by Şanlıurfa Metropolitan Municipality, the boundaries which have been expanded by means of the latest legislative regulations. In addition, the novelties brought about by the Law numbered 6360, as different from the other metropolitan municipality laws, have been addressed, and, within this scope, the solution offers concerning the problems faced by Şanlıurfa Metropolitan Municipality have been stated.

The objective of the present study is to investigate in detail the structural and functional problems faced by metropolitan municipalities the boundaries of which have been expanded by the Law numbered 6360 in general, and the structural and functional problems faced by Şanlıurfa Metropolitan Municipality, the boundaries of which has been expanded, in particular. Thus, the similarity of the problems faced by metropolitan municipalities will be pointed out. In terms of its method, the present study has been conducted by benefiting from the theoretical and empirical data obtained in the studies previously carried out in this field. The findings obtained at the end of the study have the quality of verifying that Şanlıurfa Metropolitan Municipality, the boundaries of which have been expanded by the Law numbered 6360, faces structural and functional problems. The study has been ended with the conclusion and general evaluation part.

Keywords: Metropolitan Municipality, Adjacent Area, Metropolitan Municipality Boundary, Civil Administration Boundary

TÜRKİYE'DE GERİ GÖNDERME MERKEZLERİNİN GÖÇ YÖNETİMİ AÇISINDAN KURUMSAL VE İŞLEVSEL YÖNLERİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

THE EVALUATION OF REMOVAL CENTERS WITH THE CORPORATE AND FUNCTIONAL ASPECTS IN TERMS OF MIGRATION MANAGEMENT IN TURKEY

Doç. Dr. Şeniz ANBARLI BOZATAY¹

ÖZET

İç savaş, yoksulluk, baskı ve terör başta olmak üzere birçok etkenin tetiklediği göç hareketleri, bugün insanlık tarihi boyunca hiç olmadığı boyutlarda gerçekleşmektedir. Göçün, siyaset, hukuk, sosyal yapı, ekonomi, kültür, günlük yaşam ve kamu sağlığı üzerindeki etkileri, hükümetler başta olmak üzere, bütün aktörlerin ilgi alanına dâhil olmaktadır. Özellikle Ortadoğu kaynaklı düzensiz göç hareketlerinin, Türkiye'yi hedef ya da transit ülke konumuna getirdiği süreçte, kurumsal olarak hazırlıklı olmanın önemi, her geçen gün daha iyi görülmektedir.

Türkiye'de göç yönetiminin kurumsal yapısı, Göç İdaresi Genel Müdürlüğü merkez, taşra ve yurtdışı teşkilatı bünyesinde temsil edilmektedir. Genel Müdürlüğün taşra teşkilatı içinde yer alan İl Göç İdaresi Müdürlüklerinin görevleri arasında, Türkiye'de bulunan düzensiz göçmenlerin geri gönderme işlemlerinin yürütülmesi de bulunmaktadır. Geri gönderme merkezlerinin başta yaşama hakkının korunması olmak üzere, refakatsiz çocuğun yararını gözetken, özel ihtiyaç sahiplerine öncelik tanıyan, barınanların sosyal ve psikolojik açıdan güçlendirilmesi ile inanç ve ibadet özgürlüklerine saygı gösterilmesine dayanan çalışma esasları, insan hakları odaklı bir yaklaşıma işaret etmektedir. Nitekim barınanlara dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri nedenlerle ayırım gözetilmeksizin hizmet verilmesi bu durumun göstergesidir.

Başta Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu olmak üzere, içinde geri gönderme merkezleri ile ilgili düzenlemelerin de bulunduğu mevzuatın yeni olduğu dikkat çekmektedir. Buradan hareketle çalışma, düzensiz göç ile ilgili olarak, geri gönderme merkezlerinin kurulması, yönetilmesi ve işletilmesine ilişkin kurumsal yapıyı ve bu merkezlerin çalışma esasları ile işlevlerinin değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göç Yönetimi, Geri Gönderme Merkezleri, Yabancı, Barınma

ABSTRACT

Migration movements, triggered by many factors, especially civil war, poverty, oppression and terror, take place at a scale that has never been present in human history. The effects of migration on politics, law, social structure, economy, culture, daily life and public health are in the interest of all actors, especially governments. In particular, irregular migration movements of Middle Eastern origin, destination or in the process brought Turkey a transit country, the

¹ Balıkesir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü sanbarli10@gmail.com

importance of being prepared for institutionally, are seen better with each passing day.

Corporate structure and management of migration in Turkey, The Directorate General of Migration Management provincial and international organizations are represented on the site. Among the tasks of the provincial organization of the General Directorate within the Provincial Migration Management, it is also conducting operations return of irregular migrants in Turkey. The working principles of the removal centers, especially the protection of the right to life, which take care of the benefit of the unaccompanied child, give priority to those with special needs, social and psychological strengthening of the shelter and respect for the freedom of belief and worship, point to a human rights-oriented approach. As a matter of fact, it is an indication of this situation to serve the inhabitants irrespective of language, race, color, gender, political thought, philosophical belief, religion, sect and similar reasons.

It is noteworthy that the legislation, including the Law on Foreigners and International Protection, in particular the regulations on repatriation centers, is new. From this point of view, the study aims to evaluate the institutional structure of the establishment, management and operation of repatriation centers and their working principles and functions in relation to irregular migration.

Keywords: Migration Management, Removal Centers, Foreigner, Accommodation

TÜRKİYE'NİN 2000 YILI SONRASI KIRSAL KALKINMA POLİTİKALARININ SÜREÇ ANALİZİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ

AFTER TURKEY'S 2000 TO BE EXAMINED BY THE RURAL DEVELOPMENT POLICY PROCESS ANALYSIS METHOD

Taha TÜRKER¹

ÖZET

Dünya nüfusunun hızla artması ve doğal kaynakların tükenmesi, insanoğlunu, ekonomi biliminin çözmek zorunda olduğu sorunlardan biri olan sınırlı kaynakların etkin kullanımının önemini anlamaya yöneltmektedir. Kırsal kalkınma; temelinde, kent-kır arasındaki sosyo- kültürel ve ekonomik farklılıkların optimum bir dengeye kavuşturulmasını, kırsal nüfusu yerinde kalkındırmayı, bir başka deyişle, göç ve istihdam sorunlarını yerinde çözmeyi amaçlayan politik bir tercihtir. Kırsal kalkınma strateji ve politikalarının ana amacı, dünyada geri kalmış toplum veya toplulukların tarımsal, ekonomik ve sosyo-kültürel alanlarda kendi kendilerine yardım ve dışarıdan destek yöntemi ile kalkınmalarını sağlamaktır. Bu çalışmada amaçlanan, küresel kırsal kalkınma yaklaşımları ve politikalarındaki değişimlerin, Türkiye'nin kırsal kalkınma ve tarım sektörü; politika, program ve projelerini nasıl etkilediğini açığa çıkarmaktır. Türkiye'den beklenen, Avrupa Birliği'ne (AB) uyum sağlama süreci ve IPARD programıyla beraber, kırsal kalkınma ve tarımsal politikalarını yeniden tasarlaması ve yeniden yapılandırmasıdır. Bu bağlamda, bu çalışmada Türkiye'nin 2000 yılı sonrasındaki kırsal kalkınmaya yönelik kamu politikalarının analizi yapılmaktadır. Kamu politikası analizinde kullanılan çeşitli modeller söz konusudur. *Süreç modeli* analiz modelleri arasında en yaygın kullanılan modellerden birini oluşturmaktadır. *Süreç modeli*, kamu politikalarının bir süreç olduğu düşüncesinden hareket etmektedir ve bu süreci oluşturan aşamaların her birinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmada da süreç analizi yönteminin gündeme geliş, formüle edilmiş, kanunlaştırma, uygulama ve değerlendirme aşamaları kullanılarak konu, bir bütün olarak incelenmeye çalışılacaktır. Bu incelemenin, Türkiye'nin küresel düzeyde kırsal kalkınma politikalarının düzeyinin belirlenmesinde katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Politika Süreç Analizi, Kırsal Kalkınma, IPARD, Türkiye

ABSTRACT

The increasing population of the world and the depletion of natural resources lead the human being to understand the importance of the effectiveness of the source of one of the problems in the establishment of economic science. Rural development; It is a political preference that aims to achieve an optimum balance of optimum, equilibrium, socio-cultural and economic differences, to develop rural areas in situ, to migrate in other places and to settle there. The

¹ Giresun Üniversitesi, SBE, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi, tahaturker@gmail.com

main objective of the rural development strategy and policies is to enable the communities or communities in the world to plan their agricultural, economic and socio-cultural world together with self-help and external support system. Here intended, changes in global politics and urban development policy, rural development and the agricultural sector in Turkey; policies, programs and projects. desire from Turkey (EU) and the European Union in compliance with the Ipar'd'n process, redesigning and restructuring in rural areas and agricultural policies. In 2000, the analysis of public policies for rural development in the future is carried out. Used in the analysis of public policies. The process model uses one of the most widely used analysis models. The process model is based on the idea that public policies should be a process and the purpose of each stage is aimed. In this process, the process of the process analysis method development, formulation, legalization, implementation and evaluation of the situation of the subject matter, as an attempt to examine the whole. This examination of Turkey's policies in the global awaits priorities and providing general.

Keywords: Policy Process Analysis, Rural Development, IPARD, Turkey

TÜRK YÖNETİM GELENEĞİNDE DENETİM MEKANİZMALARININ SİYASETNAME GELENEĞİ PERSPEKTİFİNDE İNCELENMESİ

**M. Fatih Bilal ALODALI¹
Ali YILDIRIM²**

ÖZET

Siyasetnameler, genel yönetim tarihi açısından her medeniyette önemli bir yere sahiptir. Bu tür eserlerde ele alınan konuların başında devletin devleti yönetenlerin nasıl olması gerektiği olmakla birlikte, devletin devamlılığı ve istikrarı açısından devlet kurumlarının ve görevlilerinin denetlenmesinin önemi üzerinde de durulmaktadır. Bu konunun izlerini farklı kültürlerde neşredilmiş siyasetnamelerde bulmak mümkündür.

Bu bağlamda çalışmanın esas amacı farklı medeniyetlerde kaleme alınmış olan siyasetnamelerdeki devletin bekası ve devamlılığı açısından denetim mekanizmalarının işlevi, önemi ve devlet görevlilerinin bu kurumlara karşı sorumluluklarını incelemektir. Bu ele alınan kurumların günümüzdeki denetim mekanizmaları üzerindeki etkilerinin irdelenmesi çalışmanın temel sorunsalıdır.

Çalışmada siyasetname türünün Türk yönetim geleneği içerisinde yüklenmiş olduğu misyonunu muhtevasında barındırdığı denetim fonksiyonunun işlevsel hale gelmesi için devletin ve devleti yöneten görevlilerinin üzerine düşen vazifeler Türk yönetim geleneğinde denetim konusu bağlamında irdelenecektir. Çalışmada siyasetname, Türk yönetim geleneğindeki denetim ve denetim çeşitleri, siyasetnamelerde ele alınan denetim kavramları açıklanarak, siyasetname müelliflerinin denetim konusunu ele alış biçimleri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yönetim Geleneği, Siyasetname, Devlet, Denetim,

ABSTRACT

Politics have an important place in the history of general administration in every civilization. The main topics discussed in this kind of works are how the state should be governed by the state, but the importance of the supervision of the state institutions and officials in terms of the continuity and stability of the state is emphasized. It is possible to find the traces of this issue in politicians published in different cultures.

In this context, the main purpose of the study is to examine the function, importance and responsibilities of the state officials against these institutions in terms of the survival and continuity of the state in the policies written in different non-identities, and to examine the effects of these institutions on the current control mechanisms.

In the study prepared within this problematic framework, the duties of the state and its officials in order to make the audit function, which includes the mission of the type of politiccate within the Turkish administrative tradition, functional, will be examined in the context of the control in the Turkish administration tradition.

Keywords: Management Tradition, Siyasetname, State, Audit

¹ Doç. Dr., NEÜ, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü, fatihalodali@erbakan.edu.tr

² Bilim Uzmanı, aliyildirim.kmu@gmail.com

TÜRK YÖNETİM GELENEĞİNDE HESAP VEREBİLİRLİK MEKANİZMALARI

M. Fatih Bilal ALODALI¹
Ali YILDIRIM²

ÖZET

Türk yönetim geleneğinde hesap verebilirlik mekanizması şeklinde faaliyet gösteren Divan-ı Mezalim, Selçuklu Devleti'nde "yönetim karşısında zulme uğradığını düşünenlerin başvurdukları" bir kurum olarak işlev yürütmüştür. Osmanlı Devleti'nde yönetilenlerin, yönetenlerden kaynaklanan haksızlıklara karşı korunup, adaletin sağlanmasında iki temel araç olan "şikâyet" ve "adâletnâmeler", Osmanlı'da yönetenlerin denetlenmesine ilişkin hukuksal mekanizmayı genel olarak ortaya koymaya yardımcı olması açısından önemli olarak algılanması gereken bir konudur. Osmanlı Devleti'nde divan-ı hümayun, şeyhülislamlık ve kadılık kurumu; halkın yönetim/yöneticilerden kaynaklanan sorunların iletildiği hesap verebilirlik mekanizmaları olarak faaliyet yürütmüşlerdir.

Bu bağlamda, çalışmanın temel amacı Türk yönetim geleneğinde hesap verebilirlik mekanizmalarının ele alınıp, Divan-ı Mezalim kurumunun işleyiş ve etkilerini irdelemektir. Bu amaçlar çerçevesinde hazırlanan çalışmada, betimleyici analiz yöntemi, tarihsel yöntem ve karşılaştırmalı yöntemden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yönetim Geleneği, Hesap Verebilirlik, Osmanlı Devleti, Divan-ı Mezalim, Denetim

ABSTRACT

Divan-ı Mezalim that used to operate as a accountability mechanism, had been the major institution in State of the Seljuk where people used to apply due to their claims on persecution. In the Ottoman Empire, Şikâyetnames (written complaint) and adaletnames (rescripts of justice) being two basic tools in protecting the managed people against injustice sourced from the managing people and in providing justice are a subject necessary to be perceived as important for helping in simply carrying out juridical mechanism relating to the control of the managed people in the Ottoman. On the other hand, Ottomans used to carry on these duties by *Divan-ı Hümayun*, Şeyhülislamlık (*sheikhul Islam*) and kadılık (*qadi*).

This study aims to investigate the operation mechanism and the affects of *Divan-ı Mezalim* and the accountability mechanism in Turkish administrative tradition. Finally, descriptive analyze method, historical method and comparative methods are applied to this study.

Keywords: Administrative Tradition, Accountability, Ottoman Empire , Divan-ı Mezalim, Control

¹ Doç. Dr., NEÜ, Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü, fatihalodali@erbakan.edu.tr

² Bilim Uzmanı, aliyildirim.kmu@gmail.com

TÜRK-İSLAM SİYASETNAMELERİNDE ADİL YÖNETİM OLGUSUNUN METAFORİK ANLATIMINA YÖNELİK BİR İNCELEME

A REVIEW ON METAPHORIC EXPRESSION OF FAIR ADMINISTRATION PHENOMENON IN TURKISH-ISLAMIC POLITICAL TREATISES

Doç. Dr. Bilge Kağan Şakacı¹
Onur Kulaç²
Özgür Vural³

ÖZET

Siyasetnameler, zamane hükümdarlarına; devletin yönetimi, fonksiyonları, yönetici standartları ve halkla ilişkilerini değerlendirme hususlarında bilgi verme maksadıyla kaleme alınan, nasihatname özelliği gösteren eserlerdir. Didaktik özelliği ile ön plana çıkan bu eserler, yazıldığı döneme ve coğrafyaya ait ipuçlarını da içerisinde barındırmaktadır. Bir siyasetname incelemesinde o döneme ait yönetim mekanizmasına, sosyo-ekonomik koşullara, ön görülen ve yaşanmakta olan aksaklıklara ve bunlara bağlı olarak gelişen değerler sistemine ulaşabilmek mümkündür. Anlatımı kolaylaştırmak ve anlamı güçlü kılmak adına siyasetnamelerde metaforik anlatım kullanılmaktadır. Metafor, süslü edebî sanat olmaktan ziyade, muhatabın düşüncesini kolaylaştırmak, muhatabı soyut düşünceden somut düşünceye sevk etmek amacıyla kullanılmaktadır. Siyasetnamelerde anlatılmak istenilenin okuyucuya geçişini kolaylaştırmak için bu yöntem sıklıkla başvurulur. Bu çalışmada Türk-İslam siyasetine yön veren farklı dönemlere ait eserler incelenmiştir. Bu bağlamda 7. Yüzyılda yazılan Abdülaziz Çavîş'in kaleme aldığı Hz. Ali'nin Bir Emirnamesi adlı eser; 11. Yüzyılda Yusuf Has Hacib tarafından yazılan Kutadgu Bilig; yine 11.Yüzyılda Nizamü'l-Mülk tarafından kaleme alınan Siyasetname; 13. Yüzyılda Sadi-i Şirazi'nin yazdığı Bostan ve Nasihatü'l-Mülk adlı eserleri; 16. yüzyılda Kınalızâde Ali Efendi tarafından yazılan Ahlak-ı Ala'î ve Pir Mehmed Za'îfi'nin eseri Gülşen-i Mülûk incelenmiştir. Bu çalışma literatür taraması yöntemiyle birincil kaynaklara dayalı bir şekilde kaleme alınmıştır. Aynı zamanda ilişkili ikincil kaynak taramasıyla da güçlendirilmiştir. Bu çalışma ile Türk- İslam siyasetine yön veren eserlerde kullanılan metaforların ne anlatmak istediği tespit edilerek; adil yönetime dair hususlar aktarılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Siyasetname, Metafor, Adil Yönetim, Türk-İslam Siyaseti

ABSTRACT

Political treatises are the works which are written with the aim of informing rulers about government, functions of state, standarts of administrators and evolution of public relations. This works have the same properties with the books of advice. Political treatises stand out with the characteristic of being didactic and include clues on written period and geography. To reach epochal administration mechanism, social-economic conditions, malfunctions that are present and foreseen and system of values depend on them is possible with analysing a

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, ksakaci@gmail.com

² Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, siyasetk5@gmail.com

³ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, ozgurvural2013@gmail.com

political treatise. Expression by metaphor is preferred in political treatises in order to ease expression and strengthen meaning. Metaphor is used with the intent of easing mentality of respondent and direct respondent from abstract concrete thinking. This method is applied frequently in order to ease being understood by the reader. Present study deals with the works which are written in different periods and dominate Turkish-Islamic politics. In this context studied work are "Hz. Ali'nin Bir Emirnamesi" written by Abdülaziz Çavîş in 7th century, "Kutadgu Bilig" written by Yusuf Has Hacib in 11th century, "Siyasetname" written by Nizamü'l-Mülk in 11th century, "Bostan" and "Nasihâtü'l-Mülk" written by Sadi-i Şirazi in 13rd century, "Ahlak-ı Ala'î" written by Kınalızâde Ali Efendi and "Gülşen-i Mülûk" written by Pir Mehmed Za'îfî in 16th century. This study is handled by the method of literature review and being predicated on primary sources. At the same time the study is strengthened by subsidiary sources. The aim of the study is determining the meaning of metaphor which are used in works dominating Turkish-Islamic politics and transferring the subjects regarding fair administration.

Keywords: Political Treatise, Metaphor, Fair Administration, Turkish-Islamic Politics

TÜRKİYE'DE SİYASAL KATILIM SÜRECİNDE GENÇLİĞİN ROLÜ: KONYA ÖRNEĞİ

**Prof. Dr. Önder KUTLU
Ayşegül ALTUNTAŞ**

ÖZET

Ülkenin çoğunluğunu, toplumun ise yapı taşı oluşturur; okul, aile, arkadaş, iş sahasında bütünün bir parçası olan ve neslin devamını sağlayacak etkin bir faktör olarak görülen gençlerin, ne toplumdan ne de toplum sorunlarından ayrı tutulması ya da düşünülmesi söz konusu değildir. Geçmişten günümüze her türlü sosyoekonomik, siyasi, sosyolojik vb. olayları resmi ya da gayri resmi kesimlerin seslerini duyurmak ve sesi eyleme dönüştürmek maksadı ile aktif olarak kullandığı genç nüfus, siyasi mecradan da uzak görülemez. Bundan dolayıdır ki Osmanlı Dönemi'nden günümüze kadar gençler siyasi hayatta doğrudan söz sahibi olmaya ve siyasi süreci yönlendirilmesinde bir parça olmak istemişlerdir. Okudukları bölüme göre ileriki süreci belirleyecek ve hem toplumda hem de devletin çeşitli alanlarında söz sahibi olacak olan üniversite gençliği bu aktivasyon hareketlerinde her daim kendisine geniş kitle ile yer bulmuştur ve aşikâre şekilde, aynı ölçüde hedef kitle olarak da görülmüş ve gösterilmiştir.

Geleceğimizin teminatı olan ve ülke nüfusumuzun önemli bir bölümünü oluşturan genç nesil enerjilerinin yüksek olması ve zamanlarının da geniş olmasıyla siyasi katılım açısından demokrasinin gelişimi ve yaygınlaşmasına katkı sağlayan önemli bir unsurdur. Nüfusun önemli bir çoğunluğunu oluşturan genç kitlenin siyasi davranışları siyasi katılım sürecinin etkin işletilmesini etkiler ve siyasi davranışları katılım sürecinde önemli rol oynar. Çalışma kapsamında Konya'da eğitim gören üniversite öğrencileri üzerine basit tesadüfi örnekleme metodu kullanarak anket uygulanmıştır. Toplamda 1500 anket dağıtılmış, geri dönüş alınan ve sağlıklı veriler veren 991 anket üzerinden SPSS programı vasıtasıyla istatistik veriler elde edilmiştir. Siyasi katılım biçimlerini, siyasi ilgi düzeylerini, siyasi katılım türlerini ölçmek için demografik bilgiler ışığında 991 anket uygulaması değerlendirilmesi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gençlik, Katılım, Siyasal Katılım

ABSTRACT

The majority of the country, the building stone of society; It is not possible to separate or consider the young people who are part of the whole in the field of school, family, friends, work and who are seen as an effective factor for the continuation of the generation, neither from the society nor from the problems of the society. All kinds of socioeconomic, political, sociological and so on. The young population, which is actively used to announce the voices of the official or informal groups and turn the sound into action, cannot be seen as far away from the political environment. That is why, from the Ottoman period to the present, young people wanted to have a direct voice in political life and to be a part of guiding the political process. The university youth, who will determine the future process according to the department they read and will have a say in both society and various fields of the state, have always been involved in these

activations with a large mass and they are clearly seen and shown as the same target group.

The young generation, which is the guarantee of our future and constitutes an important part of our country's population, is an important element that contributes to the development and spread of democracy in terms of political participation with its high energies and time. The political behavior of the young population, which constitutes a significant majority of the population, influences the effective operation of the political participation process and their political behavior plays an important role in the participation process. Within the scope of the study, a questionnaire was applied to university students studying in Konya using simple random sampling method. A total of 1500 questionnaires were distributed, and statistical data were obtained through SPSS program over 991 questionnaires that received feedback and provided healthy data. 991 questionnaires will be evaluated in the light of demographic information in order to measure the forms of political participation, levels of political interest and types of political participation.

Keywords: Youth, Participation, Political Participation

TÜRKİYE'DE CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİ KAPSAMINDA MERKEZİ YÖNETİMİN TAŞRA SİSTEMİ OLARAK İL İDARESİ

Prof. Dr. Bekir PARLAK¹

ÖZET

"Vilayet İdaresi", diğer bir ifadeyle "İl İdaresi" veya "İl Yönetimi", genel devlet idaresinin önemli bir bölümüdür. Devletin yürütme organı içinde merkezi yönetimin taşra kuruluşları içinde değerlendirilir. Vilayet idaresi, aynı zamanda "mülki yönetim" olarak adlandırılır. Devletin taşradaki örgütlenmesini ifade eden bu terim, başkent dışındaki merkeze bağlı toprakların mülki olarak yönetilmesini anlatır. Türkiye'de genel anlamda taşra yönetimi, özel anlamda ise vilayet idaresi, tarihi süreçte önce iki ana döneme ayrılarak incelenir. Bunlar; Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti dönemleridir. Osmanlı Devleti'nde taşra yönetimi, Klasik Dönem ve Tanzimat'tan sonraki dönem olarak incelenir. Özel anlamda vilayet idaresi, Osmanlı'da 1860 ve 1864 yıllarında gerçekleştirilen yasal ve kurumsal düzenlemelerle başlamış, ilerleyen yıllarda bu düzenlemeler devam ederek, Türkiye Cumhuriyeti'ne intikal ettirilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde ise taşra yönetimi ve vilayet idaresi 1923-1949 Dönemi, 1949-1960 Dönemi ve 1960-2000'li yıllar Dönemi şeklinde incelenebilir. Buradaki 1949 tarihinin önemi, bugünde geçerli olan ve vilayet idaresinin ana kanunu olarak yürürlükte bulunan 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun çıkarıldığı yıl olmasıdır. Vilayet idaresi 1860'dan günümüze kadar pek çok değişim geçirerek gelmiştir. Bu değişimler, yasal, kurumsal, yönetsel ve sayısal boyutlarda gerçekleşmiştir. Ayrıca devletin ve idari yapının bünyesinde gerçekleşen yapısal ve işlevsel değişimler il idaresini doğrudan ya da dolaylı bir biçimde etkileye gelmiştir. Kuşkusuz bu etkilenmelerden en sonuncusu da Cumhurbaşkanlığı Hükümet sisteminin kurulmasıdır. Söz konusu sistem dahilinde merkezi yönetim ve taşra yönetimine ilişkin bazı değişiklikler de yürürlüğe girmiştir.

Bu çalışma, Türkiye Cumhuriyeti'nde vilayet idaresini, merkezin taşra örgütlenmesi bağlamında ve az önce belirtilen değişim boyutları çerçevesinde analiz etmekte ve son dönemde gerçekleşen yeni yönetim sistemi kapsamında il idaresinin geldiği noktayı tespit etmektedir. Çalışmanın ana varsayımı, *"Türkiye'de 150 yılı aşan bir geçmişine sahip bulunan vilayet idaresinin, ülkenin mülki yönetiminin omurgası haline geldiği ve toplumun bu idarenin varlığını kanıksadığı, bununla birlikte gerçekleştirilen çok sayıda düzenlemeye rağmen halen yeniden ele alınıp geliştirilmesi ve gelişen koşullar ile toplumsal beklentilere uyumlu hale getirilmesi gereksiniminin duyulduğu ve son gerçekleşen yeni yönetim sisteminden il idaresinin etkilendiği"* fikri üzerine kurulmuştur. Son yıllarda yürürlüğe giren ve il bütünlüğünde yetkili ve sorumlu kılınan büyükşehir belediyeleri düzenlemeleri ile Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin getirdiği yeni idari yapı, vilayet idaresinin günün koşullarına uygun olarak yeniden yapılandırılmasını gerekli kılmaktadır. Bu çalışmada il idaresinin tarihçesi anlatıldıktan sonra yeni büyükşehir yasası ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi bağlamında il idaresini etkileyen hususlar üzerinde durmakta ve konuyla ilgili saptamalarda bulunmaktadır. Çalışma tarihi bilgi ve belgelerin yanı sıra, ikincil kaynakları da değerlendirmiştir. Bildirinin amacı, Türkiye idaresinin temel eksenini

¹ Prof. Dr. Bekir Parlak, Bursa Uludağ Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yönetim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı

olan ve ülke topraklarının yönetilmesinde esas sistem olarak uygulanan vilayet idaresinin başlangıcından bugüne kadar geçen süreç içinde yaşadığı gelişim ve değişimleri analiz ederek, bugünkü mülki yönetim ve vilayet idaresinin geçmişteki kodlarının anlaşılmasını sağlamak ve bu yapının yeni yönetim sistemine daha işlevsel uyumuna dair analizler yapmaktır. Bir diğer amaç ise konuya ilgi çekmek ve bu alanda yapılacak çalışmalara ışık tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: İl İdaresi, Vilayet Nizamnameleri, 5442 Sayılı İl İdaresi Kanunu, 6360 Sayılı Yasa, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi.

UZMANLAŞMA VE KAMU YÖNETİMİNDE UZMANLARIN DEĞİŞEN ROLÜ: KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU ÖRNEĞİ

EXPERTISE AND THE CHANGING ROLE OF THE EXPERTS IN PUBLIC ADMINISTRATION: THE CASE OF THE OMBUDSMAN INSTITUTION

BENGÜNUR BOZOĞLU¹
İREM GÜLER²

ÖZET

Küreselleşen dünyanın gölgesinde 2000'li yıllarda Türkiye'de kamu yönetimi anlayışı bir dizi dönüşüm geçirerek yönetim çerçevesine doğru evrilmiştir. Bu değişim kamu yönetimi pratiğinde de kendini göstermiştir. 2012 yılında 6328 Sayılı Kanun'a dayanarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumu da bu dönüşümün ürünüdür. Bu bağlamda temel amacı vatandaş ile devlet arasında arabuluculuk yapmak olan Kurum, vatandaşlardan gelen şikayetleri değerlendirerek idareler üzerinde hukuka uygunluk ve hakkaniyet denetimi yapar. KDK, bu denetimin sonucunda idarelere "incelenemezlik, gönderme, dostane çözüm, tavsiye veya ret kararları" kapsamında önerilerde bulunur. Bu karar önerilerinin hazırlanmasında, kurumda çalışan uzmanlar etkin bir rol almakta ve süreci kamu denetçilerinin adına yürütüp, onaya sunmaktadırlar. Dolayısıyla kurum içi karar alma mekanizması da değişen anlayışa uyum sağlayarak bir yönetim örneği teşkil etmektedir. Bu sebeple, uzmanların bu süreçteki rolünün araştırılması, yönetim anlayışıyla birlikte kamu yönetiminde uzmanlaşmanın dönüşümünün anlaşılması açısından önem arz etmektedir. Çünkü bu yeni anlayışla paralel olarak uzmanlar daha esnek ve katılımcı koşullar altında çalışmaya başlamıştır ve bu da uzmanlara geniş bir takdir yetkisi sağlamıştır. Bu noktadan bakıldığında, uzmanların süreç içerisindeki bireysel etkileri önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı da uzmanların karar alma süreçlerindeki görevlerini, süreci ne ölçüde ve nasıl etkilediklerini derinlemesine analiz etmektir. Araştırma, kurum kanunu, stratejik planı, uzman yönetmeliği, yıllık raporları incelemek ve kurum uzmanlarıyla mülakatlar gerçekleştirmek suretiyle yürütülmüştür. Araştırma kapsamında bireysel etkinin kendini ne düzeyde gösterdiği; uzmanlar, denetçiler ve baş denetçi arasındaki ilişkinin süreci nasıl etkilediği gibi temel noktalara yoğunlaşmıştır. Bu bağlamda, bir uzmanın kurumun temel prensiplerinden olan 'hakkaniyet' ve 'iyi yönetim' kavramlarından ne anladıklarına, karar alma sürecinde uzman, denetçi ve baş denetçi arasındaki ilişkinin süreci farklı birimler açısından ne ölçüde farklılaştırdığına odaklanan bir inceleme yapılmıştır. Araştırma sonucunda, uzmanların mezun oldukları bölümlerin, eski kurumlarından beraberlerinde getirdikleri çalışma disiplinlerinin, kişisel çabalarının karar mekanizmasında oldukça etkili olduğu ve kurumun uzmanların bireysel etkilerine göre farklılaşan uygulamalarının bu dönüşümün bir sonucu olduğunun bulunması hedeflenmektedir.

Anahtar kelimeler: Kamu Denetçiliği Kurumu, Uzman, Karar Alma Mekanizması

¹ ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ , bengunar@gmail.com

² ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ , gulerirem10@gmail.com

ABSTRACT

In 2000s with the influence of globalization, public administration perception in Turkey has shifted into a 'governance' framework. This transformation has demonstrated itself also in practice. As a product of this change, The Ombudsman Institution in Turkey was established in 2012, based on Law no 6328, as an arbitrager between the state and the citizens, which supervises lawfulness and equity of administrations by evaluating the complaints from citizens. As a result, the institution publishes decisions. In preparation process, experts have such an active role that they execute the process on behalf of the ombudsmen and submit to their approval. Hence, the decision-making mechanism constitutes a governance example in accordance with the change. Therefore, it is important to investigate the roles of the experts in this process to understand the transformation of "expertise" in line with governance approach. Accordingly, the experts have faced with more flexible and participative conditions which provide them a wider discretion. From this perspective, experts' individual effect in the process come into prominence. Herein, the purpose is analyzing the duties of experts in decision-making processes, to what extend and how they affect the process. Legal documents, strategic plan, and annual report were examined, and experts were interviewed for this study. Also, basic points like 'how much the individual effects show itself' "how the relationship between actors in the institution affects the process" emphasized. Concordantly, the examination has focused on experts' understanding of 'equity and good governance' as the basic principles of the institution, or how this relationship differentiates the processes of diverse units. In the wake of the study, it is expected to reach that backgrounds of the experts and their personal efforts are highly effective in decision-making and that this varying implementations within the institution according to personal effects is also an outcome of this transformation.

Keywords: Ombudsman Institution, Expert, Decision-Making Mechanism

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KMU MOBİL UYGULAMASINI KABULÜ VE KULLANIMI

UNIVERSITY STUDENTS' ACCEPTANCE AND USAGE OF KMU MOBILE APPLICATION

Mahmut ÖZCAN¹
Serkan ADA²

ÖZET

İnternet teknolojisindeki gelişmeler toplumun her alanında büyük değişiklikler yaratmıştır. Sosyal hayattan eğitime, sağlıktan iletişime, iş dünyasından ulaşım kadar pek çok alanda bu değişimin izlerini görmek mümkündür. Hayatımıza giren mobilite kavramıyla birlikte iletişim daha da hızlanmış; mobil cihazlar aracılığıyla internet cebimize girerek günlük hayatımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Toplumda değişimi en çok arzulayan ve değişime en hızlı ayak uydurabilen kesim gençlerdir. Dolayısıyla üretilen hizmetlerin gençler tarafından ne ölçüde kabul gördüğü son derece önemlidir.

Teknolojideki yaşanan hızlı değişimle birlikte vatandaşların kamu kurumlarından beklentilerini de etkilenmiş; klasik kamu anlayışı, zamanla vatandaşın ihtiyaçlarına cevap veremez hale gelmiş ve kendini yenileme zorunluluğu hissetmiştir. Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi de öğrencilerinin taleplerine hızlı ve etkin cevap verebilmek adına çalışmalar yürütmektedir. Bu çalışmaların biri de KMU Mobil Uygulamasıdır. Uygulama ile öğrencilerimizin üniversite hizmetlerine zaman ve mekân sınırı tanımaksızın ulaşmaları amaçlanmıştır.

Yaptığımız çalışmada Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesince hizmete sunulan KMU Mobil uygulamasının üniversitemiz öğrencilerince ne ölçüde kabul gördüğü ve kullanıldığı sorgulanmıştır. Mobil Uygulama Kabul Modeli üzerinden oluşturulan hipotezler vasıtasıyla uygulamanın başarısı ve revizyon yapılması gereken yönler ortaya konulmuştur.

Bu amaçla üniversitemiz öğrencileri arasında yapılan anket uygulaması değerlendirilmiştir. Anket sonucunda öğrencilerin çoğunluğunun KMU Mobil Uygulamasını cep telefonlarına indirdikleri ve kullandıkları tespit edilmiştir. Uygulamanın Android versiyonunun IOS versiyonuna göre daha fazla tercih edildiği saptanmıştır. Öğrencilerin uygulama içerisindeki menülerden Öğrenci Bilgi Sistemi menüsünü diğer menülere oranla daha sık kullandıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Mobil Uygulama Kabul Modeli, Mobil Uygulama, Üniversite Öğrencileri, Anket

¹Mahmut ÖZCAN, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, mahmutozcan@kmu.edu.tr

²Prof.Dr. Serkan ADA, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, serkanada@kmu.edu.tr

ABSTRACT

Advances in Internet technology have led to major changes in every aspect of society. It is possible to see the traces of this change in many areas from social life to education, from health to communication, from business to transportation. Communication has accelerated with the concept of mobility and internet has become an integral part of our daily lives through mobile devices.

Young people are the most desirable and able to keep up with the change in the society. Therefore, the extent to which the services produced are accepted by young people is extremely important.

With the rapid change in technology, the expectations of citizens from public institutions have been affected; the classical public understanding has become unable to meet the needs of the citizen in time and has felt the necessity to renew itself. Karamanoğlu Mehmetbey University is also working to respond to the demands of its students quickly and effectively. One of these studies is KMU Mobile Application. With the application, it is aimed for our students to access university services without limiting time and space.

In this study, it was questioned to what extent the KMU Mobile application offered by Karamanoğlu Mehmetbey University was accepted and used by the students of our university. The success of the application and the aspects that need to be revised have been put forward through the hypotheses created over the Mobile Application Acceptance Model. For this purpose, a questionnaire among students was evaluated. As a result of the survey, it was found that the majority of students downloaded and used KMU Mobile Application to their mobile phones. The Android version of the application was found to be more preferred than the IOS version. It is seen that students use Student Information System menu more frequently than other menus in the application.

Keywords: Mobile Application Acceptance Model, Mobile Application, University Students, Survey

ÇEVRE SORUNLARINA YÖNELİK STRATEJİK HEDEFLER: BALIKESİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

STRATEGIC TARGETS FOR ENVIRONMENTAL PROBLEMS: CASE STUDY OF BALIKESİR METROPOLITAN MUNICIPALITY

Doç. Dr. Hikmet YAVAŞ¹
Çağlar Eren AYAZ²

ÖZET

Kurumların geleceğe bakışlarını ortaya koydukları, orta ve uzun vadeli amaçları ile bu amaçların gerçekleştirilmesine yönelik somut hedeflerini belirledikleri yönetim anlayışı olarak stratejik yönetim, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile birlikte Türkiye'deki kamu kurumlarında da uygulanmaya başlanmıştır. 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu hükümleri gereğince, büyükşehir belediyeleri de stratejik plan hazırlamakla yükümlüdür. Aynı kanun ile büyükşehir belediyelerine, çevrenin korunması ve iyileştirilmesinin yanı sıra, çevre sorunlarının önlenmesi ve giderilmesine yönelik görevler verilmiştir. Stratejik yönetim anlayışının ve stratejik planlama yükümlülüğünün bir gereği olarak büyükşehir belediyeleri, kendilerine kanunla tanımlanmış olan bu görevler çerçevesinde amaçlar belirlemeli, bu amaçların gerçekleştirilebilmesi adına somut hedeflerini ortaya koymalı ve performans göstergeleri aracılığıyla bu hedeflerin gerçekleşme durumlarını düzenli olarak izlemelidir. Bu gereklilikten hareketle, çalışma, Balıkesir Büyükşehir Belediyesinin yürürlükteki stratejik planı ile çevre sorunlarına yönelik olarak belirlenen hedefler ile bu hedeflerin gerçekleşme düzeylerinin ortaya konulmasını amaçlamaktadır. Çalışmada doküman incelemesi yöntemi kullanılarak, Balıkesir Büyükşehir Belediyesi 2015-2019 Stratejik Planında yer alan çevre sorunlarına ilişkin hedefler ile bu hedefler için belirlenmiş olan performans göstergeleri taranacak, MAXQDA 2018 nitel analiz programı ile kategorize edilerek hangi alanların ağırlıklı olarak ele alındığı tespit edilecektir. Ayrıca ilgili stratejik plan döneminde hazırlanan faaliyet raporları aracılığıyla, çalışma kapsamındaki performans göstergelerinin gerçekleşme düzeyleri ile gerçekleştirilemeyenlerin gerekçeleri de analiz edilecektir. Çalışma ile Balıkesir Büyükşehir Belediyesinin çevre sorunlarına stratejik anlamda verdiği önem, belirlenen hedeflerin ulaşılabilirliği ve gerçekçiliğinin ve ne düzeyde gerçekleştirilebildiğinin ortaya konulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büyükşehir Belediyesi, Stratejik Yönetim, Çevre, Hedef, Performans

ABSTRACT

Strategic management, which public institutions declare their future visions, mid-term and long term goals and their targets for reaching these goals, has been

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Biga İ.İ.B.F., hikmetyavas@comu.edu.tr

² Doktora Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, ceayaz@gmail.com

implemented in the public institutions in Turkey with the Law of Public Financial Management and Control (Law number 5018). According to the Metropolitan Municipality Law (Law number 5216), metropolitan municipalities are also responsible for preparing a strategic plan. With the same law, municipalities have been assigned duties for the protection and improvement of the environment and also prevention and elimination of the environmental problems. As a requirement of the strategic management approach and the obligation of strategic planning, metropolitan municipalities have to set goals within the framework of their duties defined by the law, set certain targets for reaching these goals and monitor the level of achievement of the targets. From the point of these necessities, the study aims to find out the targets and achievements of these targets declared by Balıkesir Metropolitan Municipality at their current strategic plan. In this study, targets and performance indicators about environmental problems declared by Balıkesir Metropolitan Municipality in the current (2015-2019) strategic plan will be scanned and categorized with MAXQDA 2018 qualitative analysis software. Also the level of achievements of the performance indicators and the reasons of the unachieved targets will be analyzed through the annual activity reports prepared in the current strategic plan period. Aim of this study is to find out the importance given to the environmental problems by Balıkesir Metropolitan Municipality in the strategic plan, and the achievability and rationality of the declared targets.

Keywords: Metropolitan Municipality, Strategic Management, Environment, Target, Performance

YENİ KAMU YÖNETİMİ ANLAYIŞININ TÜRK DENETİM SİSTEMİNE YANSIMALARI BAĞLAMINDA MALİ DENETİME YÖNELİK ELEŞTİRİLER VE ÖNERİLER

REFLECTIONS OF THE NEW PUBLIC MANAGEMENT APPROACH ON THE TURKISH AUDIT SYSTEM

**Dr. Murat İNCE¹
Doç.Dr. Yusuf PUSTU²**

ÖZET

Modern devletin işlev ve etkinliğinin tarihsel süreç içerisinde zenginleşmesiyle birlikte, kamu yönetiminin hesap verebilirliğine yönelik taleplerin giderek daha karmaşık hale geldiğini gözlemlemekteyiz. Günümüz kamu yönetimi anlayışının yeni paradigması haline gelen "yeni kamu yönetimi" kavrayışı, etkin devlet ile denetim arasındaki ilişkinin daha çok vurgulandığı yeni bir hesap verebilirlik ve hizmet standardı olarak temayüz etmektedir. Yeni kamu yönetimi araçları sayesinde; hükümetler performansın ölçülmesine odaklanmaya başlamış, sonuçlara ağırlık verilerek çıktılar üzerindeki kontroller artırılmış, rekabet ve dışardan hizmet alma kamu kurumları için önem kazanmış ve böylelikle kaynak kullanımında verimlilik ve maliyet azaltma temel öncelik haline gelmiştir.

INTOSAI tarafından yayımlanan ISSAI (Uluslararası Yüksek Denetim Kurumları Standartları) Çerçevesinde, kamu sektörü için üç temel denetim türü tanımlanmış bulunmaktadır; mali denetim, uygunluk denetimi ve performans denetimi. Uygunluk ve performans denetimlerinden farklı olarak mali denetim metodolojisi, bütünüyle özek sektör denetim tecrübesinin bir yansıması niteliği taşımaktadır. Kamu yönetiminde verimlilik ve etkinlik arayışının önemli bir sonucu, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de özel sektörde yer alan denetim norm ve standartlarının çok fazla sorgulanmadan hızlı bir şekilde ulusal müktesebata entegre edilmesi olmuştur. Konu özellikle dış denetim bağlamında ele alındığında, özel sektör denetim tecrübesinin önemli bir aktörü olan IFAC (Uluslararası Muhasebeciler Federasyonu) tarafından uzun deneyimler sonucu geliştirilen mali denetim metodolojisinin kamu sektörü denetiminde ne derece kullanışlı ve uygulanabilir olduğu henüz yeterince tartışılmamıştır.

Ülkemizde mali mevzuat gereği dış denetim yapmakla görevli olan Sayıştay da uluslararası eğilimlere paralel olarak mali denetim metodolojisini temel denetim yaklaşımlarından biri olarak benimsemiş bulunmaktadır. Bununla birlikte mali denetim metodolojisi, oldukça durağan ve görüş odaklı bir denetim yaklaşımı olup bu denetim sonucunda elde edilen "denetim görüşü"nden hareketle denetlenen kamu kurumunun dinamik bir resmini elde etmek neredeyse imkânsızdır. Bu nedenle etkin devlet ve denetim ilişkisinin sağlıklı bir şekilde kurulması adına kamu sektörü için daha kapsayıcı bir denetim tanım ve yaklaşımına ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Kamu Yönetimi, Denetim, Mali Denetim, Türk Denetim Sistemi, Uluslararası Yüksek Denetim Kurumları Standartları, Sayıştay

¹ Sayıştay Başkanlığı, muratince@sayistay.gov.tr

² Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, ypustu@yahoo.com

ABSTRACT

With the enrichment of the function and effectiveness of the modern state in the historical process, we observe that the demands for accountability of public administration have become increasingly complex. The concept of "new public management", which has become the new paradigm of today's public administration approach, stands out as a new accountability and service standard in which the relationship between effective state and auditing is emphasized more. Thanks to new public management instruments; governments have begun to focus on measuring performance, increasing control over outcomes by focusing on results, competitiveness and outsourcing gained importance for public institutions, and thus efficiency and cost reduction in resource use have become a top priority.

In the Framework of ISSAI (International Standards of Supreme Audit Institutions) published by INTOSAI, three basic types of audits have been defined for the public sector; financial audit, compliance audit and performance audit. Unlike compliance and performance audits, the financial audit methodology is totally a reflection of private sector audit experience. An important result of the search for effectiveness and efficiency in public administration has been the rapid integration of the auditing norms and standards in the private sector in our country as well as all over the world without too much questioning. In particular, in the context of external audit, the suitability and applicability of the financial audit methodology in public sector auditing has not been discussed sufficiently yet, which is originally developed by IFAC (International Federation of Accountants), an important actor of private audit experience, on the basis of a long practise.

The Turkish Court of Accounts, which is in charge of conducting external audits in accordance with the financial legislation in our country, has adopted the financial audit methodology as one of the main audit approaches in line with international trends. However, the financial audit methodology is a very static and opinion-oriented audit approach and it is almost impossible to obtain a dynamic picture of the audited public entity based on the "audit opinion" obtained as a result of this audit. Therefore, a more comprehensive audit definition and approach is needed for the public sector in order to establish an effective state and audit relationship in a healthy way.

Keywords: New Public Management, Auditing, Financial Audi, Turkish Auditing System, International Standards of Supreme Audit Institutions, Turkish Court of Accounts

YEREL YÖNETİMLERDE ETİK ANLAYIŞI: BELEDİYE ETİK KOMİSYONLARI ÖRNEĞİ

ETHICAL UNDERSTANDING IN LOCAL GOVERNMENTS: THE CASE OF MUNICIPAL ETHICS COMMISSIONS

Oğuzhan ERDOĞAN¹

ÖZET

Yerel yönetimler, demokrasi kültürünün gelişmesi, vatandaşların politik karar alma süreçlerine katıldığı ve toplumsal değerlerin ön plana çıktığı halka en yakın kuruluşlardır. Yerel yönetimlerin halka hizmet veren en yakın birim olması, içinde bulunduğu toplumun ahlaki ve etik ilkeleri ile sosyo-kültürel değerlerine uygun hareket etmesini gerekli kılmaktadır. Etik ise insanlar arasındaki ilişkileri oluşturan temel değerlerin, normların, kuralların iyi-kötü ya da doğru-yanlış gibi ahlaki olgularla açıklanmasıdır. Bu bağlamda, iyi bir yerel yönetim sistemi karar, eylem ve işlemlerinde etik değerlere bağlı kalarak hareket etmeyi gerektirmektedir. Başka bir ifadeyle yerel yönetim birimlerinin kamu hizmetini sunarken etik ilkeleri de göz önünde bulundurmalıdır. Yerel yönetimlerde etik değerleri göz önünde bulundurulması yapılan her işlem, vatandaşların yerel yönetimlere ve kamu yönetimine olan güvenini arttıracak bir işleve de sahip olacaktır.

Yerel yönetimlerdeki yetkililer karar verirken ya da eylemde bulunurken kimi zaman ikilimde kalabilmekte ya da verdiği kararlarda hakkaniyetten ve hukuktan sapabilmektedir. Böyle bir durumlarda yetkilerin ve kaynakların adil, nezaketli, tarafsız ve dürüst şekilde nasıl kullanılacağı sorunu ortaya çıkmaktadır. Günümüzde yerel yönetimlerde yıldırma-korkutma, ihmal, rüşvet, irtikâp, zimmet, kayırmacılık, yaranma, görev ve yetkiyi kötüye kullanma, partizanlık ve kamu yararını gözetmeme gibi pek çok etik dışı davranışın yapıldığı görülmektedir. Bu çerçevede yerel yönetimlerde bu tür etik dışı davranışlara yönelik olarak, etkin çözümlerin üretilmesi, birer zorunluluktur. Belediyelerde kurulan etik komisyonlar, etik dışı uygulamalara yönelik, en etkin denetim mekanizmalarından biri olarak karşımızda durmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Etik, Yerel Yönetimler, Belediye, Etik Komisyonu

ABSTRACT

Local governments are the closest institutions to the development of a culture of democracy, where citizens participate in political decision-making processes and where social values stand out. Since local governments are the closest unit serving the public, it is necessary to act in accordance with the ethical and ethical principles and socio-cultural values of the society. Ethics is the explanation of the basic values, norms and rules that make up the relationships between people with moral facts such as good-bad or right-wrong. In this

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Kamu Denetçiliği Kurumu, Danışman, oerdogan@mehmetakif.edu.tr.

context, a good local government system requires to act on ethical values in decisions, actions and procedures. In other words, local government units should take into account the ethical principles when providing public service. Every transaction carried out by taking into consideration the ethical values of local governments will also have a function that will increase citizens' trust in local governments and public administration.

Local authorities may sometimes remain in a dilemma when making decisions or taking actions, or they may deviate from equity and law in their decisions. In such cases, the question arises of how to use the powers and resources in a fair, courteous, impartial and honest manner. Today, there are many unethical behaviors such as intimidation, neglect, bribery, corruption, embezzlement, favoritism, exploitation of duty and authority, partisanship and disregard of public interest. Within this framework, effective solutions for such unethical behaviors in local governments are a necessity. Ethical commissions established in municipalities stand as one of the most effective audit mechanisms towards unethical practices.

Keywords: Ethics, Local Governments, Municipality, Ethics Commission

BARTIN İL ÖZEL İDARESİ PERSPEKTİFİNDE İL ÖZEL İDARELERİNİN YEREL YÖNETİM SİSTEMİNDEKİ YERİ VE GELECEĞİ ÜZERİNE BİR ALAN ÇALIŞMASI

A FIELD STUDY ON THE LOCATION AND FUTURE OF PROVINCIAL SPECIAL ADMINISTRATIONS IN LOCAL MANAGEMENT SYSTEM IN THE PERSPECTIVE OF BARTIN PROVINCIAL ADMINISTRATION

**Özgür ÖNDER¹
Erdal GÜLER²**

ÖZET

Yerel yönetimler, merkezi idare dışında örgütlenen, yerel topluluğun müşterek ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, karar organı yerel halk tarafından seçilerek örgütlenen, idari ve mali özerkliğe sahip kamu tüzel kişilikleridir. Türk kamu yönetiminde veya akademik yazında yerel yönetimlerin aktörleri, işlevleri daha çok belediye yönetimindeki iktidar-otorite ilişkisine sıkıştırılırken, il özel idarelerinin görev-yetki dengesi ve varlık gerekçeleri üzerinde Osmanlı idare tarihinden günümüze tartışılmaktadır. 2012 yılında kabul edilen 6360 sayılı kanunla 30 büyükşehir belediyelerinde, il özel idarelerinin kaldırılması süreci, diğer il belediyelerinde de bu tür değişikliğin uygulanacağı yaklaşımı yani "bütünşehir" modeli kamuoyunda yer alır. Bu modelde il mülki sınırı ile belediye sınırları eşleştirilip, il özel idaresinin kaldırılması ve il ölçeğinde belediye otoritesinin tek yönetim idaresine dönüştürüleceği öngörülmektedir. Akademik yazında, il özel idarelerinin kaldırılmasına veya iyileştirilmesine yönelik iki farklı görüş hakimdir. Bir taraf merkezi yönetimin taşra teşkilatındaki ilgili müdürlüklerin zaten il özel idarelerinin görevlerini gerçekleştirdiği ve hizmetlerin geniş ölçekte tek merkezden yönetilerek ölçek ekonomisinden yararlanma amacıyla kaldırılmasını savunurken, diğer taraf ise bu kurumların yaklaşık 150 yıllık tarihsel bir geçmişi ve anayasal bir kuruluş olmaları nedeniyle yerel siyasetin aktörlerinden biri olarak yerel hizmetlerin yerinde, etkin, katılımcı modelde temsil edildiği ve siyasal işlevi nedeniyle korunması gerektiğini ifade eder. Bu bildirinin amacı, il özel idarelerinin, il yönetsel reform dalgasında neden başı çektiği, il özel idarelerinin kaldırılmasında veya kaldırılması söz konusu olduğunda, hangi dinamiklerin belirleyici olduğu ve böyle bir durumda ne gibi sonuçlarla karşılaşılacağını tespit etmektir. Bu süreçlerin analizi doğrultusunda il genel meclis üyelerinin, il özel idarelerinin hukuksal, ekonomik, siyasal yeri ve geleceği hakkında görüşleri sınıflandırılarak yorumlanacaktır. Çalışmanın örneklem birimi, Bartın İl özel idaresi il genel meclisi üyeleridir. Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme formuna uygun olarak gerçekleşecektir. Bu kapsamda çalışma sonucunda, il özel idarelerinin işlevselliği ve varlık gerekçelerine dair fikirler, il yönetsel reformlarına öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, İl Özel İdareleri, Bartın

¹ Prof. Dr. Dumlupınar Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, ozgur.onder@dpu.edu.tr

² Bartın Üniversitesi, Ulus Meslek Yüksekokulu, (Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Doktora Öğrencisi), erdal.gurel@bartin.edu.tr

ABSTRACT

Local governments are public legal entities with administrative and financial autonomy, organized outside the central government, organized and elected by the local community to meet the common needs of the local community. In the Turkish public administration or academic literature, the actors of local administrations are concentrated on the power-authority relationship in the municipal administration, while the duty-authority balance of the special provincial administrations and the reasons of existence are discussed from the Ottoman administrative history to the present day. With the Law No. 6360 adopted in 2012, the process of abolishing special provincial administrations in 30 metropolitan municipalities and the approach that such change will be applied in other provincial municipalities, in other words, the "whole city" model takes place in public. In this model, it is foreseen that the provincial civil boundaries and the municipal boundaries will be matched and the special provincial administration will be abolished and the municipal authority will be turned into a single administration at the provincial scale. There are two different views in the academic literature regarding the abolition or improvement of special provincial administrations. One side advocated the removal of the central administration by provincial administrations of the provincial administrations in order to benefit from the economies of scale in a single center, while the other side was one of the actors of local politics due to their historical background of approximately 150 years, it is stated that local services are represented in an on-site, effective, participatory model and should be protected because of their political function. The purpose of this paper is to determine why the special provincial administrations lead the provincial administrative reform wave, what dynamics are decisive when it comes to the abolition or abolition of special provincial administrations and what consequences will be encountered in such a situation. In line with the analysis of these processes, the views of the members of the provincial councils on the legal, economic, political place and future of special provincial administrations will be classified and interpreted. Sampling unit of the study is the members of Bartın Provincial Special Provincial General Assembly. The study will be carried out in accordance with the semi-structured interview form, one of the qualitative research methods. As a result of this study, ideas about the functionalities and reasons of existence of special provincial administrations and proposals for administrative reforms will be presented.

Keywords: Local Governments, Special Provincial Administrations, Bartın.

YERELDE VATANDAŞ ODAKLI HALKLA İLİŞKİLER VE KENTSEL KATILIMA ETKİSİ

CITIZEN-ORIENTED PUBLIC RELATIONS IN THE LOCAL AND ITS EFFECT ON URBAN PARTICIPATION

Şafak KAYPAK¹

ÖZET

Bu çalışma, yerelde vatandaş odaklı halkla ilişkiler olgusunun kentsel katılıma etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. *Halkla ilişkiler*, halkla doğrudan veya dolaylı ilişki kurmayı ifade etmektedir. Halkla ilişkilerin önemi gittikçe artmakta; kuruluşlar hitap ettiği halk kesimi ile bağlantı kurma ihtiyacı hissetmektedirler. Halkla ilişkiler faaliyetleri, iletişim ve etkileşim temelinde tanıma ve tanıtmaya içeriği ile yüklü ve hedef kitleye yönelik olarak karşımıza çıkar. Bu doğrultuda, yerelde yerel yönetimler halka hizmet etmek için kurulmuş kamu kurumlarıdır. Yerel ortak hizmetleri yerine getiren ve demokrasinin gelişimini etkileyen birimlerdir. Yerel yönetim denilince daha çok belediye anlaşılmaktadır. Halkın yönetime katılımını sağlamada halka en yakın birimlerdir. Halkla bağlantı, bu kurumların yetkili organlarının seçilmesi ile bitmemektedir. Yerel yönetimlerin demokratik niteliğini geliştirmek ve yerel halkın kent yönetimine katılımını sağlamak noktasında vatandaş odaklı halkla ilişkiler konusu önem taşımaktadır. Yerelde vatandaş odaklı halkla ilişkiler, vatandaşın istek ve düşüncelerinin ön planda tutulduğu, hizmetlerin ilgili hedef gruplara duyurulması ve katılımcı programların yürütülmesini amaçlayan planlı bir iletişim yönetimidir. Yerel demokrasiler için; karar ve hizmetlere katılma, faaliyetler hakkında bilgilendirme hakkı zorunluluk sayılmaktadır. Katılım, yönetim anlayışı olarak halkla ilişkiler uygulamaları çerçevesinde ele alınmak durumundadır. Bu bağlamda, yerel hizmetlerle ilgili süreçlere halkın katılımını sağlamakla, daha başarılı sonuçlar elde edilecektir. Yerel halkın daha iyi bir yaşam sürmesini sağlamaya dönük nihai amacın gerçekleştirilebilmesi, o yöredeki toplumsal aktörlerin yönetim süreçlerine etkin katılımlarına bağlanmıştır. Halkla ilişkilerin vatandaş odaklı yönetilmesi ve katılımcı yöntemlerin yaygınlaştırılması yoluyla kurulacak kentsel ortaklıkların, katılımcı demokrasiye geçişi kolaylaştıracağı düşünülmektedir. Ancak, katılımın etkinliği, yönetimin kararlarından etkilenen kentteki grupsal ve bireysel anlamda herkesi, hem kararlara, hem de uygulamalara dâhil etmekle gerçekleşebilir. Çalışma, ilgili kaynakların taranması yöntemine dayanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yerel, Vatandaş, Halkla İlişkiler, Yerel Yönetim, Kentsel Katılım

ABSTRACT

This study aims to examine the effect on urban participation of citizen-oriented public relations phenomenon in local. *Public relations* refer to establishing direct or indirect relations with the public. The importance of public relations is increasing; organizations feel the need to connect with the public sector they

¹Doç. Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, skaypak@gmail.com

address. Public relations activities are loaded with the content of recognition and promotion on the basis of communication and interaction. In this respect, local administrations are local public institutions established to serve the public in local. They are the units that perform local common services and affect the development of democracy. Local administrations are generally referred to as municipality. They are the units closest to the public in ensuring the participation of the public in management. Public contact does not end with the selection of the competent bodies of these institutions. The issue of citizen-oriented public relations is important to improve the democratic quality of local governments and to ensure the participation of local people in city administration.

Citizen-oriented public relations in the local area is a planned communication management that aims to promote the wishes and thoughts of the citizens, to announce the services to the relevant target groups and to conduct participatory programs. For local democracies; the right to participate in decisions and services and to be informed about the activities is considered obligatory. Participation has to be handled within the framework of public relations practices as a management approach. In this context, more successful results will be achieved by involving the public participation in the processes related to local services. The realization of the ultimate goal of ensuring a better life for the local people depends on the active participation of the social actors in the administration processes. It is thought that urban partnerships to be established through citizen-oriented public relations and dissemination of participatory methods will facilitate the transition to participatory democracy. However, the effectiveness of participation can be achieved by involving everyone, both group and individual, in both decisions and practices in the affected city. The study is based on the method of scanning related sources.

Keywords: Local, Public Relations, Citizen, Local Administration, Urban Participation

İNNOVATİF YÖNETİM ANLAYIŞININ KAMU YÖNETİMİNE UYGULANMASI

APPLICATION OF INNOVATIVE MANAGEMENT UNDERSTANDING TO PUBLIC ADMINISTRATION

Yıldız ATMACA¹
Didem GEYLANI²

ÖZET

Günümüz dünyasında yaşanan küreselleşme olgusu, kamu yönetiminde de önemli değişim ve dönüşümlerin meydana gelmesine yol açmıştır. Özellikle 1990'lı yıllardan sonra yapılan özelleştirme çalışmalarıyla birlikte, kamu sektörünün piyasaya açılması ve özel sektör yönetim anlayış ve ilkelerinin kamu sektörüne uygulanması eğilimleri ağırlık kazanmıştır. Yönetimde, şeffaflık, hesap verebilirlik, etkinlik, verimlilik, vatandaş odaklılık, katılım gibi birçok özelliğin öne çıkması, geleneksel kamu yönetiminin işlevselliğini yitirdiğini göstermiştir. Bu temel ilkeleri barındıran yeni yönetim anlayışının en önemli özelliği, kamu hizmetlerinin sunumunda inovasyon ve girişimciliğin ön plana çıkarmasıdır. Özel sektörde müşterilerin taleplerine yönelik hızlı, kaliteli ve etkili cevap vermek açısından önemli olan inovasyon, kamu yönetiminde vatandaş odaklı yönetimin gereği olarak görülmektedir. Kamu hizmetlerinin vatandaş için iyi bir yaşamın parçası olmasının yanında, mutlak gereklilik olduğu bir dönemde, kamu mallarının ve kamusal hizmetlerin topluma yönelik faydasını artırmaya yönelik olan inovasyon süreçlerinin kamu sektöründe kullanılması son derece önemlidir. Ancak, inovasyonel yönetim anlayışı önemli bir süreci gerektirdiği için her yerde kolayca uygulanması mümkün olamamaktadır. Bu çalışmada, kamu yönetiminde inovasyonun uygulanması ve etkileri ortaya konulmakta, inovasyonun kamu sektöründe uygulanmasını kolaylaştıran ve bazı durumlarda inovasyonel yönetim karşısında engeller teşkil eden kurumsal faktörlerin etkisi analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, Kamu Yönetimi, Değişiklik, Yeni Kamu Yönetimi

ABSTRACT

In today's world experienced the phenomenon of globalization, it has led to the occurrence of significant change and transformation in public administration. Especially with the privatization works made after the 1990s, the tendency of opening the public sector to the market and applying the private sector management understanding and principles to the public sector has gained importance. The prominence of many features in management such as transparency, accountability, efficiency, efficiency, citizen oriented and participation have shown that traditional public administration has lost its functionality. The most important feature of the new management approach, which incorporates these basic principles, is innovation and entrepreneurship in the provided of public services. Innovation, which is important for responding to the demands of customers in the private sector in a fast, high quality and

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi- İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi- Kamu Yönetimi Bölümü- Dr. Öğretim Üyesi

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi- İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi- Kamu Yönetimi Bölümü- Araştırma Görevlisi

effective manner, is seen as a requirement of citizen-oriented management in public administration. In a period when public services are absolute necessity in addition to being a part of a good life for the citizen, it is extremely important to use the innovation processes in the public sector to increase the public benefit of public goods and public services. However, since the concept of innovative management requires an important process, it cannot be easily implemented everywhere. In this study, the implementation and effects of innovation in public administration are revealed, the effects of institutional factors that facilitate the implementation of innovation in the public sector and in some cases are barriers to innovation management are analyzed.

Keywords: Innovation, Public Administration, Change, New Public Administration.

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE BAKANLIKLARIN YENİ ROLÜ

NEW ROLE OF MINISTRIES IN THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM

YUNUS AKIN¹

ÖZET

16 Nisan 2017 tarihinde yapılan referandumla gerçekleştirilen Anayasa değişikliği sonrasında, 24 Haziran 2018 tarihinde Cumhurbaşkanlığı ve Milletvekili Genel Seçimleri yapılmıştır. Bu sayede Türkiye, hem yasal hem de fiili olarak 'Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi' olarak adlandırılan yeni hükümet sistemine geçiş yapmıştır. Bu sistem kamu yönetiminin işleyişinde de önemli değişiklikleri beraberinde getirmiştir. Cumhurbaşkanlığı teşkilatı içinde başbakan yok ve Başbakanlığa bağlı kuruluşlar yeniden konumlandırılmıştır. Bu kuruluşlardan bazıları cumhurbaşkanlığı teşkilatına bağlanırken bazıları bakanlıklar bünyesine dâhil edilmiştir. Yeni yönetim modelinde Cumhurbaşkanlığına bağlı başkanlıklarla güçlü koordinasyon ve verimli yönetim sağlanması hedeflenmiştir. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile 9 kurul oluşturulmuş ve bunlar politika önerileri yapmak üzere görevlendirilmiştir. Parlamenter sistemde Bakanlıkların yasama ve yürütme kapsamındaki etkinliği Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçilmesinin ardından azalmış; Bakan ve Bakanlıklar teşkilat olarak farklı bir role bürünmüş ve bununla birlikte Bakanlık teşkilatının yapısı ve işlevi yeniden yapılandırılmıştır. Bakanlıklar birleştirilerek, sayısı azaltılmıştır. Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemiyle birlikte 26 olan bakanlık sayısı 16'ya indirilmiştir. Yeni sistemde, milletvekillerinin bakan olabilme kistası kaldırılmıştır. Böylece milletvekilleri yasama üzerine olan mesailerini ön plana çıkaracaklardır. Ayrıca her bakanlığın kendi bünyesinde çeşitli hizmet birimleri oluşturulmuştur. Bu çalışma, Bakanlıkların yapısı ve işleyişini, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi teşkilatı içerisinde incelemeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda yeni hükümet sisteminde Bakanlıkların yeni düzeni, hizmet birimleri ve bu birimlerin yeni çalışma esasları Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri ile getirilen düzenlemeler çerçevesinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Bakan, Bakanlık

ABSTRACT

After the constitutional amendment which was carried out with the referendum held on 16 April 2017, the General Elections of the Presidency and Members of Parliament were held on 24 June 2018. In the meantime, Turkey switched to the new system of government called "Presidential Government System" in both de facto and de jure. This system has brought about significant changes in the

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Adalet Meslek Yüksekokulu / Justice Vocational High School of Ereğli of Necmettin Erbakan University, yakin@erbakan.edu.tr.

functioning of public administration. There is no prime minister within the Presidency organization and the institutions affiliated to the Prime Ministry are repositioned. Some of these institutions are connected to the presidential organization and some of them are included in the ministries. The new management model aims to provide strong coordination and efficient management with the presidencies of the Presidency.

9 boards were established with the Presidential Government System and they were assigned to make policy proposals. The effectiveness of the Ministries in the legislative and executive context in the parliamentary system decreased; and following the transition to the Presidential Government System, Ministries and Ministries took on a different role as an organization, and the structure and function of the ministerial organization were restructured. The number of ministries was united and reduced. With the presidential government system, the number of ministries was reduced from 26 to 16.

Thus, MPs will come to the forefront with their work on legislation. In addition, various service units have been established within each ministry. This study aims to examine the structure and functioning of the Ministries within the organization of the Presidential Government System. In this context, the new order of the Ministries, the service units and the new working principles of these units will be handled within the framework of the regulations introduced by the Presidential Decrees.

Keywords: Presidential Government System, Minister, Ministry

SAĞLIK POLİTİKALARINDA DÖNÜŞÜMÜN HİZMET KALİTESİNE ETKİSİ: MUĞLA İLİ ÖRNEĞİ

THE IMPACT OF TRANSFORMATION OF THE HEALTH POLICIES ON SERVICE QUALITY

Zafer KOCA¹
Namık Kemal ÖZTÜRK²

ÖZET

Türkiye’de sağlık hizmetleri alanında politika oluşturma süreci daha çok Cumhuriyetin kurulmasından sonra başlamıştır. Cumhuriyet öncesi dönemde sağlık hizmetleri 19. Yüzyılın sonlarına kadar bir devlet görevi olarak kabul edilmemiş; daha çok vakıflar eliyle yürütülmeye çalışılmıştır. TBMM’nin kurulmasıyla beraber sağlığa daha fazla önem atfedilir olmuş ve devlet tarafından ciddi şekilde ele alınmaya başlanmıştır. 1980’li yıllara kadar daha çok devletin asli görevleri arasında sayılan ve buna göre politikalar oluşturulan sağlık hizmetleri 1980 sonrası metalaşmaya başlamış ve neoliberal politikaların uygulama alanlarından biri haline gelmiştir. Yani kısaca sağlık ticari bir alan olarak görülmeye başlanmıştır. Sağlık politikalarındaki bu dönüşüm 2003 yılında uygulamaya konulan Sağlıkta Dönüşüm Projesi (SDP) ile en üst seviyeye ulaşmıştır. SDP ile sağlık ticari bir alan haline gelmiştir. Devletin sağlık alanındaki rolü hizmet üreten ve sunan değil; daha çok politikalar oluşturan, standartlar koyan, denetleyen bir yapıya doğru evrilmiştir. Kısacası moda tabirle "*kürek çeken değil dümen tutan*" devlet haline gelmiştir.

Sağlıkta dönüşüm projesi ile birlikte sağlık Bakanlığı’nda birçok yapısal değişiklik meydana gelmiştir. SSK hastaneleri ile devlet hastaneleri birleşmiş, hastalara istedikleri eczaneden ilaç alma kolaylığı sağlanmış, aile hekimliği modeli getirilmiş, sosyal güvenlik kurumları tek çatı altında toplanmış ve kamu hastane birlikleri kurulmuştur. Bakanlık hizmet kalitesine ve hasta memnuniyetine daha fazla önem vermiş ve TKY alanında da çalışmalar yapmaya başlamıştır. Bu çalışmamızın amacı SDP ile döşen Sağlık Bakanlığı’nın ve dolayısıyla onun kurumları olan hastanelerin sundukları hizmetin kalitesinin artıp artmadığı ve eski yapıya göre daha iyi olup olmadığını saptamaya çalışmaktır. Bunun için Muğla ilindeki SB’ye bağlı hastanelerde hizmet kalitesi anketi uyguladık. Anket Parasuraman vd tarafından geliştirilen SERVQUAL ölçeği ve demografik soruların olduğu iki bölümden oluşmaktadır. Anketimize 398 hasta katılmıştır. Toplanan veriler SPSS 25. Programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre hastaların büyük çoğunluğu verilen hizmetten memnun olduklarını belirtmişlerdir. Yine çalışmamıza katılan hastaların büyük çoğunluğu yeni yapının eskiye oranla çok daha iyi olduğunu belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Politikası, Sağlıkta Dönüşüm, Hizmet Kalitesi, Sağlık Politikaları

¹ Köyceğiz İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, z_koca@yahoo.com

² Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Kamu Yönetimi ABD, nkozturk@mu.edu.tr

ABSTRACT

The policy making process on health services in Turkey began especially after foundation of Turkish Republic. Before the Republic era, till the end of the 19th century, the governments were not responsible for healthcare services. Instead these services were provided by the foundations. After the establishment of Turkish Grand National Assembly in 1920, they began giving much importance on health and government seriously started to tackle the healthcare services. Healthcare services that were accepted one of the duties of the state till 1980s began to be commercialised and became one of the execution areas of neo-liberal policies. We can briefly say that it has been seen as a commercial area. Transformation of health care services reached at the highest point with Healthcare Transformation System. The role of the state on health evolved from producing service to the structure that making policies, setting paces and controlling. Briefly we call the new state as "night watchman state".

There have been many structural changes of the Ministry with Health Transformation System. Social security institution hospitals were merged with state hospitals, patients were able to buy medicines from any pharmacies; family practice system was established, all social security institutions were gathered under a single roof and public hospital associations were founded. Ministry of Health started to give much importance on service quality and patient/customer satisfaction and made much on Total Quality Management. The purpose of paper is to determine whether the service quality of the hospitals and new structure of the ministry are good when compared to old structure. To do this we conducted a questionnaire in public hospitals of Muğla province. The questionnaire consists of two parts which has SERVQUAL scale developed by Parasuraman et al. And demographic questions. 398 patients answered our questionnaire. Collected data were evaluated by SPSS 25 (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) programme. According to the results, majority of the patients are satisfied with the services and service quality. And also most of the patients joining our research declared that new structure was much better than the previous one.

Keywords: Public Policies, Health Transformation, Service Quality, Healthcare Policies

KAMU İDARELERİNDE ÇALIŞANLARIN İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY OF EMPLOYEES IN PUBLIC ADMINISTRATIONS

Dilek ESER¹

ÖZET

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu 2012 yılında yürürlüğe girmiştir. Bununla birlikte çalışma ilişkisinin şekline bakılmaksızın, bazı istisnalar dışında bütün çalışanlar kanun kapsamına alınmıştır. Çalışma ilişkisinin taraflarının iş sağlığı ve güvenliği açısından hak ve yükümlülüklerini belirten kanun, kamu kurumları açısından 01.07.2020 tarihinde yürürlüğe girecektir. Kamu da çalışan herkesi kapsamına alacak olan Kanun, bugüne kadar kamu idareleri açısından özellikle ertelenmiştir.

Bu çalışmada 6331 sayılı İş sağlığı ve Güvenliği Kanununun gelen esasları çerçevesinde, kamu idarelerindeki uygulamanın nasıl olacağı üzerinde durulacaktır. Aynı zamanda iş sağlığı ve güvenliği ile bağlantılı olarak iş kazası ve meslek hastalıkları risklerinin gerçekleşmesi halinde mevcut yasal uygulama ve düzenlemenin nasıl olacağı da çalışmada yer alacaktır.

Mevcut yasal düzenlemeler çerçevesinde kamu çalışanlarının iş kazası veya meslek hastalığı riskiyle karşılaşması halinde uygulanacak edimler bunları hak edebilme koşulları çalışma kapsamındadır. Kamu idarelerinde çalışanların İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinden ne şekilde yararlandığı, yeni düzenlemelerin neler getireceği, çalışanların hak ve yükümlülüklerinin, yargıya yansımış yargı kararları üzerinden ayrıntılı bir değerlendirilmesi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İş Sağlığı, İş Güvenliği, İş Kazası, Meslek Hastalıkları, Kamu Çalışanları

ABSTRACT

Law No. 6331 on Occupational Health and Safety entered into force in 2012. However, regardless of the form of the working relationship, all employees are included in the law without some exceptions. The law stating the rights and obligations of the parties of the working relationship in terms of occupational health and safety shall enter into force for the public institutions on 01.07.2020. The Law, which will include everyone working in the public sector, has been postponed so far in terms of public administrations.

In this study, it will be emphasized how the implementation in public administrations will be within the framework of the incoming principles of the Occupational Health and Safety Law No. 6331. In addition, the current legal practice and regulation in case of occupational accident and occupational diseases risks in connection with occupational health and safety will be included in our study.

Within the framework of the current legal regulations, the actions to be applied in case the public employees are exposed to the risk of occupational accidents or

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi İİBF İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD; eserdilek@hotmail.com

occupational diseases are within the scope of the study. A detailed assessment will be made on how employees benefit from occupational health and safety services in public administrations, what new regulations will bring, and the rights and obligations of employees through judicial decisions reflected in the judiciary.

Keywords: Occupational Health, Occupational Safety, Occupational Accident, Occupational Diseases, Public Employees

YEREL YÖNETİMLERDE İŞLEVSEL BİR SORUN OLARAK BAŞKAN MECLİS ÇATIŞMASI: 31 MART 2019 YEREL SEÇİM SONUÇLARINA GÖRE BİR DEĞERLENDİRME

MAYOR AND ASSEMBLY CONFLICT AS A FUNCTIONAL PROBLEM IN LOCAL GOVERNMENTS: AN ASSESSMENT IN REFERENCE TO 31 MARCH 2019 LOCAL ELECTION RESULTS

Sinan SUNAR¹
Prof. Dr. Özgür ÖNDER²

ÖZET

Batı'da yerel yönetimlerin tarihi 12. yüzyıla kadar geri götürülse de Türkiye'de modern anlamda yerel yönetimlerin oluşumu Tanzimat sonrası döneme denk gelmektedir. Tanzimat öncesinde kadı ile vakıf ve loncalar vasıtasıyla yürütülen belediye hizmetleri; Tanzimat sonrası modern bir hüviyete kavuşmuş ve 1850'li yıllarda İstanbul'da ilk belediye kuruluşu denemesi yapılarak Türkiye'deki mevcut belediyelerin temelleri atılmıştır. O dönemde belediye teşkilatının en önemli organları olarak ortaya konan şehremini ve şehremaneti meclisi; bugünkü belediye yapılanmasındaki başkan ve meclisin ilk örneklerini teşkil etmekteydi.

Belediye meclisi belediye teşkilatının karar organı olduğu gibi belediye başkanı da belediyenin icra organıdır. Türkiye'de kabul edilen şekliyle yerel yönetim modeli gereği başkan-meclis ilişkisi belediye yönetimi içerisinde çok özel bir niteliğe sahiptir. Türkiye'deki yerel yönetim modeli güçlü başkanlık modeli olmasına karşın meclis de karar organı olarak bir belediyenin temel politikalarının belirlenmesi, ne yapıp ne yapmaması gerektiğine karar vermesi nedeniyle oldukça önemli bir konumdadır.

Birbirlerini etkilemek ve çalışmalarını yönlendirmek bakımından karşılıklı yasal avantajlar ve dezavantajlara sahip olan bu iki organ birbirleriyle ilişkilerinde aynı siyasal partilere mensup olduklarında genelde güçlü işbirliği yapmalarına rağmen başkan meclis çoğunluğuna sahip partiden değilse bu iki organ arasında ciddi sorunlar oluşabilmektedir. Normal süreçte başkanın önceliklerini hayata geçirebilmesi için gerekli kararları alması gereken meclis; artık uzun müzakere ve tartışmaların olduğu bir yapıya dönüşebilmektedir.

31 Mart 2019 tarihinde gerçekleştirilen yerel seçimler, sonuçları itibariyle özellikle Türkiye'nin en büyük şehri İstanbul ve başkenti Ankara'da ilginç sonuçlar ortaya çıkarmış; her iki ilde de büyükşehir belediye başkanları ile meclis çoğunluğuna sahip gruplar farklı partilerden seçilmiştir. Çalışmamızda; belediye başkanı ve belediye meclisi ile bunların arasındaki ilişkiler ortaya konarak 31 Mart yerel seçim sonuçlarıyla oluşan tablonun belediye yönetimine nasıl yansiyabileceği ve çıkış yolları tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Belediye Başkanı, Belediye Meclisi, Çatışma, 31 Mart Yerel Seçimleri

¹Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Ens. Kamu Yönetimi A.B.D. Doktora Öğrencisi, sinansunar@hotmail.com,

²Dumlupınar Üniversitesi İ.İ.B.F. Kamu Yönetimi Bölümü, ozguronder2000@yahoo.com,

ABSTRACT

While the history of local governments in the West goes back to 12th century, in Turkey the formation of local governments in modern sense corresponds to the Tanzimat period. Before the Tanzimat, municipal services were carried out through Qadis, religious foundations and guilds. After Tanzimat, municipal organizations had been modernized and Turkey laid the foundations of today's municipalities in 1850s by making the first trials in Istanbul. At that time, the most important bodies of the municipal organization were 'Şehremini' and 'Şehremaneti Meclisi' and this organizational arrangement brought the first example of the municipal mayor and assembly which also constitutes the current municipal structure.

The municipal assembly is the decision-making body of the municipal organization, and the mayor is the executive body of the municipality. As a result of the adopted local governance model in Turkey, the mayor-assembly relationship in municipal government has a very special character. Although Turkey's local government model gives great powers to mayors, municipal assemblies are in a very important position since they are determinant of municipality's main policy and decide what municipality executes.

Although these two bodies, which have mutual legal advantages and disadvantages in terms of influencing and directing each other, they generally cooperate strongly if they belong to same political party. If the mayor does not belong to the political party that constitutes majority in municipal assembly, serious problems may arise between these two bodies. In the normal process, the assembly take the necessary decisions for the chairman to realize his priorities in executive function; otherwise it turns into a structure with long negotiations and discussions.

In local elections held on 31 March 2019, the results revealed interesting results, especially in Ankara, the capital and in Istanbul the most populated city of Turkey; in both cities, metropolitan mayors and majority of municipal assemblies belong to different political parties. In our study; the ways in which the results of the Turkey's March 31 local elections might reflect on the municipal administration and possible ways of resolution were discussed by analyzing the relationship between the mayor and the municipal assembly.

Keywords: Municipal Mayor, Municipal Assembly, Conflict, Turkey's March 31 Local Elections

BİR KENT HAKKI OLARAK GÜVENLİK HAKKININ DEĞERLENDİRİLMESİ ÜZERİNE BİR ALAN ARAŞTIRMASI: "KIRIKKALE KENTİ ÖRNEĞİ"

A FIELD STUDY ON THE EVALUATION OF SECURITY RIGHT AS A CITY RIGHT: "EXAMPLE OF KIRIKKALE CITY"

**NAZLI YÜCEL BATMAZ¹
EMRE KAYA²**

ÖZET

Kent tüm insanların var olduğu bir yaşam alanıdır. Sadece bir toprak parçası olmanın ötesinde insanların fiziksel ihtiyaçlarından sosyal ihtiyaçlarına, ekonomik ihtiyaçlarından psikolojik ihtiyaçlarına kadar çok geniş bir yelpazede isteklerin karşılandığı bir mekândır. Bu mekânda tüm insanların bu ihtiyaçlarını giderirken sahip olduğu belirli haklar vardır. Bu haklar literatürde "kentli hakları" olarak ifade edilmektedir. Kentli hakları kavramı ilk kez 1968'de Lefebvre tarafından ortaya atılmış, daha sonra Harvey tarafından da geliştirilmiştir. Kentli haklarının 1968'de Lefebvre ile beraber ele alındığından bahsedilse de uluslararası alanda bir metin olarak karşımıza çıkması "Avrupa Kentsel Şartı" ile birlikte olmuştur.

Kentli hakları, kentlilerin ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal haklarını kentsel mekanda kullanabilmesi, kent yaşamının gerektirdiği şart ve imkanların kentlilere sağlanması olarak tanımlanabilir. Bu haklar bir bakıma; temel hakların, ekonomik, toplumsal, kültürel hakların ve dayanışma haklarının kent mekânında somutlaştırılmış şeklidir. Bu hakların başında da "güvenlik hakkı" gelmektedir. Güvenlik ihtiyacı aslında ihtiyaçlar hiyerarşisine göre fiziksel ihtiyaçlardan sonra geliyor olsa bile bazı zamanlarda fiziksel ihtiyaçların önüne dahi geçebilmektedir. Bir kent hakkı olarak güvenlik hakkı, kentlilerin sahip olması gereken temel haklardan biridir ve kentte yaşayan bireyler, kentsel yaşamda ilişkilerde bulunurken ve ihtiyaçlarını karşılarırken bunu güvenlik içerisinde yapabilmelidirler. Avrupa Kentsel Şartı'na göre güvenli kent, olabildiğince suç, yasadışı olay ve şiddetten arınmış, emin ve güvenli bir kent şeklinde tanımlanmıştır.

Bu çalışmada, kentlilerin sahip olduğu/olması gereken güvenlik hakkı Kırıkkale kenti özelinde değerlendirilecektir. Bu amaçla kentte yaşayan bireylere konuyla ilgili anket uygulanacak ve onların gözünden Kırıkkale kentinin güvenlik hakkını karşılayıp karşılamadığı ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar kelimeler: Kent, Kentli Hakları, Güvenlik Hakkı, Kırıkkale Kenti

ABSTRACT

City is a living space where all people exist. Beyond being just a piece of land, it is a place where people can meet their needs from their physical needs to their social needs, from their economic needs to their psychological needs. In this space, all people have certain rights when meeting these needs. These rights are referred in literature as "urban rights". The concept of urban rights was first proposed by Lefebvre in 1968 and later developed by Harvey. Although it was

¹ Kırıkkale Üniversitesi, nazli_yucel@yahoo.com

² Kırıkkale Üniversitesi, ekaya.66@hotmail.com

mentioned that the rights of the citizen were taken together with Lefebvre in 1968, it was accompanied by the "European Urban Charter".

Urban rights can be defined as the use of economic, social, cultural and political rights by citizens in urban space, the provision of the conditions and facilities required by the city life to citizens. These rights are a reified form of basic rights, economic, social, cultural rights and solidarity rights in the urban space. "Security right" comes at the beginning of these rights. Even though the security right comes after the physical needs, it can precede the physical need sometimes. The security right as a city right, is one of the fundamental rights of the city dwellers, and individuals who live in city can do this within security while making relationships in life and meeting needs. According to the European Urban Charter, the safe city is defined as a safe and secure city, free from crime, illegal incidents and violence.

In this study, the right of security of the residents will be evaluated in the Kırıkkale city. For this purpose, a questionnaire about the subject will be applied to individuals living in the city and it will be tried to be determined whether Kırıkkale city meets the security rights or not.

Keywords: City, Urban Rights, Security Rights, Kırıkkale City

TÜRK SİYASAL HAYATINDA İTTİFAK KÜLTÜRÜNÜN GELİŞİMİ

DEVELOPMENT OF ALLIANCE CULTURE IN TURKISH POLITICAL LIFE

Dr. Öğr. Üyesi Bekir GÜNDOĞMUŞ¹
Mahmut METE²

ÖZET

Yeni hükümet sistemine geçiş sürecini yaşayan Türkiye’de siyasal kurgunun iki partili tercihi öne çıkarması partiler arasında ittifak kültürünün gelişimine zemin oluşturmaktadır. Son yıllarda gerçekleştirilen seçimlerde farklı ideolojilere sahip partilerin bir araya gelerek iki ana bloku oluşturmaları bunun somut göstergesi olarak görülmektedir. Esasında bu durum parlamenter sistemin çıktısı olarak görülen ve ekseriyetle istikrarsızlıkla özdeşleştirilerek olumsuzlanan koalisyon olgusunun seçim öncesi oluşturulan bloklar aracılığıyla yeniden tebarüz etmesi olarak da algılanmakta ve yeni hükümet sisteminin işlevselliğinin sorgulanmasını gündeme getirmektedir. Bununla birlikte koalisyon olgusu konusunda var olan olumsuz algının aksine ittifak sürecine yönelik olumsuz sayılabilecek çıktılarının yaşanmadığı da bilinmektedir. Yeterli çoğunluğu elde etme güdüsünün güçlü partileri ideolojik farklılıklara karşın görece zayıf partiler ile işbirliğine yönelttiği görülürken zayıf partilerin ise bu sayede siyasi varlığını devam ettirme imkânını elde ettiği düşünülmektedir. Öte yandan ideolojik farklılıklara sahip partilerin ittifak arayışı aracılığıyla yakınlaşması parti tabanları arasında fikri-politik iletişim kanallarının oluşumuna katkı sunmaktadır. Bu durum Türkiye toplumunda ittifak kültürünün gelişimine dönük potansiyelin varlığına işaret sayılabilmektedir. Bu çalışmada, iki partili sistemi adeta zorunlu kılan yeni hükümet sisteminin partiler arasında ittifak kültürünü geliştirdiği hususu üzerinde durulmaktadır. Bu bağlamda 24 Haziran 2018 ve 31 Mart 2019 tarihlerinde gerçekleştirilen merkezi ve yerel seçimler ele alınarak, bu süreçte Cumhur İttifakı ve Millet İttifakı kapsamında partiler arasında kurulan ilişkiler örnek olaylar üzerinden değerlendirilmektedir. Çalışma, parti yönetimleri arasında kurulan ve tabana yayılmayan koalisyon hükümetlerinin aksine ittifak sürecinin parti tabanları arasında iletişim kanallarını kurarak geçişkenliği kolaylaştırdığını ve görece uzun süreli politik birliktelikleri hızlandırdığını savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koalisyon, Parti İttifakları, Türk Siyasal Hayatı

ABSTRACT

In Turkey where people live the transition process of the new government system, the fact that political fiction highlighted two party choice brought about development of alliance culture between parties. In elections held in recent years, it is seen that the creation of two main blogs by gathering parties with different ideologies is the concrete sign of it. In fact, this situation is perceived as the parliamentary output and the situation of the coalition, which is often negated by the instability, is perceived as a reorganization through the blocks

¹Bandırma Onyeddi Eylül Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi, gundogmusbkr@gmail.com

² Sırnak Üniversitesi Siyaset Ekonomisi Bölümü Yüksek Lisans Öğrencisi, mahmutmetemail@gmail.com

created before the election and this raises the question of the functionality of the new government system. However, contrary to the negative perception of the coalition phenomenon, it is also known that there are negative outcomes for the process of alliance. It is seen that the intention to obtain sufficient majority directs the strong parties to cooperate with weaker parties against ideological differences, while weaker parties thus have the opportunity to maintain their political existence. On the other hand, the convergence of parties with ideological differences through the search for alliances contributes to the formation of intellectual-political channels of communication between party bases. This situation can be considered as a point to the existence of potential towards the development of alliance culture in Turkish society. In this study, it is emphasized that the new government system, which makes the two party system almost obligatory, develops the culture of alliance among the parties. In this context, the central and local elections held on June 24, 2018 and March 31, 2019 are discussed and the relations established between the parties within the scope of the republic alliance and the nation alliance are evaluated on the case studies. The study argues that, unlike non-grassroots coalition governments established between party governments, the alliance process facilitates mobility by establishing communication channels between party bases and accelerates relatively long-term political associations.

Keywords: Coalition, Party Alliances, Turkish Political Life

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNDE DENGE VE DENETLEME MEKANİZMASININ GÜÇLENDİRİLMESİ

STRENGTHENING THE CHECKS AND BALANCES MECHANISM IN THE PRESIDENTIAL GOVERNMENT SYSTEM

**Prof. Dr. Önder KUTLU¹
Arş. Gör. Niyazi KARABULUT²**

ÖZET

Türkiye’de son otuz yılda farklı biçimlerde ve farklı zamanlarda ortaya atılan başkanlık sistemine geçilmesi tartışmaları 16 Nisan 2017’de yapılan referandum sonucunda “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi” olarak kabul edilmiştir. Başkanlık sistemine geçiş tartışmalarının neredeyse tüm dönemlerde öne çıkan noktaları ise siyasal istikrarın sağlanabilmesi ve parlamenter sistemde meydana gelen tıkanıklıkların çözülebilmesi olmuştur. Ancak başkanlık sistemine geçilmesi halk tarafından bu gerekçeler ışığında kabul edilmiş olsa da halkın çoğunluğunun kafasında soru işaretleri kalmaya devam etmiştir. Zira Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi yeni dizayn edilen ve uygulama aşamasında eksikliklerinin daha net ortaya çıkacağı düşünülen bir sistem olarak hayata geçirilmiştir. Sistemin halkın kafasında kalan soru işaretlerini silbilmesi ve halk tarafında güven duyulan bir hükümet sistemi olarak kalıcı olabilmesi için ise başkanlık sistemi ile yönetilen neredeyse tüm ülkelerde olduğu gibi denge ve denetleme mekanizmalarının iyi dizayn edilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda parlamenter sistemin aksine sert kuvvetler ayrılığı ilkesine dayanan bu yeni sistemde yasama ve yürütme organları arasında belirli bir denge oluşturulmuştur. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nde yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı anayasa ile güvence altına alınmış; yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri sert bir şekilde ayrılmış ve tüm erklerin bir elde toplanmadığı, yasama ve yürütme organlarının birbirlerini denetleyebildiği ve erken seçim kararı alınması durumunda her iki organ için de seçimlerin yenileneceği bir denge oluşturulmuştur. Ancak gücün daha dengeli dağıtılabilmesinin sağlanması için denge ve denetleme mekanizmasına sisteme dışarıdan müdahil olabilecek olan sivil toplum kuruluşları ve düşünce kuruluşları gibi aktörler de rol almalıdırlar. Bu çalışmanın amacı farklı demokratik ülkelerdeki başkanlık sistemlerinde denge ve denetim mekanizmalarının işleyişlerine odaklanarak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nin demokratik başarısının belirleyicisi olacağı düşünülen denge ve denetleme mekanizmasının güçlendirilmesi için önerilerde bulunmaktır. Bu kapsamda öncelikle başkanlık sisteminin uzun zamandır başarıyla uygulandığı ülke örneklerinde denge ve denetleme mekanizmalarının nasıl işlediği üzerine tartışıldıktan sonra bu mekanizmaların bu ülkelerde anayasal olarak nasıl tasarlandığı incelenecektir. Sonrasında örneklerde yer alan uygulamaların Türkiye özelinde başarılı olup olmayacağı sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel etkenler göz önünde bulundurularak tartışılacaktır. Sonuç olarak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nde denge ve denetleme mekanizması içerisine dahil edilebilecek aktörler ve uygulamalar yaratacakları etkiler de ifade edilerek ortaya konulmaya çalışılacaktır.

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, okutlu@erbakan.edu.tr

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, nkarabulut@erbakan.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Denge ve Denetleme, Kuvvetler Ayrılığı, Başkanlık Sistemi

ABSTRACT

Transition to a presidential system has been discussed in Turkey in the last three decades in different forms and at different times. As a result of the referendum held on 16 April 2017, the Presidential Government System was adopted. The prominent points of the debates on the transition to the presidential system in almost all periods have been the achievement of political stability and the resolution of the blockages in the parliamentary system. However, although the adoption of the presidential system was accepted by the public in the light of these reasons, the majority of the people continued to have question marks. This is because the Presidential Government System has been implemented as a newly designed system which is thought to be more clear in the implementation phase. In order for the system to erase the question marks that remain in the minds of the people and to be permanent as a trusted system of government on the public side, the check and balance mechanisms need to be well designed as in almost all countries governed by presidential system. In this context, contrary to the parliamentary system, this new system, which is based on the principle of separation of hard forces, has established a particular balance between the legislative and executive organs. In the Presidential Government System, the independence and impartiality of the judiciary are guaranteed by the constitution; the legislative, executive and judicial forces were severely separated, and a balance was created in which all powers were not gathered in one hand, the legislative and executive organs could supervise each other, and in case of early elections the elections would be renewed for each organs. The aim of this study is to focus on the functioning of balance and control mechanisms in presidential systems in different democratic countries and to make recommendations for strengthening the balance and control mechanism which will be the determinant of the democratic success of the Presidential Government System. In this context, firstly, after discussing how balance and control mechanisms function in the examples of countries where the presidential system has been successfully experienced for a long time, how these mechanisms are constitutionally designed in these countries will be examined. Then, whether the practices in the examples will be successful in Turkey will be discussed by considering social, political, economic and cultural factors. As a result, the effects of the actors and practices that can be included in the balance and control mechanism in the Presidential Government System will be tried to be put forward.

Keywords: Presidential Government System, Checks and Balances, Separation of Powers, Presidential System

KAMU YÖNETİMİ VE YEREL YÖNETİMLER İÇİN ANAHTAR BİR UYGULAMA: ALMANYA MALİ EŞİTLEME SİSTEMİ

A KEY FOR PUBLIC MANAGEMENT AND LOCAL GOVERNMENTS: FISCAL EQUALIZATION SYSTEM IN GERMANY

Cumhur DÜLGER¹

ÖZET

Vatandaş katılımı kavramının modern demokrasilerde hayati bir rolü vardır. Harcamaların kontrolü ve gelirlerin vergilendirilmesi kontrolü için bizlere bu güç sonuna kadar vermiştir. Bu noktada makalenin amacını açıklamak için iki farklı soru sorabiliriz; Vatandaşlar bugün sahip oldukları bu bütçe rolünü nasıl kullanmaya başladılar? Ve neden yerel yönetim ve belediyelerde karar alma sürecine katılıyorlar? Bu çalışmada, kamu harcamalarını kontrol etmede mali eşitleme yöntemi bu soruların açıklanması için temel unsur olarak kabul edilmiştir. Çalışma, belediyeler düzeyinde dikey ve yatay mali eşitleme sistemi olarak adlandırılan modern bütçeleme uygulamasının geliştirilmesine dayanmaktadır. Vergileme ve hesap verebilirliğe yönelik küresel yaklaşım, bu kavramlara olan ilginin artmasına neden olmuştur. Kamu yönetimi kavramı, mali eşitleme sistemine halkın katılımını sağlamak için hayati bir anahtardır. Ayrıca, mali eşitleme sistemi, yerel yönetimler veya şehir yönetimleri için kamu kesimi yönetim planları hakkında açık bilgi sağlayan en önemli araçtır da. Sonuç olarak, yerel yönetimlerde mali durum şehirler ve belediyeler için çok önemlidir ve bu tür uygulamalar gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler için öğrenilebilecek çok önemli anlamları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Belediyeler, Yerel Yönetimler, Siyasi Yönetim Sistemleri

ABSTRACT

The concept of citizen participation has a vital role in modern democracies. This power has given us to the end for the control of expenditures and the control of taxation of revenues. At this point, we may ask two different questions to explain the purpose of the article; How did citizens begin to use this budget role they have today? And why are local authorities and municipalities involved in decision-making? In this study, the method of financial equalization in controlling public expenditures has been accepted as the main aspect for explaining these questions. The case study is based on the development of the modern budgeting practices called the vertical and horizontal financial equalization system at the municipal level. The global approach to taxation and accountability has led to increased interest in these concepts. The concept of public administration is a vital key to ensuring public participation in the financial equalization system. In addition, the financial equalization system is the most important tool that provides clear information about public sector management plans for local or city governments. As a result, the financial situation in local governments is very

¹Anadolu Üniversitesi, cdulger@anadolu.edu.tr

important for cities and municipalities, and such practices have very important implications for developed and developing countries.

Keywords: Public Management, Municipalities, Local Governments, Political Administrative Systems

**FUNCTIONAL AUTONOMY OF LOCAL GOVERNMENTS IN THE PROVISION
OF PUBLIC SERVICES: A COMPARISON OF SOME MUNICIPALITIES IN
TURKEY AND CAMEROON**

**KAMU HİZMETLERİNİN SAĞLANMASINDA YEREL YÖNETİMLERİN
İŞLEVSEL ÖZERKLİK: TÜRKİYE VE KAMERUNDA BAZI BELEDİYELERİN
KARŞILAŞTIRILMASI**

**By PhD Candidate Emmanuel BEKOLO EBOLO¹
Prof. Dr. Mustafa Kemal ÖKTEM²**

ABSTRACT

Despite the transfer in both theory and practice of some powers, responsibilities and resources from the central government to lower levels of government, local governments in many countries (although to different extents) are still confronted with some difficulties in the provision of public services stemming from this transfer. Among those difficulties, there is the problem of their functional autonomy which has not received a particular attention in the literature and is therefore the focus of the present paper.

This paper attempts to investigate, from a comparative perspective, the level of functional autonomy demonstrated by municipalities in the public service provision in Turkey and Cameroon. In this context, the concept of functional autonomy is defined as 'municipalities' ability or competence to provide public services to their citizens without the intervention of other authorities. To this effect, the components and variables for the measurement of the functional autonomy is drawn from the extent literature.

The study adopts a qualitative research technique and relies on primary and secondary sources for its data. As far as primary sources are concerned for instance, data was collected in Turkey and Cameroon through semi-structured interviews with some mayors, municipal council members and municipal administrators in sample municipalities. The purpose of these interviews was to get participants' understanding, experience, perception and evaluation on functional autonomy of municipalities in the provision of public services.

The main findings were threefold. First, the level of functional autonomy of local governments in either country depends on the way it is designed and implemented. Second, Turkey's municipalities present a higher degree of functional autonomy than Cameroon's municipalities. Third, despite the ranking of Turkey in front of Cameroon, improvements are still needed in either country to increase the functional autonomy of their municipalities.

Finally, the paper laid down some suggestions for improving the functional autonomy of municipalities in either country.

Keywords: Public Service Provision, Functional Autonomy, Municipalities, Turkey, Cameroon

¹Hacettepe University, Graduate School of Social Sciences, Department of Political Science and Public Administration, bekolo.emmanuel@hacettepe.edu.tr.

²Hacettepe University, Graduate School of Social Sciences, Department of Political Science and Public Administration, kemalok@hacettepe.edu.tr.

ÖZET

Bazı yetki, sorumluluk ve kaynakların merkezi devletten alt-idari düzeylere, hem teori ve hem de uygulamada aktarılmasına rağmen, birçok ülkedeki yerel yönetimler (farklı kapsamlara rağmen) hala kamu hizmeti sunumunda ortaya çıkan bazı zorluklarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu zorluklar arasında, literatürde görece az ilgi gören ve bu nedenle bu çalışmanın odağı olan işlevsel-özerklik sorunu vardır.

Bu makale, Türkiye ve Kamerun'da kamu hizmeti sunumunda belediyeler tarafından gösterilen işlevsel özerklik düzeyini karşılaştırmalı bir bakış açısıyla incelemeye çalışmaktadır. Bu bağlamda, işlevsel özerklik kavramı "belediyeler" olarak, diğer yetkililerin müdahalesi olmadan vatandaşlarına kamu hizmeti sağlama yeteneği veya yeterliliği olarak tanımlanmaktadır. Bu amaçla, işlevsel özerkliğin ölçülmesine yönelik bileşenler ve değişkenler literatürden alınmıştır.

Çalışmada, nitel bir araştırma tekniği benimsenmiştir ve verileri, birincil ve ikincil kaynaklara dayanmaktadır. Örneğin, birincil kaynaklar söz konusu olduğunda, bazı belediye başkanları, belediye meclisi üyeleri ve belediye yöneticileriyle yapılan yarı-yapılandırılmış görüşmelerle Türkiye ve Kamerun'da veri toplanmıştır. Bu görüşmelerin amacı, kamu hizmetlerinin sunumunda belediyelerin işlevsel özerkliği hakkında anlayış, deneyim, algı ve değerlendirme elde etmektir.

Ana bulgular üç yönlüdür. Birincisi, her iki ülkedeki yerel yönetimlerin işlevsel özerklik seviyesi, tasarlanma ve uygulama şekline bağlıdır. İkincisi, Türkiye'nin belediyeleri, Kamerun'un belediyelerine göre daha yüksek derecede işlevsel özerklik sunmaktadır. Üçüncüsü, Kamerun önünde Türkiye'nin sıralamasına rağmen, her iki ülkede de belediyelerinin işlevsel özerkliğini artırmak için iyileştirmelere ihtiyaç vardır. Sonuçta makale, her iki ülkede yerelde işlevsel-özerkliği geliştirmek için bazı önerilerde bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Hizmeti Sunumu, İşlevsel Özerklik, Belediyeler, Türkiye, Kamerun

PUBLIC ADMINISTRATION IN KYRGYZSTAN: PROBLEMS AND CHALLENGES

Bermet ABDYKADYROVA¹

ABSTRACT

This research highlights topical questions and main issues of public administration in Kyrgyzstan. Collapse of the Soviet Union, riots and revolutions in 2005 and 2010, successful and unsuccessful reform attempts and situation with corruption, all of them are affected the system as a whole. In the light of all these factors, we will describe how the system works, improves and how it copes.

Keywords: Kyrgyzstan, Public Administration System, Central Asia

¹ Ph.D Student In Political Science and Public Administration

THE ONLINE PUBLIC PROCUREMENT SYSTEM IN COLOMBIA

Ayşegül SAYLAM¹
Iván David GAITÁN PAREDES²

ABSTRACT

In Colombia, public contracting is understood as a process that takes place when public entities make an agreement with legal or natural persons of the public or private sector to comply with some of their obligations. Only until 1993 is a law issued that reflects the structure and guidelines for public procurement in the country. Then, at the beginning of the last decade, public procurement in Colombia begins to be understood as a fundamental strategy for the fulfilment of the state's objectives. Within the framework of the Good Government policy, in 2011, the National Government created the National Agency of Public Procurement *Colombia Compra Eficiente* -CCE- (Colombia Purchasing Efficiently), as a decentralized entity assigned to the National Planning Department to optimize public resources, improve competition, the efficiency and transparency of the purchasing process. Being one of its main objectives, to offer the participants of the public hiring an information system that allows online transactions, with instruments and tools that respond to their needs and that offers sufficient and quality information to make decisions, CCE creates and puts into operation an Electronic System of Public Procurement called SECOP II. Nowadays SECOP II is the only platform within the online public contracting management in Colombia is carried out. In the system entities of the Colombian state as well as suppliers that wish to participate in the contracting processes offered enter and register in a virtual platform to be part of the contracting processes, processes that vary according to the modalities and particularities for each public entity. This is a system that has enhanced the contracting management, but in turn the human factor, corruption and denial of change have not allowed to offer a clear and objective view of the scope and impact of the use of the system.

¹ Dr., Hacettepe University Graduate School Of Social Sciences Political Science And Public Administration Public Administration Master Program

² Hacettepe University Graduate School Of Social Sciences Political Science And Public Administration Public Administration Master Program

THE IMPACT OF MERIT PRINCIPLES TO THE PERFORMANCE FOR THE PUBLIC PERSONNEL POLICY IN KYRGYZSTAN

Bagyshbek RAIYMBEKOV¹
Kamil Ufuk BİLGİN²

ABSTRACT

Well-known that the nature of state authority seeks to administer social relations in order to bring to citizens' peace, stability and development, which are concentrated under the rule of law. Of course, without rational and legal bureaucratic hierarchy i.e. well-established and practically effectively functioning government, the realization of public administration is impossible. Therefore, the question of effective state personnel policy and its performance are priority subject in modern researches. These values are including several conceptions of what is involved in new public management. For example, instead of regulating administrative action by rules and hierarchical authority, most OECD countries now follow two broad avenues to improve production and delivery of publicly provided goods and services. At first, it is to raise the production performance of public organizations. Initiatives include improving the management of human resources including staff development, recruitment of qualified talent and pay for performance, involving staff more in decision-making and management, relaxing administrative controls while imposing strict performance targets, using information technology.

Since the dissolution of the Soviet Union in 1991, Kyrgyzstan became an independent and sovereign republic and more than twenty-eight years implement liberal reforms in the economy, policy, and public administration. Nowadays these reforms are comparatively different and transitional in terms of the outcomes. Of course, the impact of the transitional period in Kyrgyzstan gave advantages to form new public administration. Change of economic format based on the market liberalization and political democratization in society introduced new concepts and behaviors among the public servants. Therefore, this study will also bring wide range understanding about the impact of the merit system to performance in state personnel policy in Kyrgyzstan.

Based on above-explained notices, the overall purpose of this study is comparative analyses on the impact of merit principles to the performance in state (Public) personnel policy. Historical and scientific research methods are used in this study. National and international dimensions of merit principles engage with the public performance management in Kyrgyzstan to improve the quality of public services.

The method of collecting information includes a review of the documentary literature. Once the purpose of the study is identified, the information and documents received by the computer are stored in a computer-generated file. Information from written sources, such as books, magazines and articles, is also recorded in a computer-generated file. Researches in the library and related information in the newspapers are recorded. In order to avoid any confusion, the information obtained is written to the source cards. For this, information is

¹ State Agency (Specialist) under the Prime Ministry, KYRGYZSTAN; braymbekov@gmail.com

² University of Ankara Hacı Bayram Veli, Department of Public Administration, TURKEY; kamil.bilgin@hbv.edu.tr

recorded in an order. The basic finding of the study is the impact of merit principles to the performance the public servants in Kyrgyzstan should be seen as a tool for more effective and efficient providing the public services. The discussion of the study is absentee implementation of the merit principles will make a bad performance among the public servants in Kyrgyzstan, and this negative condition will raise nepotism, favoritism and cronyism in public administration.

The conclusion of the study is objective implementation of laws concerning the rights and obligations of civil servants in Kyrgyzstan based on good governance will have a positive influence on the effective use of merit principles. This will give a positive output to the performance of public servants in achieving good results in state institutes and organizations.

Keywords: Public Personnel Performance; Merit Principles to the Performance; Kyrgyzstan Public Personnel Policy; Merit Principles for Public Personnel Performance in Kyrgyzstan.

**MIGRATION FROM CENTRAL ASIA:
THEMATIC ANALYSIS OF KYRGYZ AND RUSSIAN LANGUAGE ONLINE
NEWS MEDIA**

**Elira TURDUBAEVA,¹
Alena ZELENSKAIA²**

ABSTRACT

The focus of this study is on how the mass media in Kyrgyzstan construct the phenomenon of migration from Central Asia to Russia and any other countries outside the region.

This study seeks to fill this gap and contribute to the body of work on mass media techniques of framing news stories on migration, in particular those from Central Asia. Embedded in the context of media effects research this study also aims to reveal the key inputs of news outlets of Kyrgyzstan for subsequent process of decision-making (to migrate or not to migrate) and perception of countrymen participating "in migration".

The aim of our study is to reveal how the most visited news websites in Kyrgyzstan depict migration from Central Asia during the period of 2015–2017. What are the main themes to which journalists pay attention? Which sending and receiving countries are the focus of news stories and how are they portrayed? Are there differences in the news coverage among selected online news resources? Is there a difference between the news the coverage in Kyrgyz and that in the Russian?

This study uses Entman's framing theory to analyze online news coverage of migration from Central Asia.

For the purposes of analysis, four media outlets were chosen, whose amount of Facebook followers exceeds 35,000 people. The following online bilingual news media from January 2015 to May 2017 were examined: (1) Вечерний Бишкек (Vecherniy Bishkek, VB) (2) Азаттык Үналгысы (Azattyk) (3) Спутник Кыргызстан (Sputnik), and (4) Kloop.

In sum, the representation of the several discussed topics – the Eurasian Economic Union (EAEU), female migration, children of migrants, and bureaucratic steps and constraints – provides a rich example of how differently the four websites frame migration. Migration is being constructed in very narrow frames: low-skilled labor migration as presented with migration topics is prevalent.

Keywords: Migration, Central Asia, Kyrgyzstan, Framing, EAEU, Russia

¹ PhD Head of the Department of Journalism and Mass Communications at the American University of Central Asia, Bishkek, Kyrgyzstan turdubaeva_e@auca.kg

² MA Instructor at the Department of Journalism and Mass Communications at the American University of Central Asia, Bishkek, Kyrgyzstan zelenskaya_a@auca.kg

**THE STATUS OF MEDIA AND THE ROLE OF SOCIAL MEDIA
In KAZAKHSTAN, KYRGYZSTAN, TAJIKISTAN AND UZBEKISTAN**

**Dr. Elira Turdubaeva¹
Dr. Galiya Ibrayeva²
Lola Olimova³
Nargis Kosimova⁴**

ABSTRACT

The aim of this study is to analyze the capacity of the independent media to clearly and simply explain, inform, engage and inspire local communities (specifically on human rights issues, conflict prevention, migration, accountability and corruption) through traditional and new media, the level of professional standards of independent journalists (traditional and new media) and the media development perspectives in 3/5 year in four Central Asian countries (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan and Uzbekistan).

This study also analyzes the level of interaction between media, young policy experts, civil society organizations and government in the Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan and Uzbekistan: strength and weaknesses, civil society, media and independent experts' policy impact on the country level, government credibility on the a) media; b) civil society (NGOs); c) independent experts' expertise and policy researchers. The data was collected through online survey questionnaire on Survey Monkey and face-to-face in-depth interviews with journalists in four countries. Collected quantitative data was analyzed using SPSS24 and qualitative data was analyzed through discourse analysis.

Keywords: Central Asia, Social Media, Mass Media, Media Freedom, Effectiveness

¹ Associate Professor at Journalism and Mass Communications Department of American University of Central Asia

² Associate Professor of Journalism Faculty, Al Farabi Kazakh National University

³ Program Manager/Editor of IWPR Tajikistan

⁴ Associate Professor of the Department of International Journalism and Mass Communication, Faculty of International Journalism, Uzbek State University of World Languages

THE DEVELOPMENT OF THE FINANCIAL STABILITY MECHANISMS IN THE EU

Johan Schweigl, Ph.D.¹

ABSTRACT

In this paper, outlined the core development in the area of financial stability mechanisms in the EU over the last decade. Extending his prior research,² he mainly focused on the area of the 2017 European Commission proposal to establish the European Monetary Fund, as a permanent financial assistance fund within the EU legal framework. Having described some of its main features, he showed the development in the discussion concerning the creation of this fund and mainly some of the objections which have been raised during the process and which effects these objections will probably have on the final shape of the fund.

Key words:

Financial stability, EU, financial stability mechanism, European Financial Stability Facility, European Financial Stabilisation Mechanism, European Stability Mechanism, European monetary fund, a common backstop, single resolution mechanism, banking union.

¹ JUDr. Johan Schweigl, Ph.D., is a faculty member, assoc. prof. at Masaryk University, Faculty of Law, Brno, Czech Republic, and a court clerk at the Supreme court of the Czech Republic. He mainly focuses on issues concerning regulation of financial system and monetary policy. He has published a number of peer-reviewed articles on the subject and has contributed to several books and studies.

² Schweigl, Johan. Na cestě k Evropskému měnovému fondu. In: *Inovativne formy tvorby peňažných fondov a ich prevodov. Zborník príspevkov z vedeckej konferencie*. Bratislava: Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, 2018. ISBN 978-80-7160-473-0 p. 104-115.

GUINEA-BISSAU'S PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM: ORGANIZATION, REFORMS AND PERFORMANCES

Abdu DJAMANCA¹

ABSTRACT

This paper examines the structure of the public administration of the Republic of Guinea-Bissau with focus on its structural organization and crucial initiatives taken by the government in order to ensure the necessary reforms, particularly these last years.

Guinea-Bissau was independent from Portugal in 24 September 1973 and inaugurated liberal democratic system in 1994, four years after the end of the Cold War. Guinea-Bissau's administration system was certainly inspired from the Portuguese one, and had been reformed and adapted to the new realities during these 4 decades after gaining its national sovereignty. However, before Portuguese colonization, Guinea-Bissau was once part of the kingdom of Gabu and then a part of the Mali Empire (today Republic of Mali and Republic of Guinea-Bissau). Parts of Mali's kingdom persisted until the 18th century, while a few others were under some rule by the Portuguese Empire since the 16th century until the decolonization era in the 19th century.

Guinea-Bissau is a centralized state and is divided into eight (8) regions (all the country) and one (1) autonomous sector (capital Bissau) totaling nine (9) regions. These regions are, in turn, subdivided into 37 sectors. In terms of administrative organization and political system, Guinea-Bissau has souvenirs organs like, the executive, the legislative and the judiciary. The representation system is based on selection with a semi-presidential model of administration where the people elect the president of the republic, the parliament, the chief of the government for determined period. Guinea-Bissau is still a centralized state and hold only two type of elections, namely presidential and legislative elections for 5 and 4 years respectively. The country has not yet held local elections, and only the capital Bissau has a municipality organization. The country established recently norms about local government and is trying to implant local administration system.

For these reasons, different Bissau-Guinean governments has been trying to make administrative reforms in different areas of the administration like the finances, security and defense, judiciary and good governance. In the end, this short paper tries to make a general comparison between the public administration of Guinea-Bissau and Turkey with focus on the administration's system, organization and reforms that aimed to perform the public administration system.

¹ Hacettepe University, Graduate School of Social Sciences, Political Science Department, PhD Programme; djamancabdu@gmail.com